

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE ALIEN'S MATCH

ELAINE WATERS

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Uzaylı'nın Eşleşmesi

ELAINE WATERS

Telif Hakkı © 2023 Elaine Waters

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür.

Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Kapak tasarımı: Kevin Brand

Düzenleme: Lyss Em

Daha fazla bilgi için www.elainenovels.com adresini ziyaret edin.

*Arkadaşlarıma -Cris, Alexa ve Rachelle- ve beni destekleyen tüm okuyuculara ithaf olunur.
ve bunu mümkün kıldı.*

İçindekiler

[Başlık Sayfası Telif
Hakkı İthaf Bölüm](#)

[1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

2023 Yazında Geliyor: Kaptan

Bölüm 1

MYRA

Gecekondlu mahallelerinde yürüyor, bakır tel bulmak için yontulmuş tüccar masalarını inceliyorum. Bir şey görmek zor. Kasaba günlük elektrik kotasını doldurduğu için sokak lambaları yanmıyor.

"Ey, Myra. Bugün paramı aldım. Seni bir randevuya çıkarayım."

Sebastian'a -ya da benim değişimle Sob-bastian'a- gülüyorum. Benim yirmi beş yaşıma karşılık o altmış beş yaşında ve beni şeker bebeği yapmaya kararlı, ancak sunabildiği tek "şeker" ekşimiş ve son kullanma tarihi geçmiş.

"Kendim çıkmayı tercih ederim," diye cevap veriyorum. "Nereye gideceksin?"

"Seninle bir yere gitmeden önce kendimi bu dünyadan çıkaracağım."

"Kahretsin, kızım, çok soğuksun."

Kıkırdıyorum. Randevuya ayıracak vaktim yok zaten. İnsanların eğlenmek için çok az zamanı var. En popüler hobimiz hayatta kalmaktır.

Yağlı dişliler, teller ve diğer tuhaf aletlerle dolu eğri büğrü ahşap masasından bir İngiliz anahtarı alıyorum. "Yine de flört etmekte ısrar ediyorsun. Hadi iş konuşalım. Elinize bir kondansatör bobini geçti mi?"

Son birkaç aydır tamircilik yapıyorum. Hepsinde ustalaşamasam da meslekleri denemekten hoşlanıyorum. Kelliğin artık moda olmadığını öğrenmeden önce beş dakikalığına kuaförlük yaptım.

Bu kıyamet sonrası dünyada hayatta kalmak için her şey gerekiyor. On yıllar önce ejderhalar ortaya çıktı ve yeraltındaki şehirlerde insanlara terör estirdi. Milyonlarca insan öldü ve dünya külden bir çorak araziye dönüştü. Çocukluğumu New York'un tünellerinde, güneş ışığından ve mavi gökyüzünü ele geçiren canavarlardan korkarak geçirdim. Saldıran ejderhaların akıllarının başlarında olmadığını söylüyorlar ama bu, yaşanan onca travmadan sonra onları affetmek için yeterli değil.

Sebastian cömert göbeğini kaşıyarak, "Hayır, yeni parçam yok," diyor. "O kokuşmuş tefeci peşimde olduğu için işler zor. Üzgünüm, Myra."

Çenemi eğiyorum. "Sorun değil. Haftaya görüşürüz." Dönüp gidiyorum. Evim bir blok ötede. Bir rüzgârda devrilmek üzere olan bir binada yaşıyorum. Tehlikeli ve pis ama burası evim ve başımı sokacak bir çatım olduğu için minnettarım.

Eve uzun yoldan gidiyorum çünkü bugün çöp yakma günü ve herkesin arka bahçesinde tüten bir çöp varili var. Hevesli konuşmalar beni kaldırımdan uzaklaştırıyor. Bir duyuru panosunun etrafında toplanmış bir grup fahişe var.

Merakla onlara yaklaştım. "Hey, bayanlar. Bu kargaşa da neyin nesi?"

Ayrılıyorlar, kısa etekleri sallanıyor. Tahtaya çivilenmiş el yazısı posterini inceliyorum ve alay ediyorum. Bunu daha önce de görmüştüm; şehrin her yerinde var. Geçtiğimiz on yıl boyunca ejderhalar sebep oldukları ölüm ve yıkımı telafi etmeye çalıştılar. Dünya'ya kaynak getiriyorlar ve sonuncusu da "eşleştirme programı".

Posterini tarıyorum. Yakınlarda, yaşlı bir adam okuma yazma bilmeyenler için afişi yüksek sesle okuyor.

"İnsan kadınlar üreme için aranıyor! Le'vris savaşçıları kendilerine atanan kadınlara bir ömür boyu zenginlik, koruma ve cinsel tatmin sağlayacaktır. Savaşçılarımız yirmi bir ila otuz Dünya yılı arasında değişmektedir. Bu erkekler savaşta test edilmiştir ve olimpik dayanıklılığa ve optimal testosteron miktarlarına sahiptir. Kaydolmak için yerel elçiliğinizi ziyaret edin! Başvuru sahipleri doğurgan, akli başında ve Le'vris gezegenine taşınmaya istekli olmalıdır."

Kelimelerin yanında bir Le'vris erkeğinin çizimi var ama ona ihtiyacım yok. Bir keresinde insan formunda bir ejderha görmüştüm, o kadar büyüleyiciydi ki anısı hâlâ taze. Uzun boylu ve genişti, elleri bir kadının kalçalarını, kalçalarının arasında ateş yanana kadar kavramak için yapılmıştı. Kraliyet özellikleri tanıdıktı ama tam olarak insan değildi: kıpkırmızı gözler, simsiyah saçlar, yüksek elmacık kemikleri, keskin dişler ve sırtında güneş ışığında parlayan yarı saydam pullar. Ejderhaları fark etmek kolaydır. İnsan olamayacak kadar kaslıdırlar ve vücutları hazineymiş gibi derileri de bronz tonlarında değişir. Yine de en belirgin özellikleri ölümcül özgüvenleridir.

Eşleştirme programının bir cazibesi var ama ejderhaların yaptığı onca şeyden sonra başvuramam. Bebek olarak insanlığa ihanet etmek

konfor için fabrika mı? Asla. Ellerimi yağla lekelemeye ve dişlilerle uğraşırken tırnaklarımı kırmaya devam etmeyi tercih ederim. Dünya kirlenmiş, suça bulaşmış ve hastalıklı ama dirençli. Hiçbir şey onu terk etmeme neden olamaz. Ne beni çöplüğe dalmaya iten açlık, ne neredeyse bacağımı alan enfeksiyon, ne adet döngülerimi alan yetersiz beslenme, ne de evimi ele geçiren fareler.

Bayanlara veda ettim, başvurularında başarılar diledim ve eve gittim.

"Winter, buradayım," diye soluyorum. Beşinci kata çıkan merdivenleri tırmanırken hep nefes nefese kalıyorum. Onu yatak odamızda, kırışmış, katlanmamış kıyafetleri yırtık bir valize tıkıştırırken buluyorum.

"Kış mı?"

Omzunun üzerinden bakıyor ve kahverengi gözlerini bana dikeyor.

"Posteri okudun mu? Ejderhalarla evlenmekle ilgili olanı?"

"Tabii ki yaptım. Herkes bunu konuşuyor. Neden?"

"Ben gidiyorum. O lanet terzi dükkanında çalışmaktan bıktım. Sikerim böyle işi.

hayat."

İçimi çektim ve alnımı ovuşturdum. Az önce dokuz saat çalışarak Öğle yemeğinde yediğim ekmek dilimleri. Kaloriler hayatın para birimidir ve onları anlamsız tartışmalarla tüketmekten nefret ediyorum. "Yeni bir iş bulmana yardım edebilirim. Sana birkaç şey öğretebilirim. Dünya'dan ayrılıp ejderhalarla evcilik oynamak bir gecede verilecek bir karar değildir. Belki..." Nefes veriyorum. "Beni bir daha asla göremeyebilirsin."

Winter her zaman düşüncesizce davranmış, sık sık pahalı ve tehlikeli belalara bulaşmıştır. Ama aynı zamanda beni korudu, bu yüzden onunla ilişkimi kesmek asla bir seçenek değildi. O aileden biri.

Dönüyor ve kahverengi at kuyruğu havada uçuşuyor. Gözlerinde iyi tanıdığım bir bakış var. Adının çağrıştırdığının aksine, Winter'ın öfkesi çok serttir. Zalimlik asla geride kalmaz. Bu onun öfkesinin dumanıdır.

"Sadece bir aptal bu cehennemden kaçmak için bu fırsattan vazgeçer.

Evlenip ev kadını olmakta yanlış bir şey yok." "Biliyorum, ama-"

"Bana tavsiye vermesi gereken son kişi sensin. Erkek arkadaşınla bir yıl boyunca birlikte olup onun boktan lokantasında kışını yırtarak çalıştıktan sonra bile seni terk etti. Hepsi onunla yatamayacak kadar namuslu olduğun içindi. Sen ilişkiler hakkında ne bilirsin ki?"

İncitici sözler acıtmıyor. Artık acıtmıyor. Onları o kadar sık duydum ki, yabancılaştığım kız kardeşimden daha tanıdık gelmeye başladılar.

Omuzlarımı dik tutuyorum. "Tacizci bir adama hiçbir şey borçlu olmadığımı öğrendim."

İç çekti. "Üzgünüm, Myra. Ama en iyisi bu." Sonra kapıdan çıkıp gitti.

Hayal kırıklığımı haykırıyorum ve kendimi ince, lekeli yatağımıza atıyorum. Bu bizim döngümüz: huzur, öfke, mesafe ve kovalamaca. Genellikle onu kovalayan ben oluyorum çünkü yalnız kalmaktan korkuyorum. İnsanlarla olan sıcak anılarıma sarılıyorum, her tartışma ve hakaretle salsalar bile. Sadece haşaratın ziyaret ettiği yalnız bir daire yerine acı çeken bir kız kardeşi tercih ederim.

Gözlerimi kapatıyorum ve nefesimi rahatlatıyorum. Çocukluğumuzdaki harika anları düşünüyorum. Anne babamızı küçük yaşta kaybettik ve o zamandan beri, bir düzine köprünün ve terk edilmiş arabanın altında yaşamış olsak bile, birbirimize çok yakındık.

Yanlış giden neydi?

Daha sonra uyandığımda saatler geçtiğini ve Winter'ın hâlâ evde olmadığını fark ediyorum.

Gitmiş.

Kimliğimi, bozuk paralarımı ve anahtarlarımı aldım. Sonra daireyi kilitleyip elçiliğe doğru koşuyorum. Winter orada olmalı. Gezegeni çoktan terk etmiş olamaz.

Nefesim hızla daralıyor. Kaburgalarımın altında bir ağrı var ama koşmaya devam ediyorum. Onu görmek için her türlü acıyı, her türlü ejderhayı aşacağım.

Bölüm 2

MYRA

Dışarıda olmamalıyım, çünkü güneş battığında sokaklar hem gerçek hem de mecazi anlamda karanlık oluyor.

Elçilik kilometrelerce uzakta. Gelmesi uzun sürer, özellikle de Winter'ın önden başlamasından beri.

Şehrin bu kısmını elçiliğe bağlayan küçük köprüye ulaşıyorum. Dört gangster köprüyü kapatmış. Karşıya geçiş için ücret alıyorlar. Bu yasadışı, ama şehir bu adamları kontrol altında tutmak için polis dağıtmayı göze alamıyor.

Arka cebimi yokluyorum. Neredeyse bomboş, tıpkı ciğerlerim gibi. Kazağımı göğsüme daha sıkı çekiyorum ve sıraya giriyorum. Bozuk paralar şingirdiyor ve isteksiz müşterilerin göğüslerinden iç çekişler yükseliyor. Sıra bana geldiğinde dudaklarımı büzüp önümdeki gangstere bakıyorum. Adam genç. Çenesinde lekeli kan ve kir var ve yanakları alabildiği tüm yiyeceklerden dolayı sağlıklı.

"Otuz sent." Elini uzatıyor. Metal gibi kokuyor. açgözlülük.

"Hiçbir şeyim yok. Ayakkabılarımı alır mısın?"

Birkaç deliği olan sandaletlerime bakıyor. "Dinle, kaltak. "Dinle kaltak. Sizden alacağımız tek ödeme bir kedi ya da otuz sent. Hangisi olacak?"

Yüzümü indiriyorum.

"Hattan çık." Pazumu tutuyor, ben de bileğine yapışıyorum. "Morfin," diye fısıldıyorum.

Hala duruyor.

İşten işe koştururken ve şehrin kalbine karışırken morfinin en iyi para birimi olduğunu öğrendim. Kötü günler için biriktirdiğim tek yatırım. Bugün bir fırtınaya dönüştüğünden beri ona şimdi ihtiyacım var.

"Yarın öğleden sonra buraya biraz morfin bırakacağım. Geçmeme izin verin, ödemeyi yapıp döneceğim." Cebimi karıştırdım ve kimlik kartımı çıkardım. "Eğer teslim etmezsem, beni dairemde bulabilirsiniz."

Gözlerini kısıyor. "Eğer yalan söylüyorsan..."

"Aptal değilim." Ben aptal değilim. Cepleri ve bedenleri sakatlamakla tanınan gangsterleri asla aldatmam.

"Git." Köprüye doğru başını salladı ve ben de sandaletlerime yeni bir delik ekleyerek hızla uzaklaştım.

Elçiliği fark etmek kolaydır. Eskiden bir fabrikaydı ama Dünya ile Le'vris arasındaki geçit olarak yeniden tasarlandı. Uçsuz bucaksız ve tertemiz, ancak çoğu insan kendi üzerine çökmesini umarak ona bakıyor.

Fabrikaya vardığımda beni bir grup şehir işçisi karşılıyor. Fabrikanın uzun metal kapıları arkalarından kapanıyor.

"Günaydın kızım," diye selamlıyor sıkılmış, temiz traşlı, yaşlı bir adam. Güçlü bir New York aksanı var, bu da kıyametin şehrimizden her şeyi alıp götürmeyeceğinin kanıtı. "Başvuruları kabul etmiyoruz. Sabah geri dönün."

"Buraya programa başvurmak için gelmedim. Kız kardeşimle konuşmam gerekiyor. Onu görebilir miyim lütfen?"

"Sabah," diye tekrarlıyor.

Çılgılık atmak ve tepinmek istiyorum ama bunlar çocuklar ve zenginler için lüks. Ben ikisi de değilim, bu yüzden sakın düşünmek zorundayım. Artık geri dönüş yok. Winter olmadan köprüyü geçemem, bu yüzden içeri girmek için lanetli tarama sürecinden geçeceğim.

Kaldırımında oturuyorum. Yorgunluk benimle vals yapıyor, başımı sallıyor. Kıkırdamalar beni uyandırıyor. Sonraki on beş dakika içinde bir kadın dalgası beliriyor. Bazıları genç, bazıları yaşlı, ama hepsi umutlu. Ben pislik içindeyken onlar en güzel kıyafetlerini giyiyorlar ama benim endişelenmem gereken daha büyük şeyler var.

Fabrikanın kapıları açıldığında elliden fazla kadın içeri doluşur. Büyük salonun duvarlarında parmak atıştırma ile dolu uzun masalar sıralanır. Kadınlar masalara üşüşüyor, sofistike havaları dağılıyor ve gerçek doğalarındaki çaresizlik ortaya çıkıyor. Onları yargılamıyorum. Onlara katılıyorum çünkü ben de aynı derecede açım. Bir sandviç yiyip Winter için iki tane cebime atıyorum.

"Hanımlar, lütfen kahvaltının tadını çıkarın. Eminim yolculuklarınız uzun sürmüştür. Benim adım Madam Cuero ve taramanızı ben yöneteceğim."

Kadınlar ön sahnedeki yaşlı ve zarif madamla yüzleşirken odadaki uğultu yatıştır. Dolgun vücudunu siyah bir bodycon elbise örtüyor ve saçları soğuk gözlerini ortaya çıkaracak şekilde geriye doğru tutturulmuş.

"Dün üç kadın seçildi ve bugün de iki kadın seçilecek. Kazananları belirlemek için üç sınav ve bir kura yapılacaktır. Testler mülakat soruları, psikolojik bir test ve fiziksel bir sınavdan oluşuyor. Size bol şans diliyorum."

Bayan Cuero Winter'ın eve gönderilip gönderilmediğini biliyor olmalı ama ben çok endişelenmiyorum. Muhtemelen seçilmedi ve eve gitti.

"Pekâlâ. Şimdi takımlara ayrılacaksınız."

Sandviçlerim ceplerimde uyluklarıma bastırarak kadınların arasından geçiyorum. "Affedersiniz," diye sesleniyorum, diğer kadınların arasından duyulmayı umarak. "Hanımefendi, kız kardeşimin kazanıp kazanmadığını kontrol etmem gerekiyor!"

Nefes verir ve bir not defterini karıştırır. "Onun doğum tarihi nedir? doğum?"

"Üçüncü Mayıs."

"Hmm...evet, o kazandı."

Kalbim karnıma batıyor. Bu bir şaka mı?

"Adı ne?" Soruyorum, ama diğer kadınların konuşmaları beni boğuyor.

Piyangoyu kazanmam gerekse bile Winter'ı bulmalıyım.

Mülakat soruları kolaydır: Çocuğunuz var mı? En son ne zaman adet gördünüz? Herhangi bir sabıka kaydınız var mı? Hamile olanlar da dahil olmak üzere birçok kişi bu turdan diskalifiye edilir. Psikolojik test çok daha karmaşık. Fiziksel muayene sırasında bir masaya uzanıyorum. Maskeli bir doktor karnımın üzerinde soğuk bir makine gezdiriyor ve kan örneği alıyor.

Birçoğu yetersiz beslenme ve yaş nedeniyle başarısız olur. Sonunda geriye on iki kız kalır. Oda kasvetle donuklaşır.

"Pekâlâ hanımlar. Uzun bir gün oldu." Cuero elini bir zarfın içine soktu ve bir kâğıt parçası çıkardı. "RNX009 ve CVD326 numaralı başvuru sahipleri piyangoyu kazanmıştır. Tebrikler."

Ben mi yaptım?

Arkamdaki iniltileri duymazdan gelerek ileriye doğru titrek bir adım atıyorum. Winter'la buluştuğumda biletimden vazgeçeceğim. Yakında tüm bunlar sona erecek.

"Diğer kazananlarla ne zaman tanışacağız?" Ben soruyorum.

"Le'vris'te. Onlar çoktan ışınladılar ve siz de bu gece gideceksiniz. Terörizm korkusu nedeniyle siz kızları şehirde tutamayız."

Hayır! Kış lanet olası evrenin öbür ucunda olamaz. Şimdi ne yapmam gerekiyor?

Bir hata olmalı. Winter diskalifiye edilmeli ve eve gönderilmeliydi. Bu kabus sona ermeli.

"3 Mayıs doğumlu bir yarışmacının kabul edildiğinden emin

misiniz?" Cuero elini sallıyor. "Evet, evet."

Derim panikle diken diken oluyor ve içimde cehennemi bir yaz çiçek açıyor

Ben

"Adı Winter mı?" "Evet.

Şimdi gel."

O dönüyor, ben de Winter'ı takip etmek ya da ona izin vermek arasında kalıyorum.

Git.

Buraya kadar geldim. Başladığım şeyi bitirebilirim.

Birkaç koridor boyunca bana eşlik edildi. Ne kadar derine inersen fabrika, daha kirli hissediyorum. Burası tertemiz, insanlığın son tapınağı gibi. Yüksek metal duvarlarda pas yok, camlar kırılmamış ve ışıklar bir kez bile titrememiş. Yanından geçtiğim mühendislerin hepsi düzgün beyaz cüppeler giymiş ve bakışları zemini kirletmemek için parmak uçlarımda yürümek istememe neden oluyor.

Bir "arındırma" odasına varıyorum ve duş düğmelerini çözemiyorum. Kendimi bildim bileli su kovalarıyla banyo yapıyorum. Spreyden kızıl su döküldüğünde, on beş dakika boyunca kahverengi saçlarımla boğuşuyorum. O da tüm bu durum gibi düğüm düğüm. Şampuandan tasarruf etmek için saçlarımı kısa tutuyorum ama yine de açmak için kollarım yanıyor.

Kapı çalındı. "Acele et. Ejderhan seni bekliyor. sen."

Aynadaki buharı siliyorum ve parmaklarımı kesmiyorum. Evdekinin bazen yaptığı gibi. Bulduklarından hiç etkilenmiyorum - koyu torbalarla kaplı yorgun kahverengi gözler, bal rengi bir cilt, şişkin bir burnu olan çukur bir yüz ve nihayet bir kesiği iyileştiren geniş dudaklar. Seks işçileri kalın kirpiklerimin ve dolgun göğüslerimin bana iyi iş getirebileceğini söylüyorlar ama bende onların cesareti yok.

Eşim benimle eşleştiği için kesinlikle hayal kırıklığına uğrayacak.

Temiz pamuklu bir sweatshirt ve kaşındıran bir pantolon giyiyorum. Cildim yeni kıyafetlere alışkın değil.

Cebimden sandviçi çıkarıp dışarı çıkıyorum. Cuero'nun gözleri ellerime takılıyor. "At onu dışarı."

Yiyecekleri dışarı atmak mı? Bu insanlığa karşı işlenmiş bir suçtur. Dinlemek yerine, sandviçi ürkmüş bir gardiyana veriyorum. Cuero bizi bir kamyona götürdü.

Hareket eden metal bir kutunun içinde oturmak garip hissettiriyor. Sadece birkaç kez bir araca bindim.

Nakledildiğimiz yeni tesis Beyaz Saray'dan geriye kalanlardan daha sıkı korunuyor. Her yerde dronlar ve korumalar var.

"Şimdi geçitten geçeceğiz," diyor Cuero liderlik ederken yol.

"Portal mı?" diye soruyor diğer katılımcı.

"Evet. Le'vris'e arabayla gidemeyiz, değil mi?"

Tesise giriyoruz. Birçok dönüş, kıvrım ve erişim kodundan sonra Bir ev büyüklüğünde bir geçidin önünde duruyorum. İçini görebiliyorum. Dairesel çerçevesi kalın ve metal levhalar, teller, cıvatalar ve tabletlerle dolu. Sebastian onu kazıyarak parçalara ayırabilirdi.

Üzerinde yabancı karakterler kazınmış.

"Hanımefendi, ejderhalar İngilizce konuşuyor mu?"

Ben soruyorum.

"Tabii ki. Bir dili bir ay içinde özümseyebilirler."

Ve bir yıl içinde bütün bir gezegeni emer.

Cuero, anahtar ve düğmelerden oluşan bir panelin arkasında oturan mühendislere "Açın şunu" diye talimat veriyor.

Fısıltılarını ya da bakışlarını sevmiyorum. Ne düşünüyorlar? Son kurbanlık koyun olduğumu mu?

Işıklar kararana ve portal canlanana kadar bilgisayarlarıyla uğraşırlar. Makinenin ortasında cehenneme açılan bir kapı gibi kırmızı ışıklar yanıyor.

"Pekâlâ. Yürü hadi. Geçin ve diğer tarafta beni bekleyin."

CVD326 utangaç bir adım atıyor. Onun için bu kadar. Bilinmeyene karşılık halkından, gezegeninden vazgeçiyor. O benden daha cesur çünkü ben eve sürünerek dönmeye niyetliyim.

Karşıya geçtiğinde Cuero sakince "Git" diyor, sanki iki evreni birbirine bağlayan, milyonlarca ışık yılını çökerten ve bilinen tüm fiziğe saygısızlık eden mistik bir makine yerine bir karnaval gezintisi sırasındaymışım gibi.

Derin bir nefes alıyorum. Yaklaşmak yerine bandajı yırtıp atıyorum ve koşmaya başlıyorum. Kulaklarımda çınlama, derime batan iğneler ve görüşümde sonsuz, umutsuz bir kırmızı var. Portaldan yalpalayarak uzaklaşıyorum ve Dünya'da herhangi bir parça kalıp kalmadığını kontrol etmek için bedenimi sıkıyorum. Bu gerçeküstü deneyim beni sarstı. Titreyen dizlerimi kavramak için eğildim ve titreyerek ciğerlerime yabancı bir hava çektim.

Cuero yanımda cisimleşiyor ve portal kapanıyor. Az önce patlattığımız zaman ve mekân baloncuğundan etkilenmemiş bir şekilde dimdik duruyor. "Ah, işte buradayız."

İşte bu kadar. Ejderhaların bölgesindeyim.

Duvarları düzgünce istiflenmiş tuğlalardan oluşan küçük bir odada ve daha küçük, daha donuk bir portaldayız.

"Peki ya diğer kızlar?" Soruyorum, görüşüm hâlâ karışık. "Onları şimdi görebilir miyiz?"

"Evet. Getireyim."

Winter'a ne diyeceğim? Bu kadarını planlamamıştım.

Kapı açılıyor ve yüzüme zorla bir gülümseme yerleştiriyorum. Üç kadın içeri giriyor, hepsi birbirinden farklı ve güzel ama hiçbiri Winter değil. Midem küçülüyor, yediğim sandviçi boğuyor.

"Hanımefendi, bir kız kayıp mı? Kız kardeşim burada değil. O 3 Mayıs'ta doğdu."

Henüz panikle miyorum. Cuero bana piyangoyu kazandığına dair güvence verdi. Kış burada bir yerde olmalı.

Endişeli bir esmer öne çıktığında nefes almayı bırakıyorum. "Bugün benim doğum günüm" derken gözlerim dudaklarına kilitlendi. Kelimeleri duydum ve dudaklarında şekillendiğini gördüm. Büyük bir hata yaptığımı inkâr edemem. Kış Dünya'da ve ben evrenin öbür ucundayım.

Derin nefes alıyorum, kendimi nefes almaya zorlarken hava ılık çalıyor. Daha önce daha kötü durumlara düşmüştüm ve geçit arkamda kaldı. Geri dönüp bunu düzeltmek hâlâ mümkün.

"Madam, biletimden vazgeçmek istiyorum, lütfen. Dünya'ya dönmem gerekiyor." Sesim boğuk geliyor. Çaresiz.

Cuero eğleniyor. "O portal altı ay daha açılmayacak, evlat. İmzaladığın sözleşmeyi okumadın mı?"

Geçitten geçmek ayaklarımı yerden kesmedi ama sözleri beni neredeyse yere seriyordu. Bu kadar şanssız olmam mümkün değil. Bu programla hiçbir ilgim yok ama pençelerini -ve diğer uzuvlarını- bana batırmaya kararlı bir ejderhayla altı ay geçirmem mi bekleniyor?

Bölüm 3

MYRA

Ben bir aziz değilim. Yalan söyledim ve hatalar yaptım. Belki de Le'vris benim cezamdır, arafımdır. Burada yemek ve rahatlık var ama ev yok.

Cuero tanıştırmaya başlıyor ama ben hiçbir şey duymuyorum. Şok içinde kayboldum.

Kış nerede? Altı ayımı Le'vris'te harcayamam. Dönmem gereken bir hayatım var.

Cuero gülümsüyor. "Hadi yurtlarınıza gidelim." Kapıyı açar ve dünya büyük ölçüde değişir. Bitki örtüsü yeşil, gökyüzü mavi, bulutlar beyaz, ama burası Dünya değil. Yaratıklar yabancı bir melodiyle cıvıldıyor ve rüzgar olmamasına rağmen yüksek otlar kıpırdıyor. Uzakta dağlar var, uçları sıcak güneşe doğru bakarken altın gibi görünen bir şeyle parlıyor. Hava çok temiz ve doğa çok gür. Yanan çöp tenekeleri nerede? Yıkılmış evler nerede?

İçinde bulunduğumuz bina iki katlıydı ve ikinci katta, güneş ışığının açısına göre cam rengi değişen, tavandan tabana Fransız pencereleri vardı. Mimari güzel ve antika, sanki yüzyıllardır ayakta duruyormuş gibi.

"Adımlarınıza dikkat edin kızlar. Çimlerin kesildiğinden emin olacağım." Cuero bizi kollarımı gıdıklayan ürkütücü dans eden çimlerin yanından geçiriyor. İki katlı başka bir binanın duvarına bir merdiven dayanmış. Sanırım ejderhalar merdiven kullanmıyor çünkü istedikleri zaman yukarı uçabiliyorlar.

Merdiveni tırmanıyoruz ve Cuero bize binayı gezdiriyor. Her köşe titizlikle yontulmuş. Mükemmel bir simetri ve yaratıcılık var. Duvarlardaki kemerler ve çerçeveler elle yontulmuş ejderhaları, ateşi ve çiçekleri tasvir ediyor. Duvarların köşelerine ne kadar uzun süre bakarsam o kadar çok şey görüyorum. Duvarlara çizilmiş ve camla korunmayan muhteşem resimler var. Grafiti olmayan bir binada hiç bulunmamıştım.

Turda yemek odasını, sınıfı ve su tesisatı yerine organik kompostla çalışan banyoları görüyoruz.

Sonra yatakhane gelir; yatakhane altlarında saklama yerleri olan beş yatak vardır. Bir kitaplık, bir masa ve iki sandalye ve uzun pencereler var.

Kızlar yatak odasına girdiğinde Cuero'nun dikkatini çekmeye çalışıyorum. "Hanımefendi, lütfen. Konuşabileceğim biri var mı? Sözleşmeyi imzalarken bir hata yaptım ve değiştirilmem gerekiyor."

Bozuk plak gibi konuşuyorum.

Başını sallar. "Dinle, bebeğim. Elimde olsa bile geçidi açmazdım. Bu programı hayata geçirmek için elçilikler arasında yıllarca pazarlık yapmak gerekti. Bir katılımcıyı alfa aşamasından çekmek tehlikeli bir gerileme olur. Bu fırsatı daha yeni elde etmişken mahvedemem. Yanlış anlaşılma için özür dilerim ama bunun geri dönüşü yok."

"Ama-"

"Piangoyu kazandın, Myra. Kendini bir milyarder olarak gör çünkü kendine bir ejderha aldın." Uzaklaşır ve korku onun yerini alır.

Birkaç dakika orada durup düşüncelerimi gözden geçiriyorum, ta ki bir el pazumu kavrayıp beni içeri çekene kadar. Dönüyorum ve koyu mavi gözlerle karşılaşıyorum.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen?" diye soruyor isimsiz bir kız. Saçları benimki gibi kısa kesilmiş ama vücudu daha dolgun. Kemiklerinde açlık belirtisi yok ama gözleri nefret dolu.

Geri çekiliyorum. "Kimsin sen?"

"Hayır. Sen kimsin? Saçma sapan konuşuyorsun. Benim için bu fırsatı tehlikeye atmana izin vermeyeceğim. Sen korkuyorsun diye yoksulluğa geri dönmeyeceğim."

Beni korkutmuyor, çünkü daha kötüsüyle karşılaştım: ölümle. Karnımda hırladı, etimi tırmaladı ve zihnimi büyüledi.

Yumruklarımı sıktım. "Bana bir daha dokunma."

"Bu konuda ne yapacaksın? Sayıca azsınız. Dörde karşı bir. Gereksiz gürültüye neden oluyorsunuz ve hepimizi dışarı atılma riskiyle karşı karşıya bırakıyorsunuz. Yüzlerce kadın reddedilirken sen bir ejderha tarafından şımartılmak için hayatının fırsatını yakaladın. Gitmek istediğin için ne kadar aptal olduğunu biliyor musun?"

"Çocuklar, sakın olun," diye fısıldıyor benimle birlikte piangoyu kazanan kız. "Hayır. Onun saçmalıklarını mı duyuyorsunuz?"

Onun mavi gözleri fırtına vaat ediyor. Benim kahverengi gözlerim ateş vaat ediyor.

Omuzlarımı geriye atıyorum ve "Bunu hak eden pek çok kadın yerine bu fırsatı senin yakalamış olman utanç verici" diye cevap veriyorum.

Beni boğmak istiyormuş gibi görünüyor.

"Cidden," diye araya giriyor bir başkası. "Siz ikiniz sakın olun."

"Hepiniz onun bunu bizim için mahvetmesini mi izleyeceksiniz?"

Kimse cevap vermiyor, o da bir köşeye çekiliyor.

"Teşekkür ederim," diyorum ilk konuşan kıza.

Gülümsüyor. "Bir şey değil. Ben Jasmin."

"Myra," diye cevap veriyorum ve kapıya en yakın yatağa uzanıyorum.

Ben çıkışa bakarken kızlar uzun pencerelerden Le'vris'i izliyor.

Eğitimimi hiç tamamlamadım. Çocukken nazik bir büyüğüm bana temel matematik, okuma ve yazma öğretti. On bir yaşında çalışmaya başladım ve okuryazarlığımı geliştirmek için çöplüklerden kitaplar buldum. Hepsi kendi kendime öğrendiğim şeylerdi. Ejderhalar hakkında bir şeyler öğrenmek şöyle dursun, bir sınıfa adım atacağımı hiç düşünmemiştim.

Cuero masasının arkasından "Ateşin babalarının temelleri ile başlayalım" diyor.

Le'vrisler kendilerine ateşin babaları derler ama biz onlara ejderha diyoruz çünkü efsanevi varlıklara çok benziyorlar.

"Sizce ne teklif edecekler?" Cuero soruyor. Bir

duraksama olur, ama sonra biri cevap verir: "Seks mi?"

"Bu doğru!" Cuero övüyor. "Elli yaşındayım ve siz kızların ömrünüzden daha fazla penis geçirdim. Bunca yıl boyunca Le'vrislerden daha iyi erkeklerle hiç karşılaşmadım. Kùltürlerini yakından inceledim, bu yüzden iki tür arasında köprü kurmak için seçildim. Birçoğunuzun bildiği gibi, Le'vris doğum oranı düşüyor ve kadınları hayatları boyunca sadece bir çocuk doğurabiliyor."

Dikkatle dinliyorum ve merakımı itiraf ediyorum. Cuero ilginç bir kadın ve Le'vris hakkında bilgili görünüyor. Ejderhalar hakkında söylentiler dışında pek bir şey bilmiyorum.

"Ejderhaların size nasıl dalacağına geçmeden önce..."

Sınıfta kıkırdamalar başladı. Ben sadece bir kaşımı kaldırıyorum.

"Sizi uyarmalıyım. Siz ve eşleriniz farklı cinsiyetlerden ve kùltürlerden geliyorsunuz. Yanlış anlaşılmalarda olacaktır ama onlar sizin için en iyisini istiyorlar."

ve ayrıca iletişimi öğrenmek için dersler alacak."

Bir ejderhanın benimle buluşmak için salyalarını akıttığını hatırlatmak içime Tanrı korkusu salıyor. Reddedilmemi iyi karşılayacağını sanmıyorum.

"Kibritlerimizle ne zaman buluşacağız, Madam?" Ben soruyorum.

Kıkırdıyor ve alnındaki saçlarını tarıyor. "Yarın. Onları sonsuza kadar tutamam. Onlara ilk derslerini bu sabah verdim ve sizi avlamak için uçmalarını engellemek için neredeyse güvenliği çağırmak zorunda kalıyordum."

Kalçalarımı bastırıyorum ve parmaklarımı birbirine dolayarak küçülmeye çalışıyorum.

"Eğlenceli kısma geçelim." Bir projektör çıkarıyor. "Bu projeye başlamadan önce, insan kadınlarla Le'vris erkeklerinin uyumlu olduğundan emin olmamız gerekiyordu, bu yüzden onları birlikte dans ettirdik."

"Vay canına, ne kadar romantik. Baloya mı gittiler?" Jasmin iç geçirir.

"Pek sayılmaz canım." Cuero makineyi yere koyar ve çalıştırır. Beyaz tahtaya ışık vuruyor ve bir görüntü belirliyor. Yatağın üzerinde bir kadın var. Koyu renk saçları yüzünü kapatıyor ama ağzı sonuna kadar açık. İnsan olamayacak kadar kaslı çıplak bir erkek arkasına yaslanmış. Geniş elleriyle kadının kalçalarını kavırıyor ve tüm gücüyle kadının içine girerken yüzünde vahşî bir ifade var.

"Bu video, ejderhalarınızın yataklarında sizi hangi harikaların beklediğine dair biraz fikir veriyor."

Gözlerimi kırpmayı unuttuğum için gözlerim yanıyor. Video oynatılıyor ve ben hastalıklı bir merakla bakıyorum. Ekrandaki karakterler canlılıkla kıvrılırken ben kaskatı kesiliyorum.

Kadının ağzı bir karış açık. Sesi çıkmıyor ama muhtemelen hiç durmaması için adama yalvarıyor.

Benim de ağzım açık kaldı.

Uzaylı, bir insan erkeğini bile yoracak bir çeviklikle ona çarpıyor. Büyük taşakları vajinasını genişletirken kadının seksini tokatlıyor. Bir dakika sonra çekiliyor, onu sırt üstü çeviriyor ve kalçalarının arasında yarattığı ıslak pisliği yalıyor. Bir pozisyona asla uzun süre bağlı kalmıyor, sürekli yeni bir açıyla onu ve izleyicilerini şaşırtıyor. Sanki onun içine yeterince derin giremiyor ya da yeterince yüksek sesle çığlık atamıyor.

Bu akıl almaz bir şey. Dünyadaki hiçbir pornografik dergi bu *sanatla* kıyaslanamaz. Bu video, insan erkekleri işsiz bıraktığı için yasaklanmalı.

Yeni bir gezegene açılan bir geçitten geçerek hayatta kaldım, ancak bu uzaylının yatak performansını izlemek hayatın kendisini değerlendirmeme neden oldu. Neşeyi gerçekten biliyor muyum? Bir uzaylının tepesine tünemediğim sürece bunu hiç deneyimleyebilecek miyim?

Cuero projektörü kapatıyor ve dudaklarını bükerek bize bakıyor.

Odada sessizlik ve sıcaklık var. Yer değiştiriyorum ve bacaklarımın arasının yapış yapış olduğunu hissediyorum ama bu durumda olan tek kişi ben değilim. Zavallı Jasmin o kadar kızarmış ki onun için endişeleniyorum.

Bu ejderhalar kadınları tahrik etmeden eritebilir. Potansiyellerini gösteren bir video izlemek bizi çözmeye yeter.

"Kadın... kadın iyi mi?" diye küçük bir ses geliyor.

"Evet," diye sırtıyor Cuero. "Ama bugüne kadar topalladığı söyleniyor."

Kızlar kıkırdarken ben iç çamaşırdaki utanç verici yapışkanlığı hissetmemek için kıpırdamadan duruyorum.

"Şimdi anlıyor musunuz? Bu adamlar seni sokaklarda koruyacak ve çarşafın içinde sana saldıracak." Yaramaz gözleri benim iri gözlerimi buluyor. "Ne düşünüyorsun, Myra?"

"I..."

"Şuna bakın. Pantolonuna boşalmış gibi görünüyor," diye şaka yapıyor birisi.

Jasmin ve Cuero dışında herkes gülüyor.

"Birbirimizi kızdırmayalım," diye karşılık veriyor Cuero. "Kalbimiz tereddütlü olsa da bu erkeklere ilgi duymamız normal. Üreme içgüdümüz onları ideal eşler olarak tanımlıyor."

Onun sözleri beni daha az suçlu yapmıyor. Bu ejderhaları arzulamamalıydım.

"Videoda açıklığa kavuşturulmayan bir şey var. Genellikle tatmin edici bir orgazm yaşamak için önce partnerlerinin orgazm olması gerekir. Dillerinde ya da penislerinde tatmaları gerekir."

Kızlar ona hayranlıkla bakıyor.

"Le'vris erkeklerini kim tasarladıysa, insan erkeklerini yaratırken uyuşturucu almış ama ayıkmış," diye yorum yapıyor birisi.

Cuero gülüyor. "İnsanların da kendilerine göre bir çekiciliği var. Buna saygı duymalıyız. Bazı kadınlar ejderhalara ilgi duymuyor."

Ding, ding! Bu benim, asi amım aksini söylese bile. "Git kendine çeki düzen ver. Yarın, sonunda sana sunulacak belirlenmiş ortaklar."

Ona yaklaştım. "Sizinle konuşabilir miyim?"

"Korkarım hayır, bebeğim. Ders vermem gereken beş karıncalı ejderha var."

O gidiyor ve ben hâlâ şaşkınlık içinde olan kızlarla kalıyorum.

Bölüm 4

CUERO

"Güneşler," diye selamlıyorum ateşin babalarını. "Sizi görmek çok güzel."

Beş devasa adam koltuklarını dolduruyor. Sıkılmış görünüyorlar, bu odadan çok maçlarının içinde olmakla ilgileniyorlar.

"Denemeleri tamamladığınız için sizi tekrar tebrik etmek istiyorum. Geçtiğimiz birkaç ay uzun sürdü ama korkarım en zor kısmı geldi: kadının kalbini fethetmek. Önümüzdeki dersler boyunca bir insan dışısını nasıl anlayacağınızı, ona nasıl kur yapacağınızı ve ondan nasıl zevk alacağınızı öğreneceksiniz."

Seks dersleri kısa sürecek. Bu çocuklar bu konunun doğal ustaları. Aslına bakarsanız, öğrencilerimin bana birkaç şey öğretmesine aldırılmazdım.

Wrenton gülüyor. "Çok küçükler. Altın külçeleri kadar. Ne kadar zor olabilir ki?"

"Giriş dersinde duyduğunuz gibi, insanlar farklı renk ve şekillere sahip güzel çiçeklerdir ama dikenler gibi inatçıdırlar. Şimdi, neden hiçbiriniz tişört giymiyorsunuz? Size kızların çıplaklığa karşı hassas olduğunu söylediğimi sanıyordum."

Yer değiştirir, homurdanır, homurdanır ve oflarlar. Bu alfalar kendilerine ders verilmesine alışık değiller. Birbirlerine yakın olmak onlar için yeterince mücadele gerektirir. Bölge konusunda rekabetçidirler ve izolasyona meyillidirler.

Reth, "Gömlekler rahatsız edici," diyor.

Ben de öyle düşünmüştüm. Kıyafetlerimiz de dahil olmak üzere pek çok geleneğimiz onları şaşırtıyor. Bu iki türü birleştirmek büyük bir deney olacak.

"Göğsünüzü kapatmamaya alışkın olduğunuzu anlıyorum ama yarın kadınlarla tanışacaksınız ve gözleri korkabilir."

Otururlar. Reth o kadar heyecanlanıyor ki ayağa kalkarken yanlışlıkla sandalyesini deviriyor. Başka bir erkeğin kovalamaca için hırladığını duyuyorum.

Burada ısınıyorum ve rahatsız oluyorum.

Boğazımı temizliyorum. "Toplantı için kurallar var. Gömlek ve pantolon giymeli, sabırlı ve saygılı olmalısınız. Sizin t r n z n diğ rlerini göğüslerini avu layarak selamladığını biliyorum ama bunu onlarla yapmamalısınız. G ğ slerine dokunursanız alınırlar."

"Di ime hazinemden bir mücevher hediye edeceğim," diyor Wrenton.

Ellerimi  ırpıyorum. " ok güzel. Evet, hediyeler kabul edilebilir. Gelecek derslerimizden biri hediyeleşme üzerine olacak."

"İçine girmeme izin vermesi için kaç mücevher gerektiğini söyle bana."

Diğ rleri cevap için hevesli görünüyor.

B n b n bakıyorum. "Hayır, seks karşılığında mücevher teklif edersen onları g cendirirsin." Wrenton ba ını sallıyor. "Saçmalık. Bu adil bir takas olurdu." "Hayır. Dünya'da buna 'fahi elik' deniyor. Gezegenin büyük bölümünde

kadınların seks için değerli eşyalar alması hoş karşılanmaz."

"O zaman insan erkekler di ilerin zamanı, kurbanları ve bedenleri için ne sunuyor?"

"Sadece sevgi çünkü seks bedava."

Kültürlerini o kadar uzun süre inceledim ki kafa kar ıklıklarını anlayabiliyorum. Dişi ejderhalar korunur ve el üstünde tutulur. Kadınların ba  tacı edilmesi beklenir.

Wrenton öfkeyle dizini tokatlıyor. Bu adamlar çabuk öfkelenir ama bir kadına zarar vermezler. "Bu haksızlık. Erkekleriniz di ilerinizin beynini yıkayarak onlara değerlerini unutturdu. Bir erkeğin görevi, hediyeler ve konfor sağlayarak onların sevgisi ve değerli rahimleri için rekabet etmektir!"

Diğ r adamlar homurdanır ve ba larını sallarlar.

Sandalyeme   k yorum ve nefes veriyorum. Bu uzun bir ders olacak.

Bölüm 5

MYRA

Yarın, eşimle tanışacağım. Cuero'nun bize gösterdiği video bir gösterge ise, bir gezintiye çıkacağım. Yemek odasında oturup önümdeki lezzetlere bakıyorum. Bir ısırık bile almadım, çünkü korkuyla doluydum.

Kızlar hararetli bir şekilde sohbet ediyor. Bir grup genç gibi kıkırdıyorlar. Hepimiz yirmili yaşların ortasındayız ama ejderhalar olgunluğumuzu ateşliyor. Videoyu düşündüğümde başımın dönmediğini söylersem yalan söylemiş olurum.

"Myra, ne düşündün?" diye sorar biri.

Sinirle yutkunuyorum ve konuyu değiştiriyorum. "İsimleriniz nedir?"

"Callisto," diye cevap veriyor Güney Asyalı kız. Üzerinden bir dövme görünüyor

Kol. Güzel, dolgun bir vücudu var ve saçları benimki gibi kısa kesilmiş. "Ben Bryanne, ama Bry olarak tanınıyorum." Bry'nin gülümsemesi bir odayı aydınlatır. O

uzun siyah saçları sırtından aşağıya doğru örülmüş, bronz tenli ve neredeyse saçları kadar koyu renk gözleri var.

"Haley," diye yanıtlıyor cesur olan. "Beni tanıyorsun," diyor Jasmin.

Kızlar toplar hakkında sohbet ederken çok eğleniyorlar. Callisto ve Bry beni eğlendirmeyi başarıyor. Koşullar tuhaf olsa da, onlarla tanıştığım için minnettarım ve Dünya'yı terk etme cesaretlerine saygı duyuyorum.

Kendime izin veriyorum ve amaçsızca koridorda yürüyorum. Güneşte sıcak bir şeyler var - sıcaklığı değil ama tanıdıklığı. Dünya'nın güneşine o kadar çok benziyor ki evden hiç ayrıldım mı diye merak ediyorum.

Gözümün köşesinde beliren bir ışık dikkatimi dağıtıyor. Aşağı bakıyorum ve uzun otların arasında bir erkek buluyorum. Genç, çıplak ve çok yabancı. Bana videodaki ejderha kadar arzuyla bakıyor.

Dersinde aynı videoyu mu izledi? Benim şu anda yaptığım gibi, o tarifsiz pozisyonları yeniden yarattığımızı mı hayal ediyor? İçimi bir titreme kapladı.

Korkudan değil ama heyecandan. Bu bile başlı başına korkutucu.

Çimlerin arasından geçerek bir adım öne çıkıyor. Sonra ne olduğunu öğrenemiyorum, çünkü koridorda kayboluyorum.

Sanki bir çocukmuşum ve büyük, kötü bir canavar peşimdeymiş gibi çarşaflarımı başımın üzerine çekiyorum. Ancak kızlar odaya girdiğinde rahatlıyorum. Çoktan ilk teması kurduğumu fark etmeden sevgili ejderhaları hakkında fanteziler kurarak sohbetlerine devam ediyorlar.

Sıçrayarak uyanıyorum, rüyamda gördüğüm yeşil gözler hâlâ peşimi bırakmıyor.

Bry yatağımın kenarında oturuyor, incilerle bezenmiş V yakalı göz alıcı bir elbise giymiş. Jasmin safir takıyor. Diğerleri de mücevherli benzer elbiseler giyiyor.

Haley, "Neden elmas elbiseyi giyemediğimi hâlâ anlamıyorum," diye yakınıyor.

"Çünkü beraberlikte anlaşıştık. Myra o elbiseyi aldı, yani sen alamazsın."

Doğruluyorum ve elimi kısa, dağınık saçlarımda gezdiriyorum. "Sadece ver onu onu."

Callisto kollarını kavuşturur. Ejderha dövmesi artık tam olarak görünüyor. "Her istediğini elde edemez."

"Aptal bir elbise için tartışmanın anlamı yok. Haley, al onu."

Haley kaşlarını çatı. "Bana bir şey vermene ihtiyacım yok."

"Kızlar!" Cuero odaya daldı. "Bu kargaşa da ne? Myra, neden hazır değilsin? Ejderhalar modaya uygun bir şekilde geç kalmaya inanmazlar ve buraya hücum edecekler." Callisto'nun yatağına doğru yürüdü ve elmas elbiseyi aldı. Bana uzattı. "Hadi git."

Bir paravanın arkasına geçip elbiseye bakıyorum. Uhrevi bir şey ama Dünya'da birine kaç öğün yemek alabileceğini düşünebiliyorum. Sarkan elmaslardan birini koparmak için içimde bir dürtü var ama ben hırsız değilim.

Elbiseyi üzerime geçiriyorum ve koltuk altlarımı tıraş etmediğimi hatırlıyorum.

Kollarımı asla kaldırmamayı aklıma not ederek herkesin görüş alanına giriyorum. "Gidelim, mücevherlerim. Dünya bizi bekliyor!" Cuero bağıırıyor.

Onu dışarı kadar takip ediyoruz, sandaletlerimiz pürüzsüz zemine vuruyor.

"Bu arada, eğer eşiniz size fuhuş teklif ederse, onu görmezden gelin. Kafaları biraz karışık."

Jasmin ve ben bakıştık.

Merdivenden aşağı iniyoruz. Çimler kesilmiş, nefes kesici manzara ortaya çıkmıştı. Doğudaki ormana doğru ilerliyoruz, dev kırmızı mantarlarla, sopa ve çiçeklerden yapılmış yuvalarla taçlandırılmış eski ağaçlarla, ısıltılı kayalarla ve mavi yosunlarla hızlıca tanışıyoruz. Meraklı küçük yaratıklar bizi takip ediyor ama çok derine inmiyoruz.

Bir tepede durduk. Aşağı bakıyorum ve anında pişman oluyorum. Burada bir düzine ejderha var, çoğu basit formunda. Beş erkek önde duruyor ve sanki tabaktaki et parçalarıymışız gibi dikkatle bakıyor. Beyaz tunikler giyiyorlar ama onları birbirine bağlama zahmetine girmemişler. Gömlekleri buruşuk ve vahşetlerini gizlemekte başarısızlar. İri yarı, yara izli, dövme ve duruşlarında, parçalanmış bir ip tarafından tutulan boğalar gibi huzursuzlar.

"İşte geldik!" Cuero diyor ki. "Eşleştirme programımıza inandığınız ve bizi desteklemek için burada olduğunuz için hepinize teşekkür ederim. İnsanlar ve eşleşmeleri, birlikteliklerini sorunsuz hale getirmek için derslerden geçtiler. Bugün, daha iyi bir yarın için iki tür arasında köprü kuruyoruz. İlk insan dalgasını takdim ediyorum: Callisto, Bryanne, Haley, Jasmin ve... çık ortaya, Myra. Çekinme."

Ah, lanet olsun. Umarım bu akıl hastanesinden kaçmak için çok geç değildir. İsteksizce sıraya girdim ve aşağıdan beni delip geçen yeşil gözlerden kaçtım.

"Myra ile başlayalım," diyor Cuero. Haley boğazını temizler ve öne çıkar.

"Görünüşe göre Haley oldukça istekli. O zaman onunla başlayalım. Rodrex ile eşleştirildi."

Mavi gözlü ejderha altın bir dişini göstererek gülümsüyor. Saçları öne doğru örülmüş ve göğsünün üzerine dökülüyor.

Sırada Jasmin var, sonra diğerleri. Kibritlerini utangaç bir şekilde alırlar. Ejderhalar bakışlarını hiç ayırmazlar. Bakışlar delip geçebilseydi, on santim içimizde olurlardı.

"Myra, Ekon ile eşleştirildi."

Dün pencereden gördüğüm yeşil gözlü erkek öne doğru adım atıyor. Durmuyor. Hayır, yirmi metre havaya fırladı ve önüme düştü. Dehşete kapılarak geri çekildim. Diğer ejderhaların hiçbiri bu kadar agresif davranmamıştı.

"Yine karşılaştık." Büyük ikramiyeyi kazanmış gibi sırtıyor. İngilizcesi çok net, sanki ana dili gibi.

Kalbim göğsümde tekliyor, göğsümdeki boncuklar titriyor.

"Ekon, lütfen sabırlı ol." Cuero yaklaşıyor. "Hepinizin kibritlerinizle özel olarak konuşma şansınız olacak."

"Yeterince bekledim," dedi kısık sesiyle. "Maçımı istiyorum Şimdi."

Dilim nerede? Hadi ama. Kıyametten kurtuldum. A ukala ejderha bir hiçtir.

Omuzlarımı dikleştiriyorum. Onunkilerle kıyaslandığında cılız kalıyorlar ama önemli olan özgüven. "Ben kimsenin dengi değilim. Lütfen geri dönün. Etkinliği başkaları için mahvetme."

Ekon dudaklarını yalıyor. "Taktığın elmaslar senin kadar cezbedici değil, dişi. Sen bir hazinesin."

"Ekon," diye uyarıyor Cuero ama dinlemiyor. Pazumu yakalıyor ve neredeyse tökezliyorum.

"Bırak beni!" Mücadele ediyorum ama gücüm onunkiyle kıyaslanamaz. Onu atlatmayı başaramadığımı herkes dehşet içinde izliyor.

"Yeter," diye konuşuyor bir erkek uzaktan. Kaosa rağmen sesi sakın ve toparlanmış geliyor.

Yanımıza atlarken bir gümbürtü daha geliyor. Onu şimdi görüyorum ve oğlum, almam gereken çok şey var. Uzun boylu, gömleksiz ve neredeyse çıplak. Bu şövalye parlayan bir zırhla değil, kalçalarına gelişigüzel bağlanmış ve ereksiyon halinde parçalanmaya yüz tutmuş bir peştamalla geliyor. Çok iri *cüssesi* var. Geniş omuzları beni onlara tırmanmaya teşvik ediyor ve göğsünün ortasındaki büyük, ateşli, karmaşık dövme, uzak durmam ya da yaylara, dairelere ve çizgilere hapsolmam için yazılı bir uyarı gibi.

"Onu serbest bırak." Sesi havada gürliyor ve beni elektrikliendiriyor. Karnım sıkışıyor, ancak uzun zamandır ilk kez açlıktan değil.

Ekon rakibine bakıyor. O da benimle aynı şeyi görüyor -patlamamış bir volkan- ve kolumu bırakıyor.

"Teşekkür ederim," diyorum yabancıya.

Gözleri benimkilere kilitleniyor ve bir daha bırakmıyor. Bana bakışı, hâlâ birinin pençesindeymişim gibi hissettiriyor. Ama bu erkeğin tutuşunda düşmanlık yok, bu yüzden gönüllü bir esirim.

"Eşleştirme programından çıkarıldın, Ekon," diyor bakışlarımı tutarken.

"Sen kim oluyorsun da beni kovuyorsun?" Ekon kükrer.

Erkek Ekon'a bakıyor. Göğsü yüksek bir homurtuyla gümbürdüyor ve ellerini yumruk yaptığında eklemleri çatlıyor. Sakin tavrı erozyona uğruyor. Volkan patlıyor. "Ben bu dişinin eşiyim."

Önce duyma yetimi kaybettiğimi düşündüm ama sonra Ekon bağırdı: "Yalan! Denemelere katılmadın. O benim!" Sonuçta yanlış duymamışım. Bu yabancı beni sahipleniyor.

Utanmadan beni tepeden tırnağa tarıyor ve Ekon'a, "Benim alevimin seninkinden daha sıcak olduğunu kanıtlamak için hiçbir şeye katılmama gerek yok," diyor.

Beni eritmek için alevini solumasına da gerek yok. Ekon gibi asabi, fevri erkeklerle uğraşmaya alışkınım ama bu erkek farklı. O hem ateş hem de duman; beni boğan vahşilik ve gizemin baş döndürücü bir bileşimi. Belki de bu şekilde baştan çıkarıyor: Beni öpücüğü için çaresiz bırakacak şekilde havamı alarak.

"Ateşin babaları, lütfen!" Cuero müdahale ediyor.

Yabancı, Cuero ve Ekon'u görmezden geliyor. Bana yaklaştı ve şöyle dedi: "Suns. Ben Crux. Bana doğum adıyla ya da Efendi diye hitap edebilirsin."

Bu unvanın kültürel bir anlamı olmalı. Saygısızlık etmeye çalıştığını sanmıyorum ama ben birine Efendi demeden önce Dünya'ya ikinci bir kıyamet gelecek.

"Sana hangi isimle hitap edeyim?" Elini uzatıyor. Tokalaşmak istediğini düşünerek elimi uzatıyorum ama elini yukarı kaldırdığında göğsüme uzandığını fark ediyorum.

Cuero beni omuzlarımdan tutup geri çekene kadar elini tokatlamaya hazırlanıyorum.

"Sorun yok, Myra." "Ama o-"

Şakaklarını ovuşturuyor. "Göğsüne dokunmak için, evet, ama birinin kalbini avuçlamak birbirlerini selamlama şeklidir. Seni ellemek istememişti. Güven bana; ben bu köprüyü çoktan geçtim."

"Bu kadar saçmalık yeter!" Ekon bağılıyor.

Kızlar tehlikeden uzakta duruyorlar. Lanet olsun, ben de gidiyorum. Bu ikisi saçmalıklarını kendi başlarına çözebilirler. Acele ediyorum.

kızlar. Ekon bana tekrar uzandığında Crux'un kaslı kalçası onu tepeden aşağı tekmeliyor.

Ciğerlerim boşalıyor ama bu şiddet eylemi yüzünden değil. Peştamalin altında gizlenen canavarın parıltısı yüzünden. Onun gülünç boyunu gördüm - hayır, halüsinasyon gördüm-. Gözlerim beni kandırmış olmalı.

Tatlı kıyamet. Ben bunun için kayıt olmadım. Bu gezegene, bu elbiseye ya da benim için savaşılan bu ejderhalara bilet almak istemiyorum!

Ekon geri uçup tepeden aşağı yuvarlandığında ağzımı kapatıyorum. Hırıltısı ağaçları ve benim kemiklerimi sarsıyor. Ayağa kalkıyor ama kendini dövüşe atamadan iki ejderha tarafından kısıtılıyor. Kuduruyor, serbest kalmak için çırpınırken toprağı savuruyor ve havayı ısıtıyor.

İşler bu şekilde çözülmemeliydi. Eşleşmemi reddetmeye ve bu programdaki şansını mahvettiğim için özür dilemeye kararlı bir şekilde geldim. Bir eşleşme yerine, iki ateş babasının çekişmesine girdim.

Ekon'a meydan okuyan ve onu aşağılayan erkeğe bakıyorum. Rahatsız edilmemiş. İçinde yanan ateş Ekon'unakinin aksine kontrollü. Bu da onu daha ölümcül kılıyor.

"Herkes!" Cuero her şeyi kontrol altına almak için çabalıyor. Arkasındaki kalabalık şok içinde izliyor. "Geldiğiniz için teşekkür ederim. Lütfen beni bağışlayın ama bu etkinlik ertelendi. Katılımcılar arasında bir karışıklık var gibi görünüyor."

Kafa karışıklığı mı? Burada kafası karışık olanlar sadece benim üzerimde hak iddia eden erkeklerdir. İkisiyle de hiçbir şey yapmak istemiyorum.

İzleyiciler yavaşça dağılır, ancak kızların kibritleri uzaklaşmakta tereddüt eder.

"Katılımcılar, görev yerlerinize dönün. Birkaç şeyi düzeltmemiz gerekiyor." Cuero'nun sesi zor duyuluyor çünkü Ekon arkasından bağılıyor.

"Üstat Crux, Ekon'u durdurduğunuz için teşekkür ederim, ancak şiddet gereksizdi."

Crux, "Sinir krizi geçirdi ve kontrol edilmesi gerekiyordu," diye yanıtlıyor. "Programa kaydolmaması gerekirdi."

"Evet. Yerine başkası atanacak. Teşekkür ederim." "Yerine ben geçeceğim."

Cuero şaşırdı. "Ama siz yarışmalara katılmadınız. Kurucularımızdan biri olduğunuz için bu bir çıkar çatışması. Neden şimdi katılmak istiyorsunuz?"

Gözleri benimkileri buluyor ve Ekon tekrar hırlıyor.

"Dişilerle tanıştığım için artık ilgimi çekiyor. Bu en ilgi çekici olanı. Ona sahip olacağım."

"Hayır." Sesimin sertliği beni şaşırttı.

"Merak etme." Omuzlarını geriye atıyor ve bana ölümcül bir bakışla bakıyor. "Çok memnun bir eş olacaksın." Dudağının kenarı kıvrılıyor. Sırıttıyor mu emin değilim. Yaklaşmam gerekecek ama bu da muhtemelen beni cezbetmek için başka bir numara.

Başım belada. Bu ejderha ne istediğini biliyor ve bunun için savaşıyor. Ekon'a benziyor ama bana avıymışım gibi baksa da saldırgan değil. Eğlenceli sırıtişları, yakıcı bakışları ve inatçı kararlılığıyla baştan çıkarmak için burada.

Eski erkek arkadaşım olgunlaşmamış bir çocuktu, ama bu ejderha adımı öğrendikten sonra otuz saniye içinde bana karım dedi. Bu onu adam mı yapar yoksa deli mi?

Hırsından etkilendiğimi itiraf etmeliyim. Yalnız kalmaktan o kadar korkuyordum ki kız kardeşimi evrenin dört bir yanında kovaladım. Ben durmadan insanların etrafında dönen bir ayım, ama bu ejderha istediği şey için dalan ateşli bir meteor.

"Gerekirse denemeleri tamamlayacağım. Programa katılacağım." Tartışmak için bir adım öne çıkıyorum ama Cuero yolumu kesiyor.

"Lütfen," diye fısıldar. "Bugün yeterince şey oldu. Programın kapatılmaması bir mucize olacak. Hasarı kontrol altına almaya çalışalım."

Ama söyleyecek çok şeyim var. Nasıl arkama yaslanıp yabancıların kaderimi belirlemesini izleyebilirim?

Cuero içindeki savaşı görüyor. "Seninle daha sonra konuşacağım. Bir yolunu buluruz."

Stresle bir elimi saçlarımda gezdiriyorum. Crux kıkırdıyor ve kıllı koltuk altlarımı gösterdiğimi fark ettiğimde yüzüm alev alıyor. Mahcup bir şekilde kolumu indiriyorum.

"Bacaklarının arasında kara bukleler olup olmadığını öğrenmek için sabırsızlanıyorum.

"

Kızlar da benimle birlikte nefes nefese kaldılar.

"Benim yerime geçemeyeceksin, Crux!" Ekon bağıır.

Crux onu görmezden geliyor ve yer değiştiriyor. Bir rüzgar yüzüme çarpıyor ve

ciğerlerimi boşaltırken saçlarımı geriye attım. Sertleşmiş, kendinden emin adam

gözlerimin önünde yirmi ayaklı vahşi bir ejderhaya dönüşüyor. Kalbim göğsümde tekliyor. Daha önce hiçbir ejderhanın tam formuna geçtiğini görmemiştim ve Crux muhteşem bir canavar.

Kanatlarını bir, iki kez çırpıyor, rüzgâr beni tökezletiyor. Sonra dalları kırıyor ve gökyüzüne yükseliyor.

"Pekala kızlar. Çenelerinizi toplayın. Gitme vakti geldi," diyor Cuero. "Seninle konuşmayı talep ediyorum!" Ekon bağılıyor.

"Kızları yatakhanelerine götürdükten ve kurucularla konuştuktan sonra buluşacağız, bugünkü davranışınız sayesinde pek çok soruları olacak." İç geçiriyor. "Belki de bugünün ne kadar önemli olduğunu vurgulamamak benim hatam. Size daha sert ders vermeliydim."

Cuero'yu üzgün görmekten nefret ediyorum. Programın bir hayranı olmasam da, onun ve kızlar için ne kadar önemli olduğunu biliyorum.

Bize döndü. "Hadi gidelim, çiçekler."

Crux'un uçuşu sırasında rahatsız ettiği ormanda yürüyoruz.

"Vay canına, Myra. Senin için kavga ettiler," diye iç geçiriyor Callisto hüznle. "Çok rüya gibiydi."

Haley alay ediyor. "Lütfen, onunla sadece elbisesi yüzünden ilgileniyorlardı. Eğer ben giyseymdim, ölümüne kavga ederlerdi."

"Kapa çeneni, Haley. Ne kadar da nefret dolusun," diye çıkışıyor Callisto. "Kızlar, kibar olun," diyor Cuero.

Haley muhtemelen haklıdır. Onları çılgına çeviren elmas elbise olmalı.

Bölüm 6

MYRA

Cuero bizi aceleyle yatakhanelere geri götürüyor. Uzaktan bir adam takip ediyor; korumamız olmalı. Ekon'la tanışana kadar ne kadar büyük bir tehlike içinde olduğumuzu fark etmemiştim. Yeşil gözlerini hatırladıkça ürperiyorum.

"Sen iyi misin?" Callisto sorar.

Gülümsüyorum, ilgisi için minnettarım. Jasmin dayanışma için elime dokunuyor.

Merdivenlerden yatakhanelere çıktık ve lüks elbiselerimizi değiştirdik.

Yataklarımıza yattığımızda Cuero sessizliği bozuyor. "Üzgünüm kızlar. Le'vris kültürüne güvenli ve eğlenceli bir geçişi hak ediyorsunuz. Bugün yeni zorluklar ortaya çıkmış olsa da, bu program için durmadan mücadele edeceğim. Bu benim hayatımın işi ve sizin sonsuza dek mutlu olmanız." Bakışlarımı yakalıyor. "Yarın, eşleşmelerinizle birkaç dakika konuşacaksınız. Myra, sen bundan muafsin."

Kiminle tanışabilirim ki? Ekon mu Crux mu?

Bu haber kızları heyecanlandırır. Hayallerindeki erkeklerin nihayet yüzleri var. Onlar yetişkin videolarında yer almayı hayal ederken bu gece yurttaki bir tsunami yaşanacak.

"Peki ya Myra?" diye soruyor biri. Adımı duyduğumda canlanıyorum.

"Kaotik bir buluşmaydı ama Crux rüya gibiydi," diye iç geçiriyor Bry. "Seni kurtarması çok romantikti. Bu adam lafı dolandırmıyor. İlk günden itibaren senin çalılgına girip onu dövmeye kararlı."

Gönülsüzce kıkırdıyorum. "Bir dahaki sefere Ekon bana saldırmaya çalıştığında gönüllü olmayı unutma, böylece benim yerimi alabilirsin."

Bry şakacı bir şekilde dilini çıkarır. "Bana iki ateşli ejderha kazandıracaksa yaparım. Onları eğlendirmeye hazır iki deliğim var."

Sırıttıyorum. "Vay canına, azgın olmak seni şairane yapıyor."

"Kızlar." Cuero boğazını temizliyor. "Yemek odasına gidebilir ya da burada kalıp içinizdeki şeytanları mastürbasyonla çıkarabilirsiniz. Myra, beş dakika içinde benimle dışarıda buluş. Hemen döneceğim."

Parmaklarımı sıkıyorum ve endişeyle bekliyorum. Dışarı çıktığımda, yemyeşil arka bahçeye bakan büyük bir pencerenin önünde duruyorum. Cuero bir dakika sonra göründü.

"Sorularınız olmalı ama sizi temin ederim ki Ekon'la ben ilgileneceğim. Alana girmesi yasaklanacak," diyor.

En önemli soruyla başlıyorum: "Crux kimdir?"

Belli ki önemli biri. Taleplerinde çok fazla kibir, duruşunda güven ve bakışlarında kararlılık var. Çoğu erkek -insan ya da ejderha- sınırlarını bilir. Ama Crux'un etrafında bir hava var, sanki gökyüzü onun için sınır değil; onun alanı. Altındaki daha küçük varlıklara b a k a r k e n onun içinde uçabilir.

"Kendisi programın kurucularından biridir. Programı başlatmak için mal varlığını verdi. Onun yaşındaki çoğu ejderha eşini etkilemek için mücevherler, kristaller ve metallerden oluşan bir hazine oluşturuyor ama Crux hazinesini yıllar önce tamamladı. Seçkin bir bekâr da diyebilirsiniz."

Ve ben en uygun tren enkazıyım. Asla çalışamayız.

"Neden bana sahip olmakta ısrar ediyor? Başka bir insan onun yerine geçemez mi?"

Ben mi?"

Cuero cama vuruyor, kırmızı tırnakları cama çarpıyor.

"Dışarıya bak, Myra. Macera dolu bir dünya var. Yeni bir başlangıç. Kız kardeşine dönmekte ısrar ediyorsun ama senden daha iyi bir yaşam fırsatından vazgeçmeni istiyorsa o gerçekten iyi bir kız kardeş mi?"

"Bundan daha fazlası," diye cevap veriyorum. "Ben gezegenime sadığım. İnsanlar donarken ve açlıktan ölürken bir ejderhanın yatağını nasıl ısıtabilirim?"

"Dünya'yı yok eden Crux değildi," diyor ve haklı. Ejderhalar Dünya'ya ilk saldırdığında Crux ve ben çocuktuk. "Birkaç kişinin yaptıkları yüzünden tüm ejderhaları suçlayarak, tarihimizi karartan bir Terran hatasını tekrarlıyorsun."

Omuzlarım düştü. "Kötü adam olmak istemiyorum Cuero. Normal, durgun, sessiz hayatıma dönmek istiyorum."

"Mezarında sonsuza kadar normallik ve sessizlik olacak. O 'kahraman' unvanını aramak için maceralara atıl. Oturup talihsizliğiniz için tüm ejderhaları suçlayarak bunu bulamazsınız."

Zaten iyi bir insan olduğumu düşünüyordum - mükemmel değil ama suçlu da değilim. Kız kardeşime bakmak için her gün çalıştım ama belki de Cuero haklıdır. Belki de kendimi bir kurban olarak görmeyi bırakırsam daha fazlası olabilirim.

Bu benim şansım. Eve dönmek bir yenilgi olur ama burada kalmak zafer gibi hissettirmez. Uzlaşma nedir? Orta yol nedir?

Cuero içimde uyandırdığı çatışmadan memnun görünüyor. "Eğer ayrılmak istersen, seni bir kulübeye yerleştirebilirim. Altı ay içinde geçit açılana kadar korunacak ve besleneceksin. Muhafızlar seni uzaktan izleyecek ve ben de seni her hafta ziyaret edeceğim."

Bu çılgınlıktan kaçmak için yalvarıyorum ama ihtiyacım olan şeyin bu olup olmadığından emin değilim.

Zihnim koşturuyor. Ben bir insanım, bir kız kardeşim ama aynı zamanda bir iş kadınıyım. "Kararınızı bana bildirin." Cuero gitmek için döndü.

Kuru dudaklarımı yalıyorum. "Bekle. Ya koşullarla birlikte kalırsam? Crux beni isterse, Dünya'ya periyodik olarak yiyecek, ilaç ve su taşıyacaktır. Ona hemen seks yapamam ama suları test etmeye açık olacağım."

İşte bu. Dünya'ya bu şekilde katkıda bulunuyorum. Benim uzlaşmam.

Cuero'nun saçma isteğine gülmesini bekliyorum. Şansımı zorluyorum. Ne güzelim ne de olağanüstü yetenekliyim, bu yüzden bu taleplerde bulunmak için bir nedenim yok.

Cuero gülümsüyor. "O sandviçi cebine soktuğun anda sende özel bir şeyler olduğunu anlamıştım."

Parmaklarımı birbirine geçiriyorum. "Peki sence kabul edecek mi?"

"Evet. Bir ejderhanın hazinesi eşini etkilemek ve kendine çekmek için kullanılır. Seni elde etmek için ne pahasına olursa olsun harcayacaktır." Başını sallıyor. "Onunla konuşacağım. Sen kızların yanına git."

Az önce Crux'u eşim olarak kabul ettim. Ejderhanın inine girdim. Winter kendini terk edilmiş mi hissedecek, yoksa ona

Boşluk

"Oh, ve işte. Sana bunu vermemi söyledi." Cuero katlanmış bir mu?

"Teşekkür ederim" kağıdını açtı. Kâğıdı *açıyorum* ve kalın İngilizce Kağıt.

Harfler yazıyı okuyorum *Yanından geçerken erkeklerin başını döndürebiliyorsun*

ve onlara

Yatakta dönüp dururken seni hayal ediyorum. Bu gece onlardan biri olacağımı biliyorum.

Kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor ve kalbimdeki ateşi söndürmek için kâğıdı göğsüme bastırıyorum. Bu ejderha tek bir alev solumadan beni nasıl ateşe vereceğini biliyor. Bu aldığım ilk aşk notu ve kâğıt üzerindeki mürekkebin beni yerde erimiş bir lapaya dönüştürebileceğini hiç düşünmemiştim.

Yüzümde acı hissettiğimde, kocaman gülümsediğimi fark ediyorum. Şimdi utanarak notu cebime atıyorum ve kızları yemek odasında buluyorum. Bry benimle göz teması kuruyor ve yanındaki boş koltuğa vuruyor. Göğsüm ısınıyor ve ona katılıyorum.

Callisto, "Beni yakaladığında karın kaslarını hissetmek için takılıyormuş gibi yapacağım," diyor.

"Çok ince," diye gülüyor Jasmin.

"Doğru," diye gülümsüyor Callisto. "Zavallı ejderhalar kendilerine neyin çarptığını anlamayacaklar."

Yemeğin geri kalanında Bry ve Callisto eşlerini baştan çıkaracak gösteriler planlıyorlar. Onlara birkaç fikir sundum ve kıkırdama krizine girdik.

Birisi Callisto'nun ejderha dövmesini soruyor ve o da gülümseyerek bir ejderhanın uzun zaman önce hayatını nasıl kurtardığını anlatıyor. O da hepimizle aynı pis, tehlikeli varoşlardan geliyordu ve dünyamızı parçaladıkları için ejderhalardan nefret ediyordu. Kurtarıldıktan sonra onları affetmeyi öğrenmiş.

Bu gece bu kadınların daha iyi bir hayat istedikleri için doğuştan kötü olmadıklarını kabul ettim. Onlar hain değiller.

Yatakhaneye döndüğümüzde yatağıma uzanıyorum ve büyümeyi düşünüyorum. Aklıma kız kardeşim geliyor. Hiç bu kadar uzun süre ayrı kalmamıştık ama belki de ihtiyacımız olan şey budur. Onu bırakmam için bana yalvardı çünkü benim boğuculuğumdan bıkmıştı. Belki de en iyisi şimdilik ortalıkta görünmemektir.

Kızlar sırayla banyoya giriyor. Çiçek yaprakları ve hayal edebileceğim kadar çok yağ ve losyonla dolu iki büyük havuzu var. Ilık suyun içine batıyorum ve sessizliğin tadını çıkarıyorum. Su harika hissettiriyor ama kaç galon suyun boşa gittiği konusunda kendimi suçlu hissediyorum. Muhtemelen kova banyolarıma geri döneceğim.

Krem rengi bir bornozun içine giriyorum. Yorgunluğum beni yatağa sürüklüyor ve uykuya ilk dalan ben oluyorum.

Ertesi gün, yalnız uyandım. Kızlar eşleriyle buluşmak için ayrıldılar. Hem onlar adına sevindim hem de meraklandım. Crux'la özel olarak tanışmak nasıl olacak?

Karnım guruldasa da yatağında kalıyorum çünkü kızları ve onların dramını kaçırmak istemiyorum. Geldiklerinde, hayal kırıklığına uğratmadılar. Callisto'nun elmacık kemiği çürümüş. Görünüşe göre, düşmüş gibi yapmış ama rakibiyle arasındaki mesafeyi yanlış hesaplamış. Onun kollarına düşmek yerine yeri öpmüş.

"Al." Bry yanıma oturdu ve bana ipek ambalajlı bir paket uzattı. "Nedir bu?"

Göz kırpmıyor. "Görevli bağırsak karıştırıcınız bunu size vermemi istedi. sen."

Kırmızı ipeğe bakıyorum ve gülümsememin bana ihanet ettiğini hissediyorum. Crux

Başka bir aşk notu mu?

"Peki, açmayacak mısın?" Haley kaşlarını çatarak

Oda.

Merakını gidermek istemediğim için dışarı çıktım ve ipek. Kutunun içinde küçük, T şeklinde metal bir alet buldum. Bu bir ustura. Tıraş olmayı unuttuğum için benimle alay ediyor!

Kutuda bir not var.

Koltuk altlarınız için. Yine de bacaklarınızın arasında bukleler varsa, onları çıkarmamanı rica ediyorum. O siyah bukleleri beyaza boyamak istiyorum.

O kötü adam.

Tıraş bıçağını kutuya geri koyuyorum ve son parçayı alıyorum. Uzun mor bir çubuk, yaklaşık bir ön kol uzunluğunda. Ucu yuvarlatılmış ve diğer ucunda bir sap var. Tuhaf görünümlü bir sırt kaşıyıcı ama kabul ediyorum. İşime yarayacak çünkü Crux beni strese sokuyor.

Odaya dönüyorum. Dersimiz için hazırlanıyoruz ve sırt kaşıyıcıyı yanıma alıyorum. Arkada oturuyorum ve hediyemle kendimi eğlendiriyorum.

"Herkes merhaba." Cuero içeri girer ve masasına bir dosya koyar. "Bir program çakışması var. Önce ejderhalara ders vermem gerekecek. Biraz ara verin, bir saat içinde döneceğim."

Omuz silkiyorum. Yapacak daha iyi bir şeyim yok gibi. Sırt kaşıyıcıyı kullanmaya devam ediyorum, her ne kadar oldukça sarkık olsa da.

Cuero'nun gözleri bana dikildi. "Myra, dışarıda konuşalım lütfen."

Takip ediyorum ve kürek kemiğimdeki kaşıntıyı gidermek için sırt kaşıyıcıyı alıyorum.

Cuero kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor. "Ne yapıyorsun Bu mu?"

"Bu mu? Bir kaşıntıyı kaşıyorum."

"Affedersiniz?"

Kaşlarım birbirine yaklaşıyor. "Geriye doğru uzanıyor ve rahatlatıcı. Denemek ister misin?"

Cuero alay ediyor. "Evet, eminim o şeyi sokmak en gergin rahibeyi bile rahatlatır. Hayır, denemek istemiyorum! Bu kabul edilemez. Ben senin amirinin. Seni bir daha seks oyuncağını sallarken yakalamayayım, yoksa ona el koyarım."

Çenem düştü. "Seks oyuncağı mı?"

Dildo elimden kayıyor, ağır bir sesle yere düşüyor.

thud.

"O yuvarlak uçlu dildonun ne olduğunu sanıyordun? Bir sırt kaşıyıcı?"

Yapay penisi elime alıp onunla koşarken boğuk bir ses çıkarıyorum.

Bölüm 7

CUERO

Myra'nın kaçışını izliyorum, yapay penis sıkılı yumruğunda zıplıyor. Kendini kaybediyor olmalı. Bu uzaylı adamlar zavallı kızın beynini ve külotunu eritiyor.

Kıkırdayarak, erkek kanadına doğru yürüyorum.

Ejderhalara ders vereceğim. İçeri girdiğimde onları koltuklarında kaşlarını çatmış halde buluyorum. Crux bir çakıl taşıyla masasına şekiller çiziyor, Reth pencereden gökyüzüne bakıyor, Wrenton kanatlarını yavaşça çırpıyor ve diğer ikisi ya uyuyor ya da sıkıntıdan ölmüş.

"Wrenton, lütfen kanatlarını katla. Burada yer değiştirmeye izin verilmiyor."

Alay ediyor ve geri çekiyor. Emirlerimi almanın onun için neden zor olduğunu anlayabiliyorum. Koca huysuz beni bütün olarak yutabilir.

Mmm, kulağa lezzetli geliyor.

Boğazımı temizliyorum. Kendimi toparlamam lazım. Fahişelik günlerim bitti.

"Karşılaşmamla ilgili bir sorum var. Ne olduğunu açıklayacaksın anlamına geliyor," diyor Errol.

"Evet?"

"Eşim bana Dünya'daki mesleğinin 'bebek bakıcılığı' olduğunu söyledi ve güldüğümde üzgün görünüyordu. İnsanların neden çocuklara yürümeyi değil de oturmaya öğretmenin önemli olduğunu düşündüklerini sormadan gitti."

İç çekiyorum. İşte başlıyoruz. "Bebek bakıcılığının bebeklere bakmakla hiçbir ilgisi yoktur. Sadece çocuklarla ilgilenmek anlamına gelir. Onun işini küçümsediğiniz için üzgündü."

Kafası karışmış görünüyor. "Ne kadar tuhaf." Diğerleri de aynı şekilde inliyor.

"Bugünün dersi, ifadeleri kelimesi kelimesine almamaktır. İnsanların dili sizinki kadar doğrudan değildir. Birçok konuşma şekli kullanırız. Başka sorusu olan var mı?"

Başka bir ejderha canlanır. "Haley söylediğim bir yoruma kaşlarını çatı. Sürekli sorunun ne olduğunu sordum ve o da sinirli bir şekilde 'iyi' olduğunu söyleyip durdu. 'İyi' başka bir anlama geliyorsa açıkla."

Başımı salladım. "Kesinlikle bir şeye üzölmüş. Bir insan kadın iyi olduğunu söylediğinde ona asla inanma."

"Neden sadece sorunun ne olduğunu ifade etmiyor?"

Gençlik yıllarımda bu "ben iyiyim" oyununu oynadığım için suçluyum.

Sırıtiyorum. "Evrenin en karanlık gizemleri biz sorunuzu yanıtlayamadan çözülmüş olacak."

Eğlenmiş görünmüyorlar.

"Kızları sadece birkaç dakika gördünüz, ancak bir dahaki sefere güven inşa etmek için bir etkinliğe katılacaksınız."

"Açıkla," diyor Errol.

"Yarı formlarınıza geçecek ve dişileri havaya uçuracaksınız." Sanki o kadar kiloyu taşımak çocuk oynucağıymış gibi omuz silkiyorlar. "Ama onları sadece bellerinden tutabilirsiniz."

Reth kaşlarını çatıyor. "Peki ya kalçalar? Ya da bize izin verdikleri başka bir yer?"

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. "Hayır, çünkü ellerinin onların eteklerinde oyalanacağından şüpheleniyorum. Siz ejderhalar açgözlü olabiliyorsunuz."

"Ya-"

"Wrenton, Callisto'ya kışını ovması karşılığında altın vermeyi önerirsen büyük hayal kırıklığına uğrarım."

"Elbette bunu yapmazdım. Bu 'fahişelik' kavramına karşı çok karardıydın." Omuzlarını geriye atıyor. "Ben daha çok karşılığında klitorisini emmeyi teklif etmeyi düşünüyordum."

Alnımı ovuyorum. Bu adamlar beni öldürüyor. "Hayır, yapamazsın. Tatlı kıyamet. Bu gidişle türünüzün nesli tükenecek."

Crux oturduğu yerden ayağa kalkar, şüphesiz geniş vücuduna göre çok küçük bir sandalyeye hapsedilmekten yorulmuştur. "Tüm bu kısıtlamaları açıklayın."

"Crux, bu programı finanse ettiniz çünkü buna inandınız. Bu dersler çok önemli. Sabır da öyle."

"Haklısınız. Programa inanıyorum ama becerilerimize güvenebilmemizin bu kadar uzun süreceğini tahmin etmemiştim. Bu gidişle onları asla baştan çıkaramayacağız."

Beş çift göz bana inançla bakıyor. Özgüvenleri kasları kadar kalın. İnsanlara yatakta ne kadar yetenekli olduklarını göstermeye hazırlar.

"Seksin ustalaştığınız bir sanat olduğunu ve kültürünüzde ilişkilerde erken yaşta geldiğini anlıyorum. Bu da Dünya'da anormal bir durum değil. Bazı kızlar şu anda seninle yatağa atlamakta sakınca görmez ama-"

"Kim?" Reth her zamanki gibi sandalyesini devirerek ayağa kalkar.

"Benim tatlı

Bry?"

Ağlamak istiyorum. "Herkes beni dinlesin. Ben elli yıldır kadını. Yıllardır. Onları anlıyorum. Önce güven ve iletişim kurmalı, sonra cinsel gerilim oluşturmamız. Bu sütunlar ilişkiyi güçlendirecek ve gelecekte sigorta görevi görecektir. Önce romantik duygularınızın gerçek olduğunu kabul ederlerse, yakınlık daha kolay olacaktır."

Crux oturur. "Pekala, o zaman."

"Güzel." Masama vuruyorum. "Peki hepimiz bu akşam güven etkinlikleri için ne beklendiğini biliyor muyuz?"

Başlarını sallıyorlar.

"Seks için mücevher teklif etmemeniz için dostça hatırlatmalar. Pantolon giyin, ancak gömleklerinizi başsız bırakabilirsiniz. Cümlelerinizi istek olarak kurmaya çalışın ve eşlerinize karşı nazik olun. Onları gülümsetin! Hepsi bu kadar. Ders bitmiştir. Crux, seninle konuşmalıyım."

Ejderhalar pencereleri itip açıyor ve dışarı atlıyorlar. Crux sakince bana yaklaşıyor. "Sen mi çağırdın?"

"Myra hakkında. Bazı şartlar altında senin eşin olmayı kabul etti."

"Neymiş onlar?"

"Yiyecek, ilaç ve su istiyor."

Kaşlarını çatıyor. "Ne için? Bu malzemeleri satmaya mı niyetli?"

"Bunlar onun için değil. Dünya'ya bağışlanmalarını istiyor. Le'vris'in zaten çok bağış yaptığını biliyorum ama sizden bağışlarınızı artırmanızı rica ediyor."

Bana boş boş bakıyor. Bunun olacağından şüpheliydim ama ejderhalar beklenmedik olabiliyor. İnkâr ettiğimde Myra yıkılacak-

"Hallet şu işi."

Göz kırpıyorum. "Ne miktarda kaynak ayırmalıyım?"

"Onun için mi? Ona gezegenin kendisini verin. Detayları konuşmak için beni takip edin."

Gitmem gereken bir yer var."

Ayrılmadan önce her şeyin yolunda olduğundan emin oluyorum. Crux ve ben lojmanlardan birkaç dakika uzaklıktaki kasabaya doğru yürürken lojistiği planlıyoruz. Kasabanın en ucundaki küçük bir barakaya giriyoruz.

"Crux!" diye selamlıyor dükkan sahibi. Bana hızlı bir şaşkınlık bakışı atıyor ama hemen toparlanıyor. "Hoş geldiniz."

"İngilizceyi ne zaman öğrendin?" Crux soruyor.

Adam omuz silkiyor. "İşi insanlara yaymak için çalışıyorum. Söylesene, nasılsın?"

Crux ters ters bakıyor. "Kızgınım çünkü bahçıvanıma sattığın son tohumlar arazimde yabancı ot salgınına neden oldu."

"Oh, çünkü kötü enerji hissettiklerinde kötüleşiyorlar. Her zaman çok huysuzsun. İşte, sana bu rahatsızlığa neyin yardımcı olabileceğini göstereyim." Parlayan şişelerden oluşan duvarı işaret ediyor.

"Yepyeni bir karışım yaptım." Yeşil bir şişe çıkardı. "Bu iksirden bir yudum alın ve sorunlarınız bu gece için yok olsun."

Crux şişeyi koklar ve öksürür. "Elbette solacaklar. Hiç içemeyecek kadar ölmüş olacağım! Bu çürümüş şeyin içine ne koydunuz?"

Dükkan sahibi kaşlarını çatıyor ve değerli şişesinin kapağını kapatıyor. "Bu gizli bir tarif."

"Gizli çünkü bunu deneyen herkes öldü?"

Kıkırdıyorum.

Dükkan sahibi elini sallar. "Avukatım bana bunları konuşmamamı söyledi. Şimdi söyle bakalım. Ne istiyorsunuz?"

Crux cebinden bir kağıt parçası çıkarır. "İşte." "Bunlar ne?"

"Sikimin ölçüleri."

Nefesim kesildi. Bu Myra'nın "sırt kaşıyıcısını" nereden aldığını açıklıyor. Crux başyapıtının kalıplarını yaptırmak için etrafta koşturuyor.

Dükkan sahibi birkaç santim uzaklaştı. "Gururum okşandı ama artık ödeme olarak cinsel iyilik kabul etmiyorum."

"Onları ne zaman kabul ettiniz?"

"Avukatım yapmamamı söyledi-"

"-Bunları tartışalım. Evet, anlıyorum, seni eski terazi. Ölçüler senin için değil. Bu rakamları kullanarak bir kalıp yapmanı istiyorum çünkü ilk yaptığın çok küçüktü."

Rakamları tekrar tarıyor ve Crux'un kasıklarına bakıyor. "Ve iksirimin ölümcül olduğunu mu iddia ediyorsun? Bu ölçümler üzerine oturan her dişi öldürecektir."

Kendimi yelpazeliyorum. Tatlı gökyüzü, Myra şanslı bir kız.

"Gill!" Crux homurdanıyor. "Yoruma ihtiyacım yok. Bunu yapabilir misin, yapamaz mısın?"

"Elbette. Şanslı hanımınız için şaftı ben yaratacağım. Bu arada, iksirim için size özel bir indirim yapacağım."

"Gill," diye homurdanıyor.

"Ne? Kaybedecek bir şeyin yok. Eğer yan etkiler yaşarsan seni yönlendirebileceğim bir doktor arkadaşım var."

"Evet, eminim yaptığınız tüm o zehirlemelerden dolayı bir cenaze levazımatçısı arkadaşınız vardır."

O Gözlerini kısar kuşkuyla. "Var mı sen
olmuştur konuşan ile Avukatım mı?"

Crux, "Aylar, Gill," der ve dükkândan dışarı çıkar.

"Aylar sana da! Fikrinizi değiştirirseniz bana yazın!"

Ejderhaları kızlara hediye vermeye teşvik ederken kastettiğim bu değildi. Neden sürekli aşağılayıcı ve ölümcül şeyler veriyorlar?

"Crux, Myra'ya başka bir sırt kaşıyıcı göndermek zorunda mısın?"

Gülüyor. "Sırt kaşıyıcı olduğunu mu düşündü? Ne kadar değerli."

Onu suçlayamam. Sapı oldukça uzundu. "Sana söz veriyorum, başka bir taneye ihtiyacı yok."

"Dişimin tamamen tatmin olmasını sağlamalıyım."

Demek bu yüzden ona iki "oyuncak" veriyor. Onu tamamen doldurmak için. "Onu bunaltma, Crux. Profesörün olarak bana güven."

Gözlerini kısar. "İyi o zaman. Talebi iptal edeceğim ama Gill bu işin sonunu duymama izin vermeyecek."

Ne kadar rahatladım. Myra'nın bağırsakları bir gün daha hayatta kaldı.

Bölüm 8

MYRA

Cuero sınıfa girdiğinde yüzüm alev alev yanıyor. Crux'u gördüğümde onu boğacağım -muhtemelen küçük hediyesini boynuna dolayarak.

"Merhaba kızlar. Ben geri döndüm. Bugün erkek kültürünü daha derinlemesine inceleyeceğiz.

Ejderhalarınızın iki hedefi var: bir yığın ve bir dişi elde etmek."

Dinlemekte zorlanıyorum. Tanrı aşkına, kadına dildomu uzattım. "Çoğu erkek ejderha ve birkaç dişi ejderha evlerini terk edip mücevherler ve değerli metaller biriktirirler. Büyükçe bir toprak parçasına sahip olana kadar biriktirirler. Gezegenleri Dünya'nın yirmi bin katı büyüklüğünde, bu yüzden hak iddia edecek çok şey var. İnsan yaşına göre yirmi beş yaş civarında toprak satın alırlar, bunu bir dişiyi etkilemek için kullanırlar ve bir aile kurarlar. Tüm eşleşmeleriniz sizi ve topraklarını canavarlardan, doğal afetlerden ve kıtlıktan korumayı amaçlayan toprak sahipleridir. Evlerini çıplak elleriyle inşa ederler, dişi ise onlara bir amaç verir."

"Amaç mı? Bu çok hoş ama bütün gün evde olmak beni sıkıyor," diyor Callisto. "Ya arazide çalışmak istersem?"

"O zaman çalışın. Tehlikeli olmadığı sürece protesto etmeleri pek olası değil. emek."

"Neden istif yapıyorlar? Ailelerinin topraklarını miras alamazlar mı?" Bry diye

"Hayır. Ejderhalar mirasa inanmaz. Bir kez toprak sahibi ve sorar.

ortakları ölürse, mülk yok edilir ve arazi satın alınmak üzere serbest bırakılır. Miras tembellik olarak kabul edilir. Herkes istediği şey için çalışır. Unutmayın ki bir mücevheri hediye olarak reddetmek adamlara karşı kabalık olur çünkü onu size vermek için hazinelerinden çıkarmışlardır."

Gözleri benimkileri buldu. Ne? Bana dildoyu reddetmememi mi söylüyor? Ne de olsa o kadar uzun ve kalın ki bazı kadınlar bunu bir hazine olarak görüyor.

Dersin geri kalanında onunla göz göze gelmekten kaçınıyorum ve Crux'u çarmıha germeyi hayal ediyorum.

Cuero bir el sallıyor. "Sınıf dağıldı. Bu akşam görüşürüz. Yemeğinizi yiyin ve maçlarınız için güzelleşin."

"Hey," diye fısıldadım Bry'ye. "Bu akşam neler oluyor?" "Güven etkinlikleri."

"Ha?"

Bry gülümsüyor. "Seksi ejderhanı hayal etmekle o kadar meşguldün ki dikkat etmedin mi?"

Evet, onu öldürmeyi hayal ettim.

"Adamların vardiya değiştirip bizi uçuracağı bir egzersiz yapıyoruz. Çok heyecanlıyım!"

Belki de dikkat etmeliydim.

O adamın kollarında, yüzlerimiz birbirinden birkaç santim uzakta, kaçma ihtimalim olmadan duramam. Onun sinir bozucu şakasından sonra olmaz. İtiraz etmek istiyorum ama yapamam. Dünya'ya malzeme gönderirse programa bir şans vereceğime söz verdim, bu yüzden itaat etmeliyim. İyi o zaman. O arsız ejderhaya sarılacağım ve eğer "sırt kaşıyıcı" dan bahsederek benimle dalga geçerse, ölümüne düşene kadar kollarında kıpırdanacağım.

Yemekten sonra yatakhaneye döndük. "Hediyenin" hala altında saklı olduğundan emin olmak için yastığımı yokluyorum.

"Acele edin kızlar!" Cuero diyor ki.

Yatağımın altından giysi sepetimi çıkarırken bacaklarım ağırlaşıyor. Parlak gümüş ipliklerle astarlanmış yüksek belli, bol mavi bir pantolon buluyorum. Ona uygun mavi bir bluz var. Birçok süslü giysi var ama onları ayırmıyorum.

Kıyafetlerimi giymek için soyunma perdesinin arkasına geçiyorum. Kızlar yeni kıyafetleri ve ışıltılı mücevherleri içinde harika görünüyorlar ama hepimiz biraz eğreti duruyoruz. Bazılarımız kıyafetlerin içini dolduramayacak kadar zayıf ve süslü ipek ve boncuklu pamuklu kumaşlar kuru, yaralı cildimize garip geliyor.

Cuero bizi parlayan kırmızı çiçeklerle dolu büyüleyici bir tarlaya götürüyor. İlk başta temkinliyiz ama Cuero bizi dışarı çıkmamız için cesaretlendiriyor. Sandaletlerimi çıkarıp ayaklarımı çimlere gömüyorum. Cuero gülümseyerek bizi izlerken, kızlar parlayan yaprakları seyrediyor.

Havada bir değişim var. Alanın karşısında, etraflarındaki doğayı görmezden gelen beş uzun, güçlü ejderha var. Gözleri bize kilitlendi. I

Crux'u fark ettim. Her zamanki gibi kibirli, kaslı kollarını kavuşturmuş adamlardan en uzakta duruyor ve bakışları vücudumda geziniyor.

Uzakta olmasına rağmen kendimi köşeye sıkışmış hissediyorum.

"Hadi hanımlar," diyor Cuero. "Kibritlerinizle tanışalım."

Elimdeki çiçeği bırakıyorum ve omuzlarım dik bir şekilde Crux'a yaklaşıyorum. En son bu kadar yakın olduğumuzda, beni belirlenmiş eşimin pençelerinden söküp aldı ve kendisi için sahiplendi. Kendine güveni etkileyici olduğu kadar sinir bozucu da.

Cuero, "Hadi, tadını çıkarın," diye teşvik ediyor.

Çiftler uzaklaşıyor ama Crux ve ben olduğumuz yerde kalıyoruz. Nasıl devam edeceğimi bilmiyorum. Dünya'da her türlü işte çalıştım ama hiçbiri beni bu kadar açık bir şekilde arzulayan bir adamın yoğun bakışlarından kurtulmayı içermiyordu. Her türden erkekle etkileşim kurdum ama onları reddetmek kolaydı çünkü gürültülü ve orijinal değillerdi. Crux ikisi de değil.

"Myra."

Selamlamak için başımı eğiyorum.

"Hediyelerimi beğenip beğenmediğini bana söyleyeceksin."

"Onlar olmadan da yaşayabilirdim" diye mırıldanırken utancımın neredeyse küçülüyor.

Bry üstümüzde gülüyor. Omzumun üzerinden baktığımda, onu eşinin kollarında uçarken buluyorum. Gülümsemekten kendimi alamıyorum.

Bir el çeneme dokunuyor ve başımı nazikçe çeviriyor. Crux'un gözlerini tekrar buluyorum. Omuzlarını kıvrıyor ve kıpkırmızı kanatları genişliyor. Her biri beş ayak uzunluğunda, elmas şeklindeki pullarla desenli. Crux onları vücuduna yakın bir şekilde katlıyor, böylece dikey olarak uzuyorlar ve neredeyse ayak bileklerine geliyorlar. Bazen göğsünün sol tarafında da pullar beliriyor. Cuero bize bunların sadece bir ejderha dövuşe hazırlandığında ortaya çıktığını öğretti.

Huşu içinde bakıyorum.

"Onlara dokunabilirsin."

Geçici olarak kanadının kenarına dokunuyorum. Sağlam ve kalın, tıpkı geri kalanı gibi. Karanlık ve ezilmiş tek bir nokta var, pulları eksik. Onu telaşlandırmak istemediğim için bundan kaçınıyorum. Onun yerine kemiği ovup sıkıyorum. Sonra serçe parmağım pazusunu sıyrıyor ve dikkatim göğsüne kayıyor. Çok iri yarı. Dilimin içinde kaybolmak istediği bir kas ve tendon labirenti. Altın rengi teni ısı yayıyor ve ben baktıkça daha da üşüyorum. Baştan çıkarma ateş gibi içimde yanıyor ama bu beni ısıtmaya yetmiyor. Onun tenine *ihtiyacım var*.

Göğsünün ortasındaki ateşli dövme çok çarpıcı ama asıl sanat eseri vücudu. Parmaklarımı üzerinde gezdirmeye, gizemli çizgileri ve daireleri takip etmeye cesaret ediyorum. Dövme göbek deliğini geçince iki paralel çizgiye dönüşüyor ama ben devam ediyorum.

Parmaklarım pantolonunun paçasına ulaştığında homurdanıyor. Merakla başımı kaldırıp bakıyorum. "Bu dövme ne anlama geliyor?" diye soruyorum.

"Hiçbir şey" diyor, sesi gırtlaktan geliyor. "Sanatçının serbest çizim yapmasına izin verdim. Acı toleransımı test etmek istedim."

Parmak uçlarım bir meme ucuna değiyor. Sert, benimkiler gibi.

"Acıdı mı?" İçime üflediği şehveti fark etmemesini umarak fısıldıyorum. Kendi vücuduyla deneyler yaptığını bilmek, benimkiyle nasıl deneyler yapacağını merak etmeme neden oluyor.

Dudaklarını yalıyor. "Şu anda şişmiş taşaklarımın acıdığı kadar değil."

Elimi çekiyorum, Crux gücü geri aldığı için transım bozuluyor.

"Artık soru sorma vaktim geldi," diye sırtıyor. "Söyle bana, onu kullandın mı?"

"Neyi kullanayım?"

"Aletimi şekillendirirken zevk aldın mı?"

Neyinin kalıbı? Üstümdeki tatlı gökyüzü. Lütfen bana dildonun gerçek boyutta olduğunu söyleme. Ejderhanın para ve inçle dolu olması haksızlık olur.

Parmaklarımı birbirine doladım. Kendime güvenim buraya kadarmış. "Hayır, vermedim. Lütfen bana bir daha böyle hediyeler verme. Sakin olalım."

"Bahsettiğin bu at nedir?"

Aletinin büyüklüğüne bakılırsa, muhtemelen uzak bir kuzen.

"Boş ver."

Gülümsüyor. "Pekala. Artık kalıp yok. Bir dahaki sefere sana gerçek bir şeyle gireceğim."

Yüzüm ateş gibi. Crux bana doğru uzanıyor. Kalın, nasırlı parmakları yanağımı sevgiyle okşuyor. "Tanrılar seni çok güzel renklerle boyamış. Bir elmas gibi parlıyorsun ama beni kalçalarının arasına alırsan seni öyle ıslatırım ki daha önce hiç olmadığı kadar parlarsın."

Gözlerimi kapattım. Crux beni kıvrandırmayı bir sanat haline getirdi. Nasıl böyle mahrem şeyler söyleyebilir? Güvensizlik onun terazisine nüfuz edemez mi? Aramızda yayılan buhar onun zihnini de benimki gibi bulandırmıyor mu, yoksa ateşin babası olduğu için mi bağıışıklığı var?

Eli kaybolur. "Seni bunaltıyorsam söyle bana. Arzularımı dizginlemek için elimden geleni yapacağım."

Gözlerimi açıyorum. Onunla başa çıkamayacağımı düşünmesini istemiyorum. Sadece onun müthiş flörtüne alışmam biraz zaman alıyor. Daha önce hiç duymadığım erotik, şiirsel şeyler söylüyor. Bu ateşin babası beni eritiyor, ama bir gün onu da yakacağım.

"Seninle başa çıkabilirim."

Dudaklarını tehlikeli bir şekilde yaklaştırarak eğiliyor. Sonra elleriyle kalçalarını kavıyor ve kanatlarını güçlü bir şekilde çırpıyor. İçgüdüsel olarak kollarımı omuzlarına atıp canımı kurtarmak için ona sarılıyorum. Crux kıkırdıyor, titreşimler kaslı göğsünden benimkine doğru akıyor.

Havaya tırmanırken bana "Güvendesin," diye güvence veriyor.

Saçlarım yüzümün etrafında savruluyor, anlık olarak görüşümü engelliyor, ama görüşüm açıldığında o hep orada. Bana anlamadığım ya da hak etmediğim bir şefkatle bakıyor. Birbirimizi çok az tanıyoruz ve sadece kaderin bir cilvesiyle birbirimize bağlıyız. Neden bana böyle bakıyor?

Bilmek

istiyorum.

"Neden ben?"

Kanatlarını çırparak bizi daha yükseğe çıkarıyor. "Çünkü düşünce tarzın ilgimi çekti. Yıkık gezegeninizde yoksulluk içinde yaşamınıza ve bu piyangoyu kazanarak bakılma şansını elde etmenize rağmen, teklife direndiniz. Bu fırsat bir mücevher ve onu almamak hiç mantıklı değil. Hazineye sahip çıkmak için benim doğama karşı geliyorsun."

Demek öyle. Onu çeken benim inatçılığımı.

Aşağıya bakıyorum. Le'vris yemyeşil ve güzel. Başlangıçta programı reddetmiş olsam da, kızlar ve Crux bu dünyaya bakış açımı değiştirdi.

Crux'un kalçalarındaki tutuşu sıkılaşıyor ve beni sert, iri göğsüne doğru daha derine bastırıyor. Eğiliyor ve tam beni öpeceğini düşündüğüm anda, yüzünü boynumun kıvrımına yönlendiriyor ve derin derin içine çekiyor.

Endişeyle gülüyorum, karnım titriyor. "Düğmelerime basmaya bayılıyorsun."

Bizi yere indiriyor. "Aranızdaki tek küçük düğmeye basmak için servetimi verirdim-"

"Hey!"

Sırıttıyor. "Evet, mücevherim. Uslu duracağım."

Yere uzanıyoruz ama elleri kalçalarımızda kalıyor. "Söyle bana, ne yapmaktan hoşlanırsın?" diye soruyor.

Titreyen bacaklarım bir adım uzaklaşıyor. "Hobiler için zamanım yoktu. Yapılacak çok fazla iş vardı."

Kaşları birbirine yaklaştı. "Bu kabul edilemez." "Hayat böyleydi Crux."

Homurdanıyor. "Adımı söyleyişine bayılıyorum." Dudağımı ısırıyorum. "Tam adın ne? "Crux."

"Aile soyunuz tarafından paylaşılan bir soyadınız var mı? Ben Myra Brown."

"Bu sizin gezegeninizde olan bir şey mi? Bir Le'vris erkeği onurunu anne ve babasından miras almaz. Bunu kendisi kazanmalıdır. Ben Crux'um, sadece Crux ve bu isim kendi başına güçlüdür. İkinci bir isim ödünç almama gerek yok."

Çok sert biri. Bu noktada, kahvaltıda kömür yese şaşırmazdım.

Diğer çiftler toplanıyor, sohbetimizi bölüyorlar.

"Sana beni o kadar yükseğe uçurma demiştim. Bak saçıma ne yaptın!" Haley sızlanıyor.

Şaşkın kibriti ona doğru uzanır. "Affet beni." "Seni Cuero eğitmedi mi? Aptal it!"

"Tanrım, Haley. Neden böyle-"

"Kapa çeneni Callisto. Neden hep benim işime karışıyorsun?"

"Çünkü çok gürültücüsün. Senin saçmalıklarını dinlemekten başka çarem yok." Callisto kalçalarını avuçluyor. "Neden sesini *kesmiyorsun*?"

Haley oflayıp bileğini kaldırıyor. Aptalca bir şey yapmadan önce onu yakaladım. Crux bir kolunu belime doladığında ben de kapana kısıliyorum.

"Yeter!" Cuero gürlüyor. "Callisto ve Haley, beni takip edin."

Crux beni şaşkına çeviren özenli bir manevrayla kollarında döndürüyor. Her zamanki şehvetli bakışları yerine öfke vardı. "Bunu bir daha yapmayacaksın."

"Ne?"

"Kendini tehlikeye atmayacaksın. Anladın mı?"

Hayır, bilmiyorum. Haley 1.80 boyunda ve 100 küsur kilo. Dağ büyüklüğünde bir ejderha değil.

"Yapabileceği en kötü şey beni tokatlamaktı."

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor. "Bunu seninle tartıştığımı mı sanıyorsun? Sormuyorum."

"Sen benim eşimsin, diktatörüm değil."

"Ben senin hem eşin hem de sik vereninim," diye karşılık veriyor. Sanırım kelime

diktatör yanlış tercüme edilmiştir.

"Ee... Myra?" Bry araya girer. "Benim iki sentimi ister misin?"

"Senden para almasına gerek yok, Bry. Onun ihtiyaçlarını ben karşılayacağım." Yüzümü ovaladım. "Evet, Bry."

Crux ile göz göze gelme yarışında olan eşinin elini sıkıyor. Birbirlerini ya öldürecekler ya da öpeceklermiş gibi görünüyorlar. Ben ikincisini umuyorum.

"O sadece senin güvenliğini düşünüyor. Neden ona zorluk çıkarıyorsun?"

Prensip bu. Kendi seçimlerimi yapmaktan aciz olduğum fikri. Haley karşılaştığım ilk zorba değil. Eğer kavga etmek istiyorsa, önce kafasını yere vurabilirim. Onunla işim bittiğinde karışan saçlarından ne kadar şikayetçi olacağını göreceğiz.

Sanırım her şeyin bir yeri ve zamanı var. "Sonra konuşuruz," diyorum ona.

"Belki," diye yanıtlıyor.

Yapay penis getirmeliydim. Boynuna sarmak için mükemmel bir zaman olurdu.

Akşamın kötü geçmesi talihsizlikti. Onun kollarındayken kendimi bir peri masalındaki prenses gibi hissettim ama gerçeklik bizi çabucak yere serdi. Ben bir prenses olamayacak kadar kabadayı, o da asil bir prens olamayacak kadar ahlaksız.

Bölüm 9

MYRA

Haley ve Callisto döndüğünde, yatakhane gergin bir sessizliğe bürünür.

"Pekâlâ, geri döndüm," diye inliyor Callisto yatağına düşerken. "Cuero bizi çocuklar gibi salladı. Her neyse, aştım artık. Bana Reth'in kollarında geçirdiğin zamanı anlat. Havada içine bir çocuk mu koydu?"

Bry gülüyor. "Hayır! Biraz şiir okudu. İlginçti ama çok tatlıydı!"

"Neydi o?"

"İngiliz dilindeki şiirleri araştırmak için uzun zaman harcadı." Dudağını ısıırıyor. "Şöyle diyor, 'Güller kırmızıdır, menekşeler mavi. Bry, yüzümü bacaklarının arasına sokmak ve boğularak ölmeyi göze alana kadar seni yalamak istiyorum.' Sinirli bir şekilde gülüyor. "Kafiyele değil ama çabasını takdir ediyorum."

İç çekiyorum. "Crux ve Reth aynı İngilizce kitapları 'okumuş' olmalılar. Söylediği müstehcen şeylerle o kadar esprili ki, Dünya'da müstehcen şeyler satarak milyonlar kazanabilir."

Bry homurdanıyor. "Ve milyarlar onu yeniden yaratıyor."

"Kurbanı oynama Myra," diyor Callisto. "Eteklerinin peşinde bir yakışıklı olduğu için gururunun okşandığını hepimiz biliyoruz."

Omuz silkiyorum ve Crux'un kovalamacasından zevk almakla suçlanan eteğimi siliyorum.

Yemek sırasında Cuero, Bry ve Callisto'yu o kadar çok azarladı ki neredeyse çıldıracaktı. Bir yemek masasında en son ne zaman bu kadar güldüğümü hatırlamıyorum. Winter ve ben genellikle sessizce yemek yer, bunun son yemeğimiz olup olmayacağını merak ederdik. Umarım Dünya'da iyi durumdadır.

Yatakta dönüp duruyorum. Crux'un kollarını belime doladığını, sıcak nefesini tenimde hissettiğimi ve gözlerinin günahı planladığını hatırlıyorum. Arzu iç çamaşırlarımı ıslatıyor ve bir sonraki kurban çarşafı olacak. Çok seksiyim

Yastığının altındaki "hediye" ile kaşıntıyı kaşımayı düşünmem hayal kırıklığına uğrattı.

Daha önce ellerimle vücudumu keşfetmişim, ilişkimizin iki haftasında bunu talep eden eski sevgilimle seks fikrine alışmaya çalışıyordum. O duygusal istismarcı eziğin istediğini elde edememesine sevindim.

Crux bir muamma. Erkekliğin en dik hali. Gururlu ve kibirli, sanki hiçbir şey talep etmesine gerek yokmuş gibi çünkü cazibesi beni soymaya yetiyor.

Yatağımdan kayarak sınıfa giriyorum. Beş masa bıraktığımız gibi duruyor ve Cuero'nun ekipmanları masanın üzerinde. Eşyaları arasında projektörü görüyorum. Bir bağımlı gibi cihaza doğru ilerliyorum. Açmak yanlış mı? Cuero aldırılmaz, değil mi? Ne de olsa ben sadece ödev yapan bir öğrenciyim.

Cihazla uğraşıyorum. Birkaç dakika sonra hayat fışkırıyor ve sunduğu görüntülerle benim hayatımı sona erdirmekle tehdit ediyor. Kalp atışlarım göğsümde gümbür gümbür atıyor. Cuero'ya yakalanabilirdim ama başka tarafa bakamıyorum.

Vücutlar kıpırdanıyor, çarşaflar buruşuyor. Kadın mutluluktan uçuyor ve kalçalarının arasındaki uzaylı onu oraya götürüyor. Birbirlerinin etinde o kadar kaybolmuşlardır ki kameranın orada olduğunu unuturlar. Var olan tek şey kendileri ve kirlettikleri, kırıştırdıkları yataktır.

Canlılıkları büyüleyici. O yatakta olsaydım nasıl tepki verirdim diye düşünmeden edemiyorum. İtaatkâr olur muydum? Cesur mu? Oyuncu? Beni ağzına kadar dolduran adamın gözlerine bakar mıydım, yoksa bu çok mu samimi olurdu?

Crux beni nasıl becerecekti?

"Çalışıyor musun, Myra?"

Sarsılıyorum ve dizimi masamın alt tarafına çarpıyorum. "Tatlı kıyamet, Crux. Burada ne halt ediyorsun?"

Yanımda oturuyor, yeleği genişliyor ve projektörün ışığıyla parlayan göğsünü ortaya çıkarıyor. Ayrıntılı dövmesi parlıyor, parmak uçlarımı çağırıyor.

"Madam Cuero bize aynı videoyu gösterdi. Hiç etkilenmedik." Bacaklarını bileklerinden çaprazlıyor, bacakları o kadar uzun ki masadan taşıyor. Bu bir öğrenci değil; o bir profesör.

"İlk önce hangi parçandan zevk alacağımı bilmek ister misin?"

Bir adım ötemde, ama sözlerinin sıcaklığı alnımı ve seksimi nemlendiriyor. Kızların yatakhaneinde olmaması gerekiyordu. Ama olmamalıyım.

burada da olamayız. Gecenin köründe kuralları çiğnedik. Biraz daha çiğnesek fark eder mi?

"Evet," diye cevap veriyorum. Videodaki kadın gibi titriyorum.

Crux henüz bana dokunmadı bile. Bu onun ne kadar güçlü olduğunu gösterir.

Gülümsüyor ve gezegendeki en ölümcül yırtıcı gibi görünüyor. "Seni eğip alt yıldızını yalamak isterdim. Birçok kez kışın küstahça sallanarak yanımdan uzaklaştın. O kışın kime ait olduğunu göstereceğim."

Ona durmasını söylemeliyim. Yatağıma gitmeli ve büyük, kötü canavarların bana ulaşamayacağı bir yere, yorganımın altına saklanmalıyım. Bunun yerine, bu ejderhanın ininde kalıp beni çok tatlı bir şekilde yakmakla tehdit eden ateşle oynuyorum.

"Ve?" Fısıldıyorum.

Bu çok tehlikeli. Dünya'dayken risk almayı göze alamazdım. Ama bu adamın bakışları altındayken, sonuçları umurumda değil. *Mahvolmak* istiyorum.

Takip ettiğimi fark edince sırtıyor. Beni avucunun içine aldı ve ben bundan memnunum. Vücudum onu oksijenden daha fazla arzularken nasıl uzaklaşabilirim? Amımdaki boşluğu doldurması için ona ciğerlerimdeki havadan daha çok ihtiyacım var.

"Sonra seni sırtüstü yatırıp o küçük sulu amcığına saldıracağım. Senden o kadar uzun süre içeceğim ki yüzümün diğer yarısının neye benzediğini unutacaksın. Ağzım, burnum, çenem ve göğsüm senin kayganlığıyla damlayana kadar yalamayı bırakmayacağım."

Çenem düşüyor - hem şokla hem de beni doldurması için bir davetle

Ağız.

Crux ayağa kalkıyor ve masamı avuçluyor. Arkasında iğrenç bir video oynuyor,

Vücudunu beyaz ışıkla aydınlatıyor ama biliyorum ki meleklerden çok uzakta. Bu şeytan kadınların iradelerini ve amcıklarını yok etmek için doğmuş.

O kadar ıslağım ki altımdaki sandalyenin de nemli olduğuna eminim.

Parmakları sağ göğsümün alt tarafına ulaşana kadar masanın üzerinde geziniyor. Gözlerimiz birbirine bağlı kalıyor - onun kapüşonlu, entrikacı gözleri benim geniş ve belirsiz gözlerimde. Göğsümün altını sıyrıyor ve göğsüm kalbimin sert atışlarından dolayı gözle görülür bir şekilde titriyor. Crux göğsüme sanki istifini tamamlayacak son parçaymış gibi bakıyor.

"Bu cömert lezzetleri düşünmeden edemiyorum," diye inliyor, parmakları beni daha açgözlü bir şekilde sıyrıyor.

Sertleşiyorum. Onunla kucagım arasında bir masa olmasına rağmen arzum sınır tanımıyor.

Eliyle göğsümü kavrayıp daha da yaklaşıyor. Beni öpecek mi, kızdıracak mı? Bilmiyorum. Crux ile bunu söylemek imkânsız, bu yüzden bizim için karar veriyorum. Cesur bir hareketle dudaklarımı onunkilere bastırıyorum. Her zamanki gibi Crux bunu bir meydan okuma olarak kabul ediyor ve masum öpüşümü porno videolarını utandıracak bir gösteriye dönüştürüyor. Ağzımı beceriyor, dilini o kadar akıcı bir şekilde hareket ettiriyor ki amım sanki onu da yalıyormuş gibi titreşiyor.

Bluzumu yırtıp açtığında gecenin serinliği tenime çarpıyor ama ağzı beni çabucak ısıtıyor. Dudakları meme ucumu yutuyor ama emmek onun için yeterli değil. Açıktı ejderha alt tarafımı yalıyor ve göğsümü dilinin üzerinde tartıyor. Zıplamasını hayranlıkla izliyor.

O vahşi. Bir zamanlar beni hayranlıkla okşayan eller şimdi giysilerimi yırtıyor, aç bir kavrayışla göğüslerimi büküyor ve tüylerimi diken diken ediyor.

Nasırlı elini kalçama koyuyor ve boştaki elini eteğimin altına kaydırıldığında kaskatı kesiliyorum çünkü ne bulacağını biliyorum. Külotum sırlı. Ağ kısmında koyu bir leke var, vurması için bir hedef gibi.

Zonklayan klitorisimi buluyor ve sertçe ovuyor, ama külotumun engeli hissi azaltıyor. Umutsuzca, çılgınca koltuğumda kıvraniyorum. Daha fazlasına ihtiyacım var. Crux sinirlerimin bana ihanet etmesini sağlıyor. Kıvranan, basit, hayvani bir kadına dönüşene kadar içimde zevkle dolaniyorlar. Bu ateşin babası beni mahvediyor ve ben buna bayılıyorum.

Kalın başparmağı şişmiş mememin etrafında dönüyor, ara sıra şeklini ve hızını değiştiriyor ama asla baskı uygulamıyor. Uzun, güçlü parmaklarıyla ne yaptığını biliyor ama bana yeterince vermiyor. Ten tene ihtiyacım var. Külotumu kenara itmesini ve çenesi sırlı olana ve ben susuz kalana kadar amımı dillemesini istiyorum.

Parmaklarını girişime yönlendirmeyi umarak kalçalarımı yana doğru eğiyorum. Aynı zamanda kasıklarına uzanıyorum. Ne beklemem gerektiğini bilmeliydim. Ne de olsa bana penisinin bir kalıbını hediye etmişti. Hemen fark ettim ki hiçbir dildo, resim ya da hologram beni bulduğum şeye hazırlayamazdı. Ekon'u tepeden aşağı tekmelerken peştamalının altında gördüğüm görüntü bir halüsinasyon değildi.

Bu alet parmaklarımla çevreleyemeyeceğim kadar kalın. Sert kütleyi sıkıgımda, sanki burada olduğumun farkındaymış ve beni becermek için aynı derecede çaresizmiş gibi tepki olarak titreşiyor.

Şaşkınlıkla tekrar sıkıyorum ve Crux homurdanarak g e r i çekiliyor.
"Yeter," diye homurdanıyor, sesi acı çekmiş gibi çıkıyor.

Üzerime soğuk su sıçramış gibi hissediyorum. "Neden... neden
Duralı

m "Çünkü devam edersek, seni masanda becereceğim." Kahretsin,
mı?" bu noktada, birkaç kıymık umurumda olmazdı.

Ayağa kalkar ve eline bakar. Gecenin karanlığında parlıyor.
Utançtan kalçalarımı birbirine vuruyorum. Crux'un elini silmesini bekliyorum
ama uğursuz ejderha parmaklarını ağzına sokup emiyor.

Projektöre doğru yürür ve onu kapatır. Burası artık karanlık. Hareket
etmeye cesaret edemiyorum.

"Uyku vakti geldi." Çeneme dokunuyor, başımı kaldırıyor ve
dudaklarımı okşuyor. Kukum kasılıyor ama bacaklarımın arasında boşluk ve
özleminden başka bir şey yok.

"Sana hediye ettiğim alçıyı kullan. Amını esneterek beni kaldırması için
eğit. Buna ihtiyacın olacak çünkü bir dahaki sefere seni yalnız yakaladığımda
seni becereceğim."

Tatlı Dünya ve diğer yedi gezegen.

"Oh, ve Myra? Bugün kendimi kaybettim. Bir dahaki sefere anlaşmazlığa
düştüğümüzde daha sabırlı olacağım. Sana adil ateşler." En yakın pencereye
doğru yürür, pencereyi açar ve dışarı atlar.

Aceleyle yatakhaneye gidip yorganın altına giriyorum. İç çamaşırımın
serin nemi dışında burası sıcacık.

Bölüm 10

CUERO

"Güneşler size, ejderhalar. Umarım hepiniz dişilerinizle yaptığınız uçuş egzersizinden keyif almışsınızdır ve onlara cinsel tacizde bulunmadığınız için sizinle gurur duyuyorum. Bir sonraki alıştırma yarın, dişinizle bakır bir kutuya kilitlenerek bağ kuracaksınız."

Callisto ve Haley arasındaki kavga dışında ilk egzersiz başarılıydı. Haley beni endişelendiriyor. Alçakgönüllü görünmüyor ya da bu fırsatı takdir etmiyor.

Adamları tarıyorum. Her zamanki gibi tarafsızlar.

"Eee? İlginç bir deneyim yaşayan var mı?"

"Yaptım," diye yanıtlıyor Reth. "Dişime dövüleceğimi söyledim ve o da bana bir bacağı kırmamı söyledi. Neden bana acı çektirmek istiyor?"

Kıkırdıyorum. "'Bacak kırmak' 'iyi şanslar' demektir. Bu bir deyim. Gelecek ders, çalışmanız için bir liste getireceğim."

Reth devasa kollarını göğsünün üzerinde kavuşturur. "Anlıyorum. Ona korkunç bir hastalığa yakalanmasını dilediğimi söyleyeyim mi?"

"Ne oluyor be? Hayır! Bunu neden yapasın ki?"

Kaşlarını çatıyor. "İnsanların deyim mantığını kullanırsak, bu tam tersi anlamına gelir. Yani teknik olarak ona sağlık dilemiş olurum."

"Hayır. Bu işler böyle yürümez. Lütfen bana bir iyilik yapın ve onlarla sade bir İngilizceyle konuşun. Deyimler ya da iğneleme yok."

Reth omuz silkiyor.

İç çekiyorum. Bu iş hormonlarımı alt üst ediyor. Bir an azgın, bir an stresliyim.

"Pekâlâ. Artık iletişim konusunu işlediğimize göre, hediyelerle ve flört ederek bayanlara nasıl kur yapacağımızı öğreneceğiz. Kızlara güzel olduklarını hatırlatmak önemlidir."

"Elbette," diyor Crux. "Myra'ma sık sık ne kadar çekici olduğunu hatırlatırım. Bir dahaki sefere çocuk doğuran kalçalarına iltifat edeceğim."

"Hayır," diye kestirip atıyorum. "Yüzeydeki güzellikleri değil, kişilikleri. Onlara harika ruhları olduğunu gösterin. Eğer görünüşlerine iltifat etmeniz gerekiyorsa, bunu saçları ya da gözleri gibi masum bir şekilde yapın. Hediyeler de onlara değerli olduklarını hissettirebilir. Verilecek hediyeler ya da iltifatlar konusunda fikri olan var mı?"

"Dişime bir kolye alabilir miyim?" Wrenton soruyor.

"Evet!" Ellerimi çırpıyorum. Ejderhalarım öğreniyor!

"Harika. Markete gittim ve stoklarında sadece hayvan tasmaları vardı. Tasmalar kalın ama mücevherli ve lüks. Bu olur mu?"

Saçımı bir avuç çektim. "Wrenton, sana söz veriyorum, eğer eşine bir tasma verirsen, seni bir ağaca asmak için kullanacaktır."

"Beni asmak mı? Bu kulağa abartı gibi geliyor. Beni kaldıracak gücü olmadığını hepimiz biliyoruz."

"Tasma yok! Onlara sadece bir insan tarafından takılabilecek takılar alın." Daha spesifik talimatlara ihtiyaçları olduğunu fark ettiğimde duraksıyorum. Aksi takdirde her şeyi berbat etmenin bir yolunu bulacaklar. "Canlı bir insan. Pazarda bir şey bulamadınız diye mezarlara saygısızlık etmeyin."

Wrenton'ın omuzları sanki bir sonraki planını mahvetmişim gibi düşüyor.

"Onlara pahalı hediyeler almak zorunda değilsiniz. Sadece düşünceli olmalılar."

Wrenton rahatsız görünüyor. "Bir kol ve bir bacak mı? Siz insanlar garip bir para birimi sistemi kullanıyorsunuz."

Diğerleri bu fikirden rahatsız olarak kollarını kıpırdatırlar.

Gülüyorum. "Pahalı bir şey almak zorunda değilsin demek istedim. onları."

"İltifat ve hediye verme konusundaki derslerinizi anlıyoruz," dedi Reth. ilan eder. "Şimdi bize bu flörtten biraz daha

bahset." "Evet, şey..."

Nereden başlayayım? Bir kadına zar zor iltifat edebiliyorlar, o halde nasıl olur da zarif ve esprili yorumlar yapabilirler?

"Flört, dişinize çekici, arzulanır ve meydan okunur olduğunu hissettirmektir. Bu bir zeka savaşıdır. Amacınız kelimeler savaşını çarşıaflarda bir savaşa dönüştürmektir."

Sanki roket biliminden bahsediyormuşum gibi bana bakıyorlar. "Bir örnek verin," diyor Wrenton.

"Hmm... Çok klişe bir söz vardır, 'Tennessee'den misin? Çünkü gördüğüm tek on kişi sensin."

"Açıkla."

"*Tennessee* kelimesi bir yerdir. İçinde 'on' rakamı var. Çapkınca bir yorumla Tennessee'li olup olmadığı soruluyor, çünkü on rakamına benziyor."

Wrenton homurdanıyor. "On ne? Bu bir boy ölçümü mü? İnsanlar gözleriyle ölçebilir mi? Biyoloji dersinde bu yoktu."

"Bu, sevgili Callisto'mun sertleşmiş kasıklarına her baktığında neden ürkekleştiğini açıklıyor. Boyumu görebiliyor olmalı."

Kendimi tam on kez bıçaklamak üzereyim. "Hayır. İnsanlar sayıları göremez. On olmak çekicilik demektir. Bu tavlama cümlesi, birden ona kadar olan bir ölçekte, dışının on olduğunu söylüyor, bu yüzden muhtemelen Tennessee'den."

Adamlar tereddütlü görünüyor. Hatta onaylamıyor. Rodrex oturduğu yerden kalkıyor. "Kadınları cinselleştiremeyeceğimizi söylediğini sanıyordum. Bu başımızı belaya sokacak."

"Şey... kurallar biraz esnetilebilir."

"Bu artık fuhuş talep edebileceğim anlamına mı geliyor?"

"Hayır! Şimdi ders sona erdi. Bu akşam kızlarla buluştuğunuzda derslerinizi kullandığınızdan emin olun."

Sınıftan çıktıklarında, girdiklerinden daha şaşkın görünüyorlardı.

Bölüm 11

MYRA

Sabah olduğunda, Crux'un tadı dudaklarımda kalıyor-dumanlı ve sıcak. Seksim hala onun dokunuşunun anısıyla nabız gibi atıyor. Sınıfa odaklanmakta zorlanıyorum. Gözlerim Cuero'nun ekipmanlarına takılıyor, dün gece projektörünü kullandığımı ve sınıfa saygısızlık ettiğimi fark edip etmediğini merak ediyorum. Eğer o ya da kızlar gizlice kaçtığımı bilselerdi, bunu yaşamama izin vermezlerdi.

Ders bittiğinde masamın üzerine eğilip Bry'yi dürtüyorum. "Hey," diye fısıldıyorum. "Dersi özetleyebilir misin?"

Kıkırdıyor. "Hayal kurmayı bırakmalısın."

"Hayal kurmuyordum." Yalan söylemiyorum. Teknik olarak, dün geceki çabalarımı hatırlıyordum.

"Bir sonraki bağlanma tatbikatında kibritlerimizle birlikte bakır bir kutuya kilitleneceğimizi söyledi."

Crux'u yerin iki metre altına koymayı düşündüm ama bu örneklerin hiçbirinde onunla birlikte aşağı inmek yoktu. "Kulağa güvensiz geliyor."

"En azından Jasmin gibi klostrofobik değilsin."

Jasmin'e bakıyorum. Gözlerinde perili bir bakış var. Bu bakışı çok iyi biliyorum çünkü dünyanın her köşesinde var. Birkaç kez benim de yüzümü grileştirdi.

"Sınıf dağıldı!" Cuero baş ağrısı varmış gibi alnını ovuşturarak sesleniyor. Son zamanlarda bunu çok yapıyor. Umarım onu çok fazla strese sokmuyoruzdur.

Jasmin'i takip ediyorum. O kadar dalgın ki fark etmiyor.

"Jasmin?"

Bana bakıyor ve dudaklarını gülümsemeye zorluyor. Tereddüt ediyorum. Onu hala tanımaya çalışıyorum, bu yüzden merakımı takdir edip etmeyeceğini merak ediyorum.

"İyi misin? Kaybolmuş gibisin." İç

çekiyor. "Ben buraya ait değilim."

"Ne demek istiyorsun?"

Omuzları düşer. "Maçım bana bir yükmüşüm gibi davranıyor. Errol benden nefret ediyor." Kollarını kendi etrafında sarıyor. "Annem beni piyangoya yazdırdı çünkü fahişe olarak onun izinden gitmemi istemiyordu." Yüzünden aşağı bir damla gözyaşı süzülüyor. "Buraya kadar geldim ama neden hâlâ onu hayal kırıklığına uğratiyorum?"

Onun duyguları çok geçerli. Jasmin istendiğini hissetmeyi hak ediyor ama bu benim kontrol edebileceğim bir şey değil.

"Sen yük değilsin." Keşke ona moral verecek doğru kelimeleri bulabilseydim ama kendimi güçsüz hissediyorum. "Madam Cuero ile konuştun mu? Neler olduğunu anlayabilir. O yardımcı bir akıl hocasıdır."

Jasmin başını sallar. "Benim için endişelenme."

O uzaklaşıyor, ben de gidişini izliyorum. Bir dakika sonra yatakhaneye gidiyorum. Suçluluk duygusu ayaklarımı yere bastırıyor. Eşleşmeyen kişi ben olmalıydım. Le'vris'e çok kibirli geldim: Kış'ı avlıyordum, programa tepeden bakıyordum ve değişmek için inat ediyordum. Şimdi Crux ile tomurcuklanan bir aşk yaşıyorum ve Jasmin'in kalbi kırık. Bana sadece nezaket gösterdi. Sevgiyi hak eden biri varsa, o da odur.

Cuero bizi topluyor ama Jasmin yatağında sıkışıp kalıyor. Üzgün bakışlarımı fark ediyor ve acımamı istemeyerek arkasını dönüyor.

Merdivenden iniyoruz ve tarlada duruyoruz. Beş metre arayla beş küçük bakır kutu var.

"Aww, adamım. Oraya nasıl sığacağım? Daha yeni yemek yedik," diye sızlanıyor Bry.

"Sana bu kadar çok peynir yemeni kim söyledi?" Callisto güler. "Umarım içeride havalandırma vardır, yoksa zavallı Reth'i boğacaksın."

"Ne kadar bayağı," diye alay ediyor Haley.

Cuero ellerini çırpıyor. "Pekâlâ millet. Bu tatbikatın nasıl geçeceğini biliyorsunuz."

Bilmiyorum çünkü bugünkü dersi dinlemek yerine Crux'un nabızı atan sikini düşünmekle meşguldüm.

Adamlar görünür ve kutulara girerler. Devasa formlarının katlandığını, giysilerinin buruştuğunu ve neredeyse yırtıldığını görmek tuhaf.

Bry ve Callisto neredeyse içeri dalıyor ve keskin kenarda neredeyse kafalarını koparıyorlardı.

Ejderhanın inine en son giren benim. Çok fazla bükülme ve kıvrılma gerektiriyor. Aramızdaki mesafeyi korumaya çalışsam da

Crux'ın göğsünü sabitlemek için. Ben inanılmaz rahatsızım ama Crux daha da kötü durumda. O kadar büyük ki, alanı taşıyor.

Sırtımı onun ön tarafına yaslıyorum ve kendime bu açının en rahatı olduğunu söylüyorum. Kesinlikle göz temasından kaçınmaya çalışmıyorum.

Kollarını bana dolayarak kıvranışımı durduruyor. "Seni tekrar kollarıma almak çok güzel."

İşte başlıyoruz. Tangomuz yeniden başladı. Yutkunuyorum. "Hey, Crux."

"Dün gece rüyamda seni gördüm," diyor. "Ve sen de kesinlikle benden."

"Aslında rüyamda başka bir erkek gördüm. Vermekten korkmayan biri Bana birkaç kıymık battı," diye takılıyorum.

Oflayıp pufluyor ve bana daha sıkı sarılıyor. "Oyun oynama. Senin benim olduğunu çoktan ilan ettim. Unuttun mu? Ben ateşin babasıyım ve istiflerimiz konusunda takıntılıyız."

Kalbim küt küt atıyor. Bu alışılmadık bir his çünkü sadece Dünya'da tehlikedeyken başıma gelmişti. Bu büyüğü hak etmediğimi hissediyorum. Neden ben onu elde ediyorum da Jasmin reddediliyor?

İç çekiyorum.

"Seni rahatsız eden bir şey var. Bana ne olduğunu söyle," diyor Crux.

Ona doğru sarkıyorum. "Ben sadece ilişkimiz hakkında düşünüyordum. Bu her neyse. Ben senin koleksiyonuna ekleyeceğin bir mücevher değilim Crux. Ben kusurluyum ve hatalar yaparım, bu yüzden lütfen bunu istediğinden emin ol."

Eli göğüslerimin arasından geçip çenemi kavlıyor. Başımı kaldırıyor ve gözlerimin içine bakıyor. "Birkaç gün içinde seni sonsuza dek istediğime karar verdim. İnsanlar hayatlarının çoğunu tereddüt ederek geçirir ama vahşi doğada bir saniye ölüm kalım anlamına gelebilir. Ateşin babaları tereddüt etmez. İlkel içgüdülerimizi takip ederiz ve benimki beni sana sahip olmaya itiyor."

Sesi ve tutuşu, bastırdığım sert göğüs gibi sabit. Dakikalar süren bir sessizlik. Bana düşünmem ya da kendi deyimiyle "tereddüt etmem" için zaman tanıyor.

"Kızlar. Dışarı çıkın!" Cuero emrediyor.

Bu kadar mı? Egzersiz beş dakikadan az sürdü.

Sürünerek çıktım ve nefes nefese kaldım. Önümde sırtı iltihaplı bir ejderha duruyor. Crux'un arkasına dalıp derisini kontrol ediyorum. Aynı şekilde kırmızı ve kızgın.

"Evet," diyor Cuero. "Ejderhalar bakıra tahammül edemez. Karşılarında zayıf oldukları tek madde bu."

"Onları neden o kutulara koydunuz?" Callisto talep ediyor.

Daha da önemlisi, çocuklar neden katılmayı kabul etti? Acılarını hayal bile edemiyorum. Crux rahatsız olduğunu hiç ima etmedi, yoksa tüm ağırlığımı asla ona vermezdim.

"Eşlerinizin sizin için her zaman rahatlarından vazgeçeceklerini kanıtlamak için. Acı verse bile yanınızda olmak için her şeyi yaparlar çünkü kendilerini sizin mutluluğunuza adanmışlardır."

Crux'ın derisi kabarmaya başladı. Yüzümden kan akıyor ve ellerim titriyor.

"Bu kadar pervasızca bir şey planlamamalıydın!" Sesim duygusallıktan titreyerek homurdandım. Bir süre sonra bu adama değer vermeye başladım. Benden iki kat büyük olsa ve benim korumama ihtiyacı olmasa bile.

Cuero sırtıyor çünkü içimi görüyor. "Ejderhalarına karşı korumacı mı davranıyorsun?"

Bir kol karnımı sarıyor ve başımın üstüne bir öpücük konduruyor. "Pençelerini katla, dişi. Ben iyiyim."

"Bana söylemeliydin," diye azarlıyorum Crux'u.

"Dakikalar içinde tamamen iyileşecek. Bu bir şey değil."

"Ama kabarcıklar! Çok acıyor olmalı. Peki ya kanatların? Onlar da zarar gördü mü?"

Omuzlarını yuvarlıyor, kanatlarını açıyor. Beni kollarına aldı ve bir metre havaya kaldırdı.

"Crux!" Tüm uzuvlarımı ona sarıyorum. Yerden çok uzakta değiliz ama benim burada işim yok. Ne bir tüyüm ne de bir terazim var.

"Şimdi anlıyor musun? Ben iyiyim."

"Evet, evet! Çok güçlüsün. Yumurtalıklarım etkilendi. Şimdi lütfen beni yere bırak."

Çimlerin üzerinde güvende olana kadar alçalıyor. Hâlâ havadaymışız gibi ona yapışıyorum. "Beni istemediğim gezintilere çıkarmayı bırak," diye inliyorum. "Lütfen. Sana yalvarıyorum."

Dudakları yaklaşıyor ve kendimi yeniden tehlikeyeymişim gibi hissediyorum. "Seni sürdüğüm gün, yalvaracağın tek şey durmamam olacak."

Sertçe nefes alıyorum. Dikkatimi dağıtmaya çalışıyor ve işe yarıyor.

"Bu kadar saçmalık yeter!" Cuero azarlıyor. "Yemek vakti geldi."

Bir adım geri çekiliyorum, gözlerim hâlâ ona kilitli.

Crux elimi tutuyor. "Seni bekleyeceğim." "Ne?"

"Sen gelip başladığımız işi bitirmeme izin verene kadar her gece seni sınıfta bekleyeceğim."

Sınıfa girdiğimde, bir avcının yetki alanına girmiş olacağım. Hiçbir kontrolüm olmayacak ama bilinmeyenin heyecan verici bir yanı var. Merak kediye öldürür ama benim kediciğim dayak yemekle ilgileniyor.

Bry elimi tutuyor ve beni götürürken sohbet ediyor. Omzumun üzerinden bakıyorum. Crux onu bıraktığım yerde duruyor, gülümsüyor ve günah planları yapıyor.

O gece, Crux'un canlı görüntüsünü düşünürken yatakta dönüp duruyorum. Arzunun karnımda parazit gibi çatırdamasına neden oluyor. Sınıfa girdiğimde renk bulacağımı bilmeme rağmen, onu aramaya cesaret edemiyorum.

Sonraki iki gün boyunca derslere girdim. Bağlanma egzersizlerimiz yok, bu yüzden Crux'u görmüyorum. Onun "hediyesiyle" daha cesur oldum, gerçeği ne kadar iyi yakaladığını düşünürken onu kıyafetlerimin üzerinde gezdiriyorum.

"Hey, bu ses de ne?" Haley odanın diğer ucundan soruyor.

Kızlar dikkatle dinler. Elbette, dışarıdan gelen uzak ve yüksek bir ses var. Yataklarımızdan kayıyoruz ve sesi takip ediyoruz. Yemek odasına yaklaştığımızda sesin bir kadının iniltisi olduğunu ve Bry'nin aramızda olmadığını fark ediyoruz. Yemek odasının içinde ve yalnız değil.

"Demek bu yüzden çılgık atıyor," diyor Haley. "Orospunun bağırsakları yeniden düzenleniyor."

"Gitmeliyiz çocuklar. Burada olmamalıyız," diye fısıldıyor Jasmin.

Bu doğru, ama kimse bir santim bile kıpırdamıyor. Odadan gelen çılgınlık bizi şaşkına çeviriyor. Sanki sınıfta izlediğimiz porno videoyu utandırıyorlar.

"Yapmak zorundayım..." Callisto boğazını temizler. "...git Wrenton'la konuş." "Şu anda mı?" Haley bir kaşını kaldırır. "Ne hakkında?"

"Uh... politika."

Sırıtiyorum. "Ona *amcığın* hakkında her şeyi anlatacak mısın?"

Callisto göz kırparak ortadan kayboldu.

Kapıdan uzaklaşıp yatağımıza dönüyoruz ama Bry'nin tiyatrosu uzaktan devam ediyor.

Yastığım, altında sakladığım hediye ile asi düşüncelerim arasında sıkışıp kaldı. Crux sınıfta mı? Gerçekten her gece bekliyor mu? Kolayca öğrenebilirim. Sınıf hemen köşede.

Bir saatlik zihinsel işkenceden sonra yatağımdan kalktım. Bütün kızlar uyuyor. Crux ile "politika" konuşmak için gizlice dışarı çıktığımı kimse bilmeyecek.

Ayak seslerim gezegenlerin çarpışması gibi geliyor, en azından benim kulaklarıma. Kapı gıcırıyor ve hayat gözlerimin önünden geçiyor. Kızlar uyumaya devam ediyor, ben de sıvışıyorum.

Sinirlerim bozuldu. Yine gizlice kaçtığıma inanamıyorum. Kendime bir daha bir erkeğin benimle oynamasına izin vermeyeceğimi söylemişim, ama işte buradayım, Crux'un oyuncağı olmak için çaresizim.

Elim sınıf kapısına doğru titriyor. İnleyerek açıldı ve odanın boş olduğunu fark etmeden önce sadece bir anlığına gerildim. Çok geç kalmışım. Crux gitmişti.

Hayal kırıklığım aşikâr. Karanlığın derinliklerine doğru adım atıyorum ve elimi masamın üzerine koyuyorum. Tahta yerine kâğıda dokunuyorum. Merakla notu alıp koridordaki fenere tutuyorum.

Dün gece iyi uyudun mu? Ben uyudum. Seni hazinemden oluşan bir yığının üstüne koyup, kayganlığın paralardan ve mücevherlerden aşağı damlayıp onları daha parlak hale getirene kadar amını yalamayı hayal ettim. Belki bir gün hayallerimi gerçekleştirebilirsin.

Tatlı kıyamet, aşırı ısınıyorum. Crux'ın aşk notları sağlığım için kötü.

Yatağıma dönüyorum ve notu yastığımın altına saklıyorum. Ellerim tatmin olmamış seksimi bulana kadar kalçalarımın kayıyor. Elbisemin üzerinden kendimi okşuyorum ama aldığım zevk donuk.

Yastığımın altından oyuncağı alıyorum ve ucunu bacaklarımdan arasına sürüyorum. Zevk yerine çaresizliğe kapılıyorum çünkü ne kadar sert ovarsam ovayım tatmin olmuyorum. Hiçbir ateş bir oyuncakla kıvılcımlanmayacak. Bedenim gerçek olanı istiyor ve bunu daha ne kadar inkar edebileceğimi bilmiyorum.

Bölüm 12

MYRA

Ertesi gün Cuero arka bahçede ejderhalara ders vereceğini duyuruyor, biz de bir göz atabilmek için pencerenin önünde toplanıyoruz. Crux'u o kadar özlemiştim ki gururumu ayaklar altına alıp onu süzdüm.

Crux'un sırtını kolayca tanıyorum. Hepsi ayakta, görünüşe göre çimlere oturamayacak kadar havalılar. Cuero birkaç adım ötede bir sandalyede oturuyor.

"Peki öğretilerini uygulayan ve başarılı olan var mı?" Cuero soruyor.

"Benim bir başarı hikayem var," diye açıklıyor Reth. "Bry'a bir hediye getirdim ve o kadar etkilendi ki nutku tutuldu."

"Gerçekten mi?" Cuero bir kaşını kaldırdı. "Ne hediyesiymiş bu?"

"Ona dişlerinde potansiyel olduğunu söyledim ve nefesi için nane şekeri hediye ettim. O kadar sevindi ki söyleyecek söz bulamadı." Kendinden memnun bir şekilde omuzlarını yuvarlıyor.

"Etkileyici! İnsanlara iltifat etme dersinde ustalaşmışsın," diyor Wrenton.

Reth boğazını temizliyor, kendine güveni tam. Bry'a dehşetle bakıyoruz.

"Bu doğru," diye iç geçirdi. "Kafam karışmıştı ama muhtemelen kötü bir niyeti olmadığını düşündüm."

Gülüyoruz ve Cuero'nun neden penceremizin önünde ders verdiğini anlıyorum. Bu adamların güçlü olmalarına rağmen tıpkı bizim gibi öğrenmekte olduklarını görmemizi istiyordu.

"Hayır, sizi soytarılar!" Cuero onun dizini tokatlıyor. "İyi yapmadı. Reth, tatlı kıyamette neden ona dişlerinin potansiyeli olduğunu söylüyorsun? Bu çok kaba."

"Beyaz, düz ve bollar. Yavrularımızın güçlü dişlere sahip olacağını düşündüm."

Cuero'dan boğuk bir çığlık geliyor.

"Bry, muhtemelen o gece attığın çığlıklar yüzünden dişlerini fark etmiştir." Callisto gülüyor.

"Madam Cuero?" diye sorar

Wrenton. "Evet?"

"Callisto dudağının üstünde tüyler çıkarabiliyor. Bunu yapabildiğini bildiğim tek kadın o. Bıyığına iltifat edebilir miyim?"

Şimdi Callisto'ya gülme sırası Bry'da.

"İstifa ediyorum!" Cuero elindeki notları fırlatıp atar ve oradan uzaklaşır.

Crux ve Reth karşılıklı yorumlarda bulunur ve Reth şakacı bir şekilde onu iter. Sırtarak birkaç saniye birbirlerinin etrafında dönerler ve ardından kaos başlar.

Vücutlarının çarpışma sesi kulakları sağır ediyor. Endişeyle izliyorum, kimsenin tekrar yaralanmasını istemiyorum, ama her hesaplanmış yumruk, mücadele ve atışta ne yaptıklarını bildikleri açık.

Korkuma bir şey katılıyor, hiç beklemediğim bir şey. Crux'un vücudunun çeviklikle hareket edişini ve kaslarının kasılışını izlerken tahrik oluyorum. Her zaman kontrolü elinde tutuyor, büyük bir tehlikeyle karşı karşıyayken bile adımlarından emin. Dövmesi terden parlıyor ve vücudunun sol tarafında pullar beliriyor. Dilimi her çıkıntının, her girdabın, her ter damlasının üzerinde gezdirmek istiyorum.

Maçın ortasında duraklıyor, bakışlarımı buluyor ve sırtıyor. Sonra bir insan için fiziksel olarak imkânsız olan ayrıntılı bir hareket yapıyor. Reth'in başının üzerinden atlıyor, omuzlarını kavıyor ve onu yere çarpmak için çeviriyor. Bana hava atıyor ve benim seksim de bu ukala, seksi ejderhayı alkışlıyormuş gibi titreşiyor.

Crux Reth'e kalkmasına yardım etmesi için elini uzatır. Reth bunu kabul eder ve ikisi sanki birbirlerini öldürmeye çalışmamışlar gibi sohbet ederler.

İç çamaşırlarımı değiştirmem gerekecek.

Erkekler gittikten ve daha fazla göz zevki kalmadıktan sonra öğle yemeği yiyor ve sınıfa gidiyoruz. Sınıf kapısı gıcırdayarak açıldığında başımı kaldırıp çığlık atıyorum. Cuero orada duruyordu, gözleri şişmiş ve yüzü kızarmıştı. Bir düzine eşek arısına dişlerinin ve bıyıklarının "potansiyel" olduğunu söylemiş ve onlar da bunu hoş karşılamamış gibi görünüyor.

"Ne?" diye hırlıyor bana.

"Yok bir şey," d i y e geveledim. "Göz farına bayıldım. Hangi marka Bu mu?"

"Zehir," diye cevap veriyor, şiş dudakları zar zor kıpırdıyor. "Kibritlerinden biri çiçek hediye edip edemeyeceğini sordu. Onları inceledim ve neredeyse zehirden ölüyordum. En azından cenazem için çiçek bulmak zorunda kalmazdın."

Dehşet içinde bakakalıyoruz.

Şişmiş yüzünü ovuşturuyor. "Bu bok için yeterince para almıyorum. Keşke zehir beni öldürseydi de beni bu cehennemden kurtarsaydı. Kızlar, lütfen benim sınıfımdan mezun olun ve beni onlardan kurtarmak için aptallarınızı yatakta meşgul edin."

Zavallı kadının şişmiş dudaklarından dökülen kelimeleri anlamak zor.

"Pekâlâ, bugünkü dersimiz kısa. Baştan çıkarma hakkında." Duraklıyor. "Ejderhanızı baştan çıkarmak için gülümseyin ve bu yeterli olacaktır. Tamam, ders bitmiştir."

Ona inanamayarak bakıyoruz.

"Dersleri bu kadar kısa mı olacak?"

Cuero kıkırdar. "Tabii ki hayır. Onlara üç saatlik bir ders vermem ve çuvallamamaları için en az dört tanrıya dua etmem gerekecek. Akşama görüşürüz. Çocuklar senin için yemek pişirecek."

Ne pişireceklerini merak ederek sınıftan çıkıyoruz. Jasmin üzgün görünüyor, bu yüzden isteksiz eşleşmesinden uzaklaştırmak için ona en sevdiği yiyecekleri soruyorum.

Sırayla yıkanıyoruz ve sonra dışarı çıkıyoruz. Bir şenlik ateşi hazırlanmış. Ateşin yanında tabaklarla kaplı iki ahşap bank var. Alevler rüzgarlı akşamda düzensiz bir şekilde esiyor ve yanan odun kokusu bana evimi hatırlatıyor.

Adamların yaklaştığını duyunca döndük. Temizlenmişler. Gömlekleri ıslak vücutlarına yapışıyor ve saçları daha koyu.

Crux bana bir amaçla yaklaşıyor. Acaba geceleri sınıfa böyle mi giriyor, beni becermeye hazır mı?

"Myra," diye sesleniyor adımı o büyüleyici ses tonuyla. Kulağa bir emir gibi geldiği için seksimin zonklamasına neden olan.

"Hey."

Başka bir şey söylemiyor, sadece bana niyetle bakıyor.

Cuero, adamların pişirdiği yemekleri sunmak için bizi masaya davet ediyor. Teker teker tabaklarının kapaklarını açıyorlar ve her açışta yemeklerin kahverengisi daha da yoğunlaşıyor. Kömürleşmişler

Bu yemeği yakıp kül ettiler. Ama yine de gururla duruyorlar, sanki tabaklar bir tanrıya layıkmiş gibi.

Hiçbirimiz onların cesaretini kırmak istemiyoruz, bu yüzden elimize bir çatal alıp gözyaşlarımızı tutuyoruz.

Crux'a gülümsüyorum. "Vay canına, teşekkürler. Bu çok besleyici görünüyor." Sanki bu çok açkımış gibi omuz silkiyor. Sevimli bir şekilde hayal görüyor.

Külleri toplayıp kaşığı kaldırıyorum. Elim o kadar titriyor ki kırıntılar düşüyor. Kaşığı kokluyorum ve toz burnuma kaçınca öksürüyorum.

"Üzgünüm," diye burnumu çektim. "Havadaki... polenler yüzünden. Alerjim var." Kızlardan hiçbirini yemeği yemeye çalışmadığı için garip bir sessizlik oldu. "Eee?" Crux diyor ki.

Boğazımı temizliyorum. Bunu yemem mümkün değil. "Uh, odadaki fili ele almalıyız..."

Kaşlarını çattı. "Myra, Cuero'nun ağırlığına hakaret etmene gerek yok. Beni hayal kırıklığına uğrattın."

Çenem düşüyor ve yüzümden dehşet akıyor. Dil engeli bizi yine dehşete düşürüyor.

"Benden bahsetmiyordu, Crux!" Cuero'nun bakışını bir ejderhanın alevinden daha sıcak. "Hepiniz gidin buradan. Bu yemeği yemek odasında yiye bilmeniz için muhafaza edeceğim, o yüzden gidip on dakika boyunca kaynaşın."

Yalan söylediğini biliyorum ama bizi kurtardığı için mutluyum. Eğer beş insan kadın da zehirlenmiş olsaydı, eşleştirme programını kesinlikle kapatılırdı.

Kızlar kahkahalarını bastırıyor ama Haley ile gardiyan arasında tuhaf bir alışveriş olduğunu fark ediyorum. Haley bir öpücük atıyor ve gardiyan da ona gülümsüyor.

"Rüyada görüldüğün erkek bu mu?" Crux beni bulduğunda soruyor Bakıyor

Onunla yüzleşiyorum. Sesi sakın olsa da, bükülmüş kasları "Hayır, elbette um.

değil. Onu tanımıyorum bile." Fırtına. "Anlıyorum." Duruşunu gevşetir ve kanatlarını açar. "İzin ver

Zihninizin ondan arındığından emin olun."

Kaşlarımı çattım. "Bunu nasıl yapacaksın?"

Yaklaşıyor, üzerimde geziniyor ve güneşten daha parlak sırtıyor. O yaramazlık tanrısı.

"Önce onu hafızandan sileceğim."

Beni yakmış gibi irkildim. "Burada mı?" Fısıldıyorum. "Ama herkes görecek."

Diğer çiftler onun skandal planından habersiz kendi sohbetleriyle meşguldür.

"Burada değil. Sadece tanrıların izleyebildiği gökyüzünde."

Yaklaşıyor, bir kolunu bana doluyor ve beni öpmek için eğiliyor. Onu itecek gücüm yok, bu yüzden baştan çıkarıcılığının içinde eriyorum.

Bizi yükseltirken rüzgar hızlanıyor. Aşağı bakıyorum, herkes aşağıda sadece bir nokta, günahlarımızı göremiyorlar.

Bu heyecan verici. Burada hava daha soğuk ve daha ince, ama Crux ihtiyacım olan her şeyi sağlıyor. Vücutuyla sıcaklık ve öpücüğüyle oksijen. Pantolonumu çekiştiriyor, gücü affetmiyor. Pantolonumu yırtıyor ve rüzgara bırakıyor. Seksim açığa çıktı ve şimdi bir koku aldı, açgözlü. İki eliyle çıplak kışımı kavrayarak beni yüzüne doğru kaldırıyor.

Bu delilik.

Sızlanıyorum ve kalçalarımı başının etrafında sıkarak onu boğuyorum. Crux aldırıyor. Tadına bakmak için çok susamış, kendisi için endişelenmek yerine ruhumu seksimden emmek için çok çaresiz. Bana yapışıyor, yalıyor ve emiyor, neredeyse burnuma kadar giriyor. Kıvranıyorum ama Crux beni tam istediği yerde tutuyor. Bu adamın, onu havada boğmakla tehdit eden sürekli ıslaklığımdan etkilenmeyen dudaklarından kaçış yok.

Başım geriye doğru sallanıyor. Tatlı Toprak. Cuero ona baştan çıkarma dersinde böyle nasıl memnun edileceğini öğretti mi?

Siyah saçlarından iki avuç tutuyorum ve adını söylemek için ağzımı açıyorum, ama tek yapabildiğim bir törpü. Dili dengesiz, sanki bana ne yaptığını biliyormuş gibi klitorisimi okşuyor. Dilinin ucuyla giriş yerimde alaycı bir şekilde daireler çizdikten sonra düzleştiriyor ve ulaşabildiği her yeri yalıyor. Kirli, dikkatsiz, yüzünün yarısının neye benzediğini unutana ve çenesi damlayana kadar beni yemeye kararlı - tıpkı söz verdiği gibi.

Amım çok ıslak, ama gökyüzüne haykırırken boğazım çiğ. Tapınması beni aynı anda hem büyütüyor hem de parçalıyor. Artık kendimi tutamıyorum. Şaşırtıcı gücü ve yetenekli, açgözlü dili gökyüzünde havai fişeklerin patlamasına neden oluyor. Başımı kalçalarımınla eziyorum ve bize çok yakın olan tanrılara haykırıyorum.

Crux benden içiyor, Le'vris'i yağmurumdan kurtarıyor.

Yavaşça kendime geliyorum. Crux'un beni tadacağını hayal ettiğim onca yer varken, havada olmak bunlardan biri değildi. Ama işte buradayım, tatmin oldum ve mil yüksekliğindeki kulübün yeni bir üyesi oldum.

Yavaşça iniyor, gruptan uzaklaşıyor. Ayaklarımız yere değiyor ve dudakları hala ıslak olan arsız adam "Yemek için teşekkürler" diyor.

İnliyorum ve sırttan Crux tişörtünü kalçalarımaya bağlayarak eğreti bir etek yapıyor.

"Seni kötü ejderha."

"Dilimin üzerine boşalman hiç de fena değildi." Alnımdan öptü. Sonra beni kollarının arasına alıp havalanıyor. Hava ıslak seksime karşı serin, bu yüzden onun kucağına daha derinden sarılıyorum.

Beni nereye götürdüğü umurumda değil. Şu anda, evim onun yanımdaymış gibi hissediyorum.

Bölüm 13

MYRA

Bizi yatakhaneinin çatısına indiriyor ve kalçası benimkine degecek şekilde yanıma oturuyor.

Manzaraya hayranım. Şehirde, gökdelenlerin ötesini göremiyordum ve kirli gökyüzü. Fabrikalar sürekli duman çıkarıyor, gökyüzünü sürekli kasvetli yapıyordu. Ama burada altın uçlu dağları, rengarenk ormanları ve aynı sürüde uçan farklı türden kuşları görebiliyorum.

"Bu dağlarda gerçek altın var mı?" İşaret ediyorum.

Crux kıkırdar. Çıplak göğsü altın gün batımının altında parlıyor. O da görülmeye değer bir manzara.

"Hayır. Zirvedeki toprak sadece altın rengindedir. Bu kutsaldır. Tanrıçamız Vella o topraklarda yürüdüğü için tepelerin altın rengine büründüğünü söylerler."

"Tanrıça Vella?"

Başını sallıyor. "Uzun zaman önce bir adam güneşe aşık olmuş. Onun tutkusuna, hayat verişine, sebatına ve gücüne aşık olmuş. Adam her gün onunla birlikte olmak için dua etti, böylece güneş ona daha yakın uçabilmesi için kanatlar verdi. O, ateşin ilk babasıydı."

"Bu çok güzel."

Dirseklerinin üzerine yaslanıyor. "Vella bizim en değerli tanrıçamızdır, dünyanın bu tarafındaki yaşamı parlatır. Fırtınaları uzak tutar, rüzgârları kanatlarımızın altında tutar, ateşli tutkusuyla mücevherler döver, ekinlerimizi ve hayvanlarımızı sağlıklı tutar."

"Ben de senin kimseye boyun eğmeyecek kadar ukala olduğumu sanıyordum."

"Güçlü kadınların önünde eğilirim. Neden sırt üstü yatıp bacaklarını açmıyorsun ve sana tekrar boyun eğmeme izin vermiyorsun?" Barbar uzaylı üst dişlerini yalıyor. Cüretkârlık ve oral seks becerilerinde bu dünyanın dışındadır.

Yüzüm ısınıyor. "Sevgili tanrıçanızın gökyüzünü kirllettikten sonra nasıl böyle şeyler söyleyebildiniz?"

Sırıttıyor. "Eğer bir şey varsa, o da gururluydu. Sizin türünüzü bilmem ama ateşin babaları savaşmak ve sevişmek için yaratılmıştır."

Kalçalarım sarılıp gözlerimi kaçırıyorum, arzuyla bu kadar kolay uyuşturulduğum için utanıyorum. Crux'un cazibesine kapılma konusunda her zaman temkinli davranmışımdır ama her orantısız sırtışında ona aşık olmak daha da kolaylaşıyor.

Mesafeyi tarıyorum. "Peki ya buradan uzaktaki topraklar? Orada ne var?"

Bana doğru uzanıyor, kısa bir saç telini kulağımın arkasına sıkıştırıyor. "Turr Okyanusu'nun çok ötesinde, Evcilleşmemiş Topraklar'ı bulacaksın. Burası Le'vris'in tanrılar tarafından terk edilmiş tarafı. Oradakiler her gün öldürerek, hırsızlık yaparak, sevişerek ve büyü yaparak yaşarlar. Gençken oraya gitmiştim ve o kadar aç kalmıştım ki et çalmıştım. Yaşlı bir ateş babası bunun için kanatlarımı kesmek istedi ama onun yerine birkaç pulumu koparmakla yetindi. Şanslıydım." Kıkırdıyor.

Dehşete düşmüş bir şekilde bakıyorum. Bu travmatik anıya nasıl gülebiliyordu? "Korkmuş gibi bakma," dedi bana. "Seni bir daha asla Evcilleşmemiş Topraklar. Seni güvende tutacağım."

"Kendim için endişelenmiyorum. Bu olay olduğunda kaç yaşındaydın?"

Omuz silkiyor. "Yaklaşık on ve dört yaz. Evden kaçmıştım. Daha kalın bir ses ve kaslara sahip olduğundan beri kendini erkek sanan bir serseriydim."

"Ailen senin peşinden mi geldi?"

"Babam hala bir çocuk olduğumu öğrenebilmem için gitmeme izin verdi. Hazinesi oluşturmak için her yeri dolaştım ve ufak tefek işler buldum. Para için sokak kavgalarına katıldım, dağınık hazineleri aramak için dengesiz mağaraları keşfettim, suçluları kovalayan paralı askerlerin yardımcısı oldum ve bölgelerde yırtıcı hayvanları avladım. Karnımı doyuracak ne varsa yaptım ve elimde sadece küçük bir kese altınla sürünerek eve döndüm."

"Ailen çok sevinmiş olmalı."

"Babam sadece eğleniyordu. Ondan bana nasıl gerçek bir erkek olunacağını öğretmesini istedim, o da öğretti."

"Gerçek bir erkek olmanın ne anlama geldiğini düşünüyorsun?"

Ayağa kalkıyor ve beni kendine çekmek için bir kolunu etrafıma doluyor. Uzakları izliyoruz, gözlerim mistik dağlara takılı kalıyor.

"Ailenizi hayal kırıklığına uğratmak dışında hiçbir şeyden korkmamak demektir. Korkuyu benden söküp aldı. Su işkencesi, gökten serbest düşüş ve toprağa düşme, kendini sakatlama. Hepsini fethettim."

Karnım tiksintiyle kıvrılıyor. "Bunu sana nasıl yapabildi? Sen bir çocuktun. Bu bir işkenceydi!"

Başını sallıyor. "Ondan bana öğretmesini istedim ve işe yaradı, değil mi?" Parmaklarını yüzümde gezdiriyor. "Boğulmaktan, yerçekiminden ya da acıdan korkmuyorum. Korktuğum tek şey seni hayal kırıklığına uğratmak."

Bana güneşi bile küçültecek bir şiddetle bakıyor. Gözlerimi kaçırıyorum, çünkü bana olan tutkusu korkutucu olduğu kadar kafa karıştırıcı da. Bende ne bulduğunu anlamıyorum.

"Crux..."

Yanağımı öpmek için eğiliyor ve sonra o ölümcül dudakları kulağıma doğru kayıyor. "Çok uzaklara seyahat ettim. Le'vris'in en güzel yerinin ufuk çizgisi olduğunu düşünürdüm. Kükreyen mavi denizin sakın mavi gökyüzüyle buluştuğu yer. Sonra seni gördüm ve fikrimi değiştirdim."

Onun sözlerine ya da dokunuşuna alışabileceğimi hiç sanmıyorum. Gözlerim dağlarda, Crux'un duyacağı korkusuyla kalp atışlarımı sakinleştirmeye çalışıyorum.

Kızlar gelene kadar o çatıda onun kollarında kalıyorum. Crux beni yatakhaneye götürüyor ve Bry odaya girer girmez bir etek giyiyorum.

"Hey," diyor. "Siz ikiniz yatak başlıklarını duvara vurmayı bitirdiniz mi?"

İnliyorum ve Crux cevap veriyor: "Sizi temin ederim ki yataklarınızı kırarak olsaydım, yerine yenilerini koyardım."

İfadesinde hiç eğlence yok. Yatağı kırmanın beni becermenin olası bir sonucu olduğuna ikna olmuş durumda.

"Kırık bir yatak ve kırık bir sırt mı? Şanslısın, Myra!"

"Pekâlâ," diye iç geçirdim. "İyi geceler, Crux. Teşekkür ederim..." Cümleyi bitirmeye dilim varmıyor.

Göz kırpıyor ve kendinden emin bir yürüyüşle oradan ayrılıyor. "Güzel kolye." Jasmin gülümser.

Kolye mi? Boynuma dokunuyorum ve narin bir kolye buluyorum. Crux saçıma dokunduğunda gizlice yanıma sokmuş olmalı. Daha iyi görebilmek için çözüyorum. İnce deri şeridin üzerinde bir safir var. Benimle tanışana kadar Le'vris'in en güzel yeri olduğunu düşündüğü okyanus ve gökyüzü gibi mavi. Bu düşünceli jest karşısında gülümsemeden edemedim. Her ne kadar asla

bir gökyüzünün okyanusu öpmesi kadar nefes kesici olsa da Crux'un bana hissettirdiği keyif ufkun çok ötesine geçiyor.

"Teşekkür ederim," diyorum Jasmin'e ve yanına oturuyorum. Errol ona ikinci kez bakmadığı için bütün gece yalnızdı. "Nasılsın?"

Küçük bedenini düzeltiyor. "İyi olacağım. Ben eve gidiyorum." Sesinde inanç var ama yüz ifadesi belirsiz. Çekingen, sessiz Jasmin cesur olmaya çalışıyor.

"Eve mi? Dünya'ya mı gidiyorsun?"

Kararlılığı sarsılmıyor. "Evet. Ben eşleştirme programına ait değilim."

Koruyucu içgüdülerim devreye giriyor. Eğer Dünya'ya dönerse, mücadele etmeye devam edecek. "Neden Cuero'dan sana başka bir maç vermesini istemiyorsun?"

Omuz silkiyor. "Romantizm benim gibi kızlara göre değil. Tavan arasında kitaplarımla daha iyi olurum."

Crux'la tanışana kadar ben de öyle düşünüyordum. Sadece doğru kişiyle eşleştirilmesi gerekiyor. "Ama-"

"Bana acıyarak bakma, Myra. Lütfen benim için mutlu ol."

Karşı çıkmaya devam etmek istiyorum ama onun seçimine saygı duymak zorundayım. Bu onun yolculuğu. Dudaklarıma zorla bir gülümseme yerleştiriyorum. "Cesursun. Seninle gurur duyuyorum."

Elimi okşayarak uzaklaşıyor ve yolculuğu konusunda gergin olsam da iyi olacağına dair bir his var içimde. Bu kadar parlak bir güneşin üzerine gölge düşemez.

Günler hızlı geçiyor. Derslere gidiyoruz ve çocuklarla kaynaşıyoruz. Her gün Crux'a daha da yakınlaşıyorum. Sevgisiyle beni incitmiyor. Çok fazla gülümsemekten yanaklarımı acıtıyor, gülmekten gözlerimi yaşartıyor ve kalbimi neşeyle sızlatıyor. Beni mutlu ediyor ama yine de içimi kemiren bir boşluk var. Crux ile birlikte olmadığım ya da ders almadığım zamanlarda huzursuz oluyorum. Çalışmak istiyorum ama becerilerim burada pek işe yaramıyor. Le'vris'te arabalar, fabrikalar ve buzdolapları gibi ekipmanlar yok. Kendi yaşam tarzları var ve tamirciye ihtiyaçları yok.

İyi olduğum tek şey ellerimle çalışırken ne sunabilirim ki?

Yalnız kalmaktan hep korktum ama zamanın bizi iyileştirmesine izin vermek için Winter'ın peşini bıraktım. Sonra Crux hayatıma girdi. Artık yalnız değilim ama yine de kendimi eksik hissediyorum.

Düşüncelerim beni rahatsız edince yataktan kalkıp yürüyüşe çıkıyorum. Yüksek bir "hmm!" sesi beni alarma geçiriyor ve dışarıda başka birinin daha olduğunu fark ediyorum. Bir köşeden baktığımda Haley'i bir gardiyanla öpüşürken buluyorum. Bu bakışmalarını açıklıyor. Gardiyanla oynaşarak maçına ihanet ediyor.

Bela istemediğim için aceleyle yatağıma döndüm. Bu keşif aklımı başımdan alıyor ve ne yapacağımı bilemiyorum.

Birkaç dakika sonra Haley odaya girdiğinde nefesimi tutuyorum. Yatağına gitti ve eminim beni fark etmedi.

Bir çift el beni irkiltip uyandırdığında uyukluyordum. Güçlü bir erkek eli yüzüme bir bez parçası çarptı. Çılgın gözlerim Haley'nin yatağına kilitleniyor ve onun silüetini oturmuş, saldırıyı izlerken buluyorum.

Kendimi bu adamın pençesinden asla kurtaramayacağımı bildiğimden, acıyı görmezden gelerek bacağımlı bilerek ve tekrar tekrar yatağına çarpıyorum.

Gürültü önce Jasmin'i uyandırır. Nefes nefese kaldı ve yatağından sıçradı. Saldırganım beni bırakıp kaçıyor. Dengemi bulamadan başım tahtaya çarpıyor ve bayılıyorum.

Bölüm 14

CUERO

Tanrılar merhamet etsin. Başka bir kıyamet aramızda.

Myra'nın baygın bedenine bakıyorum. Kızlar onun etrafında toplanmışlar ve şoktan sesleri kısılmış. Jasmin saldırıyı gördü ama saldırganın yüzünü görmedi. Ona acıyorum çünkü Crux onu bulup yok edecek.

Bir fener alıp Crux'u aramak için dışarı çıkıyorum. Yatakhanelere uğradım ama orada değildi. Erkekler burada asla uyumaz. İçgüdülerini onları bölge konusunda rekabetçi kılıyor, bu yüzden ormanda uyumayı tercih ediyorlar.

Fener etrafımı çok az aydınlatıyor. Üstümde ejderha kanatlarının çırpıldığını duyabiliyorum. Reth olduğunu biliyorum çünkü yatmadan önce hep bu saatte uçar.

Crux hiçbir yerde görünmüyor. Onu bir ağaca asılmış, karanlıkta bir mektup yazarken bulana kadar on dakika boyunca etrafta koşturuyorum.

"Cuero, tam zamanında geldin. Sana Myra'nın kız kardeşinin adını soracaktım."

"Ne?" Yutkunuyorum ve nefes almak için mücadele ediyorum. "Neden?"

"Myra'ya sürpriz yapmak istiyorum. Kız kardeşi için endişelendiğinden, bir sonraki erzak turu gönderildiğinde kızın ışınlaması için talimatlar gönderiyorum." Duraksıyor. "Neden nefes nefese kaldın?"

Myra'yı bu kadar önemsemesi insanın içini burkuyor. "Crux."

Ses tonumdaki ciddiyeti duyunca ağaçtan düşüyor ve hızla yere iniyor. Kanatları açılıyor ve gerilimle titriyor.

"Ne oldu?" diye buyurgan bir sesle sorar. "Anlat bana."

Alnımı avuçlarım. Bu adamlardan hiç korkmadım. Ama şu anda, Crux bana bakarken, kırılğan insanlığıma hatırlıyorum.

"Kimliği belirsiz bir erkek içeri girdi ve Myra'yı yaraladı. Onu götürmeye çalıştılar.

O-"

"Ne!" Titriyor ve kasları şişiyor. Bir meteor gibi havalanıyor ve uzaktan taşların parçalandığını duyuyorum. Ejderhanın doğrudan beton duvara doğru uçuşundan şüpheleniyorum.

Bu olaydan dolayı kellelerin uçacağından hiç şüphem yok.

Gezegenin geri kalanını yok etmeden önce ona yetişmek için koşuyorum. Geri dönmem beş dakika sürüyor. Sınıftaki herkesi toplamış ve cevaplar istiyor. Düştüğü enkazın külleriyle kaplanmış bir iblis gibi görünüyor. Korkarım yakında o küller ateşe dönüşecek.

Nefes nefese kaldım. "Uyandı mı? Konuşuyor mu?"

Kızlar Crux'ın sağa sola saldırmasını izlerken başlarını sallıyorlar. Diğer erkekler dişilerinin yanında duruyor, zıvanadan çıkmış ejderhanın onlara zarar vereceğinden endişe ediyorlar. Wrenton kayıp ve sanırım Myra'yı koruyor.

"Reth nerede?" Crux'un sözleri dumanlı ve zor anlaşılır geliyor.

Rodrex, "Sizi karşılamaya hazırlanmalarını söylemek için malikanenize uctu," diye yanıtlıyor.

Bana dönüyor ve yumruklarını sıkıdığı için parmak eklemleri çatlıyor. "Myra'ya bir şey olursa program kapatılır ve sen de değerli işini kaybedersin. Ama ben de değerli aklımı kaybederim. O yüzden bir kez soracağım. Bunun sorumlusu kim?"

Tırnaklarımı avuçlarıma geçiriyorum. Ona verecek bir cevabım yok, çünkü kimin böyle zalimce bir şey yapabileceğini bilmiyorum. Myra benim için bir işten daha fazlası. O tatlı bir kız ve ben adalet istiyorum.

Suçlanacak biri varsa, o da kadın yatakhanelerinde devriye gezen üç korumadır. Vardiyaları sırasında gözlerini kırpmamaları gerektiğini çok iyi biliyorlar. Belli ki biri işini yapmamış.

Sol taraftalar, son cesaret kırıntılarıyla dimdik duruyorlar.

Gözlerimin muhafızlarda olduğunu gören Crux ikisini yakalarından tutup duvara çarpıyor. İrkiliyorlar ve yer değiştirmeyi düşünürken gözleri parlıyor ama boyun eğiyorlar çünkü takım olsalar bile Crux'a karşı kaybedecekler.

"Lütfen," diye yalvarıyorum. "Birbirimize düşman olmayalım."

Görünüşe göre Crux ben yokken onları çoktan hırpalamış ama herhangi bir cevap vermediler. Belki de bilmiyorlar ya da bir şeyler saklıyorlar. Düzgün bir soruşturmayı tamamlamam haftalarımı alacak.

"Eğer ona bir şey olursa..." Crux adamları yırtık gömleklerinden tutarak öne doğru çeker ve ikinci kez vurur. "Kanatlarınızı sırtınızdan söküp atacağım. Üçünüzün de."

Onları serbest bırakır ve göğsünde depreme neden olabilecek hırıltılarla dışarı fırlar.

Bölüm 15

MYRA

Gözlerimi açıyorum ve hâlâ rüya görüp görmediğimi merak ediyorum. Üstümdeki tavanda altın alevler yontulmuş. Girdaplar neredeyse bulutlara benziyor, o kadar ayrıntılı ki bütün gün bakabilirim.

Burası kesinlikle yatakhane değil. Hastanede miyim?

Oturuyorum, ancak başım ağrıdığına yere yığılıyorum.

Yatak bir aileyi rahatlıkla barındırabilir ve her köşesinde metal bir zincirle tavana asılıdır. Şifonyer yok. En içteki duvar bir mağaranın içi gibi engebeli. Mücevherlerle parıldıyor ve kadın kıyafetleri ve mücevherlerle dolu düzgün raf sıraları var.

Bacaklarımı yataktan sarkıtıyorum ve ayaklarım soğuk mermer zemine değiyor. Arkamda, dışarıdaki yemyeşil bahçelere bakan cam bir duvar var.

Burada o kadar çok doku var ki, sanki binlerce dünya bir araya gelmiş. Kaos yerine zarafet var.

Ev sahibi beni bulup izinsiz girdiğimi düşünmeden gitmeliyim.

Bir mide bulantısı dalgası beni vurdu. Denge için güzel, boncuklu yorganı tutuyorum ve yırtılıyor. Suçluluk duygusuyla uzaklaşıyorum. Bunu tamir edecek param yok ama belki Crux'tan bana biraz borç vermesini isteyebilirim.

Kapı yok, sadece dışarıyı gösteren açık bir alan var. Kubbe şeklindeki bir salona giriyorum. Kristal çatıdan içeri ışık süzülüyor ve zemindeki bir şeritten küçük bir su akıntısı görünüyor.

Uçsuz bucaksız halıyı takip ederek kanadımı malikânenin geri kalanına bağlayan dar bir koridora giriyorum. Tavandan sarkan on metrelik ejderha ve manzara portrelerinin yanından geçiyorum. Dış duvarlar cam, yerler mermer ve iç duvarlara kanatlı adam heykelleri yontulmuş. İfadeleri vahşi, zamanda sıkışmış devler gibi.

Koridorlar boyunca cam kaseler içinde parlayan beyaz çiçekler, muhtemelen gece boyunca yolu aydınlatmak için muhafaza edilmektedir.

İşte mükemmellik bu. Zamansız bir labirent yaratmak için doğa ve mimariyi birleştiren bir başyapıt.

Burada işim yok, bu yüzden hızlanıp koridorda koşmaya başladım.

"Kim var orada?!"

Bastonlu bir kadın belirdiğinde neredeyse tökezliyordum. Şahsen gördüğüm ilk Le'vris kadını. Daha yaşlı, saçları parlak kırmızı ve kırıışık yüzü çatık.

"Ne cüretle kaçarsın? Gel." Bastonunu yere vuruyor ama doğrudan bana bakmıyor. Gözleri görmüyor.

Başka bir mide bulantısı dalgası ortaya çıkıyor ve yüksek sesle öğürüyorum. "Hasta mısın? Neyin var senin?"

Kadından kaçabilirim ama bu zalimlik olur. Cuero beni alana kadar burada kalmanın bir zararı yok.

"Özür dilerim. Yerleri çizmek istememiştim."

Çenesini kaldırıyor. "Sesinizi tanıyamadım. Yeni misiniz?"

"Sanırım."

"Vardiyasızların dilini çok iyi konuşuyorsun." Demek İngilizcesini geliştiriyor.

"Teşekkür ederim."

Bastonuyla bacaklarımın arkasına vuruyor ve ben acıdan tıslıyorum. "İyi konuşuyorsun ama terbiyesizlik yapıyorsun, her yere koşuyorsun."

Buranın sahibi olduğunu anlayınca, "Bir daha olmayacak" diye cevap verdim.

"Mutfağa gelin. Efendinin misafiri için yemek pişirmeye yardım etmelisin. Yakında uyanacak ve eğer ona bakılmazsa Efendi malikaneyi ateşe verecek."

Yani burası hastane değil mi?

"Neredeyim ben? Ve senin adın ne?"

"Ben Trenne ve siz Efendi Crux'un bölgesindesiniz. Bu kadar saçmalık yeter. Hadi gidelim."

"Crux?! Crux buranın sahibi mi?"

Trenne soluklaşıyor. Kendine zarar vermesini engellemek için bileğini tutana kadar alnına bir, iki tokat atıyor. "Hanımefendi, küstahlığımı bağışlayın! Seni bastonumla dövdüm! Oh, Efendi bunun için kellemi alacak!"

Sanki çağrılmış gibi, Crux buraya dalıyor. Trenne ile Le'vris dilinde konuşuyor ama gözleri sanki tekrar kaybolacağımdan endişeleniyormuş gibi benimkilerden hiç ayrılmıyor.

Trenne çıktı ve sonra Crux üzerime geldi. İki güçlü eli kalçalarımı kavıyor ve beni kaldırarak duvara yaslıyor. Vahşiliğiyle muhteşem bir şekilde üzerimde gezinirken, heykelleri her kim yaptıysa Crux'u örnek almış olması gerektiğini fark ediyorum.

"Myra," diye homurdanıyor, gözleri gergin ve kaşları çatık. "Yataktan ne yapıyorsun?"

Belki başka bir gün, benimle bir çocuk gibi konuştuğu için onu azarlardım. Bugün o gün değil. Kollarımı omuzlarına atıyorum ve ona sıkıca sarılıyorum. Yüzüm ekşidi ama ağlamadım.

Crux hafifçe gevşiyor. Kolları beni sarıyor ve neredeyse onun kucağında kayboluyorum.

"Seni sinir bozucu, küçük şey," diye mırıldanıyor ve sırtımı ovuyor.

Geri çekildiğinde sakinleşiyor. Öfkesinin sarılmamla boğulduğunu görmek bana bir şeyler hissettiriyor.

"Bir daha odanızdan çıkmayın. Arazi çok geniş ve kaybolacaksınız."

Buranın onun evi olacağını asla hayal edemezdim. Bir barakada da olsak yine de mutlu olurum. Korkunç saldırıdan sonra onunla birlikte olduğum için minnettarım.

Midem gurulduyor ve Crux'un hoşnutsuzluğu derinleşiyor. Ayaklarımı yerden kesmeye çalışıyor ama onu durdurmak için göğsünü avuçluyorum. "Yürüyebilirim."

El ele tutuşup salondan çıkıyoruz. Bir odanın önünde talimat bekleyen bir grup işçi var. Yaşları farklı ve çalışmaktan buruşmuş gündelik kıyafetler giiyorlar.

Crux ilgiden duyduğum rahatsızlığı fark ediyor. Le'vris dilinde öyle bir şey söylüyor ki herkes dağılıyor. Yatak odasına gidiyoruz, orada dumanı tüten yemeklerle dolu bir masa bizi bekliyor.

Crux tabureyi çeker. "Gel."

Oturuyorum ve küçük ısırtıklar alıyorum. Crux'un sabrı tükeniyor ve beni beslemek için kucağına alıyor. Konuşmamız gereken çok şey var ama şu anda tek derdi benimle ilgilenmek.

Başım artık ağrımıyor olsa da çok yorgunum. Saatler sonra yatakta uyanana kadar uyuduğumu fark etmiyorum. Artık gece ve mumlar odayı aydınlatıyor.

Yuvarlandım ve Crux'u yanımda yatarken buldum. İlk defa aynı yatağı paylaşıyoruz.

"Myra." Doğruluyor, çıplak göğsü yüzümle aynı hizaya geliyor. Kendimi utandırmadan önce gözümü onun karın kaslarından kaçırıyorum.

Eli çeneme dokunuyor. Büyük ve sert ama yine de tenime karşı nazik olmanın bir yolunu buluyor. "Konuşmamız gerek."

Beni kaçırmaya çalışan yabancıнын anıları gözlerimin önünden geçiyor. Crux sıkıntımı görüyor ve bir kolunu belime doluyor. Ağır ve güvenli. Hiçbir yere gitmeyeceğime dair bir söz.

"Sana kim saldırdı?"

İçimde bir mücadele sürüyor. Eğer Haley'i suçlarsam, suç ve yoksulluk cehennemine geri dönecek. O dünyayı biliyorum ve kimsenin başına gelmesini istemem. Aptal olduğum kadar sempatiğim de.

"Bunu aklından bile geçirme." Crux'un sesi gök gürültüsüne dönüşür. "Bildiklerini anlat, yoksa emrimdeki her adamı, adıma gelen her parayı, vücudumdaki tüm gücü gerçeği bulmak için gönderirim. Beni zahmetten kurtar ve anlat."

Crux yalan söylemez ya da abartmaz. Bu adam ilk günden beri bana olan aşkını ilan etti ve performansını durdurmadı. Haley'i avlayacağını biliyorum.

"Onlara ne yapacaksın?" Fısıldıyorum.

"Öldüreceğim."

"Crux!"

"Ne?" Kaşlarını çattı. "Hazine hırsızlığının cezası ölümdür. Sen benim hazinemden daha değerlisin, bu yüzden aynı ceza geçerli olacak."

Bakışlarını görünce iç geçirdi. "Eğer bana söylersen, pazarlığa açık olacağım."

"Pekâlâ." Dudağımı ısırdım. "Haley'nin bir sevgilisi var. Onu bir kadınla keşfettim. bekçi."

Buna şaşırmış görünüyor. "Bir sevgili mi? Ama o biriyle eşleşti Rodrex."

"Ben de anlamıyorum. Haley saldırıyı gördü ama müdahale etmedi. Sanırım konuşup onları ayırırsam diye benden kurtulmak istediler. Çaresizlik içinde yapılmış bir plan."

"Onu programdan çıkarttıracağım ve Dünya."

Benim mide Twistler. I Yapma. Biliyorum
nasıl uzun Haley olacak olmak
ama Cuero'ya yazacağım ve Haley'nin hafif bir ceza almasına yardım etmesini isteyeceğim. Bu plan yüzünden hayatını kaybetmesini istemiyorum.

Düşünürken dudağımı sertçe ısırıyorum. "Onu Dünya'ya geri göndermek yeterli olmaz mı? Ya bir şekilde masumsa? Bir soruşturma yapılmalı."

"Hayır, bu yeterli olmaz. Seni kaçırmaya çalıştı. Cezalandırılmalı ki iki gezegen de senin dokunulmaz olduğunu bilsin. Peki ya o muhafız? Onu dövdürteceğim. Reth ve diğerlerine benim için eğlenmeleri için haber göndereceğim."

Kolyemle oynuyorum, şiddet düşüncesi beni rahatsız ediyor. "Neden onu da hapsedmiyorsunuz?"

"Le'vris'te hapishaneler nadirdir. Biz kendi sorunlarımızla ilgileniriz. Haley için bir soruşturma açılacak, ancak tutukluluk süresi hakkında herhangi bir söz veremem."

İç çekiyorum. "Crux, bu tür şeylere Dünya hükümeti karar verecek." "Yeterince serveti olan herkes her dünyayı yönetebilir."

Bu şaşırtıcı bir açıklama - hatta küstahça - ama yanlış değil.

"Lütfen kimseyi dövmeyin. Bırak Cuero cezasını çeksin. Mutlaka bir yerlerde bir hapishane vardır."

Çenesi sıkıştı, sonra da sertçe "Peki. Güneş biliyor ki seni hiçbir şeyden mahrum edemem." Daha yakına eğiliyor ve kalçamı avuçluyor. "Dinlenme vaktin geldi. İzin ver seni uyutayım."

Yırtık yorganı kavıyorum, çıplaklık konusunda tedirgin hissediyorum. Onun evindeyiz, kontrol tamamen onda. Yurtlar bana burada sahip olmadığım, her şeyin yeni olduğu bir koruma hissi veriyordu. Aşına olduğum tek yer bu adamın ağzı.

"Elbiseni kaldır," diye emrediyor.

Pamuklu kumaşla oynuyorum. Elbise beyaz ve saf. Bu yanıltıcı. Şehvetli bir kırmızı olmalı çünkü onun sunduğu pisliği arzuluyorum. Karnımı keleklerle doldurdu ve onları döllerile boğmak istiyorum.

Eteğimi birkaç santim kaldırırken el yordamıyla hareket ediyorum.

"Yardıma ihtiyacın var mı?" diye soruyor dudaklarını yalayarak.

Çekingen bir şekilde başımı sallıyorum. Ve Crux'un liderliği ele geçirmeden önce ihtiyacı olan tek şey bu. Benim aksime, hiçbir çekincesi yok ve elbisemi kalçalarımın yukarı itiyor. Romantizm yok. O avlanmak için burada.

Bacaklarımı ayırıp omuzlarının üzerine attığında nefesim kesiliyor. Aralarına yerleşiyor ve bir parmağını iç çamaşıma doluyor. Ellerim içgüdüsel olarak gözlerini kapatmak için sıcıyor.

"Bu da ne?" diye homurdanıyor.

"Özür dilerim. Burası çok aydınlık. Her şeyi göreceksin."

Kusursuz olmayan seksimi net bir şekilde görebildiğini hiç sanmıyorum. Ona iyice bakmadan da yaşayabilirim.

"Myra." Nefes veriyor ve yemin ederim burun deliklerinden duman çıktığını görüyorum. "Amcığının mükemmelden başka bir şey olduğunu düşünme. Anladın mı?"

Ellerim yavaşça çözülürken titriyor ve çıplak seksime geldiğinde arzuyla parçalanen sert bir bakış ortaya çıkıyor.

Eğiliyor, kapalı dudaklarını üzerimde gezdiriyor ve inliyor. Sonra ağzını açıyor ve amım artık benim değil. Onun sinsi dilinin ve şapırdayan dudaklarının esiri. Arzu seksimden akıyor ve Crux onu içmek için orada, çarşaflarla tek bir damlacık bile paylaşmıyor. İnemelerimin tadını çıkarıp yutarken gözleri üzerimde. Islaklığımın dudakları ve kıvrımlarım arasında nasıl dizildiğinden etkileniyor, bu yüzden onunla oynuyor. Daha fazlası için yalvarmaya hazır olana kadar kayganlığımı geriyor. Sonra neredeyse fikrimi değiştirmeme neden olacak bir dönüş oluyor: daha fazla emme; daha fazla baskı; daha hızlı, daha ıslak yalamalar ve öpücükler. Saldırı beni kıvrandırıyor ve nefes nefese bırakıyor, ama Crux daha yüksek sesle. Zonklayan amımın içine homurdanıyor, klitorisimin üzerinde çıldırtıcı bir dans yapıyor. Kalçalarım hevesle kayıyor, serbest kalmak istiyor ama Crux buna izin vermiyor. Bir parmağı girişime batıyor, diğeri ise alt yıldızına bastırarak beni yerimde sabitliyor. Hareketsiz kalmalı ve saldırısına dayanmalıyım.

Crux başını çekmeden önce bir öpücük sesi duyuyorum. İnançsızlıkla onun dolgun, parlayan dudaklarına bakıyorum.

"Beni yine böyle korkutacak mısın?" diye sorar.

Ben zevkten yarı baygın haldeyim ve o sohbet etmek mi istiyor? Sinir krizi geçirmek üzereyim.

Parmağını içimde kıvrıyor.

"Hayır!" Cevap veriyorum. "Hayır, yapmayacağım. Söz veriyorum." Şu anda ona her şeyi verirdim.

Dudaklarını tekrar işe koyuluyor, muhtaç etimi çekiştirip yoğuruyor ve bir parmağını içimde kıvrıyor. Serbest bırakıldığımda, bu beni sarsıyor.

Bu orgazmın neden her zamankinden daha bunaltıcı olduğunu bilmiyorum. Crux vücudumu bir enstrüman gibi çalıyor ve o kadar güzel bir uyum sağlıyor ki hem yüzümden hem de seksimden ağlıyorum.

Dökülmesini kendime yasakladığım gözyaşlarım şakaklarımdan aşağı akıyor. Bir, iki kez siliyorum ama gelmeye devam ediyorlar. Artık hüngür hüngür ağlıyorum. Crux cevap talep etmiyor. Bana sarılıyor ve utanç dolu gözyaşlarımı dökmeme izin veriyor.

göğsündeki rahatlama. Bedenimde ve zihnimde gezinmekte o kadar iyi ki, sanki içinde gizli bir hazine varmış gibi derimin altına girmekte her zaman ısrarcı. Kendimi unuttum. Güzel, arzulanan ve el üstünde tutulan biri olabileceğimi unuttum. Sonsuz, ürkütücü bir hayatta kalma programını döngüye sokmak için programlanmış bir makine haline geldim.

Bir daha asla bir erkek için ağlamayacağımı sanmıştım. Tüm numaraları bildiğimi sanıyordum. Yine de işte buradayım, duygulara boğulmuş ve bacaklarımın arasında yatıştırıcı bir zonklama var.

Bölüm 16

MYRA

Ben sakinleştikten sonra Crux beni bulduğunda neler olduğunu anlattı. Beni evine uçurdu ve bana kimin saldırdığını anlamaya çalışan grubu kargaşa içinde bıraktı. Programın Haley'nin planları için inceleneceği kesin. Nasıl toparlanacağımızı bilmiyorum.

Odayı taradım. Çok kadınsı, bu yüzden Crux'un olduğundan şüpheliyim. "Merak ettiğin bir şey mi var?" diye soruyor.

"Evet. Kimin odası burası?"

"Bunu senin için hazırlaması için haftalar önce Trenne'e mesaj attım. Kıyafet, ayakkabı ve seni memnun edecek başka ne varsa almak için alışverişe çıktı."

Bakışlarım tekrar duvara yöneliyor. "Bunu kabul edemem." "Reddedersen bu büyük bir hakaret olur" diye ısrar ediyor.

Cuero'nun derslerine dayanarak bunun doğru olduğunu biliyorum. İç çekiyorum. "Teşekkür ederim, Crux." Kabul etmeme rağmen, kendimi bu lüks şeyleri giyerken göremiyorum.

"Güvende olduğun için mutluyum. Şimdi uyu." "Ama çok fazla sorum var."

Burnunu saçlarıma sokuyor. "Bir tanesine daha izin vereceğim."

"Burada yaşayan insanlar kim? Hizmetçiler mi?"

"Ne demek istiyorsunuz? Onlar burada ikamet etmiyorlar."

Bu nasıl olabilir? Burası muazzam bir yer. "Davetsiz misafirler için güvenliğe ihtiyacınız yok mu?"

Kıkırdıyor. "Güvenlik mi? Masumiyetin çok sevimli."

Kendini beğenmiş ejderhanın lanet bir kaleyi tek başına savunabileceğini düşündüğünü bilmeliydim.

"Hizmetçiler her gün gelip gidiyor. Genç erkeklerin çoğu bir eş bulmak için istiflerini oluşturmaya çalışıyor, bu yüzden ücret karşılığında çalışıyorlar. Dişiler buraya zanaat öğrenmek ya da potansiyel eş aramak için gelir. Bazen buraya giriş izni veriyorum.

Bölgemin tarım arazisi ya da göl gibi kısımlarını burada yeterince uzun süre çalışanlara veriyorum. Ne yapacağımı bilemeyecek kadar çok toprağım var."

"Yani geceleri burada yalnız mıyız?"

Başını sallıyor ve ben onu daha sıkı kavıyorum. "Ya biri içeri girerse?" "Onları yakarım. Kimse seni alamaz," diyor sert sesiyle.

Ona sarılıyorum. Uyku kolay gelmiyor. Gece boyunca seğiriyorum ama Crux hiç şikayet etmiyor ve sabaha kadar kalıyor. Birlikte yemek yiyoruz ama kısa bir süre sonra işlerini halletmek için ayrılıyor.

Elbiseleri daha yakından inceliyorum. Onları sadece kırık pencerelerimizi yalıtma için buruşturduğumuz dergilerde basılı olarak görmüştüm. Renkli ve karmaşıklar, boncuklar ve altın ipliklerle işlenmişler. Sanki aşık bir terzi tarafından yapılmışlar, her iğne darbesi sevgililerini memnun etmek için tasarlanmış. Düşük yakalar, dökümlü etekler ve cesur renkler bir kraliçe içindir.

İnce mavi bir şal alıp omuzlarıma sarıyorum. Basit ama ihtiyacım olan tek şey bu.

"Hanımefendi?" Trenne kapımda belirdi.

Yüzümü ona dönüyorum. "Merhaba, Trenne. Bana Myra diyebilirsin." "Hayır, bu çok kaba. Tur için hazır mısınız?"

Sert kadına gülümsüyorum ve onu dışarı kadar takip ediyorum. Bana eşlik ettiği için minnettarım. O olmasaydı o kadar kaybolurdum ki Dünya'ya geri dönerdim. Burası büyülü bir yer. Çatısız odalar ve yeraltında mağaralara ve kaynaklara açılan tüneller gibi pek çok tuhaf özellik var. Hatta ortasında sadece bir kase ateş yanan bir oda bile var.

Her şeyin sonunda, bitkin düşüyorum.

Köşedeki bir açıklıktan kırmızı bir çiçeğin büyüdüğünü fark ediyorum. Crux için onu kesiyorum ve Trenne'li odama kadar takip ediyorum. Yolda insanlarla karşılaşıyoruz. Üçüncü kez iki kez baktıktan sonra bir şeylerin ters gittiğinden şüpheleniyorum. Merak mı ediyorlar, yoksa yüzümde bir şey mi var?

Yatak odasına döndüğümde, çabucak sıkılıyorum. Crux bir yerlerde meşgul ve ben burada parmaklarım birbirine dolanmış halde bekliyorum. Güvensizliğim kükreyerek geri geliyor. Tutkulu bir iş bulabilecek miyim? Anlamlı bir şey yapabilecek miyim?

Yaklaşan ayak seslerini duyduğumda yataktan fırlıyorum ve Crux ile girişte buluşuyorum. Sanki bütün gün gördüğüm ilk güneş ışığıymış gibi gülümsüyorum.

Crux kollarını bana sıkıca sarıyor. "Seni özledim. Turun nasıl geçti?"

"Biraz zorlu ama eviniz harika." Omuz silkiyor.

"Artık senin de."

"Saçmalama. Al." Onun için kopardığım çiçeği kaldırıyorum. "Senin için aldım."

Kabul etmeden önce birkaç saniye boş boş bakıyor. "Size minnettarım."

Şalı omuzlarıma kadar çekiyorum. "Rica ederim. Bu arada, yüzümde bir şey mi var? Az önce bana baktılar."

"Evet."

Yüzümü sildim. "Ne oldu?"

"Bu." Yüzüme öpücükler yağdırıyor ve ben onu sarsmaya çalışırken gülüyorum

Kap

alı. "Tamam, tamam. Cuero'dan haber aldın mı?"

"Ben yaptım. Haley ve sevgilisi tecrit edilmişlerdir. Onlar olacak Haley Dünya'ya nakledilene kadar tutulacak. Cuero ve ben ondan kurtulmak için geçidi planlanandan daha erken açmayı tartışıyoruz."

"Haberler nasıl karşılandı?"

"İyi değil. Haley hilekârlığıyla tüm Le'vris'e saygısızlık etti.

Birçok eleştirmen bunu programı sona erdirmek için bir bahane olarak kullanıyor."

Geriliyorum ve o da alnımdan öpüyor. "Sakin ol. Kimse seni benden alamayacak. Bazı işlerle ilgilenmem gerekiyor ama sonra döneceğim. Birkaç gün içinde pazara gideceğiz."

"Bir süre ortalıkta görünmeyeyim mi?"

Crux çiçeğini kulağımın arkasına sıkıştırıyor. "Seni Le'vris'e göstereceğim. Ben seninleyken korku içinde saklanmana gerek yok." Son bir kez alnımdan öpüyor. Gitmek zorunda olmasından nefret ediyorum ama yönetmesi gereken bir mülkü olduğunu da anlıyorum.

Üç gün boyunca kollarımı kavuşturup oturduktan sonra aklımı kaybediyormuşum gibi hissediyorum. Crux mümkün olduğunca sık ziyaret etmeye çalışıyor ama uzun süredir ortalıkta olmadığı için evi darmadağınık. Günün büyük bölümünde ortadan kaybolmadan önce sadece birlikte kahvaltı ediyoruz.

Odanın tek yönlü olduğunu keşfettiğim şeffaf duvarlarına bakıyorum. Dışarıda kimsenin efendilerini bacaklarımın arasında ziyafet çekerken görmediğini bilmek rahatlatıcıydı.

Sık sık bir grup gencin bir araya gelerek bowling topu büyüklüğündeki krem renkli küreleri açtığını görüyorum. İçindeki ışıltılı kristalleri topluyorlar ve sonra kürelerden geriye kalanları ayırıyorlar. Bugün buluşmadılar.

"Hanımefendi, bir şeye ihtiyacınız var mı?" Trenne dışarıdan sesleniyor.

"Merhaba, Trenne. Çocukların açtığı küreleri merak ediyordum." "Onlar vahşi bir kuşun kusmuk topları. İçinde kristaller oluşur. Kristaller Gençler kristalleri topluyor ve satıyor." "Crux kristallerin onlarda kalmasına izin mi veriyor?"

"Evet. Bu onların temizlik için ödedikleri para. Görüyorsunuz, kuşlar geceleri seyahat ediyor ve her yere pisliklerini bırakıyorlar. Hiçbir mülk onlardan güvende değil."

Sırıyorum. "Sence kristallerin de bende kalmasına izin verir mi?"

Bir iş tam da ihtiyacım olan şey. Beni meşgul edecek. Biriktirdiklerimle kız kardeşime yardım edebilir ve Crux için birkaç hediye alabilirim.

"Hanımefendi!" Trenne bastonunu yere vuruyor. "Bu çok saçma. Böyle ahlaksız bir işte çalışamazsınız."

Omuz silkiyorum. "Daha az ücret karşılığında her türlü işte çalıştım. Benim için endişelenme. Beni çocuklarla tanıştırebilir misin?"

"Efendi bundan hoşlanmayacak." Kaşlarını çatı. "Daha evcil bir şey yapamaz mısın?"

Bunu yapabilirim ama o zaman Crux bana cebimden ödeme yapmak zorunda kalır.

Ondan yeterince şey aldım ve kristalleri toplayıp satmayı tercih ediyorum.

"Bunu yapmak istiyorum. Bana yardım edebilir misin lütfen?"

Nefesinin altında bir şeyler mırıldanıyor ve bastonunu kaydırıyor. Bana doğru savurmadığına şaşırdım. Arkasını döndüğünde aceleyle peşinden gidiyorum. Koridorda yürürken Le'vris dilinde bağırıyor ve diğerlerini çağırıyor. Dışarı çıktığımızda üç gençten oluşan bir grup bizi bekliyor. Trenne beni gergin gençlerle tanıştıırken biri çimenlerin üzerine bir çuval boşaltıyor.

Beni Le'vris dilinde selamlıyorlar, ben de aynısını yapıyorum. Sonraki otuz dakika boyunca huzurlu bir sessizlik içinde çalıştık. Küreleri kırmak için küçük bir balta ödünç aldım. Sertler ve çöp gibi kokuyorlar. Eldivenlerim ellerimi koruyor ama burnumu pis kokudan koruyamıyor.

İlk küremi açtığımda soluk mavi kristaller ortaya çıkıyor. Alnımda ince bir ter tabakası ve göğsümde muazzam bir gurur var. Crux için bir şeyler almak için sabırsızlanıyorum.

Bir süre sonra Trenne beni eve götürmek için geldi. Çocuklarla vedalaşıyorum, kırıklarımı topluyorum ve içeri giriyorum. Duş almak için çok geç kalmıştım. Odaya doğru yürürken, pis kokuma rağmen geçen seferki kadar çok bakış almadığımı fark ediyorum.

"Trenne, birkaç gün önce beni o tura çıkardığında, hizmetçilerden tuhaf bakışlar aldım. Nedeni hakkında bir fikrin var mı?"

Gülüyor. "Tabii ki hayır, Hanımefendi. Ben körüm!"

"Hmm. Yüzümde bir şey olduğunu sanmıyorum. Tek yaptığım bir çiçek tutmaktı."

Ayıldı. "Bir çiçek mi kopardın?"

"Bunu yapmamam mı gerekiyordu? Özür dilerim. Sadece Crux'a bir hediye vermek istemişim."

Alnına dokunur. "Her şey yolunda. Bilemezdin. Çiçekler sadece belirli günlerde toplanabilir. Bu doğaya saygı için yapılır. Başka bir gün çiçek toplamak evinize uğursuzluk getirir."

Yüzümden kan akıyor. Cuero derslerimizde batıl inançlardan hiç bahsetmezdi. "Bu bakışları açıklıyor. Kusura bakmayın. Bir daha yapmayacağım." İçimi çektim. "Crux bana neden bir şey söylemedi merak ediyorum."

"Muhtemelen duygularını bağışlamak için. O çok tatlı."

"Belki de fazla tatlı. Beni daha yeni tanınmasına rağmen bir oda dolusu hediye aldığına hâlâ inanamıyorum."

Trenne gülümsüyor. "Gardırobunuzu toplamak benim için bir onurdu. Hiç bir şey denediniz mi?"

"Pek sayılmaz, sadece yürüyüşe çıktığımızda bir şal kullandım. Çok güzeldi."

"Oh tanrıçalar." Trenne neredeyse tökezliyordu ama tam zamanında kolunu kavradım. "Hanımefendi, o şal sadece yatak odasında kullanılabilir. Mahrem bir giysidir."

"Samimi mi?" Fısıldıyorum.

Alnına dokunur. "Evet. Efendinin tohumunu kumaşa dökmesi gerekiyordu ve sen de onu iç çamaşırı gibi giyecektin. Onun kokusuyla ıslanınca birkaç gün boyunca onun kokusunu alacaksın. Bu bir bağlanma ritüeli."

Harika, yani tüm malikâne beni sapıkça ejderha iç çamaşırları giyerken gördü. Şalı örtünmek için taktım, kendimi teşhir etmek için değil! Muhtemelen meni bezimi sergilediğim için deli olduğumu düşünüyorlardır. Crux'un bir şey söylememesine şaşmamalı. Muhtemelen beni utançtan kurtarmak istemiştir.

Yıkandıktan sonra dinlenmek için yatağıma oturuyorum. Kızgın güneşin altında saatlerce küreleri çatlatmak beni ağrıtıyor ama bundan zevk alıyorum. Bugünlerde, sadece Crux benimle birlikte olduktan sonra böyle hissedebiliyorum.

O gecenin ilerleyen saatlerinde Crux beni ziyaret etti. Beni yıllardır görmemiş gibi kucaklıyor ve yüzümü öpücüklere boğuyor. Onun şefkati altında eriyorum.

Bana bir kutu verdi ve kızların bana bazı eşyalarımı postaladığını söyledi. Kutuyu açtığımda içinden dildo çıktı. Gözyaşlarına boğulmamak için kendimi zor tuttum. Lanet dildoyu buldular ve muhtemelen gülmekten öldüler.

Kutuyu yatağın altına saklıyorum ve Crux ile geçirdiğim birkaç dakikayı en iyi şekilde değerlendiriyorum. Yatak odasında uyuyor ve benim yatağımda olmasını tercih etsem de kalmasını istemeye utanıyorum.

Ertesi gün kahvaltıdan sonra işe gidiyorum. Çocuklar bugün daha konuşkan ama ben pek bir şey anlayamıyorum. Fırsat bulduğumda, Le'vris'imi pratik etmek için kitaplar bulacağım.

Crux'un adımı seslendiğini duyduğumda son küremden pembe kristalleri topluyordum. Onu göreceğim için heyecanla ayağa kalktım.

"Myra!"

Arkasında mesafesini koruyan bir Le'vris erkeği var.

Şaşkın Crux önümde durdu. "Ne yapıyorsun sen?" Ona bir kristal uzattım. "Çalışıyorum. Al, bu senin için."

Kristali alır ve öfke saçır. Çocuklar katil efendilerinden o kadar korkarlar ki yaptıkları işi bırakıp oradan ayrılırlar.

Neden bu kadar üzgün?

"Kokum sizi rahatsız ettiyse özür dilerim." Kaşlarımı çattım. "Yakında duş alacağım."

Gürültülü bir çatırtı duyuyorum ve güzel kristali avucunun içinde ezdiğini fark ettiğimde kalbim karnıma doğru iniyor.

"Crux..."

"Bunu yapamazsın." Sesi alçak ama gürliyor. Kılık değiştirmiş bir fırtına.

Omuzlarım düşüyor. "Bu bir iş," diye fısıldıyorum. Her ne kadar terliyor ve pis kokuyor olsam da, dürüst bir iş asla hoş karşılanmamalı.

"Bu senin için çok alçakça." Yumruğunu açar ve kristalden geriye kalanlar yere düşer.

Demek öyle. Benden utanıyor.

Parçalara bakıyorum, soğukkanlılığım sertleşiyor. "Hayatta kalmak için bir düzine kirli işte çalıştım ve bundan asla pişman olmayacağım. Bana tepeden baktığın için sana yazıklar olsun."

Kalbim boğazımda, bu duyguları işlemek için alana ihtiyaç duyarak uzaklaşıyorum.

"Myra!" Crux beni çağırıyor.

Bunalmış durumdayım. Aldığım onca kültürel derse rağmen neden uyum sağlayamıyorum? Sürekli hata yapıp Crux'ı utandırıyorum. Onun hayatına geçiş kolaylaşıyor.

Crux'un soğuk sesi, "Çekil Aldrek," der.

Arkamı döndüğümde yabancının kanatlarını açtığını ve Crux'un yolunu kestiğini görüyorum.

"Dinle," diye iç geçirdi Aldrek. "Aile içi meselelerinizle hiç ilgilenmesem de, dışının gitmesine izin vermenizi önermek zorundayım. İçgüdülerin seni yakıyor. Bırak onu ve sakinleş."

Crux hırlıyor. "Bana emir veremezsin, özellikle de benim bölgemde."

Aldrek omuz silkiyor. Üç adım atar ve gökyüzüne doğru süzülür.

Açıktaki kaldım. Crux aramızdaki mesafeyi kapatıyor. Geniş vücudu üzerime beni soğutmak yerine aydınlatan bir gölge düşürüyor. Hakimiyeti göz korkutucu olduğu kadar etkileyici de. İlk günden beri onun insanlardan farklı olduğunu biliyordum ama sanırım benim diğer kadınlardan farklı olduğumu anlaması gerekiyor.

Başımı kaldırıyorum. "Sonra konuşuruz. Zamana ihtiyacım var."

Crux'un kelimelerle işi bitti. Sıkılı yumrukları ve şişkin pazuları onun için üzgün olduğunu anlatıyor.

"Bu gece," diyor kararlı bir şekilde dönüp gitmeden önce.

İçeri doğru yürürken bacaklarım güçsüzleşiyor. Bakışları ve fısıltıları peşimi bırakmayan birkaç hizmetçinin yanından geçiyorum. Gösteriyi görmüş olmalılar.

Banyoya giriyorum ve su dolu havuza batıyorum. Bir saat süren ıstırabın ardından kurulanıyorum ve başka bir düz beyaz pamuklu elbise ve sandalet giyiyorum.

"Hanımefendi?"

Döndüm ve orada genç ve güzel bir Le'vris kadını buldum.

"Sanırım bu senin." Kolyemi tutuyor. Banyoda unutmuş o l m a l ı y ı m .

"Teşekkür ederim."

"Rica ederim. Büyüleyici bir parça ve onu kaybetmenizden nefret ederim." Duraksıyor. "Serbestçe konuşabilir miyim?"

Başımı salladım ve o da bana zayıf bir gülümseme verdi. "Usta ile aranızdaki yanlış anlaşılmayı duymadan edemedim. Lütfen bunun seni etkilemesine izin verme. O hiçbir zaman bir dişiye sana baktığı gibi bakmadı. Ateşin babaları sevdiklerine hizmet etmekten onur duyarlar. Üstat Crux muhtemelen destek için ona güvenmeyeceğin için üzülmüştür."

Sözleri mantıklı. Crux'un nereden geldiğini bir şekilde anlayabiliyorum. "Teşekkür ederim," diye cevap verdim. "Çok nazıksınız..."

"Ben Krisly. Sizinle tanışmak çok güzeldi."

Gülümseyip başımı sallayarak yatak odama yürüyorum ve kolyeyi boynuma takıyorum. Şimdi Crux'u bekliyorum. Tam olarak ne zaman geleceğini biliyorum. Ayak seslerini tanıyorum; ağır ve gürültülü, sanki kimsenin yanından gizlice geçmeyi umursamıyor.

Bütün gün onu bekliyormuş gibi görünmemek için umutsuzca dikkatimi dağıtacak bir şey arıyorum, ki tam olarak yaptığım şey de bu. Bir yastık alıyorum ve çok ilginç bir şeymiş gibi inceliyorum.

Girişe yaslanıyor ve duman üfleyen bir ejderha gibi derin derin nefes alıyor. "Myra. İyi misin?"

Yastığı sıkıyorum. "İyiyim. Sadece egom ağrıyor."

Bir elini yüzünde gezdiriyor ve diğer elini uzatarak birkaç pembe parçayı ortaya çıkarıyor. "Onu yok etmek istememiştim ama öfkem yüzünden gücümün kontrolünü kaybettim." Dudaklarını büzüyor. "Hediyen için minnettarım ama kristalleri toplamana gerek yok. Geçmişinle ilgili olarak seni kırmak istemedim. Çok çalıştığını biliyorum ve seni bu yüzden seviyorum. Ama artık hayata bir ara vermeyi hak ediyorsun. Değersiz mücevherler için kusmuk açman beni başarısız kılıyor."

Sözleri kalbimi yerinden oynattı. Bu itiraf o kadar doğal bir şekilde ağzından dökülüyor ki, farkında olduğunu sanmıyorum ama kelimeler kulaklarımda yankılanıyor. Beni seviyor mu? *Beni* mi?

Sudan çıkmış balık gibi bön bön bakıyorum. Crux sanki az önce aklımı başımdan almamış gibi şaşkınlıkla beni izliyor. Düşüncelerimi topladıktan sonra cevap veriyorum: "Bütün gün seni burada beklemekten sıkıldım. Çalışmam gerekiyordu."

Kollarını kavuşturuyor ve kaşlarının arasında hoşnutsuzluk oluşuyor. "Yani kusmukla oynamayı mı seçiyorsun? Ebedi ateşler adına, ben isyana alışık değilim. Malikânemdeki herkes sadece dinler. Ama sen, insan, sadece süs için kulaklara sahipsin gibi görünüyor." Odayı adımlıyor. "Ama iyi. Tüm varlığım

sizi mutlu, güvende ve rahat tutmaya kendini adanmıştır. Bu yüzden uzlaşacağız ve sizin için uygun bir şey bulacağız."

"Ne gibi?" Kendimi savunmasız hissederek yastığa sarılıyorum. Hangi "uygun" iş var ki? Ben alim değilim. Sadece ellerimle çalışabilirim.

Yüzümü dikkatlice kavırıyor. "Benim gördüğümü sen ne zaman göreceksin? Sen güçlü bir kadınsın. Dünyayı ele geçirebilecek bir ejderha terbiyecisi."

Bakışlarında kanatlarımın altına hava seren bir inanç var. "Tamam. Daha az kokan bir iş bulacağım ama senin için çalışmayacağım. Paranı istemiyorum, çünkü bu adil olmaz."

Şaşkın görünüyor. "Elbette sana ödeme yapacağım."

"Crux, ödün vermiyorsun."

Nefesinin altında homurdanıyor.

"Peki ya daha önce burada olan arkadaşın? Herhangi bir şeyi var mı? işler?"

"Aldrek mi? O sadece bir komşu, arkadaş değil. Ve hayır. Sen onun hizmetkarı ol."

"Kim o zaman?"

Cevap vermeden önce tereddüt ediyor, "Belki babam. Tanışmanız için ailemi getireceğim." Başını sallıyor. "Bu kadar yeter. Şimdi sırt üstü uzan. Bütün bu tartışmalar beni susattı."

Homurdanıyorum ve şakacı bir şekilde göğsünü itiyorum.

Bu gece şansının yaver gitmediğini görünce gülümsüyor. "Yarın görüşürüz, tamam mı? Birazdan markete gideceğiz." Beni öpüyor ve uzaklaşıyor, ancak bir öpücük daha çalmak için geri koşuyor.

Kapı arkasından kapandığında, yakında ailesiyle tanışacağımı hatırlıyorum. Onlarla yemek masasına oturma düşüncesi beni anında ayıltıyor.

Endişeden uzaklaşmak için kızların bana postaladığı kutuyu çıkarıyorum. Altında bir not var.

Hey, Myra!

Seni özliyoruz ve Crux ile aranın iyi olduğunu umuyoruz. Biz iyiyiz. Cuero bu olay yüzünden zor durumda ama biliyorsunuz ki o güçlü ve pes etmeyecek. Jasmin iyi dileklerini iletmek istiyor.

Aylar. Sizi görmek için sabırsızlanıyoruz. Kızlar

Jasmin'in güncellemesi beni üzdü. Keşke Errol'la işler yoluna girse. Keşke fikrini değiştirip kalsa.

Adrenalin patlamasından sonra bitkin bir halde erkenden yatağa giriyorum. Uykuya dalarken, odanın içinde bir gölgenin titreştiğini görüyorum. İrkildim ama orada hiçbir şey yoktu. Sadece paranoyak zihnimin bir hayal ürünü. Crux'un burada olmasını dileyerek dönüp duruyorum.

Sabah, Crux işle meşgul olduğu için Trenne bana eşlik ediyor. Ailesinin iki gün içinde ziyaret edeceği konusunda uyarıyor ve bir panik nöbetinden sonra, başka bir meni beziyle gelmemem için kıyafet seçmeme yardım ediyor.

Kahvaltıdan sonra yürüyüşe çıktım. Tavandan sarkan özenli portreleri incelerken Krisly ile karşılaşıyorum ve ona selam veriyorum. Bana en yakındaki tablodan bahsediyor. Crux'a, onunla arkadaş olmayı uman ama Crux huysuz olduğu için bir yere varamayan bir ejderha tarafından hediye edilmiş. Bu düşünceye kıkırdıyoruz.

Krisly'ye tavsiyesi için teşekkür ediyorum ve Crux ile aramızın yeniden iyi olduğunu söylüyorum. Göz kırıyor ve makyaj seksinin nasıl olduğunu soruyor ama ben sadece gülümsüyorum. Belki de ona sürpriz yapmalı ve inisiyatifi ele almalıyım. Çok uzun zamandır acı çekiyoruz.

Krisly ile bir saat boyunca konuşuyoruz ve o da beni dikkatle dinliyor. Sohbetlerimizin devamını dört gözle bekliyorum. Yeni bir arkadaşına sahip olmak canlandırıcı.

Bölüm 17

MYRA

İki gün geçti ve şimdi büyük bir salonda Crux ve Trenne'nin yanında duruyorum, onun onayladığı geleneksel bir elbise giyiyorum, böylece meni bezlerinden korunuyorum. Salon dekore edilmiş. Koridor boyunca dik ateş havuzları uzanıyor. Bu odanın çatısı olmadığından, alevlere meydan okumak için içeri temiz hava üfleniyor.

Crux endişelenmemem konusunda ısrar ediyor ama sinirlerim bana ihanet ediyor. Daha önce hiç bir erkek arkadaşımın ailesiyle tanıştırılmamıştım, özellikle de bir ejderhanınkiyle. Benim hakkımda ne düşüneceklerini bilmiyorum.

Bir çift içeri girer. Adam yalınayaktır. Uzun taba rengi pantolon ve kalçasının ortasına kadar uzanan ve kaslı kollarını gösteren işlemeli kahverengi bir tunik giyiyor. Boynunda birçok altın zincir var, oğlunun aksine mücevherlere düşkün. Yüzünde rahat bir gülümseme var.

Annesi yeşil bir elbise giyiyor ve saçları toplanmış ve uzun, renkli tokalarla süslenmiş. Alnında hoşnutsuzlukla kırışmış bir Le'vris karakteri yazılı.

Crux onlara Le'vris dilinde bir şeyler söylüyor, sanırım bir selamlama. Cevap veriyorlar ve dikkatlerini bana yöneltiyorlar.

"Güneşler." Gülümsedim. Le'vrisçe konuşamıyor olabilirim ama gülümsemeler evrensel olarak zararsızdır, değil mi?

Crux'un babası kendi dilinde cevap verir.

"Sizinle tanıştığına çok memnun olduğunu söylüyor," diye tercüme ediyor Crux.

Gülümsememi genişletiyorum ve hepimiz Crux'un annesinin bir şey söylemesini bekliyoruz. Beni tepeden tırnağa tarıyor ve kolyeme bakarken mırıldanıyor.

Crux tercüme etmediğinde, gözlerimi ona dikiyorum.

Çok öfkeli. "Kolyeni beğendiğini söylüyor." Kelimeleri dişlerinin arasından, sanki ateşini kafeslemeye çalışıyormuş gibi dökülüyor.

Böyle söylediğinden şüpheliyim ama yine de ona teşekkür ediyorum.

"Hepimiz yemek odasına geçelim," diyor Crux huysuzca.

Herkes içeri girdiğinde merakıma yenik düşüp Trenne'nin koluna dokunuyorum. "Hey," diye fısıldıyorum. "Crux'un annesinin ne dediğini bana söyleyebilir misin?"

Bana acıyarak bakıyor. "Hanımefendi... safirin Krisly'nin mavi gözlerine uyacağını söylemişti. Senin kirli kahverengi gözlerin için değildi."

Utanç beni sırlıslıklam etti. "Ne? Krisly Krisly, Crux'un sevgilisi miydi?"

Başımı sallıyor ve kolye boynumda daha çok bir ilmik gibi görünüyor. Bu nasıl olabilir? Krisly benimle arkadaş olduğunda, Crux ile bir geçmiş olduğuundan hiç bahsetmemişti. Ona güvendim ve ilişkimizle ilgili detayları paylaştım. Ne kadar aşağılayıcı.

Masaya oturuyorum ve dudaklarımı yırtılacakmış gibi hissettiren bir gülümsemeye zorluyorum. Crux'un annesi soğuk soğuk bakıyor ama kocası bana Dünya hakkında sorular sorarken sıcak davranıyor. Çıkardıkları buharın içinde boğuluyorum.

Düşüncelerim sislendi. Crux bana eski sevgilisinin bizimle aynı koridorlarda yürüdüğünü söylemeye niyetli miydi? Hâlâ yakınlar mı?

Krisly'nin bu önemli bilgiyi neden açıklamadığına dair mantıklı bir açıklama bulamıyorum. Kültürel bir nedeni olabilir, ama içgüdülerim kötü niyetten şüpheleniyor.

Crux'un annesi rahatsızlığımı anlıyor ve kolyeme bakıyor. Bir şey soruyor ve Crux tercüme ediyor. "Kendi gezegeninde ne yaptın?"

İçimi görebiliyor. Fakir olduğumu biliyor. Gözlerim ona kiri hatırlatıyor. "Birçok işte ustalaştım," diye gururla cevap veriyorum. Hayatta kalmak ve sevdiklerimi korumak için elimden geleni yaptım. Bu altının ta kendisi.

Gözlerini kısıyor ama Crux'un yaydığı gerilim dalgaları onu sessiz tutuyor. Adamlar yemeğin geri kalanında konuşuyorlar. Crux, babasının arşivlerini düzenlemem için bana para ödeyeceğini tercüme ediyor. Crux'un annesi kaşlarını çatarken ona bu fırsat için teşekkür ediyorum.

Ailesinin gitme vakti geldiğinde rahat bir nefes alıyorum. Vedalaşmalar hızlı oldu ve sonra Crux ile salonda yalnız kaldım.

"Annemin kabalığı için özür dilerim." Sırtımın küçük kısmına dokunuyor ve ben kaskatı kesiliyorum. "Sakin ol. O gitti."

Alnımı ovuyorum. Neden sürekli engellerle karşılaşıyoruz? Bir anlaşmazlığı çözüp diğerine atlıyoruz.

"Anneni takdir ediyorum Crux. Benden hoşlanmadığı konusunda açık sözlü ve dürüst. Ama otların arasındaki bir yılanı saygım yok."

"Seni rahatsız eden bir şey var." Elleri belimi kavıyor. "Söyle bana, ben de çözeyim."

Arka planda bir hizmetkâr yürür ve Crux komut verir, "Git bize."

Ayak sesleri tehlikeli ejderhadan hızla uzaklaşıyor, ama ben tutuşunu.

"Krisly ile tanıştım." Gözleri kısıldı.

"Arkadaş canlısıydı, ben de ilişkimizle ilgili pek çok mahrem şeyi paylaştım." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum, kendimi açıkta hissediyorum. "Eski sevgilin olduğunu bilseydim ona söylemezdim. Neden burada çalıştığına dair beni uyarmadın? O neden bir şey söylemedi?"

Telaşlandım. Keşke mesafemi koruyarak bu utançtan kaçınabilseydim.

Şaşırmış gibi görünmüyor. "Krisly burada sağlık görevlisi. Birkaç haftadır birlikteydik ama kendini beğenmiş biri oldu. Evimi yeniden dekore etti, eşyalarımı izinsiz aldı, hizmetçilere emirler yağdırdı ve eğlenecek vaktimin olmadığı başka çocukça saçmalıklar yaptı. Bir şeyler deneyeceğini bilmeliydim. Onunla konuşmadığım için beni bağışlayın ama aklımın ucundan bile geçmedi."

Eşyalarını mı almış? Bu onun kolyeme olan takıntısını açıklıyor.

Beni daha yakına çekiyor, göğsüne bastırıyor. Gözleri yumuşak ama ereksiyonu kaya gibi sert. "Seni ne kadar gözetliyor olursa olsun, büyüleyici doğana asla hükmedemeyecek."

"Crux," diye fısıldıyorum ve arkasına bakıyorum. Herhangi biri yanından geçse onu ateşli ve ağır bulabilir, bakışlarıyla bir gelecek, ereksiyonuyla da bir yok oluş vaat edebilirdi.

"Ve? Burası benim evim. Bu duvarları ben ördüm ve bir hizmetçinin beni senin amının duvarlarının tadını çıkarmaktan alıkoymasına izin vermeden önce lanetleneceğim."

"Şşşt!"

Eğiliyor, dinlemeyi reddediyor. Onun gibi adamlar emir almak için doğmamışlar. Ağzı boynumla buluşuyor ve köprücük kemiğime doğru öpüp emiyor. Keskin dişleriyle beni ısırtıyor, bana tehlikenin tadını veriyor. "Göğüslerin titriyor," diye inliyor, göğüslerimizi birbirine daha sıkı bastırarak. "Tadına bakmak istiyorum."

Elbisemi çekiştiriyor ve onu yırtmaktan öteye gitmeyeceğini biliyorum. "Bekle," diye nefes alıyorum.

Geri çekiliyor ve bana yaptıklarına duyduğu hayranlıkla gülümsüyor. "Krisly'yi bir daha gördüğünde ona eşyalarını toplamasını söyle. Babamın malikanesine nakledilecek."

Şehvetten o kadar uçmuşum ki sözlerinin sadece yarısını algılayabiliyorum. Elim tutuyor ve beni yatak odama götürüyor.

"Aylar." "İyi geceler," diye mırıldanıyorum ve tökezleyerek odama giriyorum.

"Oh, ve Myra? Saçlarını topladığından emin ol ve ona kraliçenin kim olduğunu hatırlat."

O gidiyor ve ben en yakın aynaya koşuyorum. Boynumda dünya büyüklüğünde bir morluk buldum. Sinsi ejderha!

Ertesi gün, saçımı topluyorum ve bir düzine kez koparıyorum. Kafamda saç kalması bir mucize. Koyu renkli morluk, bir kadının takabileceği en cesur kolye gibi boynumu işaretliyor.

Krisly beni kandırmış ve utandırmış olsa da, bunu görmesini ister miyim bilmiyorum.

Bir süre sonra, bir elimle iğrenç izi kapatarak odamdan çıkıyorum. Ayaklarım cilalı zemin üzerinde koşuşturuyor ve huzursuzca etrafıma bakıyorum.

"Hanımefendi?" Karşıma yaşlı bir kadın çıkıyor ve endişeyle bana bakıyor. "Yaralandınız mı? Boynunuz acıyor mu?"

Oh lanet olsun. Bu kadarını planlamamıştım. "Hayır. Ben iyiyim!"

Kaşları derinleşiyor. "Moralinizi sorgulamaya cüret edemem." Anlaşılan benim argomu anlamıyor.

"Ben iyiyim demek istedim. Lütfen endişelenmeyin."

"Üstat Crux'un yaralandığınızı duymak isteyeceğinden eminim."

Bu durumdan kurtulmak için çaresizce, "Hayır. O zaten biliyor!" diye bağırdım.

"Oh, ama nasıl..." Yüzünde bir farkındalık belirir. "Anladım."

Neyi görüyorsun?

"Eğer özgürce konuşabilirsem..." Bakışlarını indiriyor. "Evet, tabii ki."

"Eğer arkanıza yaslanır ve Usta'nın ağzınıza girmesine izin verirseniz, boynunuz gerilmez. Belki bir dahaki sefere onu memnun ederken bunu göz önünde bulundurursun?"

Yani Crux'a aşırı hevesli bir oral seks yaptığım için bu sözde yarayı aldığımı düşünüyor.

"Teşekkürler," diye ciyaklıyorum ve gözyaşlarımla savaşıyorum. Işıldıyor.

"Benim için zevkti."

Odama dönüp yorganın altında ölmeyi düşünüyorum ama tam o köşede kaybolurken Krisly ortaya çıkıyor. İşte o zaman birbirimize tesadüfen rastlamadığımızı anlıyorum. Buluşmalarımızı planlıyordu ve doğasındaki hiçbir şey samimi değildi. Bunların hepsi onun için bir oyundu.

"Myra!" Aşk hayatımla ilgili son gelişmeleri öğrenmek için çaresizce bana doğru koşuyor. Safir kolyem kadar mavi gözleri boynuma düşüyor.

Alaycı mavi morluğu ortaya çıkarmak için elimi kaydırıyorum. Gülümsemesi yüzünden siliniyor.

"Merhaba, Krisly. Her şey yolunda mı?"

Kendini hatırlamış gibi gözlerini kırıştırıyor ve dudaklarına bir gülümseme daha yerleştiriyor. "Evet. Özür dilerim. Kolyeniz çok çarpıcı. Usta ile işler nasıl gidiyor? Makyaj seksi ateşli miydi?"

Son sorusunu duymazdan geliyorum. "Teşekkür ederim. Her zaman çok nazıksınız. Bu bana sana bir hediyem olduğunu hatırlattı."

"Gerçekten mi?" Gözleri parlıyor.

Tereddüt ediyorum ama Crux aramızda mesafe olmasının en iyisi olduğuna karar verdi. "Dün gece, Crux ile vakit geçirdikten sonra..."

Gözleri boynuma kayıyor ve morluğun nereden geldiğini tahmin ediyor. Crux'un bana geçmişlerinden bahsettiğinin farkında mı?

"Ona ne kadar harika olduğunu söyledim ve seni babasının malikanesine transfer etmeye karar verdik. Yeni arkadaşlar edinecek ve yeni sahneler keşfedeceksin. Harika bir fikir değil mi?"

Dudakları büzülüyor ve mavi gözleri alevleniyor. Vücuduma yeni bir çürük getirmek ister gibi görünüyor. Bir Le'vris erkeği bize yaklaştığında doğruldu. Bana küfredemez, yoksa kıskanç öfkesini tüm malikâne duyar.

"Ne kadar düşüncelisin," diye feveran ediyor.

"Harika. Transferinizin ayrıntılarını gönderecek birini bulacağım." Arkamı dönüp onu mahrem detaylarını paylaştığım koridorda bırakıyorum.

gizlice güldü.

Odamda, saçımı aşağıya çekiyorum. Ağzım ekşidi. Birinin hayatını değiştirecek kadar güçlü bir konumda olmak doğal gelmiyordu. Crux da böyle mi hissediyor? Buna alışabileceğimi hiç sanmıyorum.

Ateşli şeytandan bahsediyoruz. Ejderha içeri giriyor, iyi bir şey yapmayacakmış gibi sırtıyor. Kalçalarımı birbirine bastırıyorum.

"Hazır mısın?"

diye soruyor. "Ne için?"

"Gitmek... Cuero buna ne diyordu? Ah, evet, bir randevu. Sizi bir pazar yerine götüreceğim. Ama önce..." Elini cebine atar ve bir kolye çıkarır. Zincir altındır ve ortasından tek bir elmas sarkmaktadır.

"Bu mücevher tanıştığımızda giydiğin elbiseden." Arkamdan yürüyüp eski kolyemi çözüyor ve safiri yatağın üzerine atıyor. "Annemin sözlerinin seni etkilemesine izin verme. Kahverengi gözlerin kir gibi değil. Bir elmas gibi berrak ve dürüstler. Onlardan ruhunu görebiliyorum."

Başyapıtları olan morluk ve kolyeye gülümsüyor.

Mücevhere dokunuyorum. Bunu ona nasıl geri ödeyebilirim? Sesim titreyerek, "Bunu yapmak zorunda değildin. Teşekkür ederim."

Hediyeden daha fazlası için minnettarım. Her anlaşmazlıkta iletişimimiz geliyor. Bunu yapabiliriz. Hayatta kalabiliriz.

Elimin arkasını öpüyor. "Dünya tanrılarınız hakkında pek bir şey bilmiyorum ama sizi yarattıkları için onlara borçluyum."

Bölüm 18

MYRA

Bugün markete gidiyoruz. Trenne ayak bileklerime kadar uzanan yüksek belli bir etek ve Grek yakalı uyumlu bir üst bulmama yardım ediyor. Saçlarımdan ve alnımdan sarkacak abartılı bir yakut takmayı reddediyorum. Gösterişli olmaktan daha iyisini biliyorum. Gecekondu mahallelerinde giyseymdim, mücevheri kapar ve kafamı da onunla birlikte götürürlerdi.

Trenne bana kıyafetlerimin koleksiyondaki en mütevazı kıyafetler olduğunu garanti ediyor, ancak Le'vrisler açıkta kalan tenlerden kolay kolay rahatsız olmazlar. Crux'u doğum günü kıyafetiyle doğum günlerinden daha fazla gördüğüm için buna şahidim.

Odaya giriyor, beni tarıyor ve dudaklarını yalıyor. Eteğimi çekiştiriyorum, çekingen hissediyorum, oysa dili vücudumun her santiminde dikkat çekmişti.

Gömlek giymiyor, sadece temiz siyah pantolon giyiyor. "Güneşe benziyorsun, Myra. Nefes kesici."

Gülümsüyorum. "Teşekkür ederim. Sen de güzel görünüyorsun. Neden hiç mücevher takmıyorsun?"

Omuz silkiyor. "Sikişmek istediğimde çıkarmam gereken bir şey daha azaldı.
sen."

Trenne boğazını temizler ve özür diler.

Çenem düştü ve beni öpmek için daveti kabul etti. dilini ağzıma soktu. Elleri kıcıma kayıyor ve sıkıyor. Kollarında kıvrılıyorum ve kalın pazılarını kavriyorum, daha fazlası için çaresizim. Crux'un iltifatları beni zarif bir kadın gibi hissettiriyor ama dokunuşu beni bir fingirdek yapıyor.

Nefes nefese kaldığımda, geri çekiliyor ve bir elini sırtımın küçük kısmına koyuyor. Sanki yanımda durmaktan gurur duyuyormuş gibi başını dik tutarak beni koridorda yürütüyor.

Dışarıda pantolonunu çıkarıyor ve en muhteşem haline bürünüyor. Ejderhasının ne kadar muhteşem olduğunu unutmuşum. Devasa, zırh gibi pullarla kaplı ve ateşini belli eden kırmızı bir karnı var. Kanadını okşuyorum ve titrediğinde gülüyorum.

Crux huffs. Kıyafetleri kollarımdayken dikkatlice sırtına tırmanıyorum. Pulları ellerimde ve dizlerimde sertleşiyor ama sırtında pürüzsüz bir eğim var. Ben yerleştikten sonra süzülüyor ve gökyüzünü aydınlatan bir ateş rüzgârı estiriyor. Alevler etrafımda kıvrılırken huşu içinde bakıyorum.

Eskiden gökyüzünden korkardım, ejderhaların metropolünden. Şimdi altında korktuğum mavinin üzerinde uçuyorum. Bu büyük bir tezat, dünyamın tersine dönmesi gibi bir şey. Aşağıya bakmıyorum, çünkü bulacağım şeyden korkuyorum.

Ormanın eteğine indiğimizde Crux pantolonunu giyiyor. Dik bir tepeye tırmanıyoruz ve uçsuz bucaksız pazara adım atıyoruz. Görülecek çok şey var. Ortadaki büyük havuzda mavi bir ateş yanıyor ve ejderhalar yükseklerde uçuyor. Le'vris halkı dağınık iş standları arasında dolaşıyor ve kendi dillerini konuşuyor. Daha önce hiç görmediğim renkli, dökümlü kıyafetler ve örgülü saç modelleri giyorlar. Belirgin bir şekilde insana benziyorlar ama altın göz renkleri, daha uzun boyları, yüz hatlarının simetrisi ve parıldayan tenleri gibi belirgin farklılıklar var.

Kadınlardan çok daha fazla erkek var. Nüfusun çarpıklığı ortada ve bunu yenilemenin aciliyetini anlıyorum.

Buradaki birkaç binanın ön duvarları ya da pencereleri yok, bu yüzden içeride kaynaşan müşterileri izleyebiliyorum.

Gözlemlenecek, öğrenilecek ve takdir edilecek çok şey var. Giysiler, biblolar, yiyecekler ve silahlar satılıyor. Dünya gibi, ama burada daha fazla yaşam var. Acı tatlı.

Gösterişli mücevherler takmamama rağmen dikkat çekiyorum. Uyum sağlayamıyorum. Çok zayıf, çok kısa, çok insanım. Crux sadece daha fazla dikkat çekiyor. O kendi bakışlarını hak eden büyüleyici bir erkek.

Çok tuhaf bir şey olur. Üç adam belirdi, hepsi de genç ve güçlüydü. Bizden birkaç adım ötede durup beni inceliyorlar ve Crux'a bakar bakmaz çekip gidiyorlar.

Crux'un elini tutuyorum. "Bu adamlar neden bize geliyor?"

"Teklife. Benimle dövüşmek istiyorlar; eğer kazanırlarsa, onlarla birlikte gidebilirsin. Birçok kadın ilgiyi takdir eder ve en baskın erkeği seçer."

Şimdi anlıyorum. Bu Cuero'nun bize ders vermediği ilginç bir gelenek.

üze

rin "Neden bizimle konuşmuyorlar? Sadece bakıyorlar ve çekip gidiyorlar."

de. "Çünkü bana bir kez bakıyorlar ve daha iyisini biliyorlar."

İşte bu; açıklama bu. Kendinden emin, açık sözlü ve

Hem de çok.

Başka bir erkek önümü kesiyor. Crux'tan biraz daha yaşlı. Boynunda kalın altın zincirler var. Gözlerini dikmiş bakıyor ve yerinde duruyor. Diğerlerinden daha uzun süre ısrar ediyor, sadece başka bir Le'vris erkeğinin okuyabileceği gözleriyle bir şeyler anlatıyor. Cesur ama diğerleri gibi o da çekip gidiyor.

Pazarın güzelliğine odaklanmaya çalışıyorum ama kısa süre sonra bakışlardan bunalıyorum. Kıpırdanıyorum ve Crux'a yaklaşıyorum. İki kanat etrafımı sarıp beni dünyadan koza gibi sardığında kalbim göğsümde sarsılıyor.

Eli yanağımlı okşuyor. "İyi misin? Eve dönmek istiyor musun?"

Güvenli davranıp gidebilirdim ama Le'vris'in kültürünü takdir etmek için bu fırsattan yararlanmak istiyorum. Kimsenin bakarak kötü niyetli olduğunu sanmıyorum. Benim onları merak ettiğim kadar onlar da beni merak ediyor.

Görüldüğüm dedikodusu yayılacak, ama sorun değil. Eşleştirme programını temsil etmek istiyorum. İşe yarayabileceğini kanıtlamak için. Crux'ta güvende ve memnun olduğumu ve farklı olmama rağmen Le'vris toplumuna saygılı ve anlamlı bir şekilde uyum sağlayabileceğimi.

"Ben iyiyim. Bana göz kulak olduğun için teşekkür ederim."

Kanatlarını katlamadan önce beni birkaç saniye daha tarıyor. Tekrar dünyaya açıldım ve bu kadar çok yargıyla yüzleşmek korkutucu olsa da cesur bir yüz ifadesi takınıyorum.

Şiş kebab tarzı atıştırmalıklar satan bir tezgâha doğru yürüyorum. Kürelerden topladığım bir kristali kullanarak temkinli satıcıdan iki çubuk satın alıyorum. "Al bakalım." Bir çubuğu Crux'a uzatıyorum ve o da kabul ediyor. Muhtemelen kadına fazla ödeme yaptım ama Crux fark ettiyse bile yorum yapmadı.

Standın yanında yemek yiyoruz ve neyse ki başka erkekler bize yaklaşmıyor. Yüzlerine peçe örtmüş bir grup kadın görüyorum ve Crux onların rahibe olduğunu açıklıyor. Bu bir süre devam ediyor. Ben ilginç şeylere dikkat çekiyorum, o da neler olduğunu açıklıyor.

"Hey, Myra!"

Adımı duyunca şok oldum, döndüm ve Bry, Cuero ve Reth'i buldum.

"Bry! Burada ne yapıyorsun?"

Yanıma koşuyor. "Reth ve ben son zamanlarda burada takılıyoruz." "Bu harika." Cuero ve Reth'le yüzleşmek için dönüyorum. "Cuero ve Reth'i Siz ikiniz."

Reth başını sallar ve Crux'u selamlar.

"Diğer kızlar nerede?" Ben soruyorum.

"Maçlarıyla birlikte. Program tehlikede, bu yüzden Cuero Le'vris'te kalabilmemiz için bizi 'mezun etti'."

Suçluluk duygusu beni ezerken parmaklarım kıvrılıyor. Hepsi benim hatam. Haley'le olan dramım bir kutu solucanı ortaya çıkardı.

Sakince bir sigara yakıp uzun bir nefes çeken Cuero'yu inceliyorum. "Cuero? Seninle konuşabilir miyim?"

Nefes veriyor. "Elbette, bebeğim."

Standın karşısına geçiyoruz. Crux bizi izlemek için yakınımızda duruyor.

"Özür dilemek istedim." Parmaklarımı birbirine geçirdim. "Programı riske attığım için kendimi sorumlu hissediyorum."

"Saçmalama." Bir duman daha çekiyor. "Haley'nin entrikalarından daha fazlası var. Eşleştirme programını desteklemek için finansmana ihtiyacım vardı. Desteğini bir şartla sunan bir ejderha vardı." Sigara içmek için duraklıyor. "Onunla yatmak zorundaydım ve yattım da. Le'vris kendimi çiftleşmiş bir ejderhaya pazarladığımı öğrendi ve beni gezegenlerinden uzaklaştırmak istedi."

Nutkum tutuldu. Program için bu kadar uğraştığını bilmiyordum.

"Kadınlar için güvenli bir alan istedim. O yatırımcının parası olmadan program asla gerçekleşmezdi, bu yüzden kendimi son bir kez daha fahişeliğe verdim. Adımın fahişe anlamına geldiğini biliyor muydunuz? Geçmişimden utanmıyorum ama hayatta kalan birinden daha fazlası olmak istedim. Bir kurtarıcı olmak istedim."

"Cuero... bizi kurtardın."

Omuz silkiyor. "Birkaçınıza yardım ettiğime sevindim. Dünya kadınlara karşı acımasız. Babamın geceleri yatak odama girmesinin normal olmadığını fark ettiğimde bunu ilk elden öğrendim. Yıllarca kendimi kırık dökük, kirli bir kız gibi hissettim. Hiçbir iş becerim, aile desteğim ya da eğitimim yoktu. Tek değerim fahişelikti. Bir erkekle yattığımda kendimden bir parça kaybetmediğimi, gücüm olduğunu ve başkalarına yardım edebileceğimi öğrenmek yıllarımı aldı ve böylece eşleştirme programı doğdu. Kadınlara daha iyi bir hayat sunması gerekiyordu.

Hayat. Başarısız oldu ama seni ve kızları mutlu ettiğim için memnunum. Bu yaşlı kadını daha az işe yaramaz hissettiriyor."

Onun sıkıntısını hissediyorum. Harika bir öğretmendi. Doğal biriydi. Dersleri eğlenceli ve anlamlıydı ama bu hepimizin üstünde. Skandallar eşleştirme programını öldürdü.

Yüzümdeki ezilmiş ifadeye gülüyor. "Benim için endişelenme ve değerini asla sorgulama. Kirli varoşlardan geliyor olabilirsin ama tertemiz bir kalbin var." Sigarasını düşürüyor ve üzerine basıyor. Sonra omzunun üzerinden bakıp iç geçiriyor. "Reth! Bırak şu çürümüş yakayı. Sana hayvan tasması alamayacağını söylemiştim!"

Tıpkı bunun gibi, mücadelelerini bir kenara bırakıyor ve tanıdığım sert kadın haline geliyor. Tek dileğim onun kadar güçlü olabilmek.

Öğleden sonrayı arkadaşlarla geçirdikten sonra Crux bizi eve uçuruyor. Pterodaktıl benzeri kuşlar altımızda uçuyor. Dev gibiler ama Crux'u avcı olarak tanıyorlar. Rüzgâr bana karşı isyan ediyor, sanki gökyüzüne ait olmadığımı biliyormuş gibi beni geri itiyor. Sıkıca tutunuyorum, gözlerimi kapatıyorum ve nefesimi eşitlemeye çalışıyorum.

Cuero'nun sözlerini aklımdan çıkaramıyorum. Bana inanıyor ve benim vasat gördüğüm yerde o değer görüyor. Düşünülmeveni yaptım ve yere baktım. Anında, ciğerlerimde kalan azıcık nefesimi de kaybediyorum. Güneşi yansıtan görkemli bir nehrin üzerinde uçuyoruz. Bulutlar ince, ağaçlar rengarenk ve sonra ufuk var. Sonsuz. Le'vris'in tüm hikayesinin yazılı olduğu tek, ince bir çizgi.

Rengarenk ağaçların arasında bir mola gördüğümde Crux'un malikanesini tanıyorum.

Yukarıdan görene kadar ne kadar büyük olduğunu fark etmemiştim.

Arka bahçeye iniyoruz ve Crux yer değiştirip elimi tutuyor. "Bana eşlik ettiğin için teşekkür ederim." Hâlâ bana gururla bakıyor. Anlaşmazlıklar yaşamış olsak da, hatalar yapmış olsam da, bana ilk tanıştığımız zamanki gibi bakıyor - aramızdaki tek pikselin entrika ve şehvet olduğu zamanki gibi. Benim hakkımda daha çok şey öğrendiği ve resmin tamamını gördüğü şu anda bile gözlerindeki parıltı kaybolmadı. Hayranlığına sadık kaldı.

Bu adamı hak etmek için ne yaptım?

"Size teşekkür etmesi gereken kişi benim. Pazar harikaydı ve diğerleriyle hasret gidermek güzeldi."

Cuero'yu ve programı nasıl kaybettiğini düşünüyorum. Onun talihsizliği bana hayatın ne kadar vahşi olabileceğini hatırlatıyor. Bir kanat çırpışıyla dünyalarımızı kaybedebiliriz.

Crux'u kaybedersem yıkılırım. Beni Le'vris'teki en şanslı kadın gibi hissettiriyor ve bu gece onun da şanslı hissetmesini sağlayacağım.

Ayrıldıktan sonra, ona yemek yapmak için mutfığa gizlice girdim. Saatler sonra, arşivde ona sürpriz yapıyorum. İki tabak taşırken geniş odayı tarıyorum. Yüzlerce tablet, kitap ve parşömen tavandan yüksek rafları dolduruyor. Şimdi gece, ama alev şeklindeki avize odayı sıcak bir şekilde aydınlatıyor.

"Myra." Crux büyük sandalyesinden kalktı ve iki tabağı taşımama yardım etmek için etrafımda dolaştı. Geleneksel bir Le'vris yemeği pişirdim. Ateş püskürten baharatlı makarna benzeri bir karışım.

"Lezzetli kokuyor."

"Öyle mi? Umarım beğenirsiniz."

Tabağı masanın üzerine koyuyor ve beni koklamak için eğiliyor. "Yemekten bahsetmiyordum."

Kıkırdıyorum. "Hey, menüde ben yokum."

Makarnasını bitirdikten sonra arkasına yaslanıyor ve bira göbeği varmış gibi düz karnını sıvazlıyor. Aptal ejderhaya gülüyorum ve odayı inceliyorum. "Yani burada mı çalışacağım?"

"Evet. Babamın arşivi benimki kadar geniş değil, bu yüzden daha az önemli eserlerini burada saklamasına izin verdim. Eserlerin tarihlere göre listelenmesini istiyor. Sana takvimimizin nasıl çalıştığını öğreteceğim. Buraya gel."

Gelmem için eliyle işaret etti. Kucağına oturuyorum ve dersini dikkatle dinliyorum. Daha uzun süre başında kalabilmek için gereksiz sorular uyduruyorum. Crux fark etmiyor ve her seferinde itaatkârca cevaplıyor.

Dersinin karşılığı olarak yanağından öpüyorum ama açgözlü ejderha daha fazlasını istiyor. Beni süslü masasının üzerine yaymak ve cilalı ahşaba damlatmak ister gibi öpüyor.

Son bir öpücükle alnımızı birbirine bastırıyor. Gözlerindeki sevgi beni tahtın tepesindeki bir kraliçe gibi hissettiriyor. Bir kez olsun kralın önünde diz çöken ben olmak istiyorum. O bunu hak ediyor. Ona ne kadar minnettar olduğumu söylemedim ama belki de dudaklarımı kullanmak için çok geç değildir.

Kendimi masadan iterken yanağımın içini ısııyorum ve kararsızca dizlerimin üzerine çöküyorum. Crux'un hayranlık dolu ifadesi alev alıyor. Eriyor ve fokurdayan, sallanan lavlara dönüşüyor.

Çatılmış kaşları, açılmış burun delikleri ve sıkılmış dişleriyle "Ne yapıyorsun?" diye sorar.

Niyetim açık. Şimdi karnını yemekle doldurduğuma göre, taşaklarını da boşaltmak istiyorum. Kıpırdayan parmaklarımla kasıklarına uzanıyorum. Onu kavradığımda, göğsünden bir hırıltı yükseliyor ve taşaklarının elimde titremesine neden oluyor. Onun gücü beni büyülüyor. Ham, affetmeyen erkekliği.

Volkan patlamakla tehdit ediyor ve ben çaresizce kül olmak istiyorum.

Pantolonunu çekerken titreyen, terli ellerimde ısı parlıyor. Sert bir şey dışarı fırlıyor ve çeneme dokunuyor. Aşağıya bakamayacak kadar korkuyorum, bu yüzden onu karşılamak için ağzımı açarken Crux'u izliyorum. Güçlü uzunluğu yanaklarımı dolduruyor ve onları sınırlarına kadar geriyor. Gözlerim kocaman, ağzım açık ve kalçalarım korkuyla birbirine sıkıca bastırılmış.

Zonklayan bir damar o kadar güçlü atıyor ki dilimde tadını alabiliyorum. Boyunun alt tarafında yumuşak, tekdüze bir desen var; pullu bir doku. Büyülenmiş bir halde dilimi tüm hatlarında gezdiriyorum. Bu ejderhaları kim tasarladıysa, onları hem savaş meydanlarında hem de yataklarında ölümcül yapmış.

Onu inceliyorum. Kasları bükülmüş ve sertleşmiş, sanki boğazımı çiğ çiğ sikmekten geri duruyorlar. İstismara uğramış yanaklarımdan birini avuçluyor ve başparmağını sikinin izi üzerinde gezdiriyor. "Ateşler, Myra," diye inliyor.

Nefes nefese dudaklarından adımla duymaya bayılıyorum. Seksimden aşağı bir sıcaklık seli akıyor ve ağız dolusu inliyorum.

Dilimin ucuyla utangaç bir şekilde boyunun her yerine şekiller çiziyorum ve onları silmek için sertçe emiyorum. Crux benim tecrübesizliğimden etkilenmiyor. Meraklı dilimin her turunda küfrediyor. Kalçalarını hafifçe itiyor ve kendini tutmaya çalışırken karın kaslarını sıkıyor. Korkunç bir şekilde başarısız oluyor. Onun kontrolünü sikinin içinden emiyorum.

Onu daha derine çekmeye çalışıyorum, ama öğürüyorum ve ucuna geri çekiliyorum. Crux homurdanıyor, hızlı hareketin tadını çıkarıyor, ben de tekrarlıyorum ve sallanan bir ritim başlatıyorum. Crux kendini içimde kaybolurken izliyor, benimkiler tamamen açıkken gözleri kapalıydı ve dudakları ayrıktı. Ne zaman öğürsem, siki sanki kontrolün kendisinde olduğunu bilmekten hoşlanıyormuş gibi nabız gibi atıyor - bana yaptıklarını seviyor.

Dudaklarımı ona yapıştırdığımda saçlarımı kavırıyor ve topukları hücumla hazır bir canavarınki gibi halıya gömülüyor. Üzerimizdeki avizeye bir şeyler mırıldanıyor. Onun iniltilerini duymak ve dilimin titreşimlerini tatmak beni güçlendiriyor. Bağımlılık yapıyor. Onu sonsuza dek parçalara ayırabilirim.

asla yorulmaz. Sınırlarının ne olduğunu merak ederek daha sert ve daha hızlı emiyorum. Saçlarımdaki tutuşu sıkılaşıyor ama ben acıyı hoş karşılıyorum.

Ağzımdaki damar sarsılıyor, Crux küfrediyor ve ateşi yükseliyor. Seksim tepki olarak sıkılıyor, gelen tohumun içine dökülmesi için yalvarıyor.

Onu o kadar derine çekiyorum ki boğazımın arkasına çarpıyor. Öğürüyorum ama uzaklaşmıyorum. Gözlerim sulanıyor çünkü bu alet gerçekten de gözyaşlarını hak eden bir şaheser.

Yumruğunu ahşap masaya vuruyor ve tam ağzıma boşalırken masayı parçalıyor. Nefesim kesiliyor ve yakıcı tohum çeneme ve göğsüme dökülüyor.

Dizlerimin üzerinde duruyorum, onun özüyle kaplıyım. Crux'a ürkekçe bakıyorum ama o kadar merak ediyorum ki dudaklarımın kenarını yalamaktan kendimi alamıyorum. Hmm. Demek bir ejderhanın tadı böyle bir şey.

Crux avuçlarından ateş fışkırırken geriliyor ve beni şaşırtıyor. Ejderhaların temel formlarında ateş çağırabildiklerini bilmiyordum.

Ateş sönene kadar ellerini yumruk yapıyor ve sonra bacaklarını açmış, siki kalp atışlarıyla aynı anda havada sallanırken bana bakıyor. Müthiş şey üzerime bir gölge düşürüyor. Hâlâ sert, sanki benimle işi bitmemiş gibi.

Crux şaşkındır. "Nasıl..."

Nutkum tutulmuş bir halde bana uzanıyor ve beni ayağa kaldırıyor. Cesaretimi kaybetmiş bir halde gözlerimi göğsündeki dövmeyle dikiyorum. Aşağıya bakamıyorum çünkü orada beni neyin beklediğini biliyorum ama gözlerinin içine de bakamıyorum. Kapana kısıldım.

"Duşa ihtiyacım var," diye mırıldanıyorum.

Çeneme dokunuyor ve başımı kaldırıyor. Yüzünde tipik bir gülümseme yok. Huşu içinde görünüyor. "Bu dünya dışıydı. Gülümsemelerin kalbimi tekletiyor ama o dudakların ruhumu bedenimden emmekte de iyi olacağını düşünmemiştim."

Çenemi eğiyorum ve Crux kıkırdıyor. Dudakları, birkaç dakika önce tutkunun sancılarıyla kavradığı saçlarıma düşüyor. Onun her iki yönünü de seviyorum; sert olanla nazik olanın zıtlığını.

Gömleğiyle yüzümü siliyor. Sonra elimi tutuyor ve beni banyoya götürüyor. Ben su dolu havuza dalarken o dışarıda kalıyor. Crux'un kalın tohumunu ağrıyan göğüslerime nazikçe sürüyorum. Umutsuzca sarılmak istiyorlar.

Yaralı, büyük elleriyle. Onu hemen çağırabilirdim ama cesaretim tükendi.

Crux'u bekletmek istemediğim için çabucak yıkanıyorum, bornozumu giyiyorum ve yalınayak dışarı çıkıyorum. Crux beni kontrol ediyor. Ayaklarım serin fayanslara bağlı olduğu için minnettarım çünkü aksi takdirde onun bakışları altında aşırı ısınırdım.

"Biliyorsun, normalde bir ateş babasının tohumlarını dökmeden önce dışisinin salınımını tatması gerekir. Ama sen..." Sıcak bir hava üflüyor. "Lanet sikimi yeniden bağladın."

Dudağımı ısııyorum ve Crux sırtıyor.

"Neden çekingen davranıyorsun? Beni boğmaya çalışarak ölüme meydan okurken hiç de utangaç değildin-"

Gerisini duymadan kaçıyorum. Kahkahası beni takip ediyor.

Bölüm 19

MYRA

Sonraki iki hafta boyunca mum ışığı altında notlarımı çalıştım ve sayıları ve sembolleri ezberledim. Her şeye alışmıştım. Gevrek, eski kitapların kokusunu seviyorum; deri ve iplik; kırmızı mürekkep; ve kapaklardaki girintiler.

Bu bir hayalin gerçekleşmesi, ama ilk kese paramı aldığım da dehşete kapılıyorum. Bu yeterli değil. Maaşımı Winter'a ve arkadaşlarıma yardım etmek için gönderecek olsam da, en azını yapıyorum. Benim yaşam kalitemle diğer insanların arasında hâlâ ciddi farklar varken, ben parmağımı oynatıyorum. Crux Dünya'ya malzeme gönderiyor ama bu destek doğrudan benden gelmiyor. Sağladığım yardım okyanusta sadece bir damla.

Şehrin iş çevrelerini ve işleri kimin halledebileceğini biliyorum. Bunun yerine, bu ayrıntılı kütüphanedeki kitapları düzenliyorum.

Eşleştirme programı çöktüğüne göre bir kapı daha kapanıyor. Bu program binlerce kişiye yardımcı olabilirdi. Hayal kurmaktan kendimi alamıyorum. Belki de bitmesi gerekmiyordur. Program için çalışabilir ve yatırımcıları programı canlı tutmaya ikna edebilir miyim?

Son kitap grubunu düzenlemeyi bitirip Crux'u arıyorum. Onun düşüncelerini duymam gerek.

Onu malikânenin girişinde, üç Le'vris erkeğiyle konuşurken buluyorum ve Crux dönüp bana gülümsediğinde kendilerini affettiriyorlar. "Ben de seni akşam yemeğine götürmek üzereydim," diyor ve beni evin derinliklerine götürüyor. "Yeni bir projeye başladım. Bu senin için. Hobilerinin ne olduğunu sorduğumda bana cevap veremediğini hatırlıyor musun? O deneyimleri edinmeni istiyorum. Kendi gezegeninde yaşayamadığın zamanın tadını burada çıkarmanı. Bry'ye neleri kaçırdığını sordum ve o da bana bazı fikirler verdi."

Onun düşünceli hali göğsümde bir sıcaklık yaratıyor. "Ne dedi?"

"Senin yaşındaki kadınların 'barlarda zıplamaktan' hoşlandığını söyledi. Çok atletik olmadığın için nedenini bilmiyorum ama bunu sorgulamayacağım. Barlar ve salıncaklar kuruyorum, onlarla istediğin gibi oynayabilirsin."

Neden bahsettiğini anlamak bir saniye sürüyor. Açıkçası, Bry ona genç kadınların barlarda parti yapmaktan hoşlanacağını söylemişti, ama Crux bunu kelimenin tam anlamıyla anladı ve beni Tarzan gibi engelli bir parkurda sallanırken hayal etti.

Kahkahalarımı engel olamıyorum. O çok tatlı bir şey.

"Neden gülüyorsun?"

"Sebebi yok!" Gözyaşlarımın arasından cevap veriyorum. Ona yanıldığını söyleyecek yüreğim yok. Eğer benim için parmaklıklar ve salıncaklar kuruyorsa, o zaman onu mutlu etmek için "etrafta zıplayacağım".

"Çok düşüncelisin," diyorum dudaklarım titreyerek. "Tadını çıkarmak için sabırsızlanıyorum."

Omuzlarını geriye atıyor ve kibirli bir şekilde sırtıyor. "Ve Cuero çaresiz olduğumuzu söyledi. Hediyeleşme konusunda ondan ders almama gerek olmadığını biliyordum. Belli ki çok sevinmişsin."

"Elbette öyleyim. İnanılmaz bir şey." Sırtıyorum. "Cuero'dan bahsetmişken, sana bir fikir vermek istiyorum."

Başını sallıyor.

Omuzlarımı geriye attım. "Eşleştirme programı için mücadele etmeye devam etmek istiyorum. Arşivlerde çalışmak ilginç ama daha fazlasını yapmak istiyorum. Programın savunuculuğunu yapsam nasıl olur? Her ay birkaç günlüğüne Dünya'ya seyahat edebilir ve bir sonraki kadın grubunu sıralayarak yardımcı olabilirim. Sonra da eve dönerim."

Bir sonraki nefesimi almadan önce "Söz konusu bile olamaz," diye ağzından geçiriyor.

Şaşkına döndüm. Bu adam tarafından bir kez daha nutku tutuldu. "Ama..."

"Hayır," diye ısrar ediyor, sesi boş odada yankılanıyor. "Gezegeninize geri dönmeyeceksiniz. Bir anlaşma yaptık."

İlk defa gözleri soğuk. Ölü gibi. Sadece tüketen bir kara deliğe bakmak gibi. Vücudumda ısı parlıyor. Başımı sallıyorum. "Beni öylece dışarıda bırakamazsın."

"Bununla işimiz bitti. Bir daha bundan bahsetme." Elime uzandı ama ben geri çektim. Bu tanıdığım tatlı adam değil. O bir sahtekâr.

Uzaklaşıyorum ve en yakın depoya giriyorum. Kapı yok, bu yüzden onu dışarıda bırakamam. Gerçi bu onu durdurmazdı. Yüzümü duvara dönüp kollarımı göğsümde kavuşturuyorum, kan kulaklarıma hücum ediyor ve öfke gözlerimi yakıyor.

Le'vris'in hor görülen bir insan gibi öfkesi yoktur.

"Myra." Onu arkamda, havada asılı hissedebiliyorum. Sıcak nefesi boynumda kıvrılıyor, omurgamda beni daha da çileden çıkaran gıdıklayıcı hisler uyandırıyor. Bu yanına kalmayacak. Bedenim çekiciliğe boyun eğmeyecek.

Dişlerimi sıkarak, "Bana neden Dünya'ya dönemeyeceğimi söyle. Bana geçerli bir sebep gösterin, yoksa yemin ederim-"

Hayat beni nereye götürürse götürsün, her zaman özgürlüğüm oldu. Bu benim değerli birkaç eşyamdan biri. Crux bunu tehdit etmeyecek. Onun prensesi olup bir kuleye kapatılmayacağım.

"Bu sizin iyiliğiniz için. Gezegeniniz güvenli değil. Bana bakar mısınız?" Omzuma dokunuyor.

"Güvenliği yanımda götüreceğim," diyorum ona. "Huzursuz olmamanız için bir konuda uzlaşabiliriz."

Başımı sallıyor ve kalbim sıkışıyor.

"Crux, bu benim için çok önemli. Bunu yapmalıyım, yoksa bir daha asla Barış."

Hareketsiz. Vücudu Le'vris'in oyduğu bir heykele benziyor. ama şu anda onun bakışları da taş gibi ölü. "Bir şeyler ayarlayabiliriz," diye tekrarlıyorum.

Teklif ettiği tek şey kayıtsızlık. "Bırakın ben halledeyim. sen."

Ona soğuk da olabileceğimi göstermek için duygularımı yüzümden uzaklaştırıyorum. Benim

Titreyen dudaklarım bir çizgi haline geliyor ve kaşlarım düzleşiyor. "Benimle ilgilenmek mi? Bir sevgili olarak mı yoksa kukla ustam olarak mı?"

Bir adım geri atıp etrafından dolaşıyorum. Peşimden gelmiyor.

Birlikte yemek yemiyoruz. Uzun süre yatakta oturuyorum, keşke kızlar ya da Cuero bana tavsiye verse diye düşünüyorum. Sanırım onlara yazabilirim.

Arşivlere girip yeni bir kâğıt tomarı buluyorum. Bry'ye onu görmek istediğimi yazıyorum. Umarım diğerleriyle iletişime geçer ve bir toplantı düzenler.

Sonra Jasmin'e yazıyorum. Ona dostluğu için teşekkür ediyor ve Dünya'ya güvenli bir yolculuk diliyorum. Ona eğer kalmak isterse Crux'tan bizimle kalmasına izin vermesini isteyebileceğimi söyledim. Ama gitmekte ısrar ederse, her şey için Sebastian'ı görebilir. Tuhaf biri ama bana bir iyilik borcu var ve her zaman işime saygı duyar.

Çok tereddüt ettikten sonra kız kardeşime yazdım.

Kış,

Kafan karışmış olmalı. Daha önce yazmadığım için utanıyorum. Sizden ayrılmak gibi bir niyetim yoktu ama şartlar beni Le'vris'teki eşleştirme programına kilitledi. Sana anlatacak çok şeyim var ama öncelikle mutlu ve sağlıklı olduğumu bil. Endişelenmene gerek yok. Umarım ayrı geçen zaman benim gibi senin de düşünmene yardımcı olmuştur. Son karşılaşmamızın bir tartışma olmasını istemiyorum. Tekrar görüşeceğiz. Lütfen yakında benden bir paket bekle. Yiyecek ve para gönderiyorum.

Yakında

görüştürüz.

Myra

İlişkımız çok çarpık. Tartışıyoruz ama tekrar bir araya geliyoruz. Winter affetmeye ve unutmaya degecek küçük şeyler yaptı. Beni taciz edenlere küfretti ve onları tehdit etti. Korumasını her zaman takdir ettim çünkü bunu kendim yapmak çok yorucuydu.

Mektupları katlıyorum ve günün defterlerini düzenlemeyi bitiriyorum. Son bölüm Crux'tan postalarımı göndermesini istemek.

Girişte, inşaat projesini denetliyor. Acaba küçük engel parkını inşa ederek beni üzüntümden uzaklaştırmayı mı umuyor?

"Crux."

Yavaşça bana doğru dönüyor.

Mektupları uzatıyorum. "Bunları benim için postalayabilir misin lütfen?"

Onları alır ve ön taraftaki isimleri tarar. "Bunlar..."

"Herkesle yetişmek için yazdım." Kendimi tutamayıp ekliyorum: "Dışarıyla iletişim kurmam da mı yasak?"

Çenesi düştü. "Onları göndereceğim."

"Teşekkürler." Yürüyüp gidiyorum. Umarım kızların iyi tavsiyeleri olur. Bana özgürlüğümü vermeyen bir adamla nasıl huzur bulacağımı bilmiyorum.

Köşeyi dönmeden önce arkama bakıyorum. Crux mektuplarımı okuyor. Onları acımasızca avucunun içinde ezmesi sadece iki dakikasını alıyor.

Titreyen elim ağzımı kapattı. Düşüncelerimi okudu ve onları bir çöp gibi ufaladı.

Tepinmek ve bağırarak istiyorum ama bu aptallık olur. Crux ona güvenemeyeceğimi kanıtladı. Üstünlüğü ele geçirmesine izin verirsem lanetleneceğim. Pes edeceğimi düşünüyorsa, Cuero'nun derslerine pek dikkat etmemiş demektir.

Mektupları yeniden yazmaya ve kendim postalamaya kararlı bir şekilde arşivlere dönüyorum.

Trenne'i mutfakta sebze doğrarken buldum. "Trenne? Yemek yaparken yardıma ihtiyacın var mı?"

"Ben iyiyim, Hanımefendi. Sizi buraya getiren nedir?" "Benim için bir şey postalayabileceğinizi umuyordum."

"Usta Crux'a sordun mu?" diye cevap verirken doğramaya devam ediyor. Tereddüt ediyorum ama ona güvenebileceğime karar veriyorum. "Evet, ama mektuplarımı çöpe attı. Arkadaşlarımla iletişim kurmama izin vermiyor. Lütfen onlarla iletişime geçmeme yardım eder misin?"

Dondu kaldı. "Bir yanlış anlaşılma olmalı. Onu uzun yıllardır tanırım. Adil bir adamdır. Sık sık çakan ama nadiren gürleyen korkutucu bir şimşek."

Belki de altın ustasının artık istediğini alamadığı için paslanmaya başladığını inkâr ediyordur. Ya da belki o haklıdır ve ben aklımı kaçıırıyorumdur.

"Teşekkürler, Trenne."

Kendimi çaresiz hissederek yatak odama çekiliyorum. Fiziksel olarak buradan kaçamam. Vahşi doğa beni öldürür ve Le'vris'te nasıl gezineceğimi bilmiyorum. Arkama yaslanıp özenle yapılmış tavana bakıyorum. Demek yaldızlı bir kafes böyle bir şeye benziyor.

Ayak sesleri yaklaşıyor ve hızla doğruluyorum çünkü Crux olduğunu biliyorum. İçeri girdi. "Mektuplarını postaladım." Yalan söylerken yüzü dümdüz.

"Teşekkürler," diye mırıldanıyorum. Bana gerçek yüzünü gösterdiği için ona gerçekten minnettarım.

"Myra..." Homurdanıyor ve bir elini saçlarında gezdiriyor. "Özledim sen."

Yüzümdeki boş ifade onu daha da sinirlendiriyor. Hışım la gitti ve Yatağa yığıldım, tamamen tükenmişim.

Sonraki hafta boyunca günün büyük bir kısmını arşivde çalışarak geçirdim. Kızlar, Cuero ve kız kardeşim asla cevap yazmadılar, çünkü mektuplar hiç postalanmamıştı. Crux pes etmiyor. Her gün ziyaret ediyor ve köşedeki masaya bırakmadan önce kuru bir şekilde teşekkür ettiğim yeni bir hediye getiriyor. Le'vris kültürü çiçeklerin toplanabileceği günleri sınırılıyor ama Crux'un umurunda değil. Çiçek, giysi ve mücevher yığını giderek büyüyor. Benimle konuşmaya çalışıyor ama kısa ve kesik cevaplar veriyorum. Mesafe onu çatlatıyor.

Bugün daha gergin. Saçları dağınık, göğsü terli ve yanakları dövüşten yeni çıkmış gibi çizik içinde. Elinde bir demet çiçek tutuyor ve dikenlerin etini delege kadar sıkı tutmasını umursamıyor gibi görünüyor. Endişeyle onları alıp bir kenara koyuyorum.

"Neden gülümsemiyorsun?" diye homurdanıyor. "Seni böyle göremem, Myra. Sana bunu yaptığımı bilerek geceleri uyuyamıyorum."

Ben de acı çekiyorum çünkü onu hâlâ önemsiyorum. Kendine güvenen ejderham gerginleşti. O hâlâ güçlü. Hiçbir kalp kırıklığı bunu ondan alamaz ama gücü dengesizleşti.

Buna bir son vermeliyiz.

"Neden mektuplarımı çöpe attın?"

Gözleri büyür ama hemen toparlanır. Bir elini yüzüne götürüyor, yanağına kan bulaşıyor. "Myra..."

"Neden beni gezegenimden, arkadaşlarımdan ve ailemden uzak tutmak istiyorsunuz?"

Yumruğunu sıkıyor. "Sadece bana güven, lütfen."

"Güven bana," diye karşılık veriyorum. "Gerçekle başa çıkabileceğime güven."

Beni kollarına çektiğinde şok oldum. Bunca zaman, aramızda hiçbir zaman zorla temas kurmamıştı.

"Kız kardeşini arıyordum." Kanım dondu.

"Onu Le'vris'e getirip sana sürpriz yapmak istedim. Onu birkaç hafta önce buldum. Dünya'ya gitmeni ya da posta göndermeni istemedim çünkü o zaman öğrenirdin."

"Neyi öğrenmek?"

Sessizliğe bir gezegen sığabilir.

Crux iç çeker. "Kız kardeşin öldü. Beni affet. Keşke seni bu acıdan koruyabilseydim."

"Nasıl?" Gözyaşları beni kör ediyor. Görünmeyen bir şeye tutunmak isteyen parmaklarımla birlikte kalbim de göğsümde sarsılıyor. "Nasıl öldü?"

Beni daha sıkı kavırıyor, kolları beni kendisine doğru sıkıştırıyor. Ve ağırlığımı destekleyen böylesine güçlü bir adam olmasına rağmen, bu yeterli olmayacak. Parçalanıyorum; endişe, öfke ve korku derimi o kadar geriyor ki ruhum yere sızıyor.

"Bir grup gangster evinize girdi. Ona tecavüz ettiler. Yaralarından kurtulamadı."

Bacaklarım altımdan kayıp gidiyor. Oksijensizim, akla gelebilecek her türlü mantıklı düşünceden yoksunum. Daha önce de aç kalmıştım ama şimdi bu akıl almaz çaresizliği yaşadığım için gerçek boşluğun ne olduğunu biliyorum.

"Cesedi sizin için geri getiremedim. Zamanında kimse sahip çıkmadığı için morg onu yakmıştı."

Kış eve dönmemi bekliyordu ama ben dönmedim. Küllerini serpmedim. Ona hiç veda etmedim.

Biri beni yakmış gibi ılık atıyorum. Sanki yan tarafıma kızgın bir demir saplanmış ve yanık etin kokusu boğazımdan kusmukların yükselmesine neden oluyor. Belki ılık Dünya'da duyulmuştur; belki de Kış'ın gittiği her yere ulaşmıştır. Öyle umuyorum. Umarım kız kardeşim acıdan kendimden geçtiğimi ve bu bedenden kurtulmak için ılık atmaya çalıştığımı biliyordur.

En kötüsü de bunu kimin yaptığını bilmek. Crux ile peri masalımı yaşamakla o kadar meşguldüm ki evi unutmuştum, çünkü asla teslim etmediğim morfinlerini bekleyen o gangsterlerdi.

Yalan söylediği için Crux'un kötü adam olduğunu sanıyordum ama başından beri düşman bendim.

Bölüm 20

MYRA

Yüzüm ağrıyana kadar ağlıyorum. Yatağa yığılmışım, ellerim Crux'un avuçlarında kaskatı kesilmiş. Diz çökmüş ve bana bakmaya dayanamıyormuş gibi battaniyelere bakıyor.

Tükenmiş durumdayım. Umutsuzluk ve suçluluk tüm bedenimi sarıyor, beni yiyip bitiriyor, neredeyse bir cesede dönüşene kadar çürütüyor. İşkencemden kaçmak için uyuyorum ve acı denizi bir süreliğine sakinleşiyor. Ama sonra uyanıyorum ve her şeyi hatırladığımda kısa süreli kafa karışıklığım acı dalgalarıyla çarpılıyor. Sonra kaçmak için kendimi tekrar uyumaya zorluyorum ve felaket bir döngü yaratıyorum.

Yarın duygusu yok, sadece kendimi içinden çıkaramadığım bir şimdiki zaman çukuru var. İşe gitmek ve Le'vris çalışmak gibi beni mutlu eden şeylere olan ilgimi kaybediyorum. Günler birbirinin tekrarı haline geliyor ve izlerini kaybediyorum. Sadece tuvalete gitmem gerektiğinde ya da Crux ağzıma kaşık tuttuğunda uyarılıyorum. Yemeklerin tadı kül gibi geliyor; sanki evren bana Kış'a ne olduğunu hatırlatarak hastalıklı bir oyun oynuyor.

Crux zamanının çoğunu benimle geçiriyor. Çalıştığı köşeye bir masa taşıdı ve beni izliyor. Onun arkadaşlığı umurumda değil. Bazen birkaç saniyeliğine de olsa dikkatimi dağıtıyor.

Yanıma oturup elime dokunduğunda hangi gün olduğunu bilmiyorum. Bry'ı görmek isteyip istemediğimi soruyor, ben de sertçe başımı sallıyorum.

Bry içeri girdi ve bana doğru koştu. Bana sarılıyor, gözyaşlarımın gömleğini ıslatmasını umursamıyor. Bana cesaret verici sözler söylüyor ve tıpkı Crux gibi, bunun benim hatam olmadığını söylüyor. Sadece ağlayabiliyorum ama geldiği için minnettarım.

Birkaç gün sonra Callisto, ardından da Jasmin ziyaret eder. Jasmin'in dokunaklı sözleri ve sakinleştirici bir varlığı var. Ona gitmek zorunda olmadığını söyledim. Bana teşekkür ediyor ama bir ejderhanın kaslı kolları yerine Dünya'da olsa bile yolunu bulması gerektiğinde ısrar ediyor.

Onun ziyaretinden sonra değiştim. Üzüntüm paslanıyor ve zehirli bir kararlılığa dönüşüyor. Katilleri yakalamayı, adamların geçmişleri ve bağlantıları hakkındaki raporları ve görgü tanıklarının ifadelerini incelemeyi takıntı haline getirdim. Uyumak yerine, gözlerimi açık tutamayana kadar okuyorum. Avlandıklarını öğrendiklerinden beri dağıldılar, bu yüzden yerlerini tespit etmek zor. Bu beni yıldırıyor. Onları bulacağım ve bedelini ödeteceğim.

"Myra." Crux arşivlere giriyor.

"Hey," diye cevap veriyorum kafamı kaldırmadan.

Aramızdaki şeyler dostane. Platonik. O bir bakıcı oldu ve ben onun desteğini takdir ediyorum. Hâlâ konuşacak çok şeyimiz var, kız kardeşimin ölümünü benden nasıl sakladığı gibi. Beni korumaya çalışıyor olsa bile, bilmek isterdim. Şu anda işleri yoluna koyacak enerjim yok. Yemeği, uykuyu ve hijyeni ihmal etmeme neden olan manik bir durumda cinayeti araştırıyorum. Kederden sırlısklamam ama Crux parçalanmış kıyafetlerimden ve saçlarımdan bahsetmiyor. Onun öncelikli endişesi diyetim. Haklı olduğunu biliyorum; yemek yemek zorundayım, ama ne öğünlerimi bitirebiliyorum ne de erken yatabiliyorum. Kış vakası beni tüketiyor.

"Sizinle konuşmam gerek," diyor o sevimli, buyurgan üslubuyla.

"Yakında yiyeceğim, söz veriyorum. Bu haritaları incelemeyi bitirmeliyim. Adamların nereye gittiğine dair ipucu verebilirler." Her öğleden sonra bu konuşmayı yaparız.

Önümde diz çökerek haritayı ellerimden yavaşça çekip aldı. "Buna bir son vermeliyiz. Dedektiflerim onları bulmaya yaklaşıyor. Bu konuda endişelenmene gerek yok."

Dudaklarımı yalıyorum. "Onlara yardım ediyorum." Son bir aydır dedektiflere yazıyordum. Gönderdiğim bilgiler önsezilere, kuruntulara ve noktaları birleştirmek için çaresizliğe dayanıyordu ama denemem gerekiyordu.

Crux parçalanmış görünüyor. İlk defa, bana bir amaç verdiği için etrafta çılgınca koşuşturmama izin verdiğini fark ediyorum. Artık yatakta üzölmüyorum ama şu anda yaptığım şey de aynı derecede yıkıcı. Takıntım Crux'a da zarar veriyor.

"Senin için yeni bir proje buldum," diyor.

"Ama o adamları bulmam gerek." Kendimi savunmada hissediyorum. Köşeye sıkışmış. Sanki her şeyimi elimden alacakmış gibi.

Parmaklarım kalemimi kavırıyor. "Lütfen bunu benden alma," diye mırıldanıyorum. İç çekiyor ve beni kucaklıyor. "Kalbimi kırıyorsun."

Ona sarılıyorum ve gözyaşlarımı uzak tutmak için sıcak nefesler alıyorum.

"Yatırımcıları eşleştirme programını başka bir kadın dalgası için devam ettirmeye ikna ettim," diye itiraf ediyor.

Kalbim göğsümde sarsıldı. Programın öldüğünü sanıyordum. Yatırımcıları programın devam etmesi için nasıl ikna etti?

"Cuero artık yönetemeyecek ama programın bir sonraki dalgasını sizin yönetmenize izin verecekler. Siz mülakatlar ve kura ile başvuruları filtreleyeceksiniz, Cuero da onlara ders verecek."

Bön bön bakıyorum.

"Sizin için her şeyi yaparım. Gezegeninize seyahat etmek isterseniz size eşlik ederim. Kadınların Kış'ı onurlandırması için fırsatlar yaratabilirsin. Şiddeti ve ölümü bana bırakın."

İstediğim şey buydu. İsteklerimi bana altın tepside sunuyor. Sevinmeliyim ama gözlerim masanın üzerindeki haritada takılı kalmaktan kendini alamıyor.

Gözleri acıyla parıldıyor. "Ben sadece senin mutlu olmanı istiyorum. Senden gerçeği sakladığım için özür dilerim."

Yavaşça geri çekiliyorum. "Kötü bir niyetin olmadığını anlıyorum ama bir daha yalan söyleme. Bu bizi yıkar. O haber çok mahremdi. Bilmeye hakkım vardı." Elim ağrıyan göğsüme dokunmak için geliyor.

"Seni korumak istedim."

"Biliyorum. Sadece-" Duygular kabarır. "Bırak da düşüneyim, lütfen." Ayağa kalkıyor ama ona bakmaya cesaret edemiyorum.

"Yemek yakında hazır olacak."

Ondan sonra gitti ve ben kendimi saplantılarıma gömerken kemikli soluk ellerim masanın üzerindeki haritaya uzandı.

Bugün normal başlıyor. Erken kalkıyorum ve arşivde saatler geçiriyorum. Sonra kız kardeşimle ilgili bir anı aklıma geliyor ve hava almak için dışarı çıkıyorum.

Crux'un tertemiz evinde dolaşıyorum, özel mutfağın önünden geçiyorum ve onu gördüğümde duraklıyorum. Benim dev, sakar uzaylımın belinde bir önlük var. Çok küçük, bu yüzden uçları can havliyle asılı duruyor. Crux döndüğünde, göğsünde dövmesini bulanıklaştıran beyaz bir toz buluyorum. Yemek yapıyor. Haftalardır yemeğin tadının neden tuzlu olduğunu merak ediyordum. Suçu damak tadıma attım. Başından beri Crux benim için yemek pişiriyordu.

Bitirmesini izliyorum. Kaseyi örtüyor, önlüğünü çıkarıyor ve çıplak göğüsle dışarı çıkıyor. Onu takip ediyorum.

Yanlarından geçerken işçiler hazırola bekliyor, ancak Crux pratik bir hareketle onları el sallıyor. Herkesin dikkatini çekerek kraliyet ailesinden biri gibi yürüyor. O gerçekten muhteşem bir erkek.

Arazinin en arka tarafında durur. Ağaçlardan ipler sarkıyor, yere beyaz bir daire çizilmiş ve spor salonu benzeri aletler düzgünce istiflenmiş.

Arazide gördüğüm bir erkek ağaçların arasından beliriyor.

Adamlar birbirlerini selamlar ve Crux ellerini toprakla ovar. Çemberin etrafında birkaç saniye dönerler ve sonra hamle yaparlar. Crux her zamanki gibi etkileyici. Yıkıcı vuruşlarını yapmak için kasları şişiyor. Vücudunun ağırlığı bile onu yavaşlatmıyor. Korkunç bir güç, yüz ifadesi hızından dolayı bulanıklaşıyor. Bana karşı nasıl bu kadar nazık olabildiği bir muamma.

Rakibi ayak uydurur ama hareketleri bir süre sonra yavaşlar. Her şey Crux'ın onu yere sermesiyle sona eriyor.

En ilkel içgüdülerim bu büyümlü güç gösterisine tepki verirken kalbim hızla çarpıyor. Crux'un karın kaslarını oluşturan sert hatlardan, dağdan aşağı akan bir nehir gibi ter damlıyor. O bir dünya, bir gezegen. Dünya'yı ve Le'vris'i keşfettim ama benim istediğim Crux. Onun kucağında yaşamak istiyorum.

Şehvetim utanç verici. Winter'ın davası üzerinde çalışmalıydım, Crux'un peşinde salyalarım akarak değil. Yemeğin teslim edildiği arşive dönüyorum. Yemek her zamanki gibi tuzluydu. Eğleniyorum. Crux tartışmada, baştan çıkarmada ve diğer şeylerde iyi ama yemek pişirmek bunlardan biri değil.

Tabağı bitirdim. Damak tadım ölmek için yalvarıyor ama kalbim dolu.

Günler geçiyor. Daha iyi saatlerde uyuyorum, tuzlu yemeklerimi yiyorum ve eşleştirme programına ilgi gösteriyorum. Belki de Crux haklıdır. Kış'ı onurlandırmak için bir şeyler yapabilirim.

Crux ilerlememi görünce kendinden geçti. Beni kucaklamak için uzandı ama kendini durdurdu. Elini sıktım ve kan basıncımı tavan yaptırsa da tuzlu yemek için teşekkür ettim.

Sonraki birkaç gün boyunca Winter'ın davası ve eşleştirme programı üzerinde çalıştım. Dikkatim iki proje arasında bölünmüş durumda. Programı geliştirerek kız kardeşime hizmet ettiğimi hissediyorum çünkü kadınların yeni fırsatlar elde etmesine yardımcı oluyorum.

Crux kaşlarını çatarak içeri girer.

"Ne?" diye sordum. "Trenne tuzu artık kullanamayasın diye mi sakladı?" Alay ediyorum.

"Kuruculardan haberlerim var. Sizinle görüşmek istiyorlar."

Ben donup kalınca başını eğiyor. "Onlara senin hazır."

"Ben hazırım."

Crux hazırlıksız yakalandı. Ben de öyleyim çünkü kesinlikle hazır değilim.

bu insanlarla tanışmak için. Ayağa kalktım ve onun inanılmaz büyüklükteki omuzlarını kavradım. "İyi olacağım." Sonra onu ikna etmek için gülümsedim.

Nefes veriyor. "Seninle gurur duyuyorum, Myra."

Saygılı davranıyor. Sevecen bir erkek olduğunu biliyorum. Başka koşullar altında beni göğsüne çeker ve öperdi, ama bana alan bırakıyor. Düşünceliliğini takdir ediyorum.

"İşimi bitirmeliyim," diyorum. Küçük bir yığın alıyorum ve en yakın rafa doğru yürüyorum. Çok yükseğe uzanınca ayağımı kaybediyorum. Crux yanıma atlıyor, beni korumak için gelişigüzel avuçlar alıyor. Sağ göğsümü tutuyor ve ateşin babası onu yakmışım gibi sıçrayıp uzaklaşıyor.

Pantolonunda, elimde tuttuğum kitaplardan daha sert bir şişkinlik var. Vücudu, aramızda tutmaya çalıştığı saygılı mesafeyi umursamıyor. Çevik vücudu bana karşı olmak istiyor, hayır, içimde.

"Sizi yalnız bırakayım." Kitaplarımı aldı, rafa yerleştirdi ve fark edilir derecede farklı bir yürüyüşle uzaklaştı.

Onu izliyorum, hayal kırıklığının farkındayım ama yardım edemiyorum. Daha çok erken. Daha fazla zamana ihtiyacım var.

Dakikalar sonra bir parşömenin kayıp olduğunu fark ettim ve Crux'u aradım. Onu yatak odasında buldum. Duvarlarda tek bir siyah kılıç dışında hiçbir şey yok. Burası her zaman karanlıktır. Gözlerim alışıyor ve Crux'a kilitleniyorum. Yatağın kenarında oturuyor, başını arkaya atmış, dudakları kıvrılmış ve pazularını pompalıyor. Kendine dokunuyor, muhtemelen arşivdeki terli bedenlerimizi içeren bir fanteziyle sikini dövüyor, o kadar sert sallanıyor ki raflardan kitaplar yağıyor ve avize sallanıyor.

Nefesim kesildi. Burnundan kırmızı dumanlar çıkarken Crux'un kafası bana doğru dönüyor ve zonklayan sikinden tohumlar fişkırıyor. Ayağa kalkıp özür dilemek için kekeleyişinde hâlâ seğiriyor ve yere fişkırıyor.

"Özür dilerim!" Korku içinde kaçarken ağzımdan kaçırdım.

Arşivlere giriyorum. İçimde utanç verici bir arzu kabarıyor ama onu bastırıp işime odaklanıyorum.

Sonraki birkaç gün garip geçti ama odadaki fili görmezden geldik. Patlayıcı karşılaşmamızdan hiç söz edilmedi. Her ne kadar anıyı uzaklaştırmaya çalışsam da, kendini nasıl bir hızla dövdüğünü hatırlıyorum. Bana da o tempoyla sokmayı planlayıp planlamadığını merak etmekten kendimi alamıyorum. Alev alırdım.

Başımı sallayarak masamın üzerindeki belgeleri inceliyorum. Crux bana üç gün içinde yatırımcılarla buluşacağımı söyledi ve o zamandan beri hazırlanıyorum. Göz korkutucu bir toplantı olacak ama Cuero, kızlar ve Winter için çabalayacağım.

O korkunç gün geldiğinde, geleneksel bir Le'vris elbisesi giyer, saçlarımı örer ve parlak tokalarla süslerim. Aynaya baktığımda kendimi göremedim, bu yüzden takıların çoğunu çıkardım ve saçlarımı aşağıya çektim. Şimdi daha insan gibi görünüyorum. Gözlerimde torbalar var ve yüzüm asık, tıpkı Dünya'da açlıktan öldüğüm zamanlardaki gibi. Hâlâ dik duruyorum. Umarım yatırımcılar, biz insanların fiziksel olarak yorgun olsak da ruhen güçlü olduğumuzun farkına varırlar.

Birkaç dakika içinde burada olacaklar. Evrakları hazırladım ama süslü bir konuşma yapmayacağım.

Ben farkına bile varmadan, her yaştan ejderha içeri giriyor. Bazıları huzursuzmuş gibi kanatlarını açmış.

Burada bazı Le'vris kadınları var. Onlar elbise giyerken, erkekler tunik, kolsuz yelek ve çeşitli uzunluklarda gizlenmiş pantolonlar giyiyor. Kıyafetleri donuk kahverengiler, kremler ve yeşillerden oluşuyor ama çoğu tepeden tırnağa mücevherlerle donatılmış. Crux tek bir yüzük bile takmayı umursamamış, etkileme ihtiyacından etkilenmemiş.

Ayrıntılı bir masanın etrafındaki güzel sandalyeleri ihmal ederek ayakta kalırlar.

"Tanrıça Vella'ya şükürler olsun ki hepiniz evime kadar gelebildiniz. Bu Myra, benim eşim. Program için bir sonraki dişi dalgasını denetleyecek."

Kendime nefes almam gerektiğini hatırlatıyorum. "Güneşler."

Çoğu sessiz kalır. Dokuz kişiden sadece ikisi başını sallama zahmetine katlanıyor.

"Madam Cuero'nun ilk sınıfından mezun oldum. Le'vris hayatına uyum sağlamak zordu ama mümkündü. Crux ile mutlu ve güvendeyim.

daha fazla maçın hayatta kalabileceğini düşünüyorum."

"İlk beş katılımcıdan hiçbirini henüz hamile kalmadıysa programın başarılı olduğuna karar verebilir miyiz? Bu programın tüm amacı nüfusu artırmaktı." Ateşli kızıl saçlı yaşlı bir ejderha kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor.

Başımı salladım. "Biz ilk dalgaydık, yani testçiler. Lütfen tereddütlerimizi anlayın. Bunu daha önce başka hiçbir kadın yapmadı ve birçok testçi yetersiz beslendi. Zaman içinde sonuçlar alınacaktır. Gelecekteki dalgalar çok daha büyük olacak. Sadece beş kişiyle başladık ama sınıfların yirmi kadına kadar büyüdüğünü görebiliyorum."

Homurdanıyor.

Bir başka yaşlı "Bize bu değişikliklerden bahsedin" diye soruyor.

"Gereklilikler listesini gördüm ve bunların gevşetilebileceğini düşündüm. Neden yaş sınırı yirmi beş olarak belirlenmiş? Ben bunu otuza çıkarmayı öneriyorum." "Yaşayabilir kadınlara ihtiyacımız var. Bu en iyi yaş çerçevesi."

Doktor değilim ama otuz yaşın doğurganlık için bir ölüm cezası olmadığını biliyorum. "Daha fazla kadının katılmasına izin vermenin bir zararı yok. Binlerce Le'vris erkeğinin bir eşe ihtiyacı var."

"Peki ya yaşlı bir kadın programa katılır ama hamile kalamazsa? O zaman ne olacak?"

Omuz silkiyorum. "Birlikte kalmak mı yoksa ayrılmak mı istediklerine maçlar karar versin. Herhangi bir seçim yapmaya zorlanamazlar."

"Bunu düşüneceğiz," diyor bir kadın.

Kalan önerilerimi paylaşıyorum ve entrikadan belirsizliğe kadar her şeyi alıyorum. Crux arkamda kalıyor, gölgesi bir rahatlık örtüsü oluşturuyor.

Sonunda, beklemediğim bir soru var.

"Geçişleri denetlemek için Dünya'ya ilk seyahatinizi ne zaman yapacaksınız?"

Buna verecek bir cevabım yok.

Bölüm 21

MYRA

Gizemli kurucular ayrıldıktan sonra Crux kıpır kıpır ellerimi avuçluyor. "Çok iyi iş çıkardın. Seninle gurur duyuyorum."

"Öyle mi düşünüyorsun?"

Sunuma güçlü başladım ama her soruda tavrım değişti.

"Küçük elmasımın baskı altında bu kadar sert olmasını beklemiyorlardı." Gülümsüyor. "Onlara saygı duyulacak biri olduğunu gösterdin."

Duygularım kabarıyor ama soğukkanlılığımı koruyorum. Kendimi kontrol etmekte giderek daha iyi oluyorum.

"Dünya'ya ilk seyahatimizi planlayacağım. Size kesin bir tarih veremem, çünkü o geçidi açmak için çok fazla koordinasyon gerekiyor, ancak bugünden itibaren yedi geceyi hedefleyeceğim."

Dönecek bir evim olmayacağı düşüncesi ürkütücü olsa da başımı sallıyorum.

"Teşekkür ederim, Crux. Her şey için."

Önümüzdeki hafta boyunca elçilik için yeni bir protokol yazacağım. Dünya'ya vardığımda, tam iş modunda olacağım. Eşleştirme programına kaydolmalarını teşvik etmek için ziyaret etmeyi planladığım arkadaşlarım var. Birlikte çalıştığım ve yeni bir fırsatı hak eden kızlar. Bilet garantisi veremem çünkü her şey piyangoya bağlı ama onlar bir şansı hak ediyor. Benim sahip olduğum şansın aynısını.

Eşyalarımı topladım. Sonra, yedi gece sonra, bir geçitten aşağı bakıyoruz. Gri laboratuvar önlükleri giymiş beş yaşlı insan var. Üç erkek ve iki kadın. Evrak ve teçhizatla uğraşıyorlar. Crux etrafına bakınıyor,

teknolojiyi merak ediyor. Bu arada, iki kadın bilim adamının ağzının suyu akıyor.

"Eğer sen istiyorum bir . bunlar Uzaylılar, sen ihtiyaç için olsun içinde Cuero bir izleyiciye "Sıraya gir, tatlım" diyor.

Kahkahalarımı bastırmak için alt dudağımı ısırıyorum. Kızların karasevdasını anlıyorum. Crux son derece çekici.

Crux'a "Bir tişört giyersen konsantrasyonlarına yardımcı olursun" dedim.

Omuzlarını yuvarlar. "İmkansız. Seninle ilgilenen tüm erkeklere seni kazanmak için neleri yenmeleri gerektiğini göstermeliyim."

İç çekiyorum. "Son kez söylüyorum, hiçbir insan sana yaklaşıp dövüşmek istemez. İnsanlar bunu yapmaz. Bu sadece bir Le'vris geleneğidir."

"Tabii ki yapmazlar," diye kabul ediyor. "Kaslarımı sergilerken olmaz. Bu bir intihar görevi olur."

Cuero, "Sana tezahürat yapacağım Crux," diye cesaretlendiriyor. Alnımı ovuşturuyorum.

"T eksi beş dakika," diye anons ediyor bir mühendis

Oda.

"Bana meydan okumasına beş dakika mı kaldı?" Crux soruyor. "Hayır. Portal aktifleşiyor."

Oda gereksiz eşyalardan temizlenir ve ardından herkes gözlerini dike kırmızı gizemle çatırdayan geçitten aşağıya. Önce mühendisler geçiyor, sonra Cuero ve sonra sıra bana geliyor. Bu aşamanın ne kadar korkutucu olacağını fark etmemiştim. Crux'tan ayrılabilirim ve onu kaybedemem.

Endişeyle ona bakıyorum, ellerim çantamı kavrarken nemli.

"Git," diye cesaretlendirir. "Hiçbir geçit ya da tanrı beni senden uzak tutamaz. Seni her zaman bulacağım."

Gülümsüyorum ve adım atıyorum. Değişim anlık. Kafam karışıyor, bu geçitten ilk geçişimin acı tatlı anılarını hissediyorum.

Sonra her şey duruyor ve ben elçilikteyim. Nerede olduğunu bilmek için Crux'u görmeme gerek yok. Onu hissediyorum. Sağlam ve destekleyici elleri bana yapıyor.

İnsanların gürültülü konuşmaları başımı döndürüyor. Crux'a odaklanıyorum. Kalp atışına, nefesine.

"Başardık," diyor.

Başımı sallıyorum ama bu beni daha da sersemletiyor. Sanki Le'vris beni kendi alanına geri çekmeye çalışıyor.

"İnsanlar, burayı terk edin," diye gürlüyor Crux. "Bize yer açın."

Tatlı kıyamet.

Bir mühendis, "Bu odanın her zaman yetkili personele ihtiyacı var," diye konuşmaya cesaret eder.

Crux kanatlarını açar. "Hiç ölümüne düşmenin nasıl bir şey olduğunu merak ettin mi? Seni kaldırıp göstermek zorunda bırakma beni. Git buradan!"

Bu kadar. Herkes, Cuero bile, ben tek kelime edemeden gitti. Crux onları korkutup yeraltına geri gönderdiyse hiç şaşırmam.

"Crux..."

"Evet, evet. Davranışlarım hakkında şikayet edebilirsiniz. daha iyi."

Alnımı göğsüne yaslıyorum, onu evcilleştirme umudumu yitiriyorum. Dengeli olduğumda, insanların odaya girmesine izin veriyor.

Birçok mühendisle görüşmem gerekiyor. Cuero, programın önceki yöneticisi olduğu için her şeyi biliyor ama onu bulamıyorum, bu yüzden hazırladığım değişiklikleri dağıtmak bana kaldı.

"Affedersiniz," diye sesleniyorum mühendise. Rütbesi yüksek olmalı, çünkü bir grup insan ona hitap ediyor.

Bana bakıyor, etkilenmemiş gibi. "Evet, Myra?"

Demek beni tanıyor, harika.

"Değişikliklerin üzerinden geçebileceğimizi umuyordum."

Yüz ifadesi değişmiyor. Beni ciddiye almıyor, ama sorun değil. Öğrenecektir.

Bir an kaşlarını çatıyor, bir an başını sallıyor. Sanki bir şalter atmış gibi. "Evet, hanımefendi! Tabii ki."

Bana hanımefendi denmesini beklemiyordum ama kayıtsızlığı karşısında bunu kabul ediyorum. "Bugün yedide mi?"

"Evet! Sizin için programımı boşaltacağım! Başka bir şeye ihtiyacınız var mı?"

Belki de bu çok zor olmayacaktır. Tek yapmam gereken yerimde durmak ve bana saygı duyacaklar. İletişimden sorumlu adamla selamlaşıyorum. Şehrin dört bir yanına afişler asarak ve sözcüler göndererek programın haberini yayıyor.

O da aynı şekilde sinirli görünüyor. Onunla konuşurken, gözlerim bir paneldeki yansımayı yakalıyor. Kendimi, mühendisin sırtını ve üzerimde beliren Crux'u görüyorum.

"Bana son posterin bir kopyasını getirebilir misin?" diye sordum.

"Dinleyin, bayan. Tavsiyeye ihtiyacım yok. Bu işi uzun zamandır için..." yapıyorum. Yansımada Crux'un kanatlarını açtığını ve tehditkâr bir bakış hırıltı. fırlattığını görüyorum. "Yani...evet, bayan. Bunu yapacağım. Doğru Şimdi! yapacağım."

Belki de bana saygı duyulmasını sağlayan şey yerimde durmam değildir. Buralarda. Görünüşe göre omzumda zavallı mühendisleri korkutan küçük bir şeytan var.

Yemin ederim, Crux bazen çok sevimli oluyor.

Birkaç kişiyle daha konuştuktan sonra Crux ve ben odamıza çekiliyoruz. Yatak küçük, masada eşyalarımız ve nasıl kullanacağımı bilmediğim bir tablet var.

Crux'un yatağa sığması mümkün değil, ama bunu yapmak zorundayız. iş.

"Rahat mısın?" diye soruyor, nefesi boynumu gıdıklıyor. O Arkamda kıvrılmış, neredeyse beni

kucaklıyordu. "Evet. Öyle misin?"

"İtiraf edeyim, birçok gece seni yatağımda kucaklamayı arzuladım."

"O zaman neden yapmadın?" diye sormaya cesaret ettim.

"Çünkü vücudumun heyecanını kontrol edemiyordum. Zorlanmış hissetmeni istemedim, bu yüzden uzak durdum."

Neden bu kadar düşünceli?

"Sana minnettarım Crux. Özellikle de bugünkü yardımın için."

"Neden bahsediyorsun? Bütün işi astlarının saygısını kazanarak yaptın. Sen müthiş bir kadınsın."

Doğru, çünkü kesinlikle onun tehdit etmesiyle bir ilgisi yoktu.

Onlar.

"Biliyor musun, yüzünün garip ifadelerle buruştuğunu gördüm. gün. Bu konuda bir doktora görünmek ister misiniz?"

Kasları gerildi. "Sadece gözüme bir şey kaçtı." Güldüm.

"Doğru."

Erken kalkacağız. Bugün Dünya'daki son günüm ve ziyaret etmem gereken pek çok yer var. Eski kıyafetlerimi giydim ve Crux'u bir gömlek giymeye ikna ettim. Zor oldu, çünkü hâlâ bir insanın gladyatör tarzı bir savaş talep etmesini bekliyordu.

Önce eski evimi ziyaret ediyorum. Çiçek getiriyorum ve o kadar çok yıkımla karşılaşıyorum ki gözlerim yaşlı ayrılıyorum. Ziyaret o kadar çok enerji harcadı ki neredeyse yatağa dönecektim ama bu bir seçenek değil. Hâlâ yapılacak işler var.

Kalabalık caddelerde kıvrıla kıvrıla ilerliyoruz. Birkaç tüccar beni tanıyor ve selam veriyor. Bir binaya giriyorum ve merdivenlerden yukarı çıkıyorum. Ahşap ayaklarımın altında gıcırıyor, hamamböcekleri gündüz vakti pusuda bekliyor ve su hasarı duvarların yarısını küfle yeşile boyamış.

Lindsey'nin kapısını çalıyorum ve parmaklarımı çapraz yapıyorum. Bugünlerde insanlar aynı yerde uzun süre kalmıyor. Böylesi daha güvenli. Muhtemelen taşınmıştır.

Kapı açılır ve işte oradadır. Aynı görünüyor; zayıf ve açlıktan solgun.

"Hey, Lindsey."

Onunla lokantada tanıştım. Patronun atmak istediği yemekleri bana gizlice getiren bir aşçıydı. Sessiz ama güvenilir bir arkadaşı.

Dikkatli gözleri Crux'ın üzerinde. "Merhaba Myra. Görüşmeyeli uzun zaman oldu."

"Ben Crux. Şu anda elçilikte çalışıyorum ve size bazı bilgiler iletmek istedim."

Kapısında bir ejderha görmek onu korkutsa da kapısını aralıyor. "Memnun oldum Crux. Lütfen içeri gel."

Küçük stüdyoya giriyoruz. Lindsey dolaplara yöneliyor, dolaplarda sadece iki kutu fasulye var. Yiyeceği azalıyor ama başkalarına ikram etmekten çekinmiyor.

"Bizim için yemek yapmak zorunda değilsin," diyorum ona.

"Sorun değil. Zaten kendim için yemek yapacaktım. Lütfen rahatınıza bakın."

"Teşekkürler." Koltuğuna oturuyorum ve Crux'u yanıma davet ediyorum. Zavallı adam tavan çok alçak olduğu için başı hafifçe eğik duruyor. Yanımda oturuyor ve kanepenin tahtaları onun ağırlığı altında kırılıyor.

Nefesim kesiliyor ve Crux hızla ayağa kalkıyor. "Özür dilerim," dedi. "Yerine yenisini koyacağım."

Lindsey sanki ateş püskürtmesinden korkuyormuş gibi ellerini kaldırır. "Sorun yok!" diye bağırıyor.

"Değiştireceğiz. Bunun için üzgünüm." Cebimdeki katlanmış kâğıt parçasını çıkardım. "Çok şey oldu. Eşleştirme programını duydunuz mu?"

"Tabii ki."

"Harika. Seçildim ve Crux ile tanıştım. Artık birlikteyiz." "Tebrikler!"

Gülümsüyor. "Winter da başvurdu mu?"

İçim acıyor. "Winter geçenlerde vefat etti." "Myra."

Göğsünü avuçluyor. "Çok üzgünüm."

Omuzlarını çöktü. "Bunu onun için yapıyorum. Kadınlar için fırsatlar yaratmaya çalışıyorum ve bence askere yazılmalısın. Başvuru süreci hızlı ve eğer seçilirsen ama fikrini değiştirirsen Dünya'ya geri gönderileceksin."

Başını sallıyor ve sarı bir bukletle topuzundan kaçıyor. "O program bana göre değil."

"Ben de öyle dedim ve işte buradayım. Bir şans hak ediyorsun, bu yüzden bu posteri bırakıyorum ve seni elçilikte görmeyi umuyorum."

Ellerini sıkıyor. "Bunu düşünecek bir kıza vermelisin. Ben asla seçilmem. Ben, um, uygun değilim."

Anlamakta zorlanırken gözleri titriyor. "Sence neden

Bu

mu?" Crux'a endişeyle bakar.

"Crux." Koluna dokunuyorum. "Bize bir saniye izin verir misiniz?"

Dev omuz silerek dışarı çıkar ve neredeyse kafasını duvara çarpacaktı.

Kapı çerçevesi.

Kapı kapandığında Lindsey'e döndüm. "Seni tehdit eden biri mi var? Tefeci mi?"

Dudağını ısırtıyor. "Hayır. Hastayım."

Nefesim kesiliyor ve hemen ekliyor, "Hayati tehlikesi yok. Bu yüzden ölmeyeceğim. Sadece..." Temizlik bezini sıkıyor. "Bu iğrenç bir şey. Benim gibi kadınlar lekeli. Programı hak etmiyorum."

Kaşlarını çattı. "Neden böyle korkunç şeyler söylüyorsun? Sen lekeli değilsin; hiçbir kadın lekeli değildir. Yardımımı ister misin? Sana bir doktor bulabilirim."

"Bunun tedavisi yok. Hiçbir doktor yardımcı olamaz." "Ne olduğunu öğrenebilir miyim?"

Yüzü kızarıyor. Zihninde bir savaş var. Ağlamaklı gözlerle kapıya ve sonra bana bakıyor. "Bir seks hastalığı. Bir keresinde bir doktora gitmiştim. Buna uçuk dediklerini söyledi. Çok bulaşıcıymış." Bir damla gözyaşı süzülüyor. "İğrenç biriyim. Ölssem daha iyi. Hangi erkek pis, kokuşmuş bir kadın ister ki?" diye hıçkırıyor.

Masanın yanından geçip onu kucaklamak için kendime çektim. Omzumda ağlıyor, ben de sıkıca sarılıyorum. "Böyle şeyler söylemeyi bırak. Sen

İğrenç. Sen sevgiyi hak ediyorsun." Sesim serttir. Kızların seks hakkında dedikodu yaptığı gençlik yıllarımda bu durum hakkında biraz bilgi edinmiştim. Bu beni onun hakkında daha az düşündürmüyor.

"Başvurursanız, kaydınızı not edeceğiz, eşinize durumunuzu anlatacağız ve ne yapacağına karar vermesine izin vereceğiz. Eğer reddederse, sorun değil. Sen ilerlemeye devam et." Yanağını siliyorum. "Bu kıyamet, Linds. Hepimizin yükü var."

"Bilmiyorum..." Tereddüt ediyor.

Başımı salladım. "Sorun değil. Acele etme. Ne seçersen kabul edeceğim."

"Teşekkür ederim, Myra."

Boşluğa ihtiyacı olduğunu anlayabiliyorum, bu yüzden posteri masasının üzerine bırakıyorum. "Bir şey değil. Umarım yakında görüşürüz ve sana yeni bir kanepe gönderirim. Kendine iyi bak."

Crux'u dışarıda beklerken buluyorum. Elimi tutuyor, sıkıca kavıyor ve bana dikkatle bakıyor. Dudaklarım garip bir gülümsemeye dönüşüyor. Neden bana gökyüzündeki tüm yıldızları ben koymuşum gibi baktığından emin değilim.

Kalabalığa karışırken sessiziz. Ziyaret etmek ve başvurması için teşvik etmek istediğim bir başka eski arkadaşım daha var-Kaoru. Onu meyve tezgahının arkasındaki pazarda buluyorum. Çelimsiz ama bakışlarında daha endişe verici bir şey var. Binlerce kilometre öteden bakıyor.

Ona yaklaşıyorum ve Crux gözdağı vermemek için mesafesini koruyor.

"Myra," beni hemen tanıdı. "Hangi lanet taşın altına girdin sen? Seni aylardır görmedim."

"Selam. Nasılsın?"

Omuz silkiyor. "Yaşıyorum. Şikayet edemem."

Cebimden son posteri çıkardım ve ona eşleştirme programından bahsettim.

Bu öneriyle eğlenmiş görünüyor. "Çok tatlısın ama bu tür şeyler bana göre değil. Bana bir baksana. Bunun için çok çirkinim."

Eski Dünya'da toplumun zayıf kadınlara takıntılı olması çok komik. Şimdi ise daha ağır, daha kalın kadınların kadınlığın en seksi biçimleri olduğunu düşünüyoruz. Güzellik mücadelenin gözünde.

Gecekondu mahallelerinde hepimiz depresyonu biliriz ama Kaoru'nun deneyimi benzersizdir. Her şeyini kaybetmiş; ailesini, kardeşlerini. Şimdi sadece kendisi ve kara mizahı var. Her nasılsa, tüm bu trajediye rağmen iyi huyunu hiç kaybetmedi ve elinden geldiğince herkese yardım etti.

"Bunu bir düşün. Duyduğum 'terapi' şeyi için sana ş u baş doktorlardan birini bulabilirim."

Gülüyor. "Bana o süslü psikiyatristlerden birini getirseydiniz, ikinci el travma yaşadıktan sonra bir terapist ihtiyaçları olurdu."

Konuşmalardan kaçmak için her zaman şöyle bir yeteneği olmuştur Mizah.

Posteri ona veriyorum. "Bunu düşündün mü?" Kabul ediyor. "Pekala."

"Ve işte." Cebimi karıştırıyorum ve ona bozuk para kesemi veriyorum. "Bunu Lindsey ile paylaşabilir misin? Bunu sana veriyorum çünkü onun bunu asla kabul etmeyeceğini biliyorum."

Gözleri büyüdü. "Emin misin? Lanet olsun, kızım. Ejderha falan mı soydun?"

Kıkırdadım ve ona veda ettim.

Yolculuğumuzdan sonra Le'vris'e döndük. Döndüğümüz ilk gece, Crux'a yatak odasını paylaşıp paylaşamayacağımızı sorma cesaretini gösterdim. Kabul etti ve o günden sonra her gece onun kollarında uyudum.

Cinsel gerilim neredeyse odayı sislendiriyor. Üçüncü oda arkadaşımız. Görmezden gelmeye çalıştığım utanç verici, ısrarcı bir şey. Crux bana asla baskı yapmıyor, her gece ağırlı ereksiyonlarla uykuya dalsa bile. Saygısı ve düşünceli oluşu onu daha çok arzulamama neden oluyor.

Yakında savaşı kaybedeceğim.

Bölüm 22

MYRA

Dört ay geçti. Birçok kadını işe aldım ve prosedürleri yeniden tasarladım. Yeni arkadaşlar edindim ve yeni şeyler öğrendim; örneğin süslü tabletleri nasıl kullanacağımı. Eşleştirme programının bir sonraki sınıfı seçildi ve yakında Le'vris'e gelecek.

Crux ile ilişkim aylardır duraklamış gibi hissediyorum. Tutku hala ilk günkü kadar ateşli, ama onu görmezden gelmeye çalışarak geriye doğru eğildik.

Bugün, bir sandık dolusu eşyayı karıştırırken, o lanet dildoyla karşılaştım. Birkaç dakika baktıktan sonra çıkardım, temizledim ve Crux'un odasına kaçırdım.

Belki de bu aramızdaki buzları eritmeye yeter.

Uzun, kalın oyunağa ihtiyatla bakıyorum. Bu şey buzdan çok daha fazlasını kırabilir. Parmağımı üzerinde gezdiriyorum, çıkıntılara ve dokulara aşına oluyorum. Hayal gücüm sürükleniyor ve aylardır bastırdığım arzular bir hışımla su yüzüne çıkıyor.

Gözlerim, rüzgârın hafifçe esmesiyle bir perdenin ileri geri sürüklendiği girişe kayıyor. Perde her kapandığında eteğimi kalçalarımın doğru itiyorum. Bu dans dakikalarca sürüyor, tehlike cinsel organımı sıkıyor.

Oyuncağın soğuk ucu nihayet bana değdiğinde sırtım kavisleniyor. Onu kendime doğru itiyorum, baskının tadını çıkarıyorum, ama sonra daha meraklı, daha açgözlü oluyorum. Titreyerek ve nefes nefese kaldıktan sonra oyuncağın tam bir santimini içeri sokuyorum ama daha fazla itmeye korkuyorum. Bu, üzerinde tam kontrolüm olan soğuk, mekanik bir nesne ama yine de tehditkâr. Modellendiği gerçek şeyden nasıl kurtulacağım? Fethetmek için yaratılmış bir adama bağlı olan sıcak, zonklayan, etli horoz.

Açılmış kalçalarımın arasındaki iffetsiz manzaraya bakıyorum. Giriş yerim uzun, kalın oyuncak tarafından gerilerek açılmış. Crux'a bağlıyım. Bir parmağımı dudaklarımın ıslaklığı üzerinde gezdiriyorum ve oyuncağa doğru yayıyorum. Bir süre sonra uzaktan gelen ayak seslerini duyuyorum.

Crux geliyor.

Nefesim kesilmiş bir halde eteğimi aşağı çekiyorum. "Güneşler, benim tatlı meleğim," diye geliyor sesi.

Keşke meleğinin kendini kazığa oturttuğunu bilseydi - gülümsemesine rağmen, güney dudakları açık, şişmiş ve yatağına damlıyor.

Eteğime uzanıyorum ve onun bakışları da beni takip ediyor. Endişeli görünüyor, muhtemelen bir yara bulmayı bekliyor.

Yavaşça eteği geriye doğru sıyrıyorum. Önce dildonun ucu görünüyor ve Crux'un gözleri farkına vararak parlıyor. Sonra, çarşafın üzerindeki küçük ıslak noktayı görüyor. Ardından, birkaç santim sonra, müstehcen bağlantım ortaya çıkıyor. Meleğinin ne yaptığını göstermek için kalçalarımı açtım.

Şok olmuş gözleri benimkilere kayınca gülümsüyorum. Şaşırdı ve bu beni güçlü hissettirdi. Bu his sadece bir an sürüyor. Crux öne doğru pusu kurduğunda hızla gerçekliğe dönüyorum. Skandal sözlerinden ve yaptığı günahkâr şeylerden sonra, onun aramızdaki en yırtıcı hayvan olduğunu öğrenmeliydim. Dünyayı istediği gibi şekillendiren bir erkek - hatta canavarca sikiinin kalıbıyla doldurulmuş ve bükülmüş amımı bile.

Aramızdaki boşluğu kapatıyor. Endişeyle topuklarımı yatağa gömüp kendimi yukarı itiyorum ve içimdeki oyuncak da onu takip ediyor.

Crux yatağın üzerinde diz çöküyor. "Nereye gidiyorsun?" diye sorar hoyratça. Sesi dağları bile sarsabilir. Alçak, gürleyen bir gök gürültüsü ve bu onu korkutucu kılıyor çünkü gök gürültüsünün gürültülü ve uyarıcı olması gerekir. Crux hiçbir uyarıda bulunmuyor. Ne yapacağını bilmiyorum ama beni elektriklendirmekten fazlası olacak.

"Bir ejderhaya hazine gösterip açgözlü olmamasını bekleyebileceğinizi mi sandınız?"

Şimdi bana sarılıyor, elleri başımı kavırıyor, dizleri kalçalarımın yanında, kalıpları ayrılmış uyluklarımın arasına gömülüyor.

"İçimde bir yangın başlatabileceğini ve amından içerek onu tüketmemi beklemeyeceğini düşünmedin değil mi? Değil mi?"

Göğsüm titriyor ve onun pazularını kavırıyorum. "Um..."

Eğiliyor ve boynumu yalıyor. Bacaklarımın arasında bir baskı hissediyorum ve oyuncağı yavaşça içime soktuğunu fark ediyorum. Şimdi kontrol onda. Onu hazırlıksız yakaladım ama iki sikiyle de misilleme yapmaya hazır.

"Hediyemi çok güzel giyiyorsun Myra," diye geveliyor.

Oyuncakla beni dürttüğçe açıklığı geriliyor ve daralıyor. Zevk beni her itişte daha da çaresizleştiriyor. Beni kendi uzantısı olan bir şeyle sikmesi yeterli değil. Gerçek bir şey istiyorum. Et, plastik değil. Altın, pirit değil.

Yüzünü göğsüme götürüp dişleri ve parmaklarıyla giysilerimi yırtıyor. Sonra bir göğsüme yapışıyor ve öyle bir kuvvetle emiyor ki neredeyse patlayacağım. Dilini meme ucumun üzerinde çılgınca döndürüyor, göğsüme bir hikâye yazıyor - bir kadını nasıl saplantı haline getireceğini. Her şeyi ele geçirdi ve teslimiyet hiç bu kadar doğal, bu kadar istekli olmamıştı.

Onun altında ele geçirilmiş bir kadın gibi kıvranıyor, inliyor ve sızlanıyorum. Crux seslerimi içiyor. Göğüslerimi bir araya topluyor, böylece diri oluyorlar ve onu daha fazla besliyorlar. Dilinin her turunda beni çözüyor. Tenimin, çekincelerimin ve sınırlarımın ötesine geçerek dokunuşunun hafızasına kazınıyor ki gözlerimiz her buluştuğunda bedenim tanıma hissiyle karıncalanıyor.

Bu yetenek pratik yaparak kazanılmış olamaz. Bir seks tanrısının reenkarnasyonu olmalı.

Sürtünme arayışı içinde kalçalarımı kıvrıyorum. Klitorisim şişmiş, ilgi için yalvarıyor.

"Daha fazla," diye inliyorum ve onu içeri çağırmak için kalçalarımı genişletiyorum. O beni görmezden geliyor.

"Crux..."

"Daha işim bitmedi," diye homurdanıyor, meme uçlarımı yalıyor. "Sabırlı olacaksın."

"Ama çok ıslağım," diye sızlanıyorum.

Duraklıyor, dildoyu benden çıkarıyor ve yüzünü bacaklarımın arasına götürüyor. Dilini düzleştirip seksime doğru sürüklediğinde rahatlayarak ağlıyorum. "İşte," diyor, kalçalarımın arasından çıkıp dudaklarını yalayarak. "Artık kurusun."

En yakın meme ucuna yapışıp beni çıldırtmadan önce yüzünü göğüslerimin arasına sürüyor. Pazılarına yapışıyorum, parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum ve altında kıvranıyorum. Sonra, daha fazla dayanamayacağımı düşündüğümde, kalçalarımı kavırıyor ve beni karnımın üzerine döndürüyor. Eğer sert şişkinlik

Uyluk herhangi bir gösterge ise, beni nefeslerden boşaltmayı bırakmaya ve beni horozla doldurmaya başlamaya hazır.

Her şeyi sunmak için kalçalarımın bir esneme hissedene kadar bacaklarımı genişletiyorum

ona.

Crux, gövdeyi aşağı iterek dünyamı alt üst etti.

Yatakta. Şimdi kenardan sarkıyorum, ellerim yerde ve bacaklarım yatağa dayalı. Daha önce hiç olmadığı kadar geniş açıldım, ona hiçbir şeyi inkar etmeyen bir açı veriyorum.

"Crux?" Titreyerek sesleniyorum.

Konuşmakla hiç ilgilenmiyor. Hınzır dudakları ağrımı yalıyor, beni öyle bir titretiyor ki, kalçalarımın elleri olmasa yataktan düşebilirdim. Göğüslerime yaptığı gibi amıma sevgiyle masaj yapmıyor - hayır, bir saldırı var. Şişmiş klitorisimi yalıyor ve yüzünü sanki beni yatağa atmaya çalışıyormuş gibi seksime bastırıyor.

Sıcak, kırmızı tutku damarlarıma akarken nefes nefese kalıyorum, içten dışa yanıyorum.

Hiç bu kadar çok şey istememiştim. Açlığı bildiğimi sanırdım ama Crux amımı daha fazla dille besledikçe daha da aç oluyorum. Serbest kalmak istiyorum. Dudaklarını orgazmımla parlatmak istiyorum, böylece içler acısı, alaycı sözleri ballı dudaklardan dökülürken daha da iğrençleşiyor.

Basınç azaldığında Crux'un uzaklaştığını fark ediyorum.

"Crux?"

"Sabır. Acele etmeyeceğim."

Hıçkırma istiyorum. Çaresizlikten baş aşağı ve içim dışıma çıkıyor. Başıma kan hücum ederken ıslaklığım yerçekimine meydan okuyor ve içimden dökülüyor.

Crux benimle oynuyor, dayanıklılığımı test ediyor, kötü dilini yavaşça zonklayan amımdan aşağı sürüklüyor. Dakikalarca süren işkenceden sonra kalçalarımı tutuyor ve beni yatağa geri sürüklüyor, ağzını benden hiç ayırmıyor. Kalın dili, vücudumu sallayan bir ritimle yukarı ve aşağı kayıyor.

Bir ejderha diliyle amıma adını çizene kadar yalvaracağımı hiç düşünmemiştim.

Crux, Crux, Crux.

"Crux!"

Şu anda hızla ilerliyor, ateş vaat ediyor.

Serbest kalmanın tatlı tadı karnımda kabarıyor ve çekingenliğimi azaltıyor. Bu zirve anı beni her zaman pervasız hissettirir -kanatları olan benmişim gibi, her şeyi yapabilirmişim gibi, bu ejderhanın beni tohumuyla doldurmasına izin verebilirmişim gibi. Bu düşünce o kadar tehlikeli ki beni uçurumun kenarına itiyor. Zevk içimde dönüyor. Artık Le'vris'te ya da Dünya'da değilim. Gece gökyüzüne yükseldim, orgazmım yeni bir yıldız doğurdu.

Crux emmeye devam ediyor. Battaniyeyi iki avucumla kavrayıp kalçalarımı kısıyorum. Crux beni takip ediyor, bırakmayı reddediyor. Geri çekilip bana merhamet ettiğinde, çözülüyorum.

Crux amımı yakıp zonklatana kadar vücudumda sadece bir kalp olduğunu sanıyordum.

Arkamdan bir şey beni dürtüyor. Bu ne bir parmak, ne bir dil, ne de plastik bir oyuncak. Bu sıcak, kalın şey beni iyice aralıyor, ona yer açmamı, saygı duymamı istiyor. Sırtımı eğiyorum ve kendimi sunmak için başımı yatağa doğru indiriyorum. Bana baskın yapmayı ve almak yerine vermeyi vaat eden bir adamla tanışana kadar boyun eğeceğimi hiç düşünmemiştim.

Kalbim o kadar hızlı atıyor ki eminim sikiindeki titreşimleri hissedebiliyor. İçimde bir inç itti, beni geriyor. İddia ettiği her santimetreyle yanıyorum, ama ısrar ediyorum. Konsantre olurken avuçlarım terliyor ve kaşlarım çatılıyor. Tahmin ettiğim gibi, hiçbir oyuncak beni gerçeğine hazırlayamazdı.

Elleri kalçalarımı sertçe kavıyor, olacaklara dair bir uyarı.

"Myra?" diye gırtlaktan bir ses geliyor. Son bir kaçış öneriyor. "Ben iyiyim," diye inliyorum. "Devam et."

Beni bir inç daha dolduruyor, sınıırıma kadar geriyor ve o ilk birkaç santimi içime sokup çıkarıyor.

"Daha derine."

"Sabır. Acele edip seni incitme riskine girmeyeceğim." Sesi sert, tıpkı içimdeki horoz gibi.

"Başa çıkabilirim-"

Bir şey yanağıma dokunuyor. Kafamı kaldırıyorum ve oyuncağı yüzüme doğru tuttuğunu fark ediyorum.

"Aç ağzını. Küstahlığından bıktım artık." O şeye ihtiyatla bakıyorum. "Ama..."

"Ya şimdi açarsın ya da buna bir son verip seni eksik bırakırım. Seçim senin. senin."

Ağzımı açıyorum ve o da hiç vakit kaybetmeden ağzımı tıkıyor. Şimdi her iki ucum da dolu -yüzüm ve amım. Nefes almak zorlaşıyor. Oksijenimi aldı ve hayatta kalmam için beni sadece sikiyle besliyor. Nutkum tutuldu ama beni bu şekilde sikmeye devam ederse nefesimi, sesimi, amımı ve ruhumu elinde tutabilir.

İçime dalarken bir eliyle seksimi okşuyor, uzunluğunun alt tarafındaki dokuyla beni uyarıyor. Her zamankinden daha derine iniyor ve kontrolünü kaybettiğe metodik, yavaş vuruşları düzensizleştiriyor. Göğüslerim altımda sallanıyor ve bana her vuruşunda başım çılgınca sallanıyor, bu da düşünmemi zorlaştırıyor. Boştaki eliyle boynumun arkasını kavlıyor ve beni sıkıca yerinde tutuyor, üzerime getirdiği hesaplaşmaya dikkat etmemi istiyor.

Savaş meydanlarında ve amcıklarda hüküm sürmek için taştan yapılmış, mükemmelliğe yontulmuş bir heykel tarafından hırpalanıyorum. Belirli bir vuruş beni soluk soluğa bırakıyor, amımdaki boşluk eksikliğini telafi etmek için oynacağı ağzımdan çıkarıyor. Aldığım zevk acı ile karışıyor. Birlikte dönerek en tatlı tadı oluşturuyorlar.

Crux boynumu bırakıyor ve seksimi daha sert ovuyor. Avucunun amımı okşamasından ıslak bir ses, zevk homurtularından havada bir gümbürtü, nefes alırken kısa bir törpü ve içime girdiği yerden yankılanan bir alkış geliyor. Vücudumla nasıl müzik yapılacağını biliyor.

Bir orgazm geri döndüğünde çılgılık atıyorum ve elinin altında parçalanıyorum. Yine yıldızların içindeyim. Vücudum zevk dalgalarıyla kaskatı kesiliyor.

Haklıydım. Bir uzaylının üzerine tüneyene kadar mutluluğu hiç tanımamıştım.
horoz.

Crux uzaklaşıyor ve vücudum anında soğuyor. Bu his sıcaklık sırtıma sıçradığında yıkandı. Dönüyorum ve onun parçalanışını izliyorum. Şişmiş, damarlı, kalın sikini avucunun içinde dövüyor, üzerime sonsuz tohum ipleri döküyor. Başını geriye atmış, dişlerini sıkmış, her zamankinden daha yüksek sesle homurdanıyor.

Eğiliyorum ve dudaklarımı ucuna kilitliyorum. Crux'un vücudu bunu beklemiyormuş gibi sarsılıyor ve son bir fişkırmaya ağzımı dolduruyor. Yutkunuyorum ve sonra tüm parlak dişlerimle gülümsüyorum.

Bölüm 23

MYRA

Crux'un yanına uzanıyorum ve parmak uçlarımı dövmelerinin kıvrımları üzerinde gezdiriyorum. Eli, tohumundan hâlâ yapış yapış olan omurgamı okşuyor. Üçüncü partnerimiz olan dildo yatağın diğer tarafında duruyor.

İçimde, ayak parmaklarımı zevkle kıvrımama neden olan tatlı bir sızı var. Crux dünyamı ve sırtımı uçurdu. Düşündükçe kıkırdıyorum.

"Ne oldu?" diye sorar.

"Cuero derslerimizden birinde bir seks videosu oynattıktan sonra, aktrisin bugüne kadar topalladığı şakasını yaptı. Sanırım ben de aynı rahatsızlığı yaşayacağım. Engelli parkuru unutup onun yerine bana koltuk değneği yapman gerekecek."

Beni yanıma yatırıyor ve alnımdan öpüyor. "İnatçısın, her zaman karşı koyuyorsun. Bu yüzden seni seçtim. Amcığının da aynı şekilde dirençli olacağını biliyordum. Sen almak için yaratılmışsın," diyor bir göğsümü avuçlayarak. "Nefesimi, kalbimi, düşüncelerimi, tohumumu al. O dar amcığın beni sıkıp kurutmak için açgözlü küçük bir şey."

İnliyorum. Çıldırtıcı bir nedenden ötürü, sözleri beni tahrik ediyor. Benimle birlikte olduktan sonra bile böyle edepsiz şeyler söylüyor.

"Ve ben vermek için yaratıldım. Koruma, sevgi ve zevk vermek için." Bir hırıltıyla beni kısıtıyor ve dişlerini boynumda gezdiriyor.

Gülüyorum. "Çok yoruldum!"

"Dinlen o zaman. Yarın başka bir gün ve kahvaltı için seni arzuluyorum."

Onun kaslı göğsüne sarılıyorum. "Ve sen bana açgözlü diyorsun

bir

tane?" "Açgözlü ol, Myra. Seni şımartmak için buradayım."

Dudaklarım kıvrılmış halde uykuya dalıyorum. Gözlerimi açtığımda Ertesi gün Crux'ı bana muzipçe bakarken buluyorum. Bunca zamandır kahvaltıyı düşündüğünden şüpheleniyorum.

Sadece benim seksimin onun susuzluğunu gidereceğini bildiğimden, utangaç bir şekilde önce banyoda temizlenmeyi öneriyorum, ama o sadece bu fikirle alay ediyor ve beni yakalıyor. Ellerimin ve dizlerimin üzerindeyim, sırtım kavisli ve başım öne eğik. Crux benim kayganlığım ve onun tükürüğü kalçamdan aşağı damlayana kadar kucaklıyor ve emiyor. Bu adam beni kimsenin göremeyeceği gökyüzünde, ellerimin ve dizlerimin üzerinde ve bedenim yatağın kenarına sarkmışken her şekilde yiyip bitiriyor. Onun hevesi orgazmları daha da patlayıcı hale getiriyor.

Karnım guruldadığında onun yanında uzanıyordum. Crux dudaklarımı okşuyor ve doğrulmama yardım ediyor. İki utanç verici tökezlemeden sonra ağrıyan bacaklarımı çalıştırıyorum. Battanileri etrafıma çekiyorum ve Crux bir elini battanilerin üzerinde gezdiriyor. "Bunları asla yıkamayacağım," diye mırıldanıyor.

"Ne!"

İmkânsız ejderha sırtıyor. "O kürkler sana ilk sahip olduğum yer. Onlar çok değerli. Onları istifime ekleyeceğim."

"İğrenç!"

Hamamda duruyoruz ve havuza dalıyoruz. Crux ellerini üzerimden çekemiyor ve ben tekrar kirlenene kadar göğüslerimi emiyor. Bütün gün birbirimizden ayrılmıyoruz ve arşivde birlikte çalışıyoruz. Mutfığa giderken Trenne'nin yanından geçiyoruz.

"Suns," diye selamlıyor. "Hanımefendi, temizlik yapıyordum ve oyuncağınızla karşılaştım. Diğer her şeyle birlikte onu da temizlememi ister misiniz?"

Crux'un darbeleri yüzünden bacaklarım zaten güçsüz ama Trenne'in sözleri beni neredeyse dizlerimin üzerine çökertiyor.

"Oyuncak mı?"

Tatlı kıyamet. Zavallı kadın dildoyu buldu ve körlüğü bile onu uzun canavarlıktan koruyamadı.

"Evet, Hanımefendi," diye cevap veriyor, ifadesi sakın. Crux kahkahalara boğulmamak için elinden geleni yapıyor.

"Sırt kaşıyıcıyı kastediyorsun!" Gülmeye zorladım. "O konuda endişelenme. Ben hallederim."

"Nasıl isterseniz, Hanımefendi," diyor gitmeden önce.

"Myra, biliyorsun o oyuncak ve ben senin geri."

Crux'a kaşlarımı çatıyorum. "Senin bu lanet yeteneğin bana sadece eziyet etti."

"Seni bacaklarını açmış bulduğumda işkence çekmiş gibi görünmüyordun. ve oyuncağın yarısı kayıp."

Sanki ikinci bir kıyamet benim için geliyormuş gibi kaçıyorum, onun yatak odasına gidiyorum. Oyuncağı bıraktığım yerde buluyorum, bir eşarba sarıyorum ve bir sandığa tıkıyorum. Başka biri tarafından keşfedilmesi an meselesi. Yemin ederim o şey tıpkı örnek aldığı adam gibi eteklerimi kovalıyor.

Trenne'in durumlarını fark etmemesi için dua ederek çarşafı yataktan sıyrıyorum. Onları bagaja koyuyorum çünkü Crux'un değerli ganimetini yıkamaya gönderirsem üzüleceğini biliyorum. Her kırıksıklık ve buruşukluk, malikânenin efendisinin bana nasıl kazık attığının hikâyesini anlatıyor. Bunlar bir ejderhanın zarif bir şatoya yerleştirilebileceğinin ama vahşiliğinin ondan alınamayacağını kanıtı.

Önümüzdeki birkaç hafta rüya gibiydi. Eşleştirme programında anlamlı bir iş buluyorum, sık sık arkadaşlarıma yazıyorum ve bana güneşmişim gibi bakan bir adamım var.

Winter'ın davası hâlâ devam ediyor ama benim umudum var. Aylarca kendi üzerimde çalıştıktan sonra ruh sağlığım düzeldi. Eşleştirme programı beni merkezde tutuyor. Dünya'ya binlerce gıda çuvalı ve tıbbi malzeme bağışladı. Hatta bazı ateş babaları, eşleştirme programında özel olarak değerlendirilmek için kamu hizmeti için gönüllü oldular. Cuero'nun rehberliğinde bir sonraki kız sınıfını Le'vris'e getirdik. Mezun olduklarında yirmi kıza ulaşacağız.

Büyüdüm ve bir dizi kanat filizlendirdim. Güvensizlikler beni aşağı çekmeye çalıştıkça kanatların altındaki rüzgâr bazen sendeliyor ama Crux beni sabit tutmak için her zaman yanımda.

Arşive girdiğimde onu sayıları hesaplarken buldum. Kafasını kaldırmadan sandalyesini geriye itiyor ve beni kucağına çekiyor. Alnımdan öpüyor, bir elini kucağıma koyuyor ve diğerini saçlarıma doluyor. Nazik, dalgın okşamaları hızla daha sert ve amaçlı hale geliyor - çakmak taşından ateşe. Saçlarımdaki el göğsüme doğru kayıyor ve bir göğsüm ortaya çıkana kadar üstümü çekiyor. Kalçamdaki el eteğimin altından kayıyor. Meme ucumu ağzına alıyor ve parmak uçlarıyla cinsel organımı okşuyor. Dikkati hâlâ evrak işlerindeyken vücudumu yoğuruyor; Le'vris'teki en seksi iş adamı gibi çoklu görev yapıyor.

İnlemelerimin sesi, dudaklarının şapırtısı ve kaygan kayışımın odadaki her kitabın sayfaları arasında çıkardığı çatırtı.

Crux kirlenmiş parmaklarını içimden çekip masasındaki bir sayfayı çeviriyor ve kâğıdı ıslatıyor. Sonra onları ait oldukları yere, arzulu, sıcak seksime geri sokuyor.

Bu bizim küçük bir ritüelimiz; çalışırken onu ziyaret ediyorum ve beni kucağına çekiyor. Beni eğdiğinde masanın üzerindeki önemli belgelerin üzerinde gölgeler dans eder, göğüslerimi sallar ve bedenimi sarsar. Tutkumuzun gölgesiyle o kadar çok mektubu damgaladık ki Le'vris'in her köşesine ulaştık.

Bugün de farklı değil. Beni masanın üzerine yatırıyor ve içime giriyor, her güçlü hamlesinde masayı sallıyor. Paramparça olduğumda bile beni becermeye devam ediyor. Sonra, kucağında bitkin bir şekilde yatarken, bacaklarımın arasında yarattığı ıslak karmaşayla oynuyor - onun ödülü.

Kıkırdıyor.

"Bu kadar komik olan ne?" Kelimelerim bulanık, gözlerim kapüşonlu bir şekilde soruyorum.

"Seni o kadar sert becerdim ki parşömenimdeki kelimeler yüz."

Nefesim kesiliyor ve yanağımı ovuyorum. Kesinlikle siyah mürekkep lekesi var.

"Bunun yerine yüzüne beyaz mürekkep dökmemi mi istiyorsun? Çünkü Memnuniyetle kabul ederim." "Crux!"

Gülüyor ve yanağımı siliyor. "Bu mektubu yeniden yazmam gerekecek."

"Kime yazıyorsun?" Yanağımı ovuştururken soruyorum, sonunda okuyorum

Beni üzerlerine eğdiğinde bulanıklaşan harfler dünyama bir deprem getirdi.

"Aldrek'e."

"Aylar önce burada olan adam mı? Neden?"

Başını öne eğiyor. "Geçidi onun topraklarından açmamız gerekiyor çünkü tam doğru koordinatlara yerleştirilmiş. Arazisini satın almak ya da kiralamak için ona gülünç miktarlar teklif ediyorum ama asla cevap yazmıyor."

Bu raporu okudum ama mühendislerin haftalar önce bir çözüm bulmuş olacağını düşünmüştüm.

"Ona ne teklif ediyorsun?"

Crux omuz silkiyor. "Her şeyi var ama zenginliğe pek ilgi duymuyor. Arazisi büyük ama bir kulübeden daha büyük bir şey inşa etmeyi hiç umursamadı. Kendisi yalnızdır. Hiç hizmetkârı yok ve nadiren bölgesine kimseyi sokmuyor. Oraya sadece bir kez gittim."

Crux anlattıkça ben daha da endişeleniyorum. Portal olmadan, daha fazla malzeme ya da insan taşıyamayız. Eşleştirme programı sonsuza dek ölecek.

Bir nefes üflüyorum. "Ne yapacağız? Onu uzun zamandır tanıyormuşsunuz gibi görünüyor. Ona bir iş adamı olarak değil de bir arkadaş olarak gelmeyi denediniz mi?"

Crux başını sallar. "Biz arkadaş değiliz."

Aldrek'in topraklarında hakkımız yok. Ateşin babası topraklarını satın almak için çok çalıştı ve orada ne olacağını sadece o belirleyebilir. Yine de bizimle bir anlaşma yaparsa cömertlik etmiş olur.

Crux çenesini yumruğuna dayıyor. "Ona yazmaya devam edeceğim, ancak paramla ilgilendiğini sanmıyorum," diye düşünüyor.

Dudağını ısırırım. "Peki ya kibrit?"

"Kesinlikle hayır," diye karşı çıkıyor. "Aldrek'in akli dengesi yerinde değil. Yalnızlığı tercih eder."

"Neden böyle söylüyorsun?"

Arkasına yaslanıyor ve dalgın dalgın kalçamı okşuyor. "Çünkü çabuk öfkelenir. Tanıştığın ateş babaları gibi değil."

Garip bir şekilde, bu meçhul adama sempati duymaya başladım. "Hiç bir kadına zarar verir mi?"

Dudaklarını büzüyor. "Fiziksel olarak değil ama sabır konusunda pek iyi bir üne sahip değil. Ayrıca, kültürler o kadar farklı ki bir ilişkiye uyum sağlamakta zorlanacaktır. Cuero'nun derslerini almakla ilgileneceğinden şüpheliyim."

"Onun için doğru eşleşmeyi bulursak ısınmaz mı?"

Crux tereddüt eder. "Kiminle eşleştirilebilir? Programdaki son kadınların mezun olması haftalar sürecek."

Yeni bir kâğıda uzandım. "Ben zaten bir mezun tanıyorum."

Crux'un boğazının arkasında bir hoşnutsuzluk sesi gümbürdüyor. "Kim? Sınıfınızdaki tüm dişiler sahiplenildi."

"Jasmin değil. O Dünya'da, muhtemelen başını suyun üstünde tutmak için mücadele ediyor. Ona bir şans vermeye karar verirse ve işler yolunda giderse, kendine bir ev inşa edebilir ve onu eşleştirme programına devam etmeye ikna edebilir."

Mektubu karalarken başım dönüyor. Daha bitirmeden karnımdaki keskin bir ağrı nefesimi kesiyor. Kaskatı kesiliyorum ve Crux bunu fark ediyor.

"Ne oldu?" diye homurdanıyor, elleri üzerime geliyor.

Nefesimi sakinleştiriyorum, bir şüphe omurgamda geziniyor. "Yok bir şey. Sadece tuvaleti kullanmam gerekiyor." Gülümsüyorum ve şaşırtıcı bir şekilde hiçbir şeyden şüphelenmiyor.

Kıyafetlerimi düzelterip aceleyle banyoya giriyorum. İç çamaşıma bakacak kadar cesur olabilmem için bir dakika geçmesi gerekiyor ama yumuşak kumaşta hiçbir şey bulamıyorum. Üç yapraklı çarşafla cinsel organımı siliyorum ve geri çektiğimde bir damla kan buluyorum. Parlak, kıpkırmızı renk beklediğim şeydi ama yine de beni ürkütüyor. Kan mı? Yıllardır adet görmedim.

Aylarca tam öğün yemek yedikten sonra vücudum potansiyelini yeniledi. Artık hamile kalabilirim. Sevdiğim adamla bir hayat kurma fikri karnımda kelebekler uçuşmasına neden oluyor.

Crux çok sevinecek ama ona henüz söyleyemem. Geçene kadar adet dönemimi gizleyeceğim.

Geçici bir ped yaptıktan ve kokumu maskelemek için güçlü yağlar kullandıktan sonra ellerimi yıkıyorum ve arşive dönüyorum. Crux'un yanına bir sandalye çekip Jasmin'e yazdığım mektubu yeniden yazıyorum. Crux bir kolunu sırtıma doluyor ve boştaki elini evraklar arasında gezinmek için kullanıyor.

Sırrım hayatta kaldı.

Mektubu bitirdikten sonra katlıyorum ve sıkıca kapatıyorum. Jasmin ve bu ejderhanın birbirlerine aşık olmaları ve portalı desteklemeleri pek olası değil. Neredeyse yıldızların aynı hizaya gelmesini istiyorum ama umut etmek zorundayım.

Bir hafta geçti. Döngüm sona erdi ama Crux hiçbir şeyden şüphelenmedi. İş beni meşgul ediyor. Eşleştirme programının son sınıfı Le'vris'e getirildi. Kızları uzaktan izliyorum. Çelimsizler ama hayat dolular, tıpkı benim olduğum gibi.

Zavallı Cuero bir türlü rahat edemiyor. Son ejderhalar da öncekiler kadar ölümcül. Ona acıyorum ama maskaralıklarına gülmeden de edemiyorum. Son olay sırasında kızlardan biri maçına sinirlenmiş ve ona kışını öpmesini söylemiş. Kafası karışan ejderha bu sözleri kelimesi kelimesine algıladı. Söylemeye gerek yok, sonunda boğazı tutuldu ve Cuero'nun kalbi durdu.

Cuero, "Sanki kanları beyinleri yerine penislerine akıyor," dedi. Bazen aynı fikirdeyim.

Crux bana yaklaşıp bir mektup uzattığında bu anıya gülüyorum. Jasmin'den. Nefesim tutulmuş bir halde mektubu yırtıp açıyorum.

Myra,

Romantizm bana göre olmayabilir. Hâlâ hayatı çözmeye çalışıyorum. Üzgünüm ama bu adamla buluşma konusunda söz veremem. Bana ondan biraz daha bahseder misin?

Cevabımda, onu görmek istediğimi söyledim. Dünya'nın son aylarda ona nasıl davrandığını bilmiyorum, bu yüzden iyi olduğundan emin olmak istiyorum. Bana hiçbir borcu olmadığını ve esrarengiz ejderhaya yaklaşmak için hiçbir baskı olmadığını açıklamalıyım. Onun iyiliği her şeyden önce gelir.

Cevabında bir hafta içinde ziyarete geleceğini yazıyor. Heyecanla kabarıyorum çünkü bir arkadaşımın takılmayalı uzun zaman olmuştu. Bazen Crux'un malikanesinde yalnız hissedebiliyorum.

Günün ilerleyen saatlerinde Crux, sanki stresli olduğumu biliyormuş gibi, mavi ve pembe çiçeklerden oluşan bir karışımla bana sürpriz yapıyor.

Ona gülümsüyorum. "Teşekkür ederim. Bana karşı çok iyisin." "Olmadığım gün, kanımı kurut."

Gülümsemem azalıyor. "Dramatik olma. İyi ve kötü günlerimiz olacak ama seninle tanıştığım için her zaman minnettar olacağım. Bana kim olduğumu başkasının değil, kendimin iyiliği için değiştirmeyi öğrettin." Gözlerimi kapatıyorum ve geçmişimi düşünüyorum. Sonra fısıldıyorum, "Dünyada sevdiğimi sandığım bir adam vardı."

Crux konuşmanın gidişatından hoşlanmadı. Beni köşeye sıkıştırıyor, ellerini duvara vuruyor. Öldürücü görünüyor. Yumruğumdaki çiçekler onun öfkeli nefes verişiyle yer değiştiriyor ama ondan korkmuyorum.

"Bana onun adını söyle," diyor.

Boştaki elimle yanağını okşuyorum. Bu muhteşem erkek doğasıyla beni büyüledi. Bana hazinem diyor ama benim için o ahşap bir sandık; sağlam, koruyucu ve içi altın dolu.

"O benim için doğru kişi değildi. Sensin."

Kollarını belime doluyor, beni gürleyen göğsüne o kadar sert çarpıyor ki birkaç yaprak dökülüyor. Sonra hiç kızgın olmayan dudaklarını dudaklarıma bastırıyor ve ben onun sıcak, heyecan verici kucaklamasının tadını çıkarıyorum.

Dakikalarca birbirimizin gözlerinin içine bakıyoruz ve sanki uzayda süzülüyormuşum gibi hissediyorum.

Biri odaya dalıp kapıları çarpınca o an dalgalanıyor. Sarsılıyorum ve Crux koruyucu bir şekilde sırtını bana veriyor.

"Ne?" diye hırlıyor istilacıya.

Bir işçi Le'vris dilinde "Sorun var!" diyor. Kelimeleri anladığım için şanslıyım.

Crux öne doğru birkaç adım atıyor ve kanatlarını açıyor. Yüzünü bana dönerken ifadesi ciddi. "Burada kal." Beni yerimde tutmak istercesine bir elini kaldırıyor ama ben daha komutu vermeden ayaklarım onun peşinden koşuyor.

Çıkarken bir mektup açacağı alıyorum. Crux evden çıkıyor ve iki adamla birlikte kuzeye uçuyor. Bölgenin sınırında onlarla buluşmak için koşuyorum, ciğerlerim acıyla sıkışıyor ve alnım terden boncuk boncuk oluyor.

Bir ağaca yaslanıp manzarayı izlerken nefesimi tutuyorum. Öfkeli Aldrek, kaçmaya çalışan ama onun gücüne yetişemeyen Jasmin'i kavırıyor. Arkadaşımın acı içindeki görüntüsü beni paniğe sürüklüyor. Bu neden oluyor? Jasmin'in Aldrek'le henüz tanışmamış olması gerekiyordu. Önce benimle buluşup bir şeyler konuşması gerekiyordu.

Olay yerine doğru koşuyorum, mektup açacağı yumruğumda.

Bölüm 24

MYRA

Crux'un kafası bana doğru dönüyor ve bakışları üzerimde daralıyor. Ona itaatsizlik ettiğim için kızgın ama onun ve Jasmin'in güvende olduğundan emin olana kadar gitmiyorum.

Yanına ulaştığımda beni geride tutmak için bir kolunu uzatıyor ve bakışlarını Aldrek'e yöneltiyor. "Aldrek!" diye bağıyor, güçlü sesi kuşları gökyüzüne fırlatıyor. "Ne yapıyorsun sen? Bırak onu!"

Alanın karşısındaki adam, buradan hissettiğim bir soğukluk yayıyor. Burun delikleri açılmış ve açıkta kalan göğsü bükülmüş.

"Lanet hayatımdan uzak dur, Crux. Bana yazma, beni çağırma ve emirlerini yerine getirmeleri için kadın gönderme!" Jasmin'in pazusunu serbest bırakır ve Jasmin hızla bölgeye doğru gelir ve tökezler.

Belli belirsiz de olsa, kız yere düştüğünde Aldrek'in onu yakalamak ister gibi bir adım öne çıktığını gördüm.

Jasmin'i kabul etmek için kollarımı açıyorum ve onu kucakladığım anda özürler diliyor.

"Ona ne yaptın?" Crux hırlıyor.

Hayal görmüş olabilirim ama Aldrek'in yumruğunun kırmızıya döndüğünü gördüğüme yemin edebilirim. "Beni ona zarar vermekle mi suçluyorsun?"

"Bu bir suçlama değil. Gördüğümü yargılıyorum. Senden uzaklaşmak için sabırsızlanan, korkmuş, zayıf bir dişi. Onu incittin, seni utanmaz-"

Aldrek gökyüzüne sığıyor, kanatları açılıyor ve Crux'u hiçbir şey tutamıyor. Çarpışmalarının sesi beni ürkütüyor ve mektup açacağını düşürüyorum. "Ona yardım edin!" İki işçiye yalvarıyorum.

Yerlerinde duruyorlar, gözlerini kavgadan ayıramıyorlar. "Müdahale etmek onursuzluk olur."

Boğazımdan bir çaresizlik iniltisi kopuyor. Tek yapabildiğim huzursuz ayaklarımı kaydırmak ve adamların kavgasını izlemek. Toz kalkıyor, görmek zorlaşıyor

Ama vahŖi hırıltıları, iki tepe yırtıcının gırtlak gırtlğa geldiklerine Ŗüphe bırakmıyor.

Crux kaçıyor ve aynı derecede yıkıcı darbeler savuruyor. Birçok kez tutkuyla benimkine sarılan, beni öpen ve zevkten çözölene kadar bana dokunan beden, Ŗimdi bir yıkım makinesine dönüŖtü.

Aldrek kolay bir düşman değil. Çılgınca sallanır, öfke avuçları rüzgârı savurur ve yere düŖtüęünde ayakları onu ayağa kaldırmak için hızlıdır.

"Çok üzgünüm," diye söyleniyor Jasmin.

Elini sıktım. "Bu senin hatan değil."

Bu benim. Çöpçatanlık yaparak ne düşünüyordum? Jasmin'i bu tehlikeli ejderhaya asla bulaŖtırmamalıydım.

Jasmin inliyor. "Kötü biri değil. O sadece..."

Sözleri beni Ŗaşırttı. Aldrek'i savunmasını beklemiyordum.

Crux toz bulutunun içinden sıyrılır ve Crux'ın yüzüne üç yumruk indirdiğinde Jasmin Aldrek'in adını haykırır.

Aldrek ona bakar ve öfkeli ifadesi yumuŖar. Dikkatinin dağılması ölümcöl çünkü Crux arkasına uzanıp kanadını çekiyor. Güröltölü çıtırtı beni örkütüyor. Crux olduğum yerde kalmam için bana bağırırken bile adamlara doğru koşuyorum.

Dinlememin imkanı yok. Kız kardeşim için bir galaksiyi geçtim, bu yüzden bir kavga beni ondan uzak tutamaz.

Pazılarını sıkıyorum, çatışmaya dönmesinden korkuyorum. Aldrek bir kanadı çarpık bir Ŗekilde uzaklaşıyor. Kanatlarını bir, iki kez çırpıyor ve gökyüzüne doğru uçarak kırık kanadına daha da zarar veriyor.

Titreyerek nefes veriyorum, sanki hayatım için savaŖan benmiŖim gibi içime adrenalin pompalanıyor. "Neden onunla dövüŖtün? Birbirinizi öldürebilirdiniz!"

Kirli, kanlı ifadesi kaosun altında okullu gibi duruyor. "Jasmin'in onurunu korumak için. Ona zarar verdi."

"Bana zarar vermedi," diye geliyor Jasmin'in zayıf sesi. Parmakları karnının önünde koruyucu bir Ŗekilde birbirine dolanmıŖ. "Endişelendiğin için teŖekkürler Crux, ama kimseyle dövüŖmek zorunda değilsin."

"Hadi eve gidelim." Yüzünü nazıkçe okşuyorum. Diğer tarafı şiŖmiŖ. "Seni tedavi etmemiz gerek."

Ofluyor. "Ben iyiyim. Aldrek'in bölgemi temizlediğinden emin olmalıyım." "Lütfen, Crux."

Ağırlığını bir bacağından diğerine kaydırıyor, sanki benimle dövüşmek Aldrek'le dövüşmekten daha zormuş gibi yıpranmış görünüyor. Sonunda omuzlarını düşürüyor.

Üçümüz eve dönüyoruz ve Jasmin sessizce otururken ben Crux'un yaralarıyla uğraşıyorum. Crux iyi olduğu konusunda ısrar ediyor ama ben dudaklarımı büzerek ve inatçı ellerimi bırakmayarak onun ayrılmış kalçalarının arasında duruyorum.

İşim bittiğinde, Crux Aldrek'le ilgilenmek üzere ofisine gidiyor. Jasmin'le baş başa kalıyorum, hiç yara almamış olması beni rahatlatıyor. Her zamankinden daha zayıf görünüyor ama bunu belirtmeyeceğim çünkü hayatta kalmak için elinden geleni yaptığını biliyorum.

"Jasmin..." Yanına oturdum ve eline dokundum. "Ne oldu? Aldrek'e nasıl bulaştın? Önce benimle görüşeceğini sanıyordum."

"Uzun hikâye," diye fısıldıyor. "Planladığım gibi seni görmek için Le'vris'e geldim ama portal arızalandı ve beni yanlış yere bıraktı. Bir şekilde onun bölgesine indim."

Bu çılgınca bir tesadüf ama imkansız değil. Portal dengesizdi.

"Sizi buraya getirmesi neden bu kadar uzun sürdü?"

"Şiddetli bir fırtına bizi kulübesinde kilitli tuttu."

Sanırım bundan daha fazlası var ama onu paylaşmaya zorlamayacağım. "Bir yerinin incinmediğinden emin misin? Aç mısın?"

Günün geri kalanını birlikte geçiriyoruz. Ona öğle yemeği hazırlıyorum, o da bana Dünya'daki hayatından bahsediyor. Zor zamanlar geçirdik ve yanımda güvende olduğu için mutluyum. Arşivde birlikte çalışıyoruz ama o kasvetli ve dalgın. Kanama döngülerimin geri döndüğünü söylediğimde neşeleniyor. Dünya'da döngüler o kadar nadirdir ki, onları her zaman iyi şans olarak kabul ederiz - iyi zamanların geleceğine dair bir işaret.

Jasmin ve ben öğleden sonranın geri kalanını sessizlik içinde, birlikte olduğumuz için şükrederek ve zengin olduğumuz tek şeye tutunarak geçiriyoruz: umut.

Sonraki ay boyunca Crux ve ben portalı tamir etmek için uğraştık. Her geçen gün daha da dengesiz hale geliyor. Bu haftanın sonunda, eşleştirme programının bir sonraki sınıfıyla tanışacağım. Portalın durumu göz önüne alındığında, kızların yüzüne nasıl bakacağımdan ve nasıl gülümseyeceğimden emin değilim ama kendime güveneceğim. Bulmak zorundayım.

Mum ışığı altında belirsiz geleceğimizi merak ederek geçirdiğimiz birçok geceden sonra, Crux ve benim ne olursa olsun birlikte olacağımızı anladım. Hayır.

Artık haberler gözümüzü kırıştırıyor, çünkü planların hiçbir zaman beklendiği gibi gitmemesine alıştık. Paniğe karşı duyarsızlaştım ama Crux'a olan sevgim her geçen gün daha da artıyor. O dünyayı hak ediyor: Le'vris'ten, Dünya'dan daha fazlasını. Ona bunu veremem ama ona içimdeki dünyayı verebilirim: rahmimi.

Bir dahaki sefere bana dokunduğunda, ondan düşünülemez olanı isteyeceğim. Huysuz, koruyucu, esprili ejderhamdan beni ateşiyle doldurmasını isteyeceğim.

Crux bizi, yirmi başvuru sahibinin bizimle tanışmak için sabırsızlıkla beklediği eşleştirme programının eğitim alanına uçuruyor.

Spot ışıklarını pek sevmem ama Cuero bu son sınıfla tanışmanın önemli olduğunu düşünüyor çünkü kızlar benim cesaretlendirmemi takdir edecekler.

Herkesin beni beklediği yemek odasının önünde yürüyorum.

"Bu sinir bozucu ipi takmak zorunda mıyım? Beni boğmak istiyorsan, hemen yap." Crux kaşlarını çatıyor ve bilmem kaçınıcı kez kravatını çekiyor. İnsan kıyafetleri içinde sevimli görüneceğini düşündüm, bu yüzden ona bir kravat ve pazılarını zar zor tutan düğmeli bir gömlek giydirdim.

Gülüyorum. "Çıkarabilirsin. Üzgünüm, tatlım."

Kapı açılırken kravatı ikiye ayırıyor. Bana kurtarıcılarımıymışım gibi bakan yirmi genç kadınla karşılaştım. Birkaç ay önce varoluşsal bir kriz geçirdiğimi bilmiyorlar. Hâlâ hayatı çözebilmiş değilim. Beni bir arada tutan tek şey Crux kaynaklı orgazmlar ve programı canlı tutma görevim.

"Myra?" Cuero arıyor.

Derin bir nefes alıyorum ve odaya giriyorum. Bir kadın için küçük bir adım, Dünya için büyük bir sıçrama.

Ben Cuero'nun yanında duruyorum, Crux ise dışarıda kalıyor. "Selam millet. Ben Myra. Diğer dört kızla birlikte alfa sınıfının bir parçasıydım. Piyangoyu kazandığınız için tebrikler." Boğazımı temizliyorum. "Eşleşmeleriniz dikkatle incelendi. Kültürden kaynaklanan yanlış anlamalar olacaktır ama bunlar genellikle masum ve gönülsüz olacaktır. Ne kadar sert görünmeye çalışsalar da bizi anlama konusunda berbatlar, bu yüzden 'bacağımı kır'dan 'kıcıımı öp'e kadar her şey kafalarını kaşımalarına neden olacaktır."

Kızlar gülümsüyor ve Crux dışarıda homurdanıyor. Muhtemelen kafa karıştırıcı İngilizce deyimlere kurban gittiği birkaç zamanı hatırlıyordur.

"Bu onlar için de yeni bir şey. Sizinle nasıl iletişim kuracaklarını öğrenmeye çalışıyorlar, bu yüzden yolculuğun tadını çıkarın ve eğlenin."

Cuero, ejderhaların eğlendiği düşüncesi travmasını tetiklemiş gibi irkiliyor.

Crux içeri girer ve nefes nefese kalmış kadınların bulunduğu odayı tarar. Gezegenin kralıymış gibi kollarını kavuşturmuş duruyor. Belki de konuşmayı o yapmalıydı.

"Güneşler hepinize, dişiler. Ben Crux, bu programın mezunuyum. Baştan çıkarma sanatında ve siz insanların çok sevdiği o iğrenç 'deyimlerde' ustalaştım. Bacağımı kırmamı dilemekten çekinmeyin. Bundan hiç gocunmayacağım."

Daha önce hiç şaka duymamış gibi gülüyorlar. Eminim yarısı kendini programın ustası olarak ilan eden ejderhaya aşık olmuştur. Keşke Bry'nin sözlerini harfi harfine anladığı için bana hâlâ bir engelli parkur inşa ettiğini bilselerdi.

Sırıyorum. "Kadınların ejderhalarda en çok sevdiği şey alçakgönüllülükleridir."

"Hmm...", diye düşünüyor Crux. "En çok cömert kokteylimiz için sevildiğimizi iddia edebilirim-"

"Teşekkürler, Crux!" Ağzımdan kaçırdım. "Ve bizimle buluştuğunuz için hepinize teşekkür ederim.

Programda başarılar dileriz."

Kadınlar alkışlıyor, ancak övgülerin çoğunlukla Crux için olduğundan şüpheleniyorum. Cuero'ya saygıyla başımı salladım ve dışarı çıktım.

Eve uçmaya hazırlanırken Crux bana "İyi iş çıkardın," dedi.

"Evet, ama gösteriyi sen çaldın. İyi iş çıkardın."

Başımı sallayarak bana hak veriyor ve ben de bu sevimli, kendinden emin adama biraz daha aşık olmaktan kendimi alamıyorum. Bu gece o gece. Bu gece, onu tamamen kabul ediyorum. Bedenimi ve ruhumu çıplak bırakacağım ve ondan Dünya ile Le'vris'i sonsuza dek birbirine bağlayacak kökleri yayacak bir tohum isteyeceğim.

Bölüm 25

MYRA

Eve vardığımızda Jasmin'i karşılayıp iyi olduğundan emin oluyorum. Sonra Crux'u arıyorum. Yatak odamızda, duş almak için soyunuyor. Bronzlaşmış, tonlanmış teni parmak uçlarımda farkındalık yaratıyor - ne kadar yalnız olduklarının ve cüssesinin onları nasıl tatmin edebileceğinin farkına varıyorum. Bu erkeği istiyorum. Üzerimde, içimde, her yerde gezinmesini istiyorum. Zevk o kadar yüce hale gelene kadar bedenimi hassaslaştırmasını istiyorum ki aynı anda hem ondan kaçmak hem de onun tarafından kovalanmak istiyorum.

Gözlerime bakıyor. "Bu kadar dikkatle ne düşünüyorsun?"

Boğazımı temizliyorum ve tırnaklarımı avuçlarıma geçiriyorum. Ondan yapmasını istediğim şeyleri hayal etmek kolay ama bunları istemek başka bir hikâye. Bu kesinlikle onu kör edecek. Küstahça ve beklenmedik ama yolculuğumuzla ilgili hiçbir şey alışılacelmiş değil.

"Bir şey sormak istiyorum."

Omuz silkiyor. "O zaman isteğini yap. Hayır diyemeyeceğimi biliyorsun. sen."

Sinirli bir şekilde gülüyorum. "Kendinin bir klonuna ne dersin?" "Anlamıyorum. Benim kardeşim yok."

"Bir tane yapabiliriz," diye cevap veriyorum, o kadar garip hissediyorum ki sadece

bilmecelerle konuşmak.

Omuz silkiyor. "Pekala."

Bu kolay oldu. Ne kadar cömert.

"Gerçekten mi?"

"Evet. Eğer benim bir heykelimi yapmakla ilgileniyorsanız, o zaman tamam. Kil malzemelerini temin edeceğim. Gerçi itiraf etmeliyim ki sanattan hiç hoşlanmadım."

Bunun bir yere varmayacağını anlayınca yanına gidip gömleğini alıyorum. "Crux, kil heykellerle ilgilenmiyorum. Ben, uh, bir şey soruyordum

bebeğim."

Yüz ifadesi boş. Sanki beni duymadı bile. Adımlarını uzaklaşıyor, odayı adımlarken mırıldanıyor. Kanatları açılıyor ama o kadar perişan ki fark etmiyor.

Parmaklarımı sıkıyorum ve yüzümü buruşturuyorum. Utanıyorum ama paniğini de anlıyorum. Belki çok sert çıktım, belki de çok erken sordum. Sebep ne olursa olsun, bunu geride bırakmak istiyorum. Boğazımı temizliyorum. "Boş ver. Sorduğumu unut."

Başını kaldırıyor, geniş gözleri tetikte. Kanatlarını katlıyor ve yanaklarımı okşamak için bana yaklaşıyor. "Saçma sapan konuşmayalım. Ben hayır demedim. Şimdi yatağa uzan ve kalçalarını iyice aç. Rahmine tam erişim istiyorum."

Elleri pantolonunu karıştırmak için yüzümden aşağı kayıyor. Şimdi şok olan benim. Adam bir seksen yaptı!

"Bekle. Önce bunu konuşmalıyız." Ellerine uzanıyorum ama o beni belimden kavıyor ve yatağa yatırıyor.

"Yavruyu içine koyduktan sonra bunu konuşabiliriz, böylece bir grup tartışması olur. Ne kadar çok, o kadar iyi, değil mi?"

"Bu işler böyle yürümez!"

Yerine oturması için bir dakika güreşmek gerekiyor. Ben pazarlık yaparken o yatağın köşesinde oturuyor, kollarını kavuşturmuş ve bacaklarının arasında kalın bir ereksiyon var. Şartlarımı sıraladım. Hamileyken Dünya'ya seyahat etmeyeceğim ve bebek doğduktan sonra işine ara vermesini istiyorum. Her şeyi kabul ediyor, o kadar dikkatle bakıyor ki, muhtemelen onun adına her kuruşu isteyebilirim ve o da bana verir.

"Bitti mi?" diye soruyor, sesi karanlık, olacakları haber verir gibi.

Oyalamak için bir bahane düşünüyorum. Gülümseyerek ekliyorum, "Son bir şey daha. Bir daha asla sperm bezi giymeyeceğim." Gülmesini bekliyorum ama tüm enerjisini kendini tutmaya harcıyor. Pazularındaki gerginliği, çenesindeki sertliği, boynundaki tendonları biliyorum.

Bu duruma şakacı bir şekilde girdim ama Crux hiç eğlenmiyor. Bakışları beni boğuyor, tıpkı ilk tanıştığımız günkü gibi. Bazı şeyler değişmiyor.

"İşin bitti mi?" diye tekrarlıyor.

Beni ele geçirdiğinde olacağımdan şüpheleniyorum. Tamamen bitti. Bitkin. *Tatmin* olmuş.

Çenemi eğiyorum ve aşağı iniyorum. Crux ayak bileklerimi kavıyor ve beni sürüklüyor. Bacaklarımın arasına giriyor ve dudaklarını indirerek bana rahatlatıcı, sevgi dolu bir öpücük veriyor. Göğüslerim ortaya çıkana kadar bluzumu çekiştiriyor ve birini ağzına alıyor. "Ben kıskanç bir erkeğim," diyor diliyle meme ucumu okşayarak, "ama bu hazineyi çocuğumla paylaşacağım."

Kendimi neyin içine soktuğumu merak ediyorum. Bu ateşin babası, başka bir şeyin babası olana kadar bedenimi kullanmaya niyetli.

Kalbim gümbür gümbür atıyor ve Crux kalp atışlarımı daha da hızlandırmanın yollarını aramak için bir elini göbeğime doğru kaydırıyor. Bu onun için bir oyun. Ustalaştığı bir oyun ve ben her zaman oynamaya hazırım.

"Dizlerinin üstünde ya da sırt üstü. Seni nasıl hamile bırakayım?"

Ona ne verirse kabul edeceğimi söylemek istiyorum ama sadece nefes alabiliyorum.

Crux kalçalarımı tutuyor ve beni dizlerimin üzerine yatırıyor. Açıkta kalan seksimin üzerine yüzünü yerleştirip bir canavar gibi derin derin içine çektiğinde çığlık atıyorum. Sonra kavurucu dili beni damgalamak için dışarı çıkıyor. Yavaşça klitorisimden girişime doğru kayıyor, sanki ilk kez benden zevk alıyormuş gibi.

Bacaklarımın arasından, göğüslerimin yanından aşağı bakıyorum ve yerken çenesinin çalışmasını izliyorum. Aleti sarsılıyor, beni arıyor. Bu manzara beni inletiyor. Amımın bulunmasını ve inçlerle dolu pompalanmasını istiyorum.

Başparmaklarıyla, yüzüne yer açmak için cinsel organımı aralıyor. Yanaklarımın arasındaki karanlığa dalıyor ve her yalayışında kapalı göz kapaklarımın ardında kıvılcımlar çakıyor. Güçlü ritmi sinir uçlarımı zevkle sarsıyor ama şoktan daha fazlasını istiyor. Tüm varlığıma elektrik vermek niyetinde.

"Dilime dökül. Kendini boşalt, ben de seni tohumlarımla doldurayım," diye emrediyor.

Crux dudaklarını amcığımın üzerinde gezdirirken sesler gıcırtya karışıyor ve teselli edilemez bir şekilde inliyorum. Altımdaki battaniyeleri kavıyorum, gözlerimi kapatıyorum ve nefesimi tutuyorum ama aç ejderhadan kaçış yok.

Bir çığlıkla boşalıyorum. Seksim tam tersini yaparken ellerim daha sıkı kenetleniyor, açılıyor. Crux ıslaklığımın her damlasını yakalamak için orada, pis bir şekilde höpürdetiyor. Dokunuşu bir saniyeliğine kayboluyor, seksim kasılıyor ve göğsüm kabarıyor. Ama sonra geri dönüyor, kalçalarımı kavıyor. İçime girerken hiçbir uyarıda bulunmuyor. Yavaşça ve sessizce giriyor, tek bir homurtu bile çıkarmıyor. O bir hırsız gibi, ama ben yağmalanmak istiyorum.

Nazik olmasına rağmen, kolanını evcilleştirmek mümkün değil. Bana meydan okuyan yakıcı bir gerginlikle beni genişletiyor - ona layık olup olmadığımı test ediyor

Tohum. Ona daha iyi erişim sağlamak için sırtımı eğerek karşılık veriyorum. Şişman sikini içime sokarken, serbest eliyle dış dudaklarıma masaj yapıyor.

Bir dakika sonra, yavaşça yaptığı hamleler çılgınlığa dönüşüyor. Artık merhamet yok. Bir amaç uğruna içime dalıyor. Göğüslerim zıplıyor, inlemelerim kekeliyor, düşüncelerim dağılıyor ve görüşüm sarsılıyor, ama bana kimin bindiğini karıştırmak yok.

"Crux!"

"Al şunu," diye homurdanıyor, beni daha hızlı beceriyor. Yüzünü boynumun arkasına indiriyor, kayganlığımdan hâlâ ıslak olan dudaklarıyla beni öpüyor.

"Amındaki ateş sadece benim tohumumla sönecek."

Görevi olan bir adam. İnlemelerim ve orgazmlarım yeterli değil; rahmimi istiyor.

Aleti hala içimdeyken, bir kolunu belime doluyor ve beni yataktan çıkarıyor. Beni sıcak güneş ışığının ateşli bedenlerimizi örttüğü pencerenin yanına bırakıyor. Tekrar içime girmeden önce ellerimi sabitlemek için zar zor zamanım oluyor.

"Tanrıça Vella'nın seni kızdırmasını seyretmesine izin ver."

Pencereden dışarı bakmam için saçlarımı tutuyor. Işık yüzünden kör oldum, görmem engellendi. İzin verilen tek duyu, tokatlayan tenimizin sesini yakalamak için duymak, tohumuna susamak için tatmak ve onu asla unutmamam için bu kalın siki duvarlarımdaki izini hissetmek için dokunmak.

Ne planladığımızı, ne *yaptığımızı* bilmek inanılmaz derecede erotik. Hiçbir çekince yok, sadece doğuştan gelen üreme ihtiyacı var.

Eli seksimi okşuyor ve daldırdığı siki parmak uçlarında eriyip gitmeme neden oluyor. İnlemelerim mekânı dolduruyor ama umurumda değil. Amım içimdeki siki etrafında kenetleniyor, daha fazlası için çağırıyor.

Crux'un hırıltısı çağrıma cevap veriyor. Seksimdeki titreşimleri hissediyorum. Sıcaklık içimde patlıyor, basınç son bir hamle gibi hissediliyor. İçimde gömülü kalıyor, tek bir damla meninin bile kaçmasına izin vermiyor.

İşte bu; ben onunum.

Memnun bir gülümsemeyle kucağına yığılıyorum. Crux beni kucaklıyor ve öpüyor. Bir süre güneşin sıcak ısıltısı altında kalıyoruz. Kendimi gençleşmiş ve güvende hissediyorum. Sanki Vella her şeye rağmen bizi izliyormuş gibi.

Yukarıda uçan bir ejderha görüyorum. Gökyüzünde bir noktadan başka bir şey degiller. Crux ve ben de bu dünyada aynı derecede küçüğüz ama birbirimize karşı hissettiklerimiz evren tanımıyor.

"Her yere dökölüyorsun," diyor boğuk sesi. "Bacaklarını kaldırıp yatağa uzanmalısın."

Kıkırdıyorum. "İşler öyle yürümüyor. Bugün hamile kalmama ihtimali de var."

"Saçmalık," diye alay ediyor. "Benim tohumum geldiği kadar güçlüdür. Eğer seni tekrar doldurmamı istiyorsan, sadece sor. Yalana gerek yok."

"Oh, Crux. Kendini beğenmişliği bırakacak mısın?" Bunu ona ben sordum ama ciddi değildim. Onunla ilgili hiçbir şeyi değiştirmezdim.

"Sen sikilirken benim ne kadar ukala olduğumdan şikayet etmiyordun." Kalkmama yardım ediyor ve bacaklarımın arasındaki kalın beyaz meniye bakıp sırtıyor. "Beyazlar içinde çok güzel görünüyorsun, gelinim."

"Uh-huh."

Beni tekrar kucağına çekti.

"Bana güvendiğin için teşekkür ederim, Myra." Sözleri beni etkiledi. Gözlerimden yaşlar akıyor. Memnunum ve huzurluyum ve bunların hepsi küstahça onun olduğumu ilan eden ve beni ilk eşimin kollarından koparan bu ejderha sayesinde oldu. Crux kendi hikâyemizi yazdı ve içimde hiç hayal etmediğim bir büyümeye ilham verdi.

Bunun için minnettarım.

Crux bebek yapma konusunda hevesli bir hayran. Zamanını beni yatakta tutmaya adadı ve malikânedeki görevlerini ihmal etti. Aldığım *tohumlar* yüzünden birkaç kilo aldığımı eminim. Şikayet ettiğimden değil.

Jasmin kütüphanede çok zaman geçiriyor, İngilizce kitap olmadığı için resimli parşömenlerin tadını çıkarıyor. Bizi rahatsız etmekten korkuyormuş gibi sessiz. Onunla sohbet etmeye çalışıyorum ama mesafeli.

Bugün ona arşivde öğle yemeği getirdim ama ondan hiçbir iz yok. Büyük masanın üzerindeki kitap yığınının üstünde başıboş bir kâğıt parçası duruyor. Elime alıp tanıdık İngilizce karakterleri tarıyorum.

Myra,

Aldrek'e dönüyorum. Anlamayacağını biliyorum ama lütfen bana güven. Onu tekrar görmem gerek. Gizlice kaçtığım için özür dilerim ama gitmeme izin vermeyeceğini biliyordum. Peşimden gelme, lütfen. Ben iyi olacağım. Onunla bazı şeyleri halletmek benim için çok önemli. Ben sonsuza dek

Senin ve Crux'un bana verdiği destek için minnettarım ama büyümeliyim. Bunu yapmama sadece o yardımcı olabilir ve sadece ben ona yardımcı olabilirim.

*Yakında
görüşürüz,
Jasmin*

Tabağı düşürdüğümde masaya çarpıyor. Elimde sıkıca tuttuğum mektupla Crux için ağlayarak dışarı koşuyorum. Biz etrafta dolanırken, sorunlu Jasmin tehlikenin içine doğru koştu.

Crux peşimden gelirken neredeyse bir köşeye çarpıyor. Kanatları açılmış ve yumrukları sıkılmış, savaşa hazır.

"O gitti!" Törpüledim ve mektubu uzattım. "Yapmak zorundayız... yapmak zorundayız..." İçimde bir savaş sürüyor. Jasmin onu rahat bırakmam için bana yalvardı. Her zaman zorbalıkla insanları kovaladım, gitmelerine izin vermedim. Belki de Winter'ı takip etmeseydim, hâlâ hayatta olacaktı.

Jasmin'in güvende olmasını çok istiyorum ama o özgür olmak istedi. Ben kimim ki onun hangi savaşları yürüteceğini dikte edeyim ya da nerede kalacağını talep edeyim? O Aldrek'i benden daha iyi tanıyan bir yetişkin ve uzun zamandır ayrılmayı düşünüyor olmalı.

"Onunla ilişkiye girmesini isteyen o mektubu ona asla göndermemeliydim. Bunların hepsi benim hatam. Ne yapmalıyım, Crux?"

Koridorun ortasında bana sıkıca sarılıyor. İfadesi ciddi ama tutuşu sabit. "Neyi seçersen seç, destekleyeceğim."

Peşinden gidersek, kan dökülmeden olmaz. Bir ejderhanın bölgesine izinsiz girmek savaş sebebidir.

Mektubu tekrar okudum. Karnım düğümlenirken, doğru olanın onun kendi yolunu seçmesine izin vermek olduğunu fark ediyorum. Onları kaybetmekten korktuğum için insanların peşinden koşmaya devam edemem.

Crux seçimimi yaptığını görüyor. Bir damla gözyaşımı silerken sabırla yanımda duruyor. Bir süre sonra ona gidebileceğini söyledim. Jasmin'in odasını kontrol ediyorum ve kesinlikle birkaç eşyasından boş olduğunu görüyorum.

Bölüm 26

MYRA

Jasmin'in bana güvende olduğunu bildiren kısa bir not göndermesinin üzerinden beş hafta geçti. Ben de hemen cevap yazıp, istediği zaman bize dönmesi için onu cesaretlendirdim.

Arşivdeyim, kızları askere almamak için yeni prosedürler yazıyorum. Bir kapı sesi duyduğumda eşleştirme programını bırakmışım. Kafamı kaldırmadan seslendim.

"Kahretsin, kızım, o masanın arkasında iyi görünüyorsun. Sanki Dünya'nın başkanı gibisin."

"Vay anasını!" Bry ve Callisto'yu selamlamak için masanın etrafında koşuyorum. Onlarla en son birkaç hafta önce yazışmışım ama buluşmayı hiç planlamamıştık.

Hepimiz aynı anda heyecanla gevezelik ediyoruz.

"Siz ikiniz buraya nasıl geldiniz?" diye sordum.

Crux ortaya çıkıyor ve meşhur sırtışını sunuyor. "İnsan gelenekleri hakkında bir şeyler okuyordum. Görünüşe göre sizin türünüz doğum günlerini kutluyor. Ayrıca ışıklı bir ağaç ve evlere izinsiz giren şişman bir adam hakkında da bir şeyler okudum. Kaçırdığım tüm kutlamaları sana sürpriz yaparak telafi edebileceğimi düşündüm. Çok çalışıyorsun ve bunu hak ediyorsun."

Ona gülümsüyorum. Tam da onu daha fazla sevemeyeceğime ikna olduğumda, yanıldığımı kanıtlıyor.

"Vay canına Crux, Cuero'yu gururlandırırdın. O derslerde gerçekten çok dikkatliydin."

Omuzlarını kibirli bir şekilde yuvarlıyor. "Bahsettikleri o şeker dağlarından birini de ben yaptım."

Bry gülüyor. "Pasta mı?"

Heyecanlı Crux dışarı çıkar ve elinde canavar gibi bir pastayla geri döner. Kabarmış bir şekerleme yığınınına benziyor. Hepimiz onun duygularını bağışlamak için gülümsüyoruz.

Bir adım daha yaklaşıyorum ama yanmış kekin kokusu burnuma gelince öğürüp ağzıma götürüyorum. Yanlışlıkla pastaya vurup elinden düşürüyorum. "Crux, çok özür dilerim!"

Omuzları çöktü. "Sorun değil. Ben temizlerim." O gitti ve ben panikledim. Bana ne oldu bilmiyorum. Bu günü benim için hazırlamak için çok zaman harcamıştı.

Yüzümü kızlara dönüyorum ve onları gülümserken buluyorum. Bir elimi saçlarımın arasında gezdiriyorum. "Lanet olsun. Bunu ona nasıl telafi edebilirim?"

"Bir çocukla aşırı telafi etmiş olursun." Kaşlarımı çattım. "Ne?"

"Son siklusun ne zamandı?"

Kalbim göğsümden ışınlanıp Dünya'ya geri döndü. Crux'un beni bu kadar çabuk hamile bırakacağını düşünmemiştim, safça bir hataydı. O erkeksi, aşırı başarılı erkeği hafife almamalıydım.

Callisto, "Görünüşe göre aşk kuşlarının bebek isimleri planlamasına izin vermek için seyahatimizi kısa kesmemiz gerekecek," diyor. "Ya da zamandan tasarruf edip onlara benim adımları verebilirsiniz."

Parmaklarım saçlarıma dolanıyor ve endişeyle çekiştiriyor. Sevincim ve korkumdan ne yapacağımı şaşırılmış bir halde oturuyorum.

Perişan halimi gören kızlar bir adım daha yaklaşıyor. "Her şey yoluna girecek, Myra. Harika bir anne olacaksın," diye güvence veriyor Callisto.

Anne.

Crux'un altına serildiğimde istediğim, yalvardığım şey buydu. Ama artık gerçekleştiğine göre, artık gerçek olduğuna göre, gerçeklik beni yutuyor. Bu, belirsiz bir dünyaya getireceğimiz yarı-Terran, yarı-Le'vris bir çocuk.

Yumruklarımı sıkıyorum ve dişlerimi sıkıyorum. Çocuğumuz sevgi dolu bir anneye ve güçlü bir ejderhanın ruhuna sahip olacak. Her şey yoluna girecek.

Titreyerek nefes veriyorum ve arkadaşlarıma gülümsüyorum. "Teşekkür ederim."

"Peki çoğalmak dışında neler yapıyorsun?" Bry soruyor.

Yüzümü ovuyorum. "Jasmin haftalar önce buradaydı ama o ejderhayla birlikte olmak için kaçtı. O mektubu asla yazmamalıydım ve onu bu işe bulaştırmamalıydım."

Callisto bir elini omzuma koyuyor. "Kendine bu kadar yüklenme. Eğer ona gittiyse, bunu istediği için gitmiştir."

İtiraf ederken sesim kısık, "Peşinden gitmedim. Gitmesine izin verdim. Doğru şeyi mi yaptım?"

Sıkıyor. "Ben de öyle yapardım. O akıllıdır, bu yüzden endişelenme. Bu durumdayken stres yapmamalısın."

"Ne durumu?" Crux sorar.

Koltuğumda sarsıldım. Paniğimi gören Bry cevap verdi: "Karnı aç. Arkadaşımız Crux'u beslemiyor musun?"

Bana bilmiş bir bakış attı. "Hayır. Her gün Myra'nın karnını doyuruyorum." Muhtemelen içeriden bir şaka yaptığını düşünüyor. Şakanın kendisine yapıldığının farkında değil.

Kızlar gece ayrılıyor. Sonra sadece Crux, ben ve gizli tohumumuz kalıyor. Aklımda bir şey olduğunu biliyor. İtiraf etmeye çalışıyorum ama doğru zaman gibi görünmüyor. Sonraki üç gün boyunca, yumurta kabuklarının üzerinde yürüdüm. Bugün, bunun daha fazla devam edemeyeceğine karar verdim. Ona söylemeliyim.

"Myra."

Crux'un sesi beni korkutuyor. Neredeyse sulama kabımı düşürecektim.

Kollarını arkamdan bana doluyor. "Harika haberlerim var. Oyun odan neredeyse tamamlandı."

Kıkırdıyorum. Crux ve onun aptal oyun odası. Bu halimle yakın zamanda direklerin etrafında sallanamayacağım. "Üzgünüm ama bunu kullanamam."

"Neden olmasın? Hoşunuza gitmedi mi?"

Saksıyı daldırıp önümüzde duran mor çiçekleri suluyorum. "Muhtemelen tohum için güvenli değildir."

Yüzünü göremiyorum ama kaskatı kesildiğini hissediyorum. Nefesi bile kesiliyor. Cevap vermeden tencereyi masanın üzerine koyuyor, sonra elimi tutup beni koridorlara doğru götürüyor. Yüzünün yan tarafına bakıyorum. Çenesi sabit ve yanından geçtiğimiz sütunlar onun soğukkanlı yüzüne gölge düşürüyor. Gözlerimi ayıramıyorum, her ışık vurduğunda yüz ifadesini kaçırmaktan korkuyorum.

Arşive giriyoruz. Crux kapıyı kilitliyor ve yeni bir parşömen sayfası çıkarıyor. Yanında duruyorum, bu tepki beni hayal kırıklığına uğrattıyor. Parmaklarım koruyucu bir şekilde karnımın önünde birbirine dolanıyor. "Crux? Ne yapıyorsun?"

Gözlerime bakmadan cevap veriyor: "Emirleri gönderiyorum. Doktorlara, güvenliğe, kuluçka yiyeceğine, kuluçka kıyafetlerine ve minyatür mobilyalara ihtiyacım var. Yavruların eğlenmek için kitaplara ihtiyacı olacak mı?" Öfkeyle yazarken başını sallıyor. "Evet, onları da alacağım."

Beklediğim bu değildi ama Crux'un ne yapacağı belli olmaz. O her zaman bir falsolu top olmuştur. Onun sevimli paniği mükemmel bir tepki çünkü

Aşırı korumacı ve dramatik.

Kıkırdıyorum. "Bütün bunları bugün hazırlamana gerek yok. Bu arada, bebekler okuyamıyor."

"Çocuğumuzun zekâsını küçümseme Myra," diyor ve büyüyen listesine "minyatür kitapları" da ekliyor.

Gülümseyerek kucağına oturuyorum. Parşömene bir şeyler karalarken koluyla beni sarıyor. "Yeni bir kreş kanadı inşa edilmesini emredeceğim. Planları çizebilir misin?"

İç çektim. "Tek bir bebek için bir kanat mı inşa ediyorsunuz?"

"Haklısın," diyor elini ahşap masaya vurarak. "İkinci bir mülke ihtiyacımız var."

"Hayır, Crux!"

Bir ay sonra, Crux hala aşırı hızda. Sanki hamile olan kendisiymiş gibi ruh hali düzensiz bir şekilde değişiyor. Yorucu olduğu kadar eğlenceli de. Karnımda hafif bir şişlik var ve doktorlar her şeyin yolunda gittiğini söylese de hamileliğin kısa sürmesini bekliyoruz.

Lucky adında bir kadından gizemli bir mektup aldım. Cuero'ya göre, on yıl önce ejderhalarla insanları birleştirmek için bir temel oluşturmuş. Hamileliğim bir sır olarak saklanıyordu, bu yüzden haberi nasıl duyduğundan emin değilim.

Tebrikler, Myra. Zor günler seni bekliyor ama başaracaksın. Her düştüğünde dünyanın seni ayakta izlediğini bil. Sen biz insanların bir temsilcisisin. Kanatlarımız olmayabilir, ama gayet iyi devam ediyoruz. O yüzden düşmeye ve kalkmaya devam edin. Kırılmaya devam edin çünkü insanlık böyle gelişir. Daha yükseğe tırmanmak için geçmiş nesillerin zihniyetlerini kırıyoruz.

Şanslı

Keşke ona cevap verebilseydim ama geri dönüş adresi yok. Mesajına değer veriyorum. Bana çok değerli bir hediye verdi: inanç. Bu kadın, Crux ve arkadaşlarım, kendime inanmakta zorlandığım zamanlarda bile iyi olacağıma güveniyorlar. Ne zaman bir korku geçidinden aşağı yuvarlanıyormuşum gibi hissetsem tünelin ucundaki ışık onlar oluyor.

Bölüm 27

MYRA

Stresin beni etkilemesine izin vermemeye çalışsam da eşleştirme programı üzerinde çalışmaya devam ediyorum. Geçit her geçen gün daha da dengesizleşiyor. Dünya'ya gönderdiğimiz malzemeler her zaman belirlenen yerlere ulaşmıyor ve bilim insanları geçitten geçerken kayboluyor. Onu stabilize etmek için araştırmalarımıza devam ediyoruz ama yolumuz uzun.

"Aşkım." Crux bir eli arkasında yatak odama girdi. "Senin için birkaç sürprizim var."

Çeviri kitabımı bir kenara itiyorum ve uzattığı elindeki som altın tuğlaya bakıyorum. "Oh, harika. Bu ne için?"

"Yavruların diş çıkardığı zamanlar için. Onu çiğneyebilirler!"

Şakaklarımı ovuyorum. Bu ejderhayı seviyorum ama bazen çok fazla duman soluyup kalıcı hasara yol açıp açmadığını merak ediyorum. "Tatlım, abartılı eşyalara gerek olmadığı konusunda anlaştığımızı sanıyordum. Kimse altın külçelerini emzik olarak kullanmaz."

Gözleri bara kayıyor. "Ama bu aşırı değil."

"Bu bir tuğla altın! Lütfen onu bulduğun yere geri koy."

Onu yatağın üzerine fırlatıyor ve gürültüyle yere düşmesine aldırmış etmiyor. "İkinci sürprizin zamanı geldi."

Tuğlaya uzanıyorum ama o elimi tutuyor ve görmezden gelmemi söylüyor. Heyecanla beni dışarı çıkarıyor ve daha büyük bir forma bürünüyor. Sırtında güvende olduktan sonra, ılık havada süzülerek bir saat boyunca yavaşça uçuyoruz. Uçmaya asla alışmadım. Neredeyse Crux'un gözlerine bakmak kadar huzur verici.

Uzakta, güneşin altında gururla parlayan altın uçlu bir dağ görüyorum. Crux ve benim eşleştirme programı alanından hayranlıkla izlediğimiz dağın aynısı. Crux, yeşil toprağın altına dönüştüğü yere iniyor. I

Dikkatlice üzerinden tırmanıp yeşil tarafa iniyorum ve o da geri kayıyor. Hayretle etrafıma bakıyorum. "Neden buradayız?"

"Tanrılardan lütuflarını dilemek istedim." Dizlerinin üzerine çöküyor ve sandaletlerimi çıkarıyor. Elimi tutarak beni altın çimenlere götürüyor ama yeşil tarafta kalıyor.

Ayaklarım sanki altında hayat varmış gibi karıncalanıyor. Bu doğaüstü his tüylerimi diken diken ediyor.

"Teşekkür ederim," diye geveledim. "Bunu yeterince söylediğimi sanmıyorum. İnatçılığıma rağmen beni seçtiğin için, her yanlış anlamada sabırlı olduğun için, beni maceralara sürüklediğin için ve büyümeme yardımcı olduğun için teşekkür ederim." Başımı sallıyorum. "Kıyametin koptuğu bir Dünya'dan ayrıldım ama beni içimdeki kıyametten çekip çıkaran sendin."

Ayaklarımdaki sıcaklık karnımı kucaklamak için yükseliyor ama Crux'un kolları en büyüğü yer.

Derin nefes alıyorum, onu ciğerlerime çekiyorum ve tohumumuzun babasını hissetmesini umuyorum. Geçtiğimiz yıl düzensiz geçti. Geleceğin ne getireceğini kestiremiyorum ama Crux'ı tanıdığım için asla sıkıcı olmayacak.

Zaman geçiyor ve beni hayatla şişiriyor. Kızlar beni her gördüklerinde, çok daha büyük olduğumu söylüyorlar. Ama ben aynı görünüyor ve hissediyorum. Sabah bulantıları, ağrıyan ayaklar ve bütün gün peşimden koşan psikopat bir adam yeni normalim.

Bir noktada Crux, çok fazla su içersem fetüsün boğulacağından endişeleniyor. Onun çılgınlığı beni paniğe karşı bağışık hale getiriyor, bu yüzden suyum geldiğinde yemeğimi bitirene kadar oturmaya devam ediyorum. İki dakika sonra onu çağırıyorum.

Odaya giriyor ve sandalyemin altındaki küçük su birikintisine bakıyor. Sırıtarak, "Altına mı yaptın?" diye sorar. "Hayır.

Bunu çocuğunuz yaptı."

"İyi denemeydi ama beni bir daha kandıramayacaksın. Yavrular sadece anneleri gıdıklandığında işeyebilirler. Bunu okumuştum." Kendinden emin bir şekilde kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor.

"Uh-huh. Günü bana ders vererek mi geçireceksin yoksa doktorları mı çağıracaksın?"

Yüzü düştü. "Ciddi misin?"

"Okuduğın kitaplarla ilgili endişelerim ne kadar ciddiye

Son

zamanl Ben daha cümlemi bitirmeden kaçtı ve elinde iki
arda."

Son birkaç aydır burada kalan doktorlar. Etrafım dramatik bir şekilde değişiyor. İnsanlar ilaç ve aletlerle odaya hücum ederken birçok yüz beliriyor. Trenne, Crux ve doktorlar çeşitli sorular soruyor, ben de dalgın dalgın cevap veriyorum. Dikkatim dağılmış, bir camın arkasından önümde gelişen sahneyi izliyorum.

Soğukkanlı tavrım sonraki dört saat içinde eriyor. Tenim sıcak, el ve ayak parmaklarım pençe gibi kıvrılıyor, dişlerim parlıyor, kükremem odayı dolduruyor ve içimden duman gibi hava püskürüyor. Ama en sonunda, çocuğuma puslu, kapüşonlu gözlerle baktığımda bir ejderhaya dönüşüyorum. Bu küçük çocuğu korumak için içimde vahşi bir içgüdü yanıyor.

Adı Keegan, sadece Keegan. Babası gibi soyadı taşımıyor, çünkü ilk adı tek başına yeterince güçlü. On küçük el ve ayak parmağı ile sol gözünü ve şakağını çevreleyen pul benzeri bir deseni var. O her iki dünyanın mükemmel bir karışımı ve ben çaresizce bu küçük güneşin etrafında dönüyorum. Hayatla yanıyor ve duyulmak için öyle içten bir istekle ağlıyor ki herkesin dikkati ona yöneliyor. Akıl almaz bir aşkın içindeyim. Dalgalar halinde gelen aşk, beni o kadar çok sevinç, inançsızlık ve korkuyla dolduruyor ki gözlerim neredeyse taşıyor. Dalgalar o kadar soğuk ki, çarpan kalbim dışında donuyorum.

Bütün gün ona bakmak istiyorum ama yorgun bedenim beni uykuya sürüklüyor. Crux da yorgun. Ben doğum yaparken küfretti, volta attı ve terledi. Doktorlar periyodik olarak beni kontrol ediyor ve Crux beni kaşıkla besliyor. Emzirmek beklediğimden daha karmaşık ama oğlumuz memeden ayrıldığında hem Crux hem de ben şaşkınlıkla bakıyoruz. Çoğunlukla sessiziz, onun nefes alış verişine ve cıvıltısına odaklanmış durumdayız. Huzur ve sıcak güneş ışığı odayı dolduruyor.

Sonraki iki gün boyunca arkadaşlar, programın kurucuları ve Crux'un ailesi bize çiçekler gönderdi. Umut vaat eden bu bebeğin doğumunu kutlamak için çiçeklerin yalnızca belirli günlerde toplanabileceği kuralını kaldırdılar.

Üçüncü gün, Cuero, Bry, Callisto ve çocuklar bizi ziyaret etti. Kadınlar yatağın üzerinde durup ona bakarken gözleri fal taşı gibi açılıyor. Ben de aynı şekilde mıknaşılanmışım. Hamileliğimde her türlü çirkinlik vardı -sabah bulantısı, şüphe, acı- ama yine de bu mükemmel çocuğu yarattım.

Rahatlayarak iç çektim.

"Her şey yolunda Myra. Kendini kötü hissetme," diyor Reth'in yumuşak sesi. "Ne?"

"Yavru pembe. Çok fazla kırmızı meyve yemiş olmalısın ama sorun değil." Bana gülümsüyor. "Pembe ya da değil, o iyi bir çocuk."

"Ve kafası," diye ekliyor Wrenton. "Myra'nın onu kel yapmak için ne yediğinden emin değilim ama ne olursa olsun yakışıklı olacak. Kellik şu sıralar çok moda."

"Çık dışarı!" Cuero kıpkırmızı kesildi. "Defol git!" "Ama-"

Ayağını yere vuruyor. "Dışarı!"

Kafası karışmış adamlar dışarı çıkıyor ve şikâyetlerini mırıldanıyorlar. Kıkırdıyorum. "Bırak onları Cuero. Kaba olmak istemiyorlar. Sadece daha iyisini bilmiyorlar."

Alay ediyor. "Hiçbir şey bilmiyorlar. Hiçbir ders onları topluma uygun hale getiremez. Saçma sapan konuşuyorlar!"

"Sadece eğitime ihtiyaçları var. Onlara doğum ve hamilelikle ilgili kitaplarımı vereceğim" diyor Crux.

"Lütfen yapma," diye yalvarıyorum. Bu kitapları nereden bulduğunu bilmiyorum ama sadece sorun yarattılar.

"Crux, oğlum!" Kapıda gri giysiler içinde, elinde şişelerle dolu bir sepet tutan, kimliği belirsiz yaşlı bir adam belirir.

Crux ters ters bakar. "Gill, burada ne işin var?"

Onu sakinleştirmek için elini okşuyorum. "Suns," diye selamlıyorum yabancıyı.

"Güneşler, Hanımefendi! Küçük yavrunuz için tebrikler. Ben Crux'un iş ortağım. Oyunağınız için beni görevlendirdi, umarım hoşunuza gitmiştir." Göz kırıyor ve diğer kadınlara dönüyor. "Lütfen hanımlar, komisyonlarınızı alın." Sepetine uzanır ve kartvizitlerini dağıtır.

Çok utandım. Bu adam Crux'un meşhur "kalıp" ını yaratan adam mı?

Gill yaklaşıyor ve bana doğru uzanıyor, muhtemelen kendi halklarının yaptığı gibi selamlamak için göğsümü avuçlamak istiyor. Crux onun elini tokatlayarak uzaklaştırdı. "Yangınları evimden çıkarın!"

Gill ellerini kaldırır. "Lütfen. Bunca yolu hanımefendiye karışmalarımı sunmak için geldim. Doğumdan sonra toparlanmasına yardımcı olacaklar. Ufaklık için bile biraz getirdim. Bir yudum alırsa, bir gecede koşmaya başlar."

Bebeğimi ve beni zehirlemeyi teklif eden tüccarla eğlenerek kıkırdıyorum.

"Oyuncaklar için komisyon mu dediniz?" Cuero kartvizitini inceliyor. "Bunu kabul etmek zorunda kalabilirim."

Kızlar onun yanında duruyor ve hep birlikte bilim deneyleri için planlar fısıldıyorlar. Tüm bunların gülünçlüğü beni kahkahalara boğuyor. Hayatın bu kadar elektrikli olacağını hiç d    nmemi tim ama i te buradayım, etrafım arkadaşlarımla, ailemle ve Crux'un dolandırıcı arkadaşıyla çevrili. Hayatım geleneksel olmayabilir ama kaosun içinde hayat ve güzellik var.

Bölüm 28

MYRA

Son altı aydır tek bir günüm bile sıkıcı geçmedi. Keegan gün boyunca ona bakmakla uğraşırken beni diken üstünde tutuyor. Geceleri ise Crux benimle ilgilenirken bacaklarımı kaldırıyor ve ayak parmaklarımı gökyüzüne doğru kaldırıyor.

İkisinin büyümesini izlemek büyük bir keyifti. Crux harika bir baba ve beni dinlediğini hissettiriyor. Keegan'ın ağlamasını teselli edemediğim için çılgına döndüğümde ya da çok yorgun olduğumda bunu fark ediyor ve devreye giriyor. Daha iyi bir eş isteyemezdim.

Keegan bir alev. Kahkahaları dünyamı aydınlatan enerjik bir bebek. Doktorlar onu yakından izliyorlar çünkü kanatları beklenenden çok daha erken gelişiyor.

Crux küçük oğlunun bu kadar genç yaşta kanatlanmasından çok memnun, ama ben onun ulaşamayacağım bir yere uçacağı günden korkuyorum. Yaralanabileceği tüm yolları hayal ediyorum. Ben onun peşinden uçabilecek bir ejderha değilim. Sadece endişeli bir insan anneyim. Crux bana her şeyin yoluna gireceğini söylüyor ve ben de ona inanıyorum çünkü beni hiç hayal kırıklığına uğratmadı. Her seferinde bir gün alıyoruz.

Keşke Winter onu görebilseydi; ona aşık olurdu. Onu bizden aldıkları için hâlâ öfkeliyim ve intikamını almaktan vazgeçmiş değilim. Katilleri buldukları her deliğe giriyorlar ama biz onları köşeye sıkıştırdık. Yakında adaletle yüzleşecekler ve bu benim aileme olan aşkım kadar kırmızı olacak.

Keegan beni ayakta tutuyor. O tatlı bir çocuk ve yakında gevezeliklerini paylaşacağı bir oyun arkadaşı olacak. Bry bebek bekliyor ve onun adına daha mutlu olamazdım.

Jasmin bana nadiren yazıyor. Hâlâ Aldrek'le birlikte, ama o ikisi kendi içlerine kapanık. Tüm arkadaşlarım güvende ve tek istediğim de bu.

Keegan'ın ağlamaları beni düşüncelerimden uzaklaştırıyor. Onu beşiğinden kaldırıyorum. Kollarıma girer girmez ağlamaları yatışıyor ve altın rengi gözleri parlıyor.

"Beni kandırdın mı?" Sırıtiyorum ve küçük yumruklarından birini tutuyorum. Garip bir şekilde yumruğu sıcak ama vücudunun geri kalanı normal sıcaklıkta. Huzursuz hissederek dışarı fırlıyorum, Crux adamlarının bir ağacı devirmesine yardım ediyor.

"Hey! Keegan'ın eli çok sıcak. Hasta mı?"

Crux avucunu pantolonuna siliyor ve bebeğe uzanıyor. Onu yakından izliyorum. Saçları tahta parçalarıyla tozlanmış ve terli alnı kırıışmış. İç çektiğinde, hafifçe esen hava neredeyse ayaklarımı yerden kesiyor.

"Bu bir durum. Nadir görülen ama onun için zararsız bir durum."

Teşhis beni dehşete düşürdü, çaresizlik beni sıkarken bebeğimize daha sıkı sarıldım.

"Ne durumu? Tedavisi var mı? *Lütfen*."

Crux'un kolları bizi sarıyor. "Bu tanrılardan geliyor. Düzeltmek mümkün değil. Ateşi herhangi bir biçimde çağırarak. Değişmek zorunda kalmayacak."

"Ama ejderhalar bunu zaten yapabiliyor. Samimiyken bunu yaptığını görmüştüm."

"Tahrik olduğumda bu nadiren olur ve bunu kontrol edemem. Keegan farklı. İsteddiği zaman daha küçük insan formunda ateş çağırır. Ateş çocuklukta kaotiktir ama en iyi eğitmenleri bulacağım. Güçlü bir ateş babası olacak."

Eskiden gözyaşlarımı uzak tutabilirdim ama söz konusu Keegan olunca duygularım daha da artıyor. Önünde birçok sınav olduğunu bilmek beni parçalara ayırıyor ve darmadağın ediyor.

Crux'un gözleri ağlamayı kesmem için bana yalvarıyor. "Aldrek'i çağıracağım. O da aynı rahatsızlığa sahip ve çocukluğunda bunu kontrol edecek desteği alamadığı için izole bir şekilde büyüdü. Ama Keegan'la durum farklı olacak. Onunla ben ilgileneceğim. Yemin ederim."

Dişlerimi sıkıyorum ve Lucky'nin mektubunu hatırlıyorum. Düşüyorum ama Keegan için ayağa kalkmalıyım.

"Ve... ateşi ne zaman ortaya çıkacak?"

"Hazırlanmak için uzun yıllarımız var. Merak etme." Alnımdan öpüyor. "Tanrılar ona bir hediye gönderdi. Tıpkı seni bana gönderdikleri gibi."

Gülümsüyorum ve dudaklarımdan bir damla gözyaşı süzülüyor. Hayatın acı-tatlılığı hiç bu kadar keskin olmamıştı.

Kollarımdaki kıymetli bebeği inceliyorum. Minicik ama damarlarında iki farklı evrenin yıldızları dolaşıyor. Ne zaman neşeyle parlasalar, gözlerinde onların ışıltılarını yakalayabiliyorum. Oğlumuz kızgın ateşte dövüldü

tutku, kızarmış pembe aşk ve sıcak sarı gurur. Bu tonlar yüzünden yumruklarından ateş fişkıracak. Onun durumu bir lanet olmak zorunda değil; bir hediye olabilir.

"Bunu duydun mu, Keegan? Sen özel bir çocuksun."

Kollarını çırpıyor ve ağlamaklı annesine sırtıyor. Onun masumiyeti sadece gözyaşlarını besliyor.

Crux'un tutuşu sıkılaşıyor küçük ailemizi güvence altına alıyor. "Özel olduğunu zaten biliyor. Ona hatırlatmamıza gerek yok."

Burnumu çektim. "Sadece gururunun ona miras kalmaması için dua edebilirim."

"Biliyor musun, benimle alay etmek yerine, dudaklarını beni öpmek için kullanmanı ya da dudaklarını bana dolamanı tercih ederim-"

Kaşımı kaldırıyorum ve o da utangaç bir şekilde gülümsüyor.

"Benimle istediğin kadar alay edebilirsin aşkım. Keegan bile senin için aptal olduğumu biliyor."

Bana orantısız bir sırtış attı. Bazen Keegan'da gördüğüm gibi. Bu adam kalbimi aldı, oğlu da geriye kalan azıcık şeyi aldı ama boş göğsümü o kadar büyük bir sevgiyle dolduruyor ki kendimi eksik hissetmiyorum. Ne zaman gözlerimiz buluşsa, göğsümdeki karanlıkta havai fişekler patlıyor ve karnımdaki kelebekler için bir gösteri sunuyor.

Acımasız, çekici ejderhaya gülümsüyorum ve yanağından öpmek için ayağa kalkıyorum.

Gagalamamdan tatmin olmayan Crux yüzümü kavırıyor ve beni yutuyor. Güneş üzerimizde yükseliyor, tenimi ısıtıyor. Ama hiçbir şey -ne hava, ne güneş ışığı, ne de yakındaki nehirdeki su- bu adamın çaldığı nefesi yerine koyamaz.

Evren boyunca seyahat ettim, gökyüzünde uçtum ve gezegenler boyunca yürüdüm. Uzun zaman sonra, evin Dünya'da ya da Le'vris'te bir yer olmadığını öğrendim. Bir zaman, bir an. Ailem ve arkadaşarımla birlikte güldüğüm ve gülümsediğim her an evimdir.

2023 Yazında Geliyor: *Kaptan*

Bu yabancı gezegendeki tek insan olmak yeterince zor. Askeri bir yüzbaşının tutsağı olmak gibi bir işim yok. Ama işte buradayım, kelepçeliyim
Benim casus olduğuma inanan düşünceli, güçlü bir savaşçıya.

Aylardır Kaptan'ın kampında hizmetkârlık yapıyorum - yemek pişiriyor, temizlik yapıyor ve kendi işime bakıyordum - ta ki kazara çadırını ateşe verene kadar.
Şimdi soruşturma tamamlanana kadar onun tutsağıyım.
Bu yoğun adamın yanında yemek yerken, yıkanırken ve uyurken nasıl hayatta kalacağımı bilmiyorum.

Eğer gezegeni kasıp kavuran savaş beni öldürmezse, Kaptan ve benim aramdaki cinsel gerilim işimi görecektir.

[Yayın güncellemelerini, bonus içerikleri almak için haber bültenime kaydolun ve Daha fazla!](#)

Bağlanalım!

[Facebook'ta Elaine'e katılın](#)
[Instagram'da Elaine'i takip edin](#)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.